

ORIENTATION & Retreat

ระดมความรู้ประสบการณ์

เพื่อพัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชลบุรี

22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

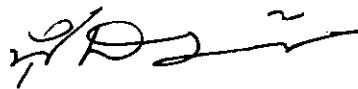
ณ โรงแรมพูลแมน ไฮศอร์รี่ รีสอร์ท แอนด์สปา จังหวัดชลบุรี

คำนำ

การจัดประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และการ Retreat ระดมความรู้ ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นคำริของสภามหาวิทยาลัย และ มอบหมายให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีประชุมสภามหาวิทยาลัย และการ Retreat ระดมความรู้ ประสบการณ์ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง จากการระดมความรู้ ประสบการณ์ ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับทราบข้อมูลและความรู้ ที่เกี่ยวกับบทบาทสภามหาวิทยาลัยในการกำกับดูแลและการจัดการสมัยใหม่ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย บทบาทสภามหาวิทยาลัยในการกำกับดูแลและพัฒนามหาวิทยาลัย เน้นด้านการพัฒนาการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี รวมทั้งการจัดโครงการและระบบการบริหาร การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) วิเคราะห์ผลกระทบจาก ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และโครงสร้างประชากร รวมถึงนโยบายต่าง ๆ เช่น นโยบาย ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระยะสั้นและระยะยาว

จากการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัย และการ Retreat ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย คนบดี ผู้อำนวยการสถาบันและสำนัก ได้นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้จากการระดมความรู้และประสบการณ์ มายกร่างเป็นนโยบายการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยได้รับ คำปรึกษาจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ และ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์) ในที่สุดสามารถกำหนดเป็นนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี สู่มหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับสากล ซึ่งประกอบด้วย นโยบายหลัก กลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์การขับเคลื่อน

ในนามของมหาวิทยาลัย ขอขอบพระคุณ ท่านวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร และศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้บรรยายให้ความรู้และให้ข้อเสนอแนะจากการระดมความรู้ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย มา ณ ที่นี้

(รองศาสตราจารย์ ดร. น่ายุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วันที่ ๑๔ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สารบัญ

	หน้า
โครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	1 – 5
รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม	6 – 8
กำหนดการประชุม	9 – 11
การกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม	12 – 13
โดย ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	
ภาพประกอบการบรรยายของ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	14
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	15 – 34
นโยบายในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ สาขา Food Technology	35 – 39
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช	
ภาพประกอบการบรรยายของ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช	40
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช	41 – 45
เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)	46 – 48
โดย พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน	
ภาพประกอบการบรรยายของ พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน	49
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน	50 – 71
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อกำหนดแนวนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย	72 – 76
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระยะสั้น และระยะยาว	
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ และ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร	
ภาพประกอบการบรรยายของ รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ และ	77
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร	
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร	78 – 93
บทบาทสภามหาวิทยาลัย ในการกำกับดูแลจัดการสมัยใหม่ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย	94 – 103
โดย ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร	
ภาพประกอบการบรรยายของ ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร	104
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร	105 – 126
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะมีบทบาทและความเกี่ยวข้องอย่างไร	127 – 129
กับโครงการยุทธศาสตร์อาหารแห่งชาติ	
โดย นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์	
ภาพประกอบการบรรยายของ นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์	130
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์	131 – 140
การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	141 – 144
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล	
ภาพประกอบการบรรยายของ รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล	145
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล	146 – 153

บทบาทสภามหาวิทยาลัยในกำกับดูแลและพัฒนามหาวิทยาลัยเน้นการพัฒนาการศึกษา แนวปฏิบัติที่ดี รวมทั้งการจัดโครงสร้างและระบบการบริหาร	154 – 162
โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช	
ภาพประกอบการบรรยายของ ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช	163
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช	164 – 176
ร่างนโยบายการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	177
นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	178
มติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัย Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	179 – 190

บทสรุปการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
(ภาพรวมทั้งหมด)

โครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วัน Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

๑. โครงการ ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

๒. สอดคล้องกับกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

() ๑. สร้างโอกาสทางการศึกษาและพัฒนา
เครือข่ายองค์ความรู้	() ๕. เพิ่มศักยภาพการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม
บนพื้นฐานวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เข้าสู่เวที นานาชาติ
() ๒. สร้างมาตรฐานการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มี
คุณภาพและได้มาตรฐานสากล	() ๖. การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเพื่อการแข่งขัน
ของประเทศ
() ๓. การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในมหาวิทยาลัย
นักศึกษาปัจจุบันศิษย์เก่า และมหาวิทยาลัย	() ๗. การส่งเสริมและสนับสนุนการทำนุบำรุง ศาสนา
ศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งการนำองค์ความรู้
ด้านวิชาชีพ มาประยุกต์ใช้กับศิลปวัฒนธรรม
() ๔. ส่งเสริม และพัฒนาด้านอาชีวศึกษา	() ๘. พัฒนาอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
ในมหาวิทยาลัย
	(✓) ๙. การบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

๓. หลักการและเหตุผล

ด้วยสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีอำนาจและหน้าที่ในการกำกับนโยบายดูแล
การบริหารจัดการให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายและพันธกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและเกิด
ประสิทธิผล พร้อมทั้งใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารและจัดการที่มีความระบบคุณธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้
เพื่อให้เกิดทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงานสภามหาวิทยาลัย และเกิดการพัฒนามหาวิทยาลัย
ไปสู่การพัฒนาประเทศชาติ การที่สภามหาวิทยาลัยจะบรรลุภารกิจดังกล่าว สภามหาวิทยาลัยจะต้องเข้าใจถึงบทบาท
หน้าที่ของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และการบริหารมหาวิทยาลัยอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ทิศทางการพัฒนาการศึกษาการจัดโครงสร้างและระบบการบริหารมหาวิทยาลัย รวมถึงการจัดการสมัยใหม่เพื่อพัฒนา
มหาวิทยาลัย ให้เจริญก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพและคุณค่าในสังคมไทย

๔. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
๒. เพื่อให้การสนับสนุนกรรมการสภามหาวิทยาลัย ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยนำเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย
จากการระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

๕. กิจกรรมการดำเนินการ

- ๕.๑ ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ ในวันศุกร์ที่ ๒๒
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
- ๕.๒ การบรรยาย Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในวันเสาร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และวันอาทิตย์ที่
๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

๖. กลุ่มเป้าหมาย

- ๖.๑ ผู้เข้าร่วมโครงการประมาณ ๕๔ คน ประกอบด้วย
 - ๖.๑.๑ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ๖.๑.๒ กรรมการสภามหาวิทยาลัย (ภายใน)
 - ๖.๑.๓ อธิการบดี
 - ๖.๑.๔ รองอธิการบดี
 - ๖.๑.๕ ผู้ช่วยอธิการบดี
 - ๖.๑.๖ คณบดี
 - ๖.๑.๗ ผู้อำนวยการสำนัก / สถาบัน / กอง / หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน
- ๖.๒ บุคลากรปฏิบัติงานโครงการ จำนวน ๖ คน

๗. สถานที่ดำเนินงาน

- โรงแรมพูลแมน ไชยวราชย์ รีสอร์ท แอนด์สปา จังหวัดชลบุรี

๘. กำหนดการจัดโครงการ

- ๘.๑ วันศุกร์ที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จัดประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ ๗/๒๕๕๔
- ๘.๒ วันเสาร์ที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และวันอาทิตย์ที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยจัดทำ Road map ของความเป็นเลิศที่มีจุดหมายชัดเจนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ด้วยความสะดวกยิ่งขึ้น

๙. งบประมาณ (๑๒๑,๕๐๐ + ๖๗๖,๒๘๐) = ๗๙๗,๗๘๐.- บาท (เจ็ดแสนเก้าหมื่นเจ็ดพันเจ็ดร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

๙.๑ งบประมาณที่ใช้ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ในวันศุกร์ที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยเบิกจากเงินงบประมาณ ประจำปี ๒๕๕๔ หมวดค่าตอบแทน = ๓๖,๓๐๐.- บาท (สามหมื่นหกพันสามร้อยบาทถ้วน)

๑. ค่าตอบแทน

- ค่าเบี้ยประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัย ๓๖,๓๐๐.-บาท
จำนวน ๓๐ ท่าน
(๑,๕๐๐.- บาท x ๑ ท่าน) ๑,๕๐๐.- บาท
(๑,๒๐๐.- บาท x ๒๙ ท่าน) ๓๔,๘๐๐.- บาท

๙.๒ งบประมาณที่ใช้ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ในวันศุกร์ที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยเบิกจากเงินรายได้สะสมมหาวิทยาลัย = ๘๕,๒๐๐.- บาท (แปดหมื่นห้าพันสองร้อยบาทถ้วน)

๑. ค่าตอบแทน

๒๘,๒๐๐.-บาท

- ค่าเบี้ยประชุมนายกสภามหาวิทยาลัย
(๒,๕๐๐.- บาท x ๑ ท่าน) ๒,๕๐๐.- บาท
- ค่าเบี้ยประชุมอุปนายกสภามหาวิทยาลัย
(๒,๓๐๐.- บาท x ๑ ท่าน) ๒,๓๐๐.- บาท
- ค่าเบี้ยประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ
(๑,๘๐๐.- บาท x ๑๓ ท่าน) ๒๓,๔๐๐.- บาท

๒. ค่าใช้สอย**๕๗,๐๐๐.-บาท**

- ค่าอาหารว่างเครื่องดื่ม (มี้อบาย) ๑๒,๐๐๐.- บาท
(๒๐๐ บาท x ๖๐ คน x ๑ มี้อ)
- ค่าอาหารเย็น (๖๐ คน x ๗๕๐.- บาท) ๔๕,๐๐๐.- บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น (๙.๑ + ๙.๒) = (๓๖,๓๐๐ + ๔๕,๒๐๐) = ๘๑,๕๐๐.- บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน)

๙.๓ งบประมาณที่ใช้ในการ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย โดยเบิกจากเงินรายได้สะสมของมหาวิทยาลัย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น (๑ + ๒ + ๓ = (๕๒,๑๕๐ + ๕๕๗,๒๗๐ + ๖๖,๘๖๐) = ๖๗๖,๒๘๐.- บาท (หกแสนเจ็ดหมื่นหกพันสองร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

๑. ค่าตอบแทน**เป็นจำนวนเงิน ๕๒,๑๕๐.-บาท**

- วิทยากร
ภายนอก จำนวน ๙ ท่าน = ๒๐.๕ ชั่วโมง x ๒,๕๐๐.- บาท
= ๕๑,๒๕๐.- บาท
ภายใน จำนวน ๒ ท่าน = ๓ ชั่วโมง x ๓๐๐.- บาท
= ๙๐๐.- บาท

๒. ค่าใช้สอย**เป็นจำนวนเงิน ๕๕๗,๒๗๐.-บาท**

- ค่าอาหารว่าง จำนวน ๕ มี้อ มี้อละ ๒๐๐.- บาท ๖๐,๐๐๐.- บาท
(๒๐๐.- บาท x ๖๐ คน x ๕ มี้อ)
- ค่าอาหารกลางวัน ๓ มี้อ มี้อละ ๖๐๐.- บาท ๑๐๘,๐๐๐.- บาท
(๖๐๐.- บาท x ๖๐ คน x ๓ มี้อ)
- ค่าอาหารเย็น จำนวน ๑ มี้อ มี้อละ ๗๕๐.- บาท ๔๕,๐๐๐.- บาท
(๗๕๐.- บาท x ๖๐ คน x ๑ มี้อ)
- ค่าที่พัก จำนวน ๒ คืน ๑๑๕,๒๐๐.-บาท
 - นายกสภา อุปนายกสภา กรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ และวิทยากร
(๓,๒๐๐.- บาท x ๑๘ ห้อง x ๒ คืน)
 - สำหรับกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหาร
มหาวิทยาลัย และบุคลากร (๒,๒๐๐.- บาท x ๒๒ ห้อง
x ๒ คืน)
- ค่าที่พักพนักงานขับรถยนต์ ๓๗,๘๐๐.- บาท
(๒๗ คน x ๗๐๐.- บาท x ๒ คืน)
- ค่าเบี้ยเลี้ยงพนักงานขับรถยนต์ ๖,๔๘๐.- บาท
(๑๒ คน x ๑๘๐.- บาท x ๓ วัน)
- ค่าทางด่วน จำนวน ๑๒ คัน ๓,๔๔๐.- บาท
 - รถประจำตำแหน่งผู้บริหาร
(๒๔๐.- บาท x ๘ คัน) = ๑,๙๒๐.- บาท
 - รถตู้ จำนวน ๓ คัน
(๒๔๐.- บาท x ๓ คัน) = ๗๒๐.- บาท
 - รถบัส จำนวน ๑ คัน (๘๐๐.- บาท x ๑ คัน)
= ๘๐๐.- บาท

/ ค่าใช้สอย...

ค่าใช้จ่าย (ต่อ)

- ค่าพาหนะสำหรับนายกสภา กรรมการสภามหาวิทยาลัย ๒๘,๐๐๐.- บาท
ผู้ทรงคุณวุฒิ (๒,๐๐๐.- บาท x ๑๔ คน)
= ๒๘,๐๐๐.- บาท
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ๓,๒๕๐.- บาท
(นายสุบุญ วุฒิวิงศ์) ไป - กลับ (จังหวัดนครราชสีมา
- จังหวัดชลบุรี) (๓๒๕ กิโลเมตร x ๒ เที่ยว x ๕.- บาท)
- ค่าพาหนะกรรมการสภามหาวิทยาลัยภายใน ๑๑,๒๐๐.- บาท
(เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง) (๘๐๐.- บาท x ๑๔ คน)
- ค่าพาหนะรถรับจ้างผู้เข้าร่วมสัมมนา และบุคลากร ๓๒,๐๐๐.- บาท
(เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริง) (๘๐๐.- บาท x ๔๐ คน)
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถบัส ไป-กลับ ๕,๐๐๐.- บาท
- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถ VIP จำนวน ๓ คัน ไป-กลับ ๓,๖๐๐.- บาท
(๓ คัน x ๑,๒๐๐.- บาท)
- รถตู้ จำนวน ๑ คัน ไป-กลับ ๑,๕๐๐.- บาท
(๑ คัน x ๑,๕๐๐.- บาท)

๓. ค่าวัสดุ**เป็นจำนวนเงิน ๖๖,๘๖๐.-บาท**

- ค่ากระเป๋าสารการกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้เข้าร่วมประชุม ๔๘,๐๐๐.- บาท
(๖๐ ใบ x ๘๐๐.- บาท)
- หมึกพิมพ์สีดำ HP ๑๒A จำนวน ๑ หลอด ๒,๔๐๐.- บาท
- หมึกพิมพ์สี HP ๗๘ D จำนวน ๑ กล่อง ๑,๑๕๐.- บาท
- หมึกพิมพ์สี HP ๔๕ D จำนวน ๑ กล่อง ๑,๑๖๐.- บาท
- กระดาษถ่ายเอกสาร A๔ ๖๐๐.- บาท
(จำนวน ๕ รีม x ๑๒๐.- บาท)
- แฟ้มเอกสาร ๑๐๐ แฟ้ม x ๑๑๐.- บาท ๑๑,๐๐๐.- บาท
- พลาสติกค้นแฟ้ม (๖๐ ชุด x ๓๕.- บาท) ๒,๑๐๐.- บาท
- สติกเกอร์ใส (๑๐ แผ่น x ๔๕.- บาท) ๔๕๐.- บาท

**** ขอล้างหนี้จ่ายทุกรายการ****๑๐. แผนการดำเนินโครงการ**

รายการ	ตค.	พย.	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.	กรกฎาคม		สค.	กย.
									งปม.	รายได้สะสม		
๑. แผนการเบิกจ่ายเงิน									๓๖,๓๐๐	๗๖๑,๔๘๐		
๒. เป้าหมายผลผลิต												
- จำนวนคน									๕๔ คน			
- จำนวนครั้ง									๑ ครั้ง			

๑๑. การประเมินผลโครงการ

๑๑.๑ เสิ้งปริมาณ

- ผู้เข้าร่วมโครงการ ๕๔ คน
- จำนวนครั้งที่ดำเนินการ ๑ ครั้ง
- ผู้เข้าร่วมโครงการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐

๑๑.๒ เสิ้งคุณภาพ

- ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในกระบวนการจัดการโครงการ ร้อยละ ๘๐
- ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับ ร้อยละ ๘๐
- ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๐
- โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ร้อยละ ๘๐

๑๑.๓ เสิ้งเวลา

วัน / เดือน / ปี ที่จะดำเนินการระหว่างวันที่ ๒๒ – ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ โครงการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดร้อยละ ๑๐๐

๑๒. ผู้รับผิดชอบโครงการ

๑๒.๑ ผู้รับผิดชอบชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง
๑๒.๒ หน่วยงาน	รองอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการสภา มทร.ธัญบุรี
๑๒.๓ หมายเลขโทรศัพท์	๐ ๒๕๔๙ ๔๐๘๒ และ ๐๘๑-๘๖๐๑๘๔๗

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
 เลขาธิการสภา มทร.ธัญบุรี
 ผู้รับผิดชอบโครงการ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล		ตำแหน่ง
1.	นายสุนทร	อรุณานนท์ชัย	นายกสภามหาวิทยาลัย
2.	นายสุบุญ	วุฒิวงศ์	อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
3.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ	ไชยเวช	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
4.	ศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร.สมชัย	ฤชุพันธุ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
5.	ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์	วิศาลาภรณ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
6.	นายชุมพล	พรประภา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
7.	พลเอก ธงชัย	เกื้อสกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
8.	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี	จุฬาวัฒนทล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
9.	รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมนทนา	พรหมบุญ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
10.	นายวีระศักดิ์	วงศ์สมบัติ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
11.	พลเรือเอก ฐนิธ	กิตติอำพน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
12.	นายธีระยุทธ	ฉายสว่างวงศ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
13.	นายขรรค์	ประจวบเหมาะ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
14.	ดร.พิเชฐ	ดุรงค์เวโรจน์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
15.	รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ	รตะนานุกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
16.	รองศาสตราจารย์ ดร.นำยุทธ	สงค์ธนาพิทักษ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
17.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวกร	อ่างทอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
18.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรานี	พรรณวิเชียร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
19.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร	ชินินทร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
20.	รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ	ปิ่นปฐมรัฐ	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
21.	ดร.วิชัย	พยัคฆ์โส	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
22.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย	ผิวสอาด	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
23.	นายพงศ์พิชญ์	ถ้วนภูษา	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
24.	นางสาวปิยนถ	ศรีสมเพ็ชร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย	ผดุงศิลป์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
26.	นายนิกร	แสงงาม	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธา	ศิริกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริชัย	แดงเอม	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
28.	นางสาวเตือนใจ	สุดตาชัย	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา	โพธิ์พวง	เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล		ตำแหน่ง
ผู้เข้าร่วมประชุม			
1.	นายสมภพ	เพชรรัตน์	รองอธิการบดี
2.	นางวนิดา	ปอน้อย	รองอธิการบดี
3.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูลเกียรติ์	นาคะวิวัฒน์	รองอธิการบดี
4.	รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณี	อินทร์ไพโรจน์	รองอธิการบดี
5.	นายวิรัช	โหดระไวศยะ	รองอธิการบดี
6.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานีการ์	จันทร์บรรเจิด	ผู้ช่วยอธิการบดี
7.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี	น่วมจิตร	ผู้ช่วยอธิการบดี
8.	ดร.ไพบุลย์	ไสยวงศ์	ผู้ช่วยอธิการบดี
9.	รองศาสตราจารย์สุจิระ	ขจรจิตต์เมตต์	ผู้ช่วยอธิการบดี
10.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นที	ภู่อุด	ผู้อำนวยการกองกลาง
11.	นางอลิสสา	โรจน์ธนานันต์	ผู้อำนวยการกองคลัง
12.	นางนิภา	แจ้งฟ้า	หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน
13.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์	บุญลิขิต	ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพย์สิน
14.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรศักดิ์	ตระกูลชีวพานิตต์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ
			และงานทะเบียน
15.	นางวราภรณ์	อชานนท์	ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล
16.	ผศ.ดร.ศิรินันท์	เอี่ยมประภา	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
17.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพงษ์	อังศุภโชติ	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
18.	รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี	สงวนพงษ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
19.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วสันต์	รังรองรัตน์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา
20.	รองศาสตราจารย์ ดร.ชนงกรณ์	กฤษณกุลบุตร	คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
21.	รองศาสตราจารย์สยาม	คำปรีดา	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
22.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา	เหมวงษา	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
23.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริแซ	พงษ์สวัสดิ์	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรวัลย์	วรรณโณทัย	คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ	ศิลาวัตร	คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร
26.	นางสาวพรทิพย์	ตันติวงศ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานโครงการ

[illegible]

กำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วัน Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี
เลขที่ 445/3 หมู่ 5 ซอยวงศ์อำมาตย์ ถนนพัทยา-นาเกลือ
ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี หมายเลขโทรศัพท์ 038-411940-8

วันที่ 22 กรกฎาคม 2554

- 07.00 – 09.00 น. เดินทางจากหน้าอาคารสำนักงานอธิการบดี ถึงโรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี (ประมาณ 2 ชั่วโมง)
- 09.00 – 10.00 น. Early Check in ห้องพักโรงแรม
- 10.30 – 12.00 น. พิธีเปิด และบรรยายพิเศษ เรื่อง การกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โดย ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์
- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 17.00 น. ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 7/2554
- 18.00 – 19.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- 19.00 – 21.00 น. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อกำหนดแนวนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระยะสั้น และระยะยาว
- Work – Integrated learning University
 - บัณฑิตที่พึงประสงค์
 - จากนโยบายสภามหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติ (ระดมความคิดเรื่อง Effectiveness และ Efficiency ของสภามหาวิทยาลัยและระบบบริหารจัดการ)
- โดย รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ

วันที่ 23 กรกฎาคม 2554

- 07.00 – 08.30 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.30 – 12.00 น. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะมีบทบาทและความเกี่ยวข้องอย่างไรกับโครงการยุทธศาสตร์อาหารแห่งชาติ
โดย นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์
- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 15.00 น. นำเสนอ เรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
โดย พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน

วันที่ 23 กรกฎาคม 2554 (ต่อ)

- 15.00 – 17.00 น. รับฟังการบรรยาย เรื่อง “บทบาทสภามหาวิทยาลัย ในการกำกับดูแลและการจัดการสมัยใหม่ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย”
- การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร
 - การกำกับและพัฒนาการผลิตบัณฑิต
 - การหารายได้เพื่อพึ่งพาตนเอง
 - การกำกับและติดตามผลการดำเนินการของสภามหาวิทยาลัย
 - การประเมินผู้บริหาร
 - การแต่งตั้งผู้บริหารตลอดจนบทบาทต่อระบบประกันคุณภาพการประเมินมหาวิทยาลัย โดยองค์กรภายนอก
 - การเตรียมการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ
- โดย ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

18.00 – 19.00 น. รับประทานอาหารเย็น

- 19.00 – 21.00 น. อภิปรายเรื่อง “บทบาทสภามหาวิทยาลัย ในการกำกับดูแลและการจัดการสมัยใหม่ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย” (ต่อ)
- โดย ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

วันที่ 24 กรกฎาคม 2554

07.00 – 08.30 น. รับประทานอาหารเช้า

- 08.30 – 10.30 น. ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในนโยบายในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติสาขา Food Technology

โดย นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช

- 10.30 – 12.00 น. การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล

12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

- 13.00 – 17.00 น. รับฟังการบรรยาย เรื่อง “บทบาทสภามหาวิทยาลัยในการกำกับดูแล และพัฒนามหาวิทยาลัย เน้นด้านการพัฒนาการศึกษา แนวปฏิบัติที่ดี รวมทั้งการจัดโครงสร้างและระบบการบริหาร” ได้แก่
- การบริหารงานบุคคล
 - การเงินการงบประมาณและการหารายได้
 - การตรวจสอบมหาวิทยาลัย
 - การบริหารความเสี่ยง
 - รวมทั้งบทบาทต่อระบบประกันคุณภาพและการประเมินสภามหาวิทยาลัย
- โดยองค์กรภายนอก

โดย ศาสตราจารย์ นายแพทย์ วิจารณ์ พานิช
ประธานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

วันที่ 24 กรกฎาคม 2554 (ต่อ)

17.00 – 18.00 น. การระดมความรู้ ประสบการณ์ รวมทั้ง Orientation / Retreat กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ร่วมกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โดย อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
(รองศาสตราจารย์ ดร.นายุทธ สงค์ธนาพิทักษ์)

18.30 เป็นต้นไป เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

หมายเหตุ การแต่งกายในวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 แต่งกายชุดสากล
และในวันที่ 23 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 แต่งกายตามปกติ

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์
เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.)
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ บรรยายเรื่อง “การกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี”

การวางแผนกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยต้องพิจารณาถึง

1. ความต้องการทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก และมองในมุมของความต้องการของประเทศ และมหาวิทยาลัยจะอยู่ในตำแหน่งที่ดีหากวางแผนได้ถูกต้อง และหาจุดยืนของตำแหน่งที่ได้เปรียบ
2. เป้าชี้ทาง (Flagship) ที่ชัดเจนและควรบอกเป้าหมายวิธีการเดินไปสู่เป้าหมาย มีขั้นตอนในการก้าวและกำหนดว่าแต่ละคณะ หน่วยงาน จะมีบทบาทอย่างไร
3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ความจำเป็นในการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นภาระของทุกคนและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่น้อย จึงต้องพัฒนา 2 เรื่องคือ การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา และการขยายการลงทุนด้านการวิจัยพื้นฐานและวิทยาศาสตร์ ซึ่งการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต้องพิจารณาถึงเรื่องอื่น ๆ ที่ตามมาด้วย
4. ประเทศจะมีอนาคตที่ดีขึ้นก็ต้องพร้อมที่จะลงทุนให้มากขึ้น ซึ่งมหาวิทยาลัยกับภาคการผลิตจะต้องมีการเชื่อมโยงกันมิให้เกิดช่องว่าง วิธีการเชื่อมทั้ง 2 ฝ่าย ต้องทำงานร่วมกันและรัฐบาลต้องให้การสนับสนุนการลงทุนงานวิจัยโดยภาคเอกชนและภาครัฐบาล ซึ่งภาคเอกชนควรลงทุนในอัตราส่วนมากกว่าภาครัฐบาล และมีการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา
5. การพัฒนาคน การผลิตคน มหาวิทยาลัยต้องทบทวนความคิดใหม่ในการมุ่งผลิตคนอายุ 18 – 22 ปี เพราะสังคมมีคนที่ต้องการเพิ่มระดับอยู่อีกสามสิบเจ็ดล้านคน
6. นักวิจัยคนไทยมีไม่เพียงพอ ต้องเปิดรับผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ เพื่อให้เกิด Technology Transfer
7. การเปิดประตูสู่อาเซียน มหาวิทยาลัยพึงคิดว่าจะอยู่จุดใด และอาจคิดจุดเน้น (Focus) กับประเทศที่มีอิทธิพลในศตวรรษนี้
8. งานวิจัยมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องทำ Demand Size Research หากคิดว่าเป้าหมายของประเทศอยู่ที่ พลังงาน อาหาร ภาคเกษตร ระบบไฟฟ้า ระบบทางปิโตรเคมี มหาวิทยาลัยจะต้องนำโจทย์เหล่านี้ มาทำงานวิจัยให้มากขึ้น
9. มหาวิทยาลัยกับภาคเอกชนจะต้องลงทุนร่วมมือกันในการสร้างและพัฒนาคนให้ตรงตามที่เอกชนต้องการ
10. ในอนาคต 10 ปีข้างหน้าตามสถิติคนเกิดน้อยลง มหาวิทยาลัยจึงต้องทบทวนแผนในการผลิตนักศึกษาเท่าเดิมให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นหรือจะผลิตนักศึกษาเพิ่มขึ้น และการผลิตนักศึกษาเพิ่มขึ้น ขณะนี้ประเทศไทยประสบปัญหาขาดคนทำงานในระดับช่างฝีมือแรงงาน มิได้ต้องการนักศึกษามีความรู้สูงระดับปริญญาตรี

11. การเป็นประชาคมอาเซียน จะเกิดการเคลื่อนย้ายคน เทคโนโลยี ความรู้ วัฒนธรรม การมี ASEAN จึงเป็นการส่งสัญญาณเตือนให้พึงคิดและตื่นตัว

12. เรื่องอาหารและการเกษตร ซึ่งมหาวิทยาลัยสามารถเข้าช่วยในการพัฒนาในเรื่องอาหาร หรือเครื่องจักร โดยหาจุดเน้น (Focus) เฉพาะเรื่องที่มหาวิทยาลัยสามารถทำได้ และมหาวิทยาลัยอาจมีแนวคิดในเรื่องของการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

สรุปกรอบลงทุนเบื้องต้นในภาครัฐด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ของสภาพัฒน์ พ.ศ. 2555 – 2559 ในปัจจุบันมีตัวเลขการลงทุนทางด้านวิทยาศาสตร์ในกรอบลงทุนเบื้องต้น มีตัวเลข 3 ตัว ที่ขอให้มหาวิทยาลัยช่วยผลักดัน คือ

- วิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตและบริการ ภาคสังคม และความมั่นคงพลังงานและสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม (สวล.) (130,574 ล้านบาท)
- พัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) เพื่อตอบสนองต่อ เป้าบุคลากรวิจัย 15:10,000 (67,790 ล้านบาท)
- สร้างปัจจัยแวดล้อมสนับสนุนการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) ด้วยโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการความรู้ ทรัพยากรทางปัญญา แรงจูงใจให้ ภาคเอกชน (33,065 ล้านบาท)

ภาพประกอบการบรรยายของ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์

“การกำหนดนโยบายและ
กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี”

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์
เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.)
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

นโยบายและยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์

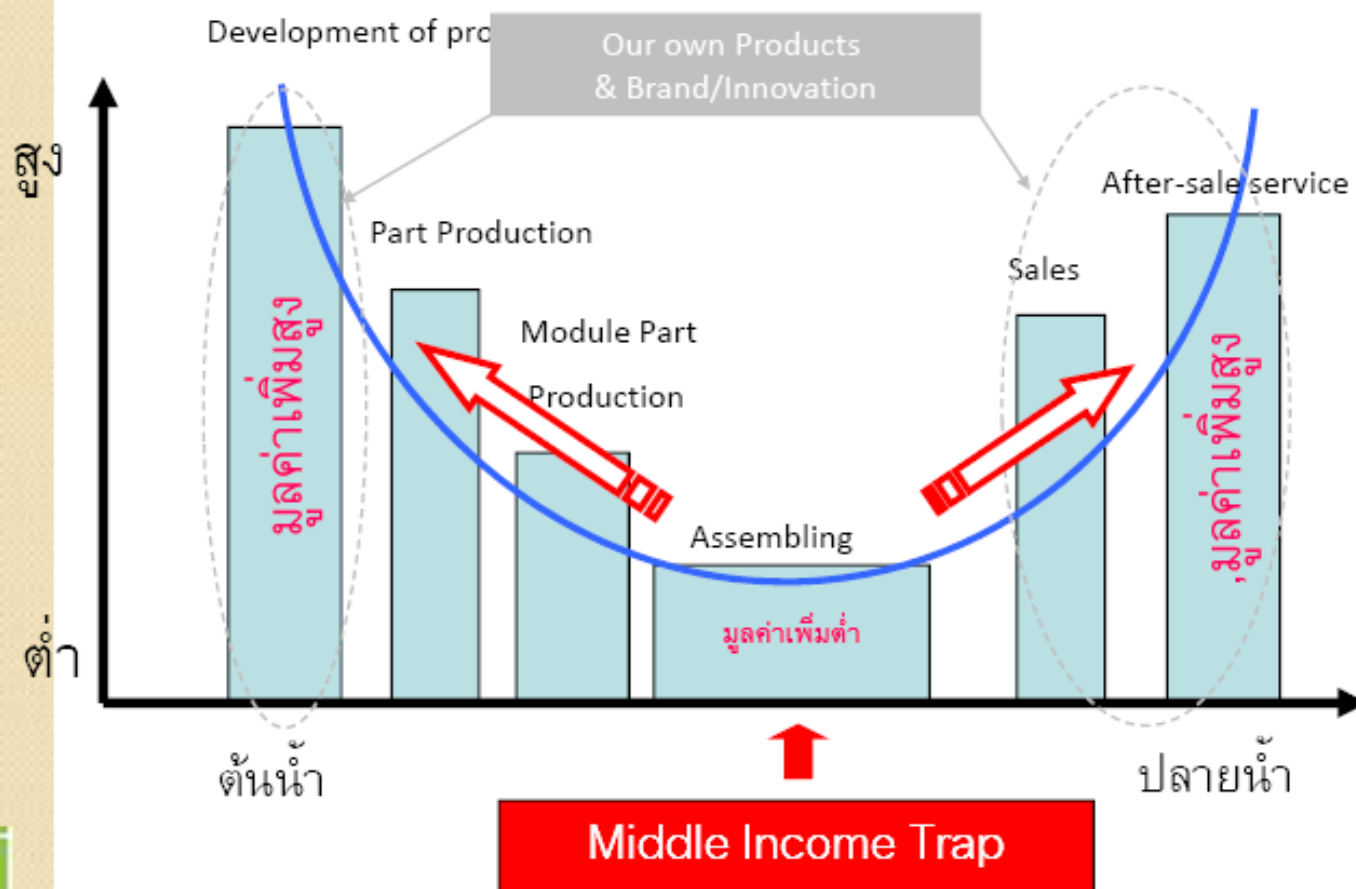
เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และนวัตกรรมแห่งชาติ

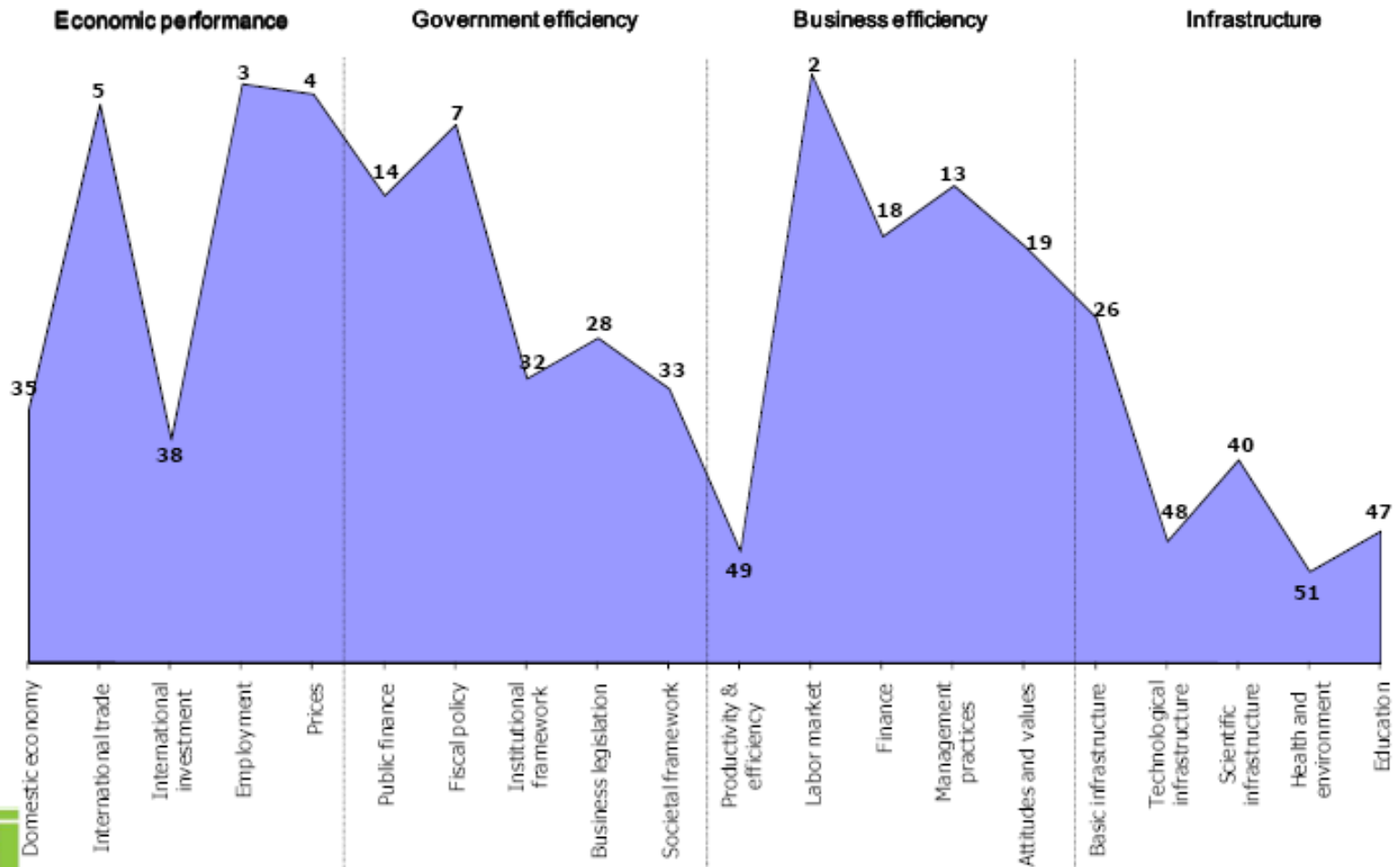
การประชุม Retreat กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

22 กรกฎาคม 2554

ตำแหน่งประเทศไทย
ในห่วงโซ่มูลค่าของโลก (global value chain)

Thailand's Competitiveness (2010): Major Factors

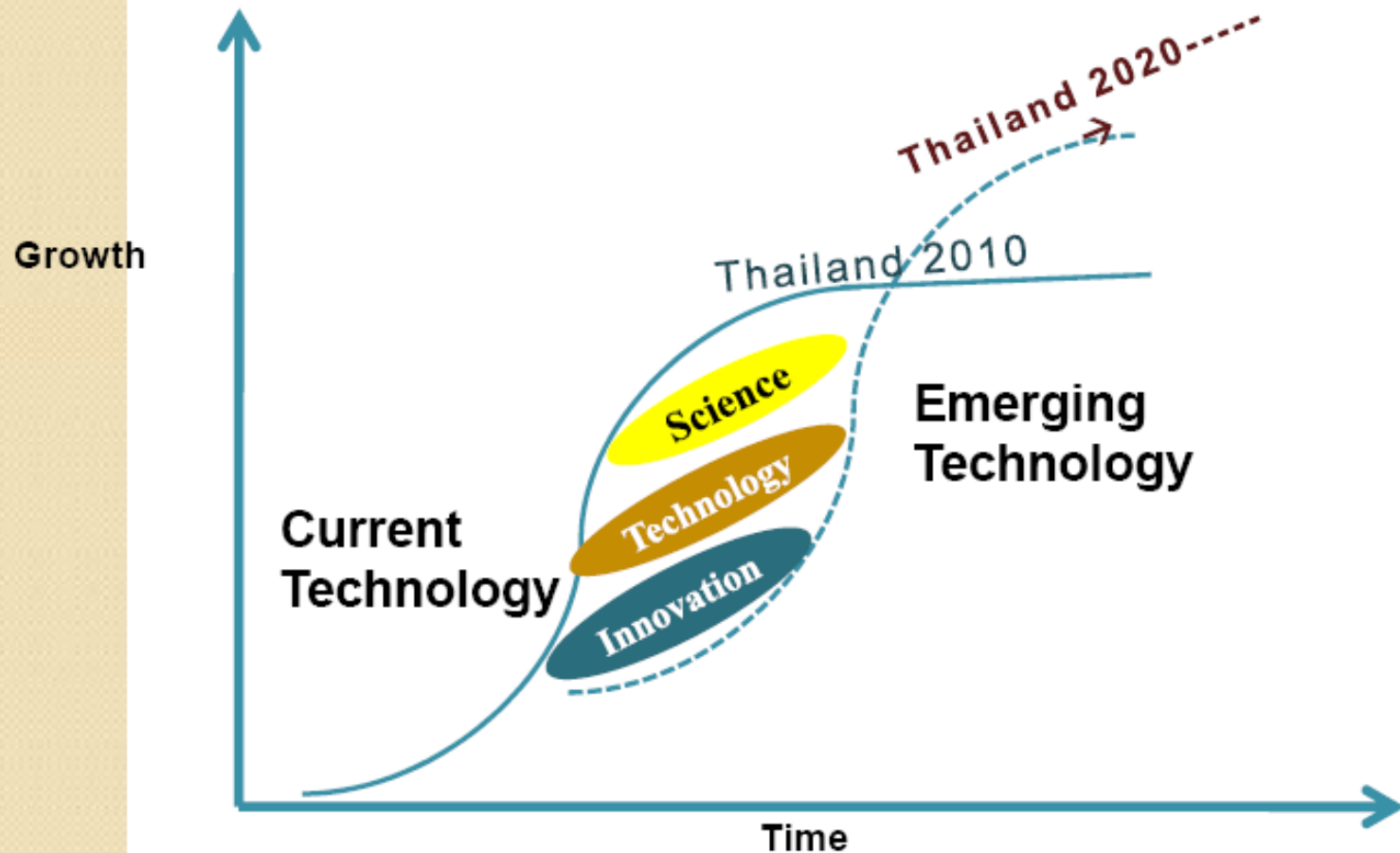
การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทย

Country	GERD/GDP (% of GDP)	Country	R&D personnel (per 1,000 people)
Finland	3.50	Finland	10.67
Japan	3.44	Sweden	8.37
Korea	3.21	Taiwan	8.01
USA	2.76	Japan	7.34
Taiwan	2.77	Singapore	6.85
Singapore	2.68	Korea	5.56
China	1.54	China	1.48
India	0.83	Thailand	0.65
Malaysia	0.72	Malaysia	0.46
Thailand	0.22	Philippines	0.16
Indonesia	0.05	Indonesia	N/A

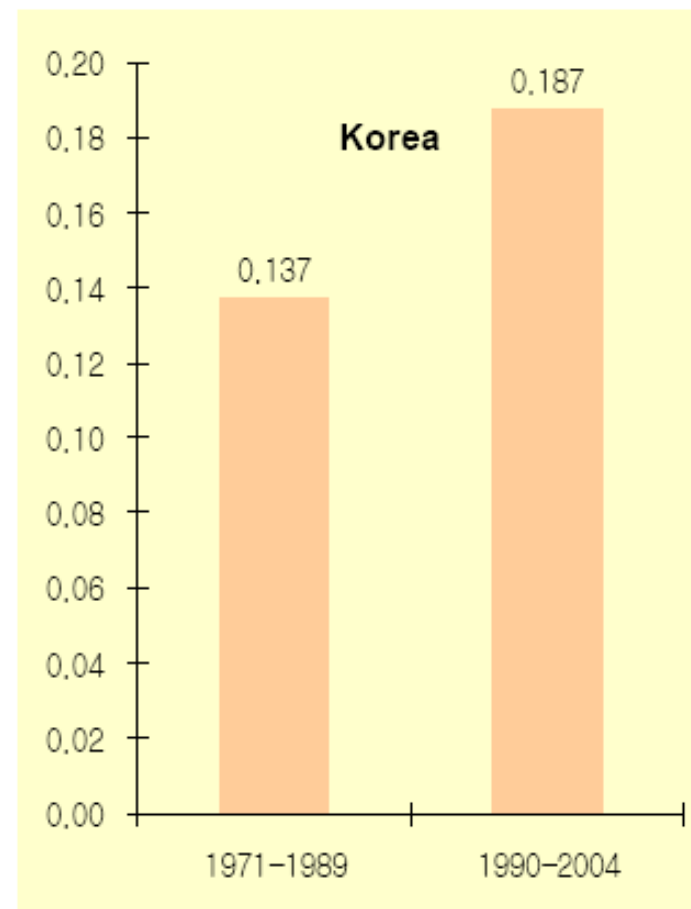
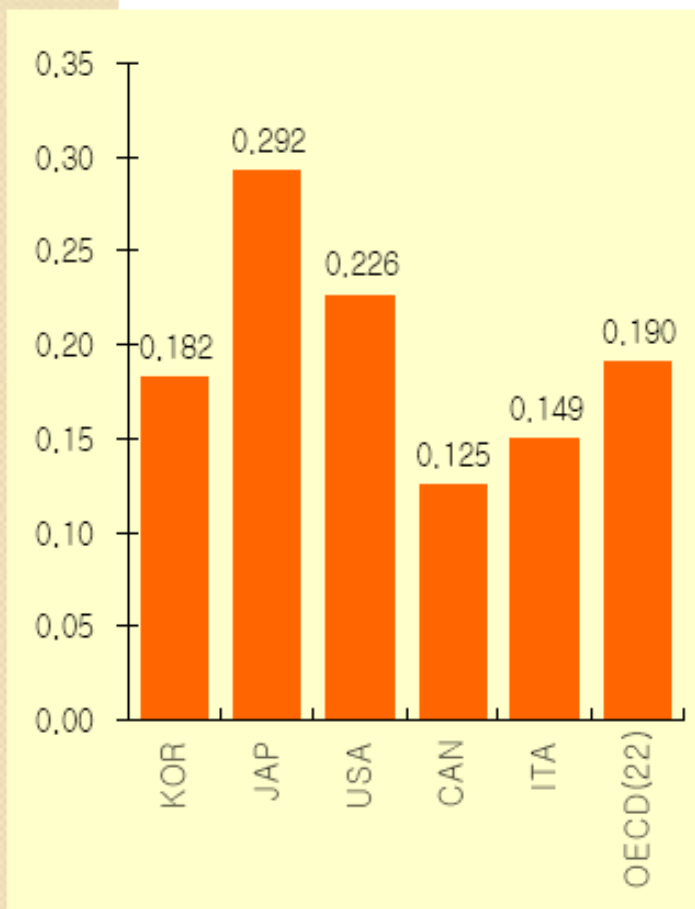
Country	Publication (paper)	Country	Granted Patent (item)
USA	209,695	Japan	141,203
China	56,806	USA	82,284
Japan	52,896	Korea	80,688
Korea	18,467	China	34,537
India	18,194	Taiwan	33,402
Taiwan	12,742	India	1,385
Sweden	9,914	Singapore	469
Thailand	1,728	Malaysia	230
Malaysia	808	Thailand	99
Indonesia	198	Philippines	16
Phillipines	195	Indonesia	N/A

Remark: Granted patent is the average number between year 2006 and year 2008.
Source: Institute for Management Development 2010.

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญ
ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม

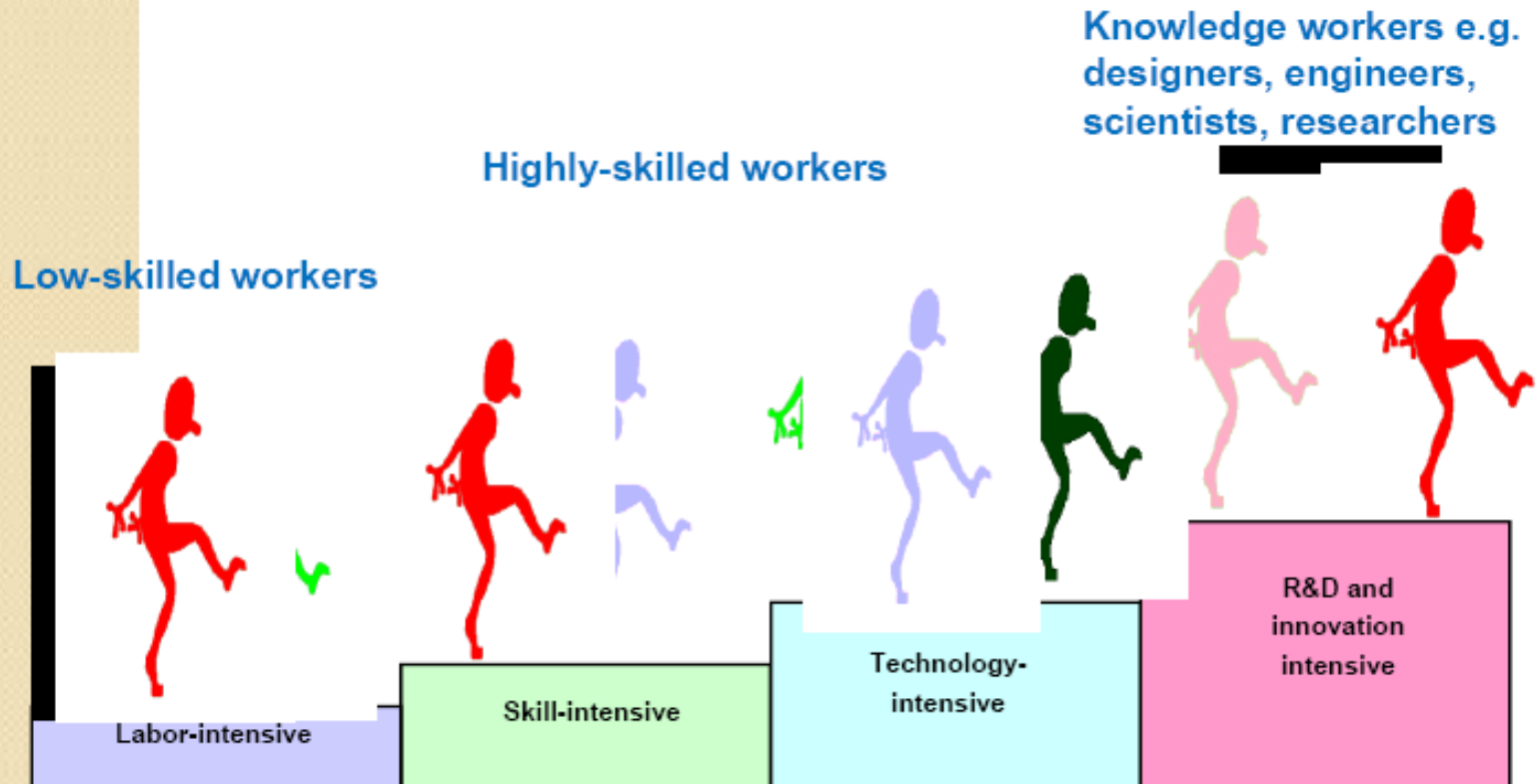
R&D correlates to National Productivity & Growth

*R&D elasticity with respect to total factor productivity (TFP)

Source: STEPI 2010

อนาคต

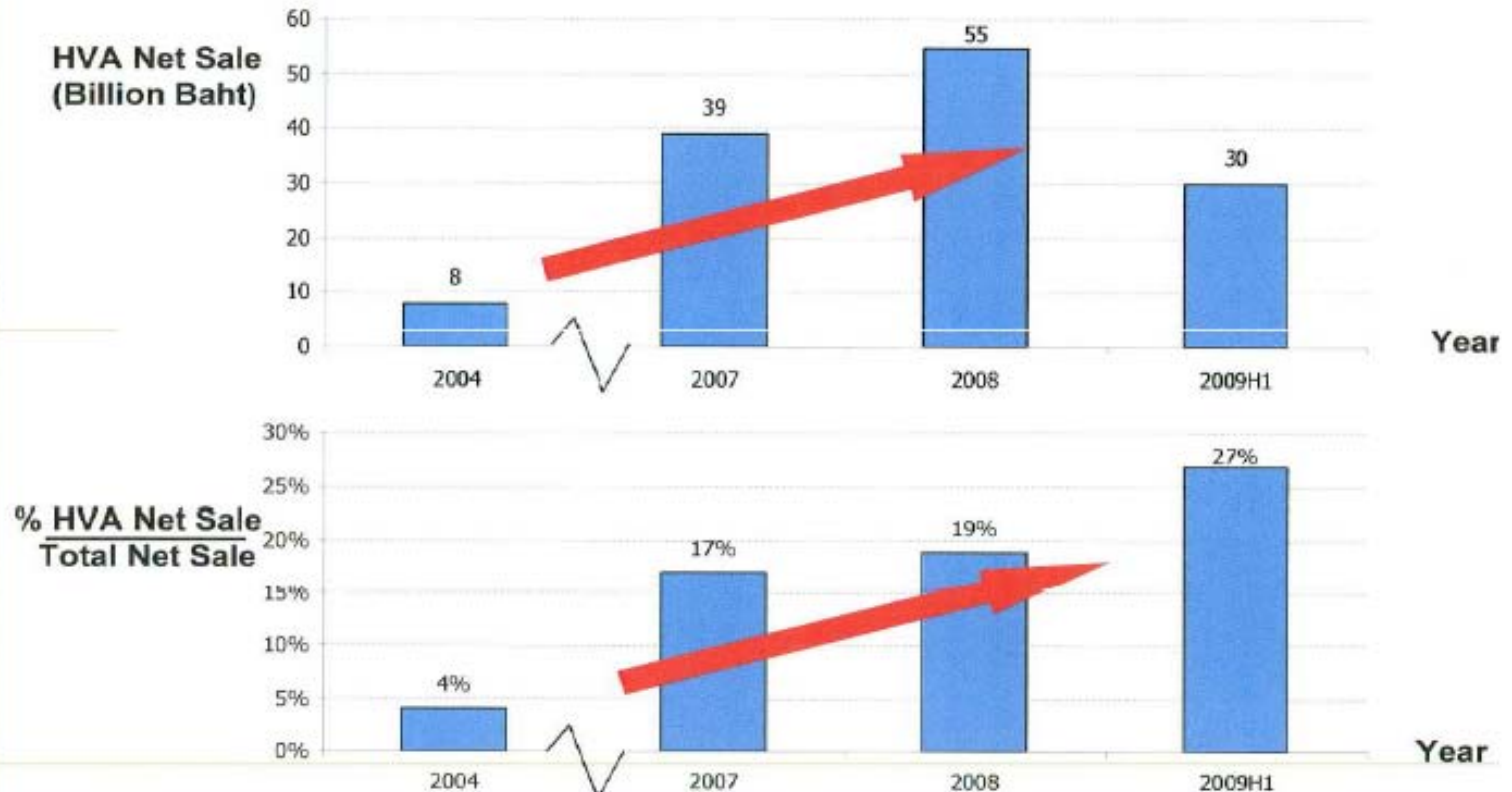
1. Increasing Offshore R&D of Large TNCs

2. Expansion of R&D investment of Large and Medium Local Firms

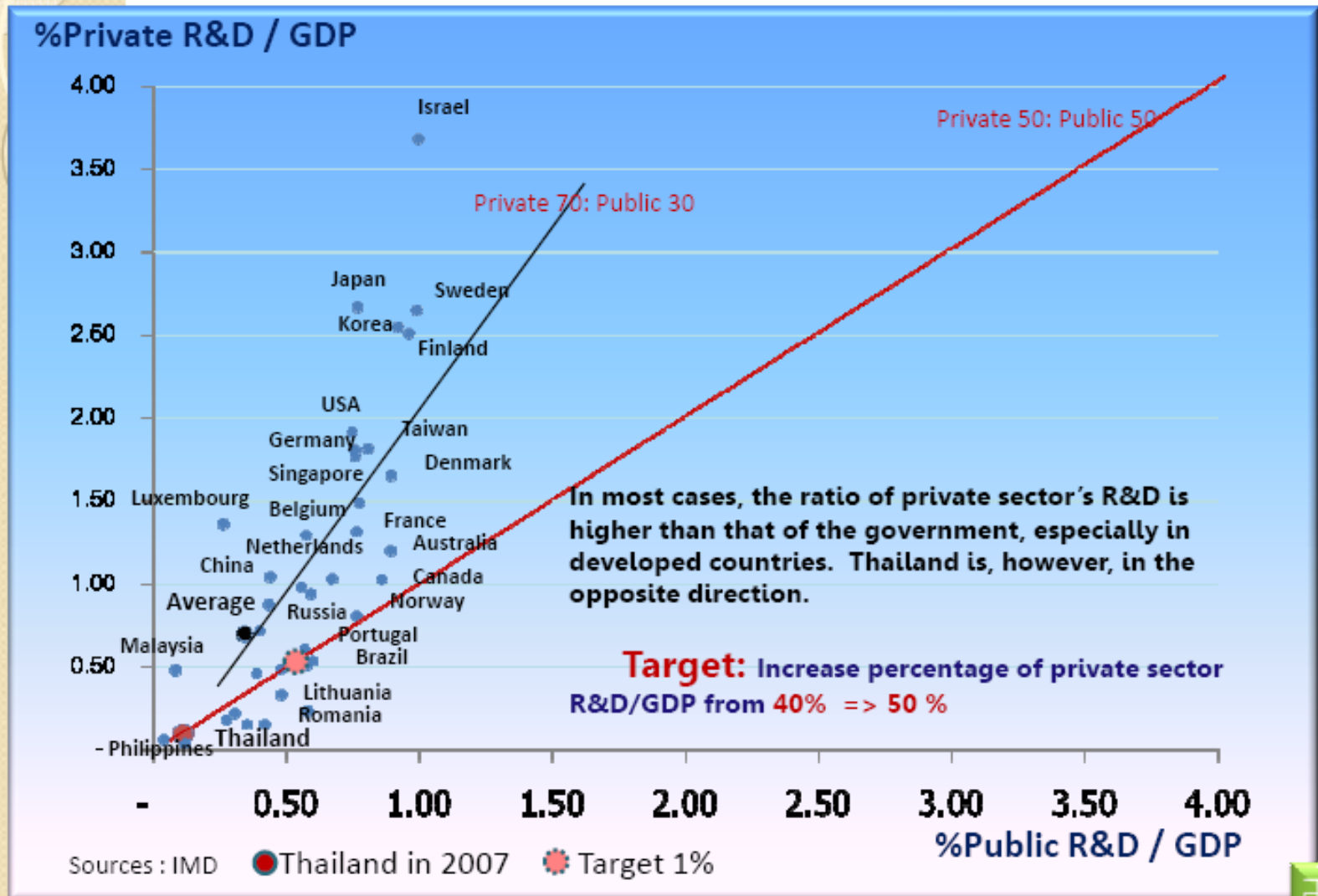
Reasons for Expansion of R&D of Large and Medium Local Firms

Note: Including associates

HVA: High Value-added products

Private R&D/GDP vs. Public R&D/GDP in 2007

มาตรการเพิ่มความสามารถ
ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ
ในระยะต่อไป: บุคลากรด้าน R&D

ปัจจุบัน

ค่าใช้จ่าย R&D
ต่อ GDP

0.21%

1.0%

จำนวนบุคลากร R&D
ต่อประชากร 10,000

6.8 คน

15 คน

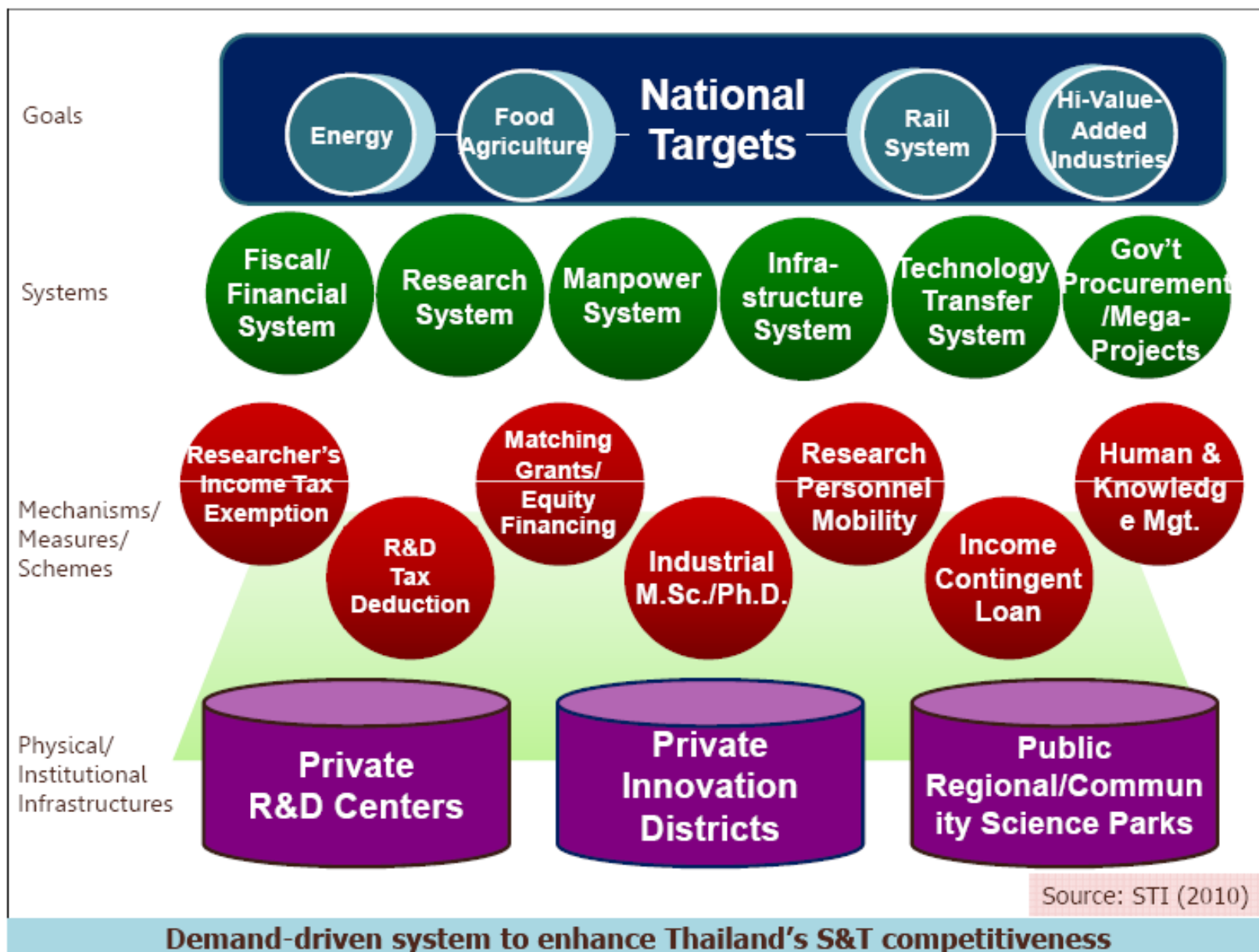
% ค่าใช้จ่าย R&D
ภาคเอกชน : ภาครัฐ

40 : 60

70 : 30

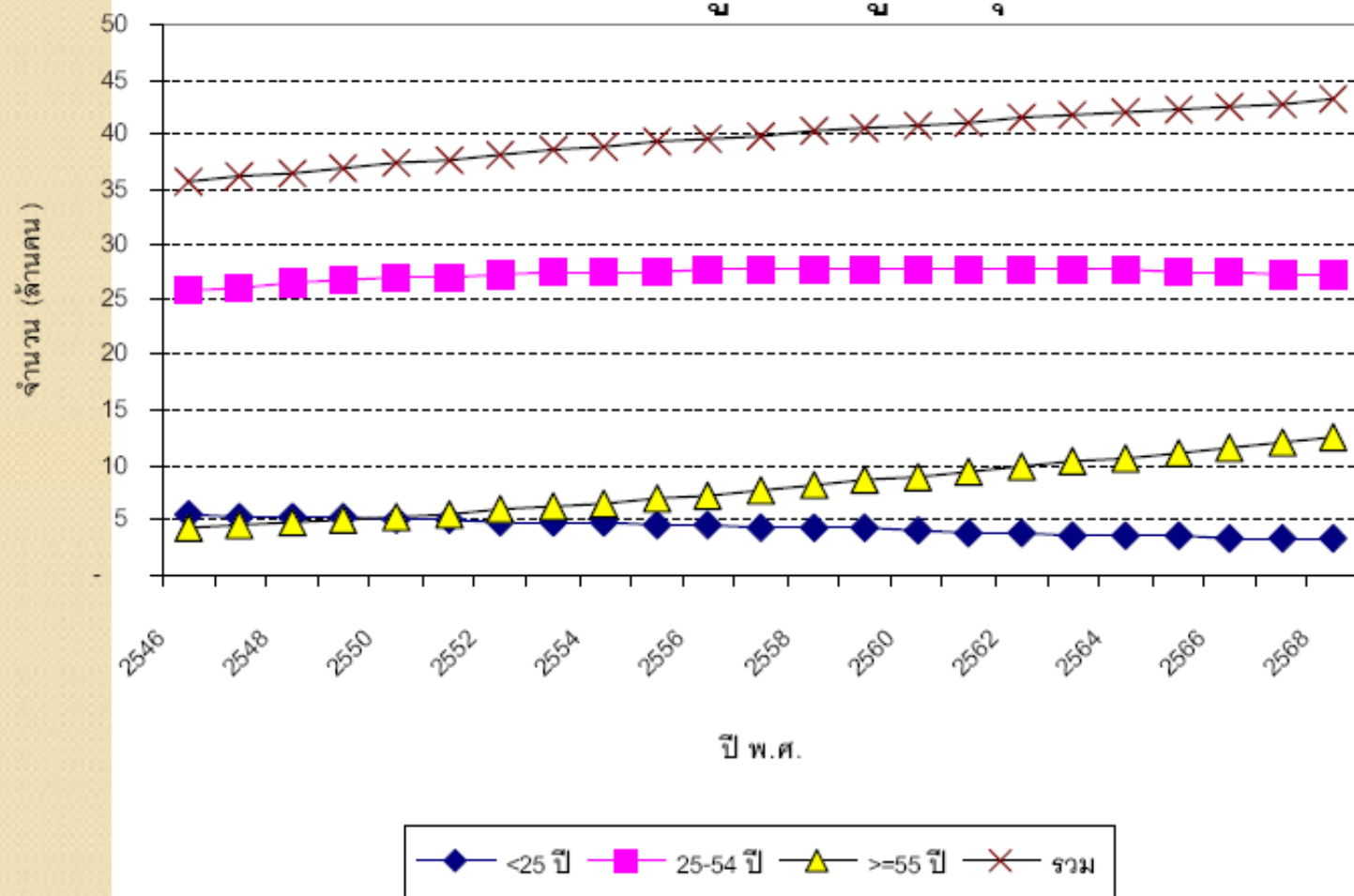
เป้าหมาย
(ปี 2559)

ความยั่งยืนของไทย 2554+

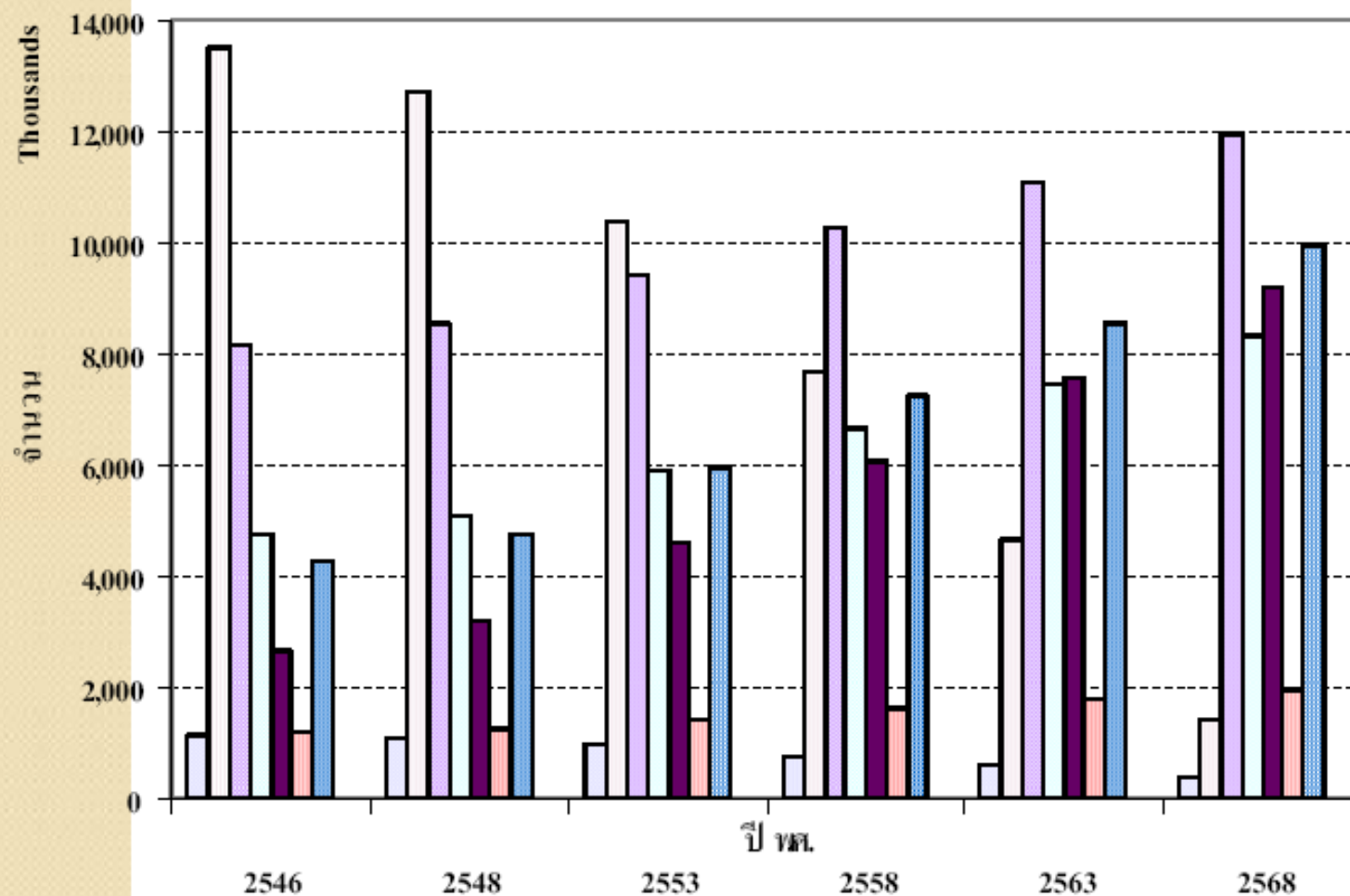
- ทรัพยากรมนุษย์
- เกษตรและอาหาร
- พลังงานและความเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
- กระแสโลก
- นวัตกรรม
- ???

เรากำลังเดินเข้าสู่สังคมสูงอายุ

จำนวนประชากรที่ทำงานจำแนกตามกลุ่มอายุ ปี พ.ศ. 2546-2568

จำนวนแรงงานจำแนกตามระดับการศึกษาที่จบ ปี พ.ศ. 2546-2568

- ไม่มีการศึกษา
- ต่ำกว่าประถมศึกษา
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษาตอนต้น
- มัธยมศึกษาตอนปลาย
- สหอาชีพศึกษาวิชาการศึกษา
- อุดมศึกษา
- อื่นๆ

คำนิยมโดย ศาสตราจารย์ ดร.ปราณี กุลละวณิชย์

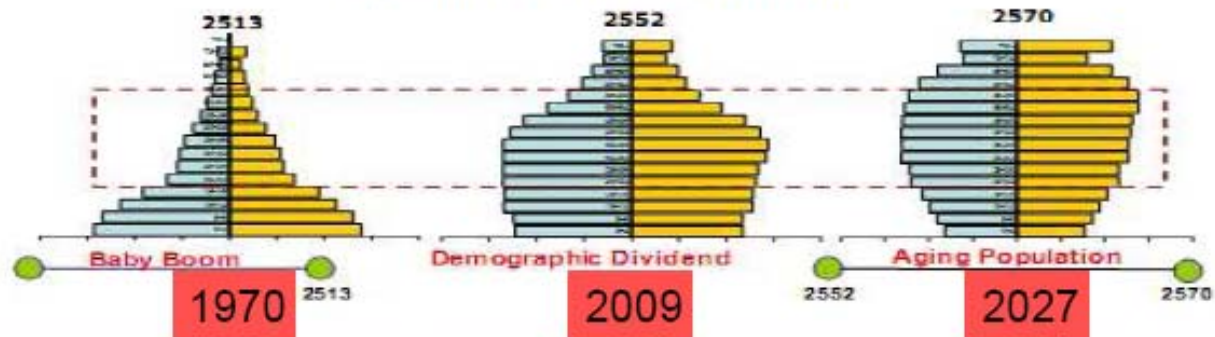
โครงสร้างประชากรของไทยยุคโพสต์โมเดิร์น: การ เปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วเกินกว่าจะถกมองข้าม

ศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ วงศ์บุญสิน

Ageing Society

Pyramid of Thai Population

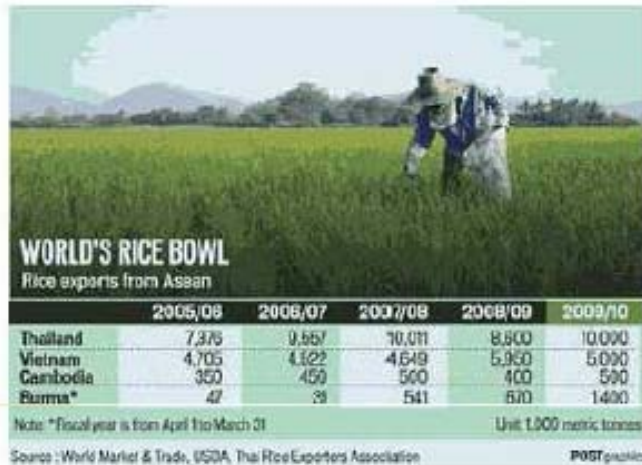
Source: NESDB

Most movement occurs within regions
Origin and destination of international migrants, circa 2000

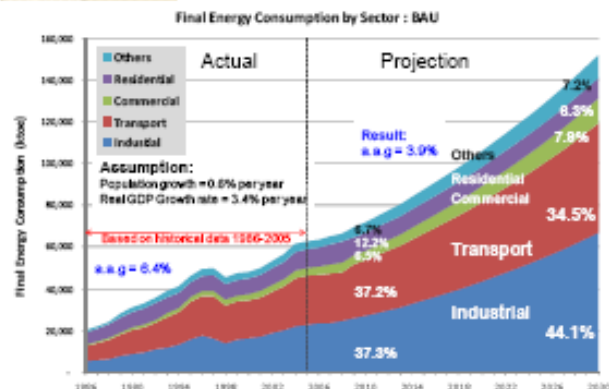

Source:

Agriculture & Food Security

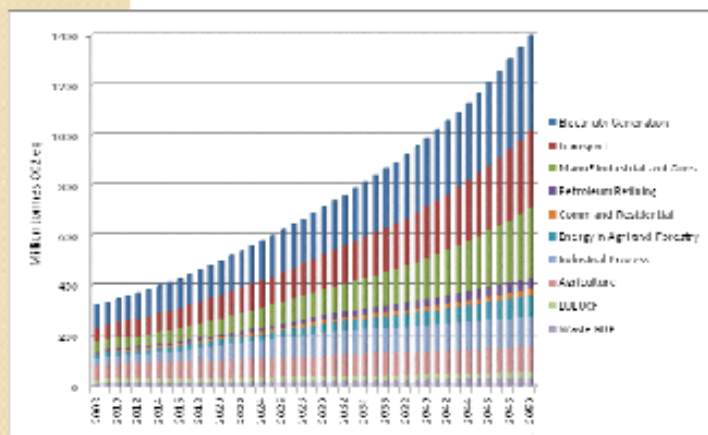
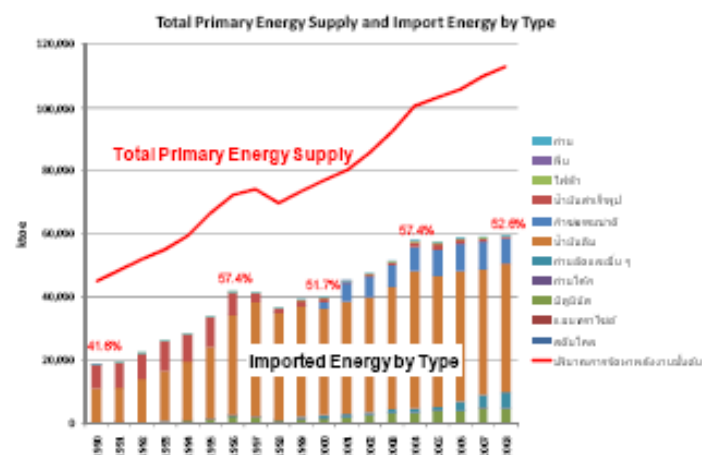

ประเด็นด้านพลังงานของไทย

- Demand continues to rise
- High energy intensity

- Increasing import

- High share of energy CO₂
- Rising trend continues

Climate Change

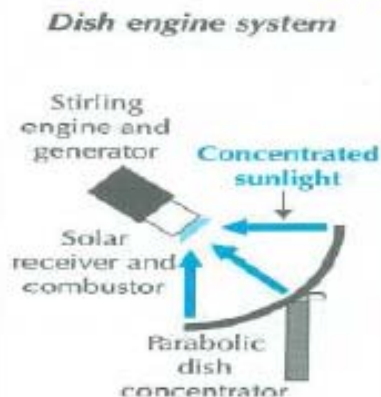
เป้าหมายเชิงวิสัยทัศน์ในการพัฒนา วทน. ด้านพลังงาน

- เศรษฐกิจไทยมีประสิทธิภาพเชิงพลังงานสูง (energy-efficient economy)
- ระบบพลังงานของไทยเป็นแบบคาร์บอนต่ำ (low-carbon energy system)
- ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านพลังงานเขียว (green energy*) ในภูมิภาคอาเซียน
- ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองด้านเทคโนโลยีได้อย่างมีนัยสำคัญและเป็นผู้ส่งออกอุปกรณ์/ผลิตภัณฑ์ด้านพลังงานสะอาด

• เทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียนที่สำคัญๆ (REs)

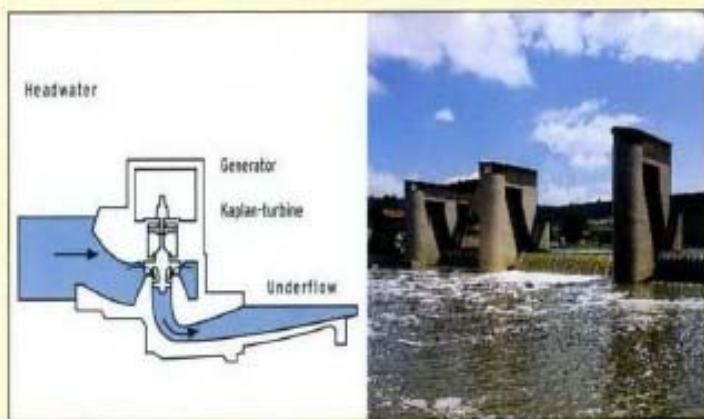
Solar PV

CSP

Offshore wind

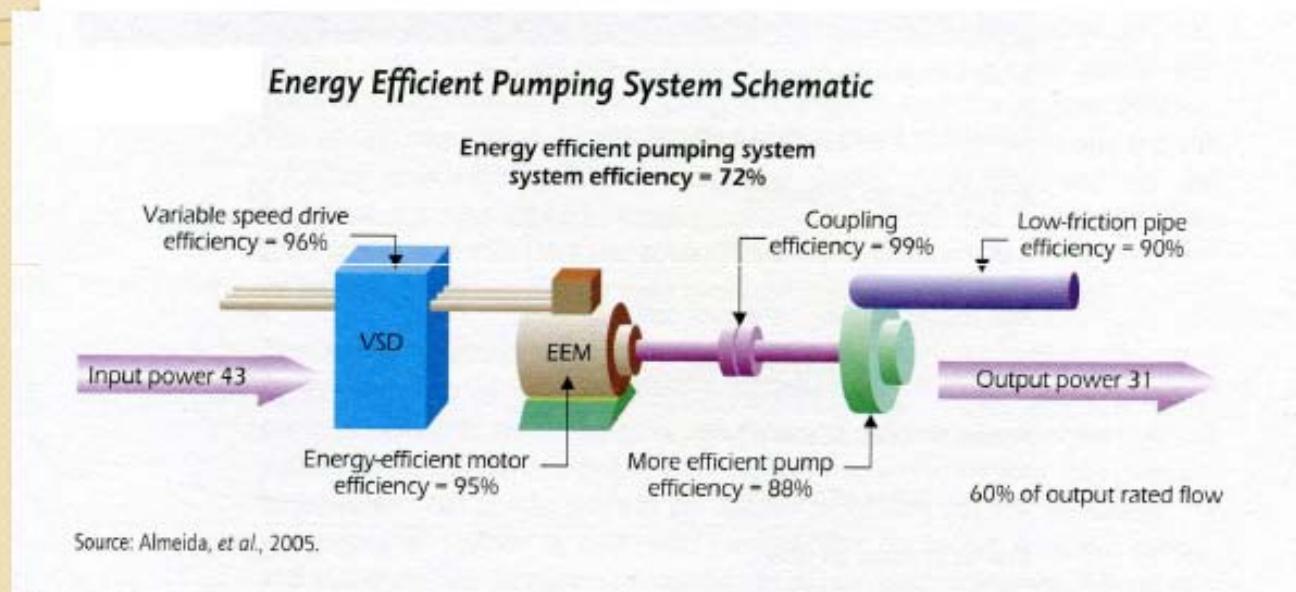

Small hydro

Biomass

การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน (EE)

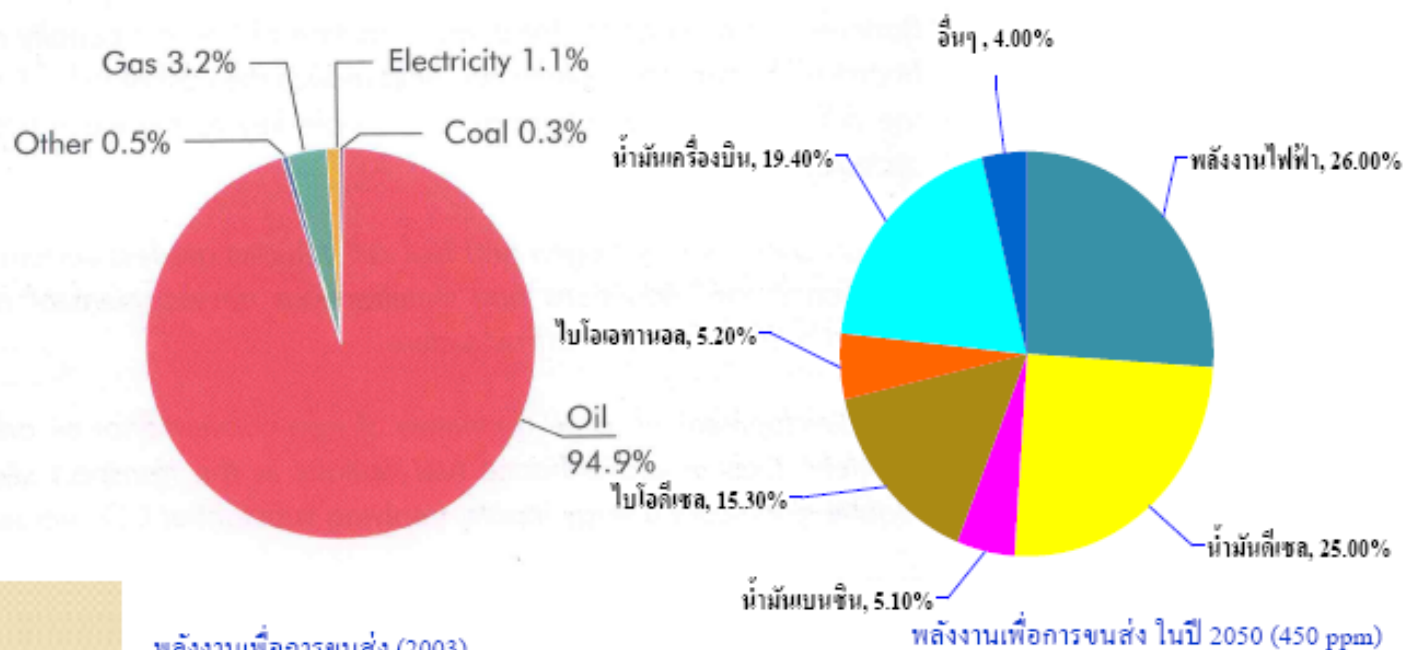

Source: Tracking Industrial Energy Efficiency and CO₂-Emissions, IEA 2007

ผลกระทบของสภาวะโลกร้อนต่อระบบและพัฒนาการของเทคโนโลยีพลังงาน

- การลดการปล่อยก๊าซ CO₂ ตามยุทธศาสตร์ 450 ppm/2°C จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศอย่างรุนแรง
- ต้องมียุทธศาสตร์ในการเปลี่ยนเทคโนโลยีในภาคเศรษฐกิจที่สำคัญๆ (ผลิตพลังงานไฟฟ้า, อุตสาหกรรม, ขนส่ง, ซึ่งทำให้ราคาพลังงานสูงขึ้น)
- หลายประเทศมีแนวโน้มคิดจะใช้โอกาสของการใช้เทคโนโลยีใหม่เพื่อลดการปล่อยก๊าซ CO₂ ได้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจ
- หลายประเทศมีการตั้งผู้บริหารระดับสูงเพื่อรับผิดชอบเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) โดยตรง
- ใน 30 ปีข้างหน้าเทคโนโลยี RE และ EE จะมีความสำคัญเท่ากับหรือมากกว่าเทคโนโลยี ICT ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- ประเทศกำลังพัฒนาขาดทั้งเงินและเทคโนโลยีและต้องได้รับการสนับสนุนจากประเทศพัฒนาแล้วในการลดการปล่อยก๊าซ CO₂

การเปรียบเทียบพลังงานที่ใช้ในการขนส่ง ในปี 2003 และ 2050 (450 ppm) ระดับโลก

(แหล่งข้อมูล: IEA Energy Technology Perspectives 2006)

(แหล่งข้อมูล: IEA Energy Technology Perspectives 2007)

ASIA

Krabi Initiative 2010:

Science Technology and Innovation (STI) for a Competitive , Sustainable and Inclusive **ASEAN**

Rationale

ASEAN 2015 – Vision of ASEAN

Leaders

Roles of STI – A Balance between Competitiveness and Human Development (People-oriented STI)

Reinventing ASEAN Scientific Community for a Meaningful Delivery of STI Agenda in ASEAN

Thematic Tracks

ASEAN Innovation for Global Market

Digital Economy, New Media & Social Network

Green Technology

Food Security

Energy Security

Water Management

Biodiversity for Health & Wealth

Science and Innovation for Life

Paradigm Shifts

STI Enculturation

Bottom-of-the - Pyramid (BOP) Focus

Youth-focused Innovation

STI for Green Society

Public-Private Partnership Platform

Courses of Action

Organisational restructure for a meaningful delivery of STI agenda in ASEAN

Develop mechanisms to pursue partnerships and cooperation with other stakeholders

Enhance ASEAN Plan of Action on S&T for 2012-2015 and leverage the recommendations of the Krabi Retreat for development of future APAST beyond 2015

Implement monitoring and evaluation mechanism for the implementation of STI thematic tracks

17 December 2010

National Strategy for Green Growth

Key Framework: Indicative Planning

Vision

A Model Green Nation - through creating virtuous harmony of environment & economy

3 Objectives

Climate Change Mitigation & Adaptation

New Engine for Growth

Enhanced Quality of Life & Int'l Leadership

10 Policy Goals

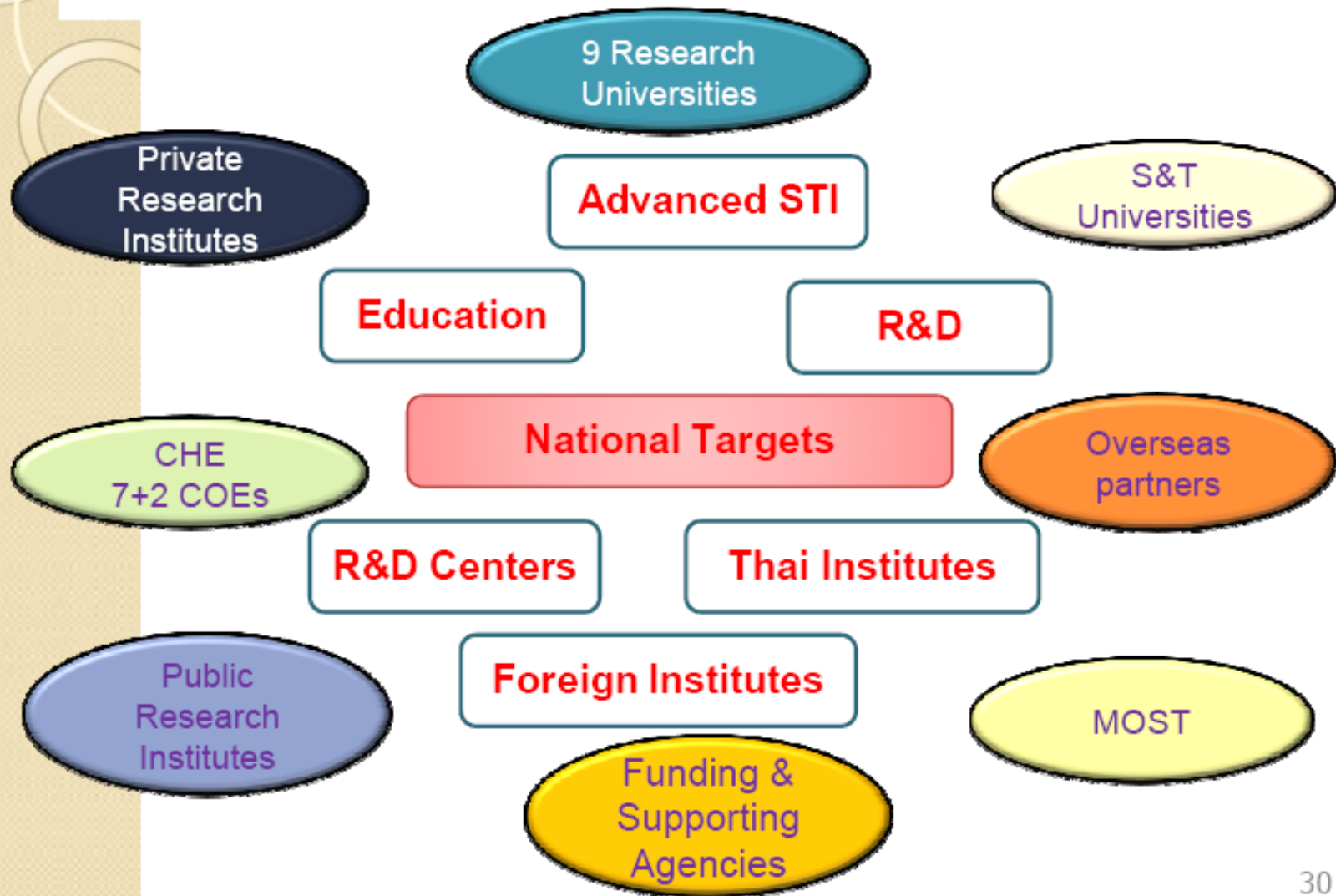
- Efficient reduction of greenhouse gases
- Enhancement of energy independence
- Adaptation to climate change

- Development & deployment of green technologies
- Greening of industries & promotion of green industries
- Advancement of the industrial structure
- Securing the foundation for green growth

- Greening the land, the ecological space and the transportation system
- Bringing green revolution into our lives
- Becoming an Int'l green growth role model

Landscape of Advanced STI Establishment

การส่งเสริม Mobility ของอาจารย์/นักวิจัย

การดำเนินงานระยะยาว

ปรับ KPI สถาบันอุดมศึกษา/ อาจารย์

- สกอ. – ปรับ KPI การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา
- กพอ. – ปรับ KPI การประเมินข้าราชการของ สกอ.
- ทปอ./มหาวิทยาลัย – ปรับ KPI ระดับตัวบุคคล (อาจารย์)

ปรับระเบียบ sabbatical leave

- สกอ. – ปรับกฎระเบียบ sabbatical leave

Mobility Fund

- สกว. & กลุ่มอุตสาหกรรม – จัดตั้ง mobility fund (บริหารกองทุนโดย สกว.)

การดำเนินงานระยะสั้น

จับคู่มหาวิทยาลัยและ บริษัทที่มีความพร้อม

- มจร. และ WD จะหารือเรื่องแลกเปลี่ยนบุคลากรวิจัย/อาจารย์
- จัดประชุมกับมหาวิทยาลัยที่น่าจะมีความพร้อมในการดำเนินงาน เช่น มจพ., ม.ราชภัฏ
- จัดทำแนวทางปฏิบัติการทำงานข้ามหน่วยงาน

Triple Helix

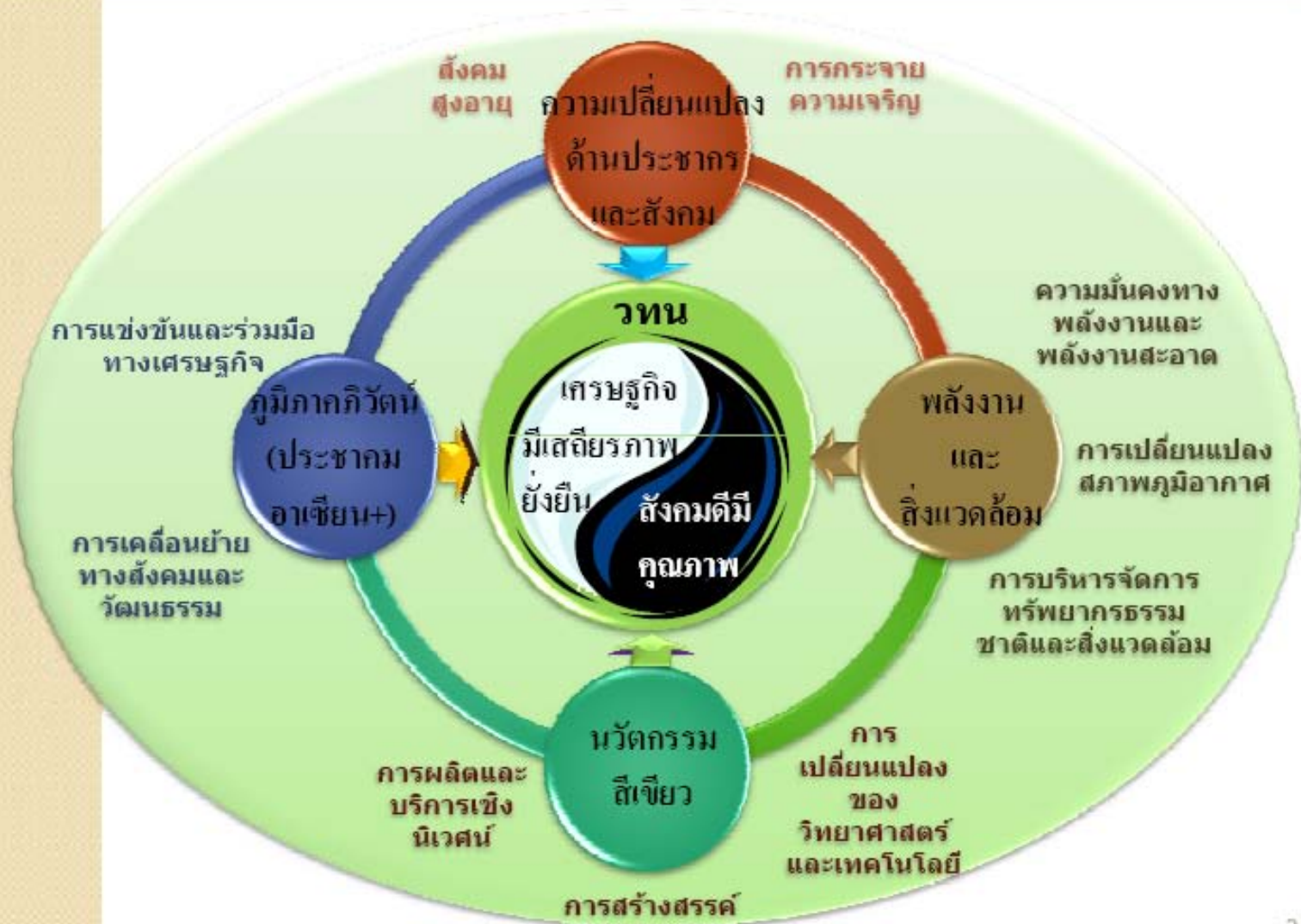

“ร่าง” นโยบายและแผน วทน. แห่งชาติ
(พ.ศ. 2555-2564)

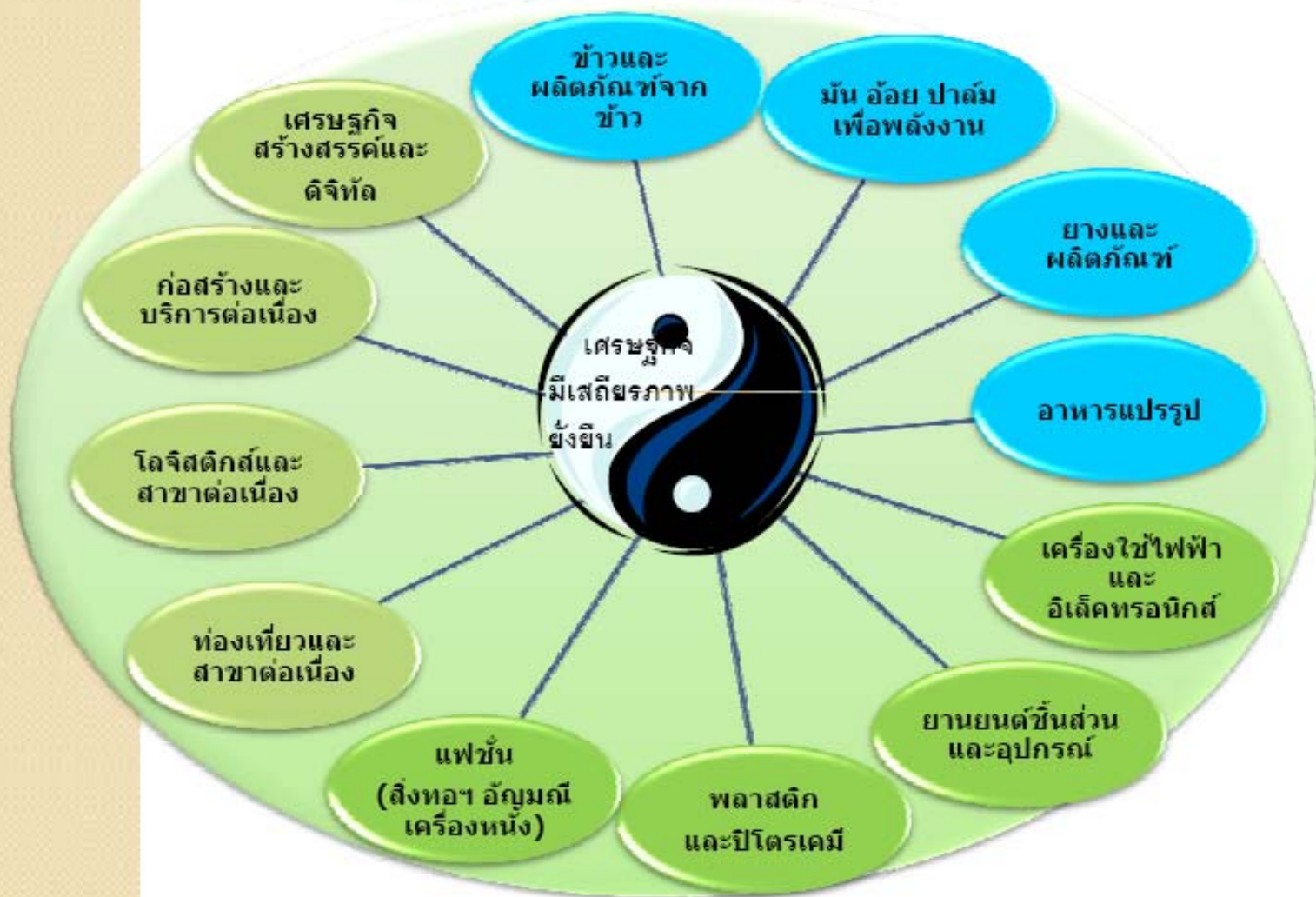
วิสัยทัศน์

นวัตกรรมเขียว เพื่อสังคม
คุณภาพและเศรษฐกิจที่มี
เสถียรภาพ

Green Innovation for Quality Society and
Sustainable Economic Growth

สาขาเป้าหมายของแผน วทน.

ภูมิรัฐศาสตร์
และกระแสประชาคมใหม่

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

นวัตกรรมเขียว

เพื่อสังคมที่มีคุณภาพและเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพ”

Green Innovation for Quality Society and Sustainable
Economic Growth

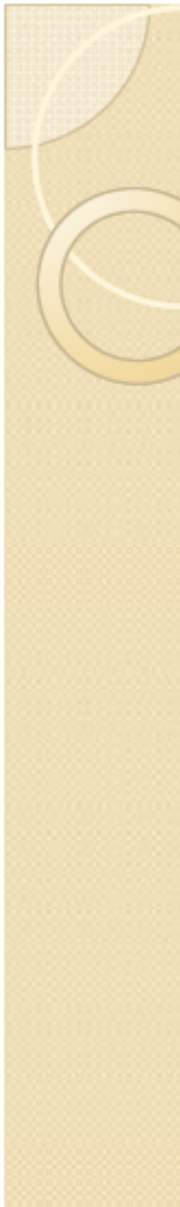
ย. 1) การพัฒนาความเข้มแข็ง
ของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น
ด้วย วทน.

ย. 2) การเพิ่มขีดความสามารถ
ความยืดหยุ่น และนวัตกรรมใน
ภาคเกษตร ผลิตและบริการด้วย
วทน.

ย. 3) การเสริมสร้างความมั่นคง
ด้านพลังงาน ทรัพยากรและ
สิ่งแวดล้อมของประเทศด้วย
วทน.

ย. 4) การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศด้าน วทน.

ย. 5) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยเอื้อในการพัฒนา วทน. ของประเทศเพื่อ
เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

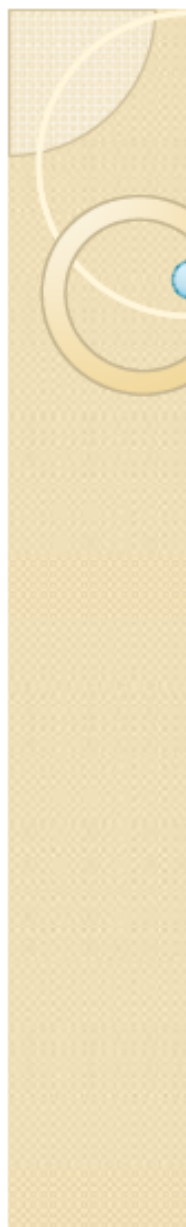

นโยบายและแผนการลงทุนที่สำคัญด้านวทน.

- วทน.ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม
- ข้าว มัน ยาง อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
- อุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง ออกแบบอุตสาหกรรม
- นวัตกรรมทั่วถึง (Inclusive Innovation)
- อุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาค และบริการช่วยเหลือทางเทคนิคแก่SME
- ระบบขนส่งทางราง และโลจิสติกส์
- ปฏิรูประบบทรัพย์สินทางปัญญา
- แรงจูงใจทางภาษีและการเงิน
- โรงเรียนวิทยาศาสตร์ต้นแบบ และการขยายผลทั้งสายสามัญและอาชีวศึกษา และการปฏิรูปการเรียนรู้ด้านวทน.ของเยาวชน
- แก้ปัญหากำลังแรงงานด้านวทน. ผลิตเอง นำเข้า ยกระดับ
- ฯลฯ

กรอบลงทุนเบื้องต้นในภาครัฐด้านวทน.ในแผน 11 ของสภาพัฒน์ฯ พ.ศ. 2555-59

- วิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตและบริการ ภาคสังคม และความมั่นคงพลังงานและสวล.
(130,574 ล้านบาท)
- พัฒนากำลังคนด้านวทน.เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการวิจัย
15:10,000 (67,790 ล้านบาท)
- สร้างปัจจัยแวดล้อมสนับสนุนการพัฒนวทน.ด้วยโครงสร้าง
พื้นฐาน การบริหารจัดการความรู้ ทรัพยากรทางปัญญา แรงจูงใจ
ให้ภาคเอกชน (33,065 ล้านบาท)

ขอบคุณครับ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ
Science Technology & Innovation Policy Office

ชั้น 14 อาคารจามจุรีสแควร์
ถนนพญาไท ปทุมวัน
กทม. 10330

www.sti.or.th

Tel. 02 160 5432

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช
นายกสภามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช บรรยายเรื่อง “นโยบายในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติสาขา
Food Technology”

การบรรยายในวันนี้สะท้อนประสบการณ์ส่วนตัวในการจัดและสอนช่างเทคนิค และวิศวกรรมตลอดที่ได้สะสมมาตั้งแต่เริ่มทำงานที่วิทยาลัยเทคนิคไทย-เยอรมัน ซึ่งต่อมาได้ทำหน้าที่บริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาบันเทคโนโลยีหรือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มาตามลำดับ

ประสบการณ์การทำการศึกษาวิชาชีพกับผู้เชี่ยวชาญชาวเยอรมัน รวม 5 โครงการและได้ไปศึกษาดูงานการศึกษา และอุตสาหกรรมในยุโรปบ่อยครั้ง ทำให้เห็นว่าการศึกษาช่างเทคนิคและวิศวกรไม่จำเป็นต้องเลือกแนวทางที่เป็น “วิชาการ” หรือด้วย “หลักสูตรที่ครอบคลุมสาขาวิชาที่กว้าง” เพื่อสร้างความรอบรู้ในศาสตร์นั้นให้กับผู้เรียน เพื่อตอบเป้าหมายที่กว้างหรือเพื่อตอบมาตรฐานการศึกษาที่เป็นสากลอย่างเดียวกัน

การศึกษาช่างเทคนิคและวิศวกรรม สามารถที่จะเลือกจัดให้เน้น “วิชาชีพ” ด้วยหลักสูตรที่มีวิชาการเป็นฐาน แต่สามารถลงลึกในทางปฏิบัติด้วยเทคโนโลยีทันสมัย ในสาขาวิชาชีพที่เคลม เพื่อตอบความต้องการ “กำลังคน” ในภาคอุตสาหกรรม แต่หลักสูตรอาจเปลี่ยนแปลงตามเทคโนโลยีของโลกที่พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่องได้ ทั้งนี้เพื่อให้ นักศึกษาสามารถออกไปสู่การ “ปฏิบัติงาน” ในวิชาชีพได้ อย่างน้อยด้วยขีดความสามารถในระดับ Job Entry ตามความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป หลังจากนั้น วิศวกรรุ่นใหม่เหล่านี้ก็จะสามารถ “ต่อยอด” ความรู้และทักษะในงานที่เน้นเทคโนโลยีในเชิงลึกมากขึ้นได้เอง ดังนั้นขอให้ผู้เข้าสัมมนาได้พิจารณาเองว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งนี้ควรมีทางเลือกในการจัดวิศวกรรมศึกษาของตนเองอย่างไรหรือไม่ หรือควรมีทางเลือกที่จะผสมผสานวิชาชีพ (Technology Application) และวิชาการกันอย่างไร

การศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ของไทยเกิดขึ้นที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจัดตั้งมาเกือบหนึ่งร้อยปีแล้ว ในรัชสมัยรัชกาลที่ 6 ที่จริงความต้องการช่างเทคนิคและวิศวกรได้เกิดขึ้นตั้งแต่รัชกาลที่ 5 แล้ว เพราะได้ทรงริเริ่มพัฒนาประเทศด้วยงานสร้าง Infrastructure ต่างๆ เช่น ถนน ประปา รถไฟ เป็นต้น และหน่วยราชการทั้งทหารและพลเรือนได้นำเครื่องจักรกล ยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ เข้ามาใช้กันมากขึ้น งานวิศวกรรมของประเทศในขณะนั้น จึงเกี่ยวพันกับงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก หลักสูตรในแต่ละสาขาจึงจัดในเชิงวิชาการที่เป็น Classic เช่น หลักสูตรวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมโยธาและ วิศวกรรมเครื่องกล มาตั้งแต่ต้น วิศวกรเหล่านี้เมื่อสำเร็จออกมา ก็ได้เรียนรู้ต่อยอดขีดความสามารถของตนเองในงาน จนมีบทบาทในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่างๆให้กับประเทศชาติได้เป็นอย่างดี

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 งานฟื้นฟู Infrastructure ต่างๆของประเทศได้เกิดมากขึ้น จำได้ว่าเมื่อผมเข้าเรียนวิศวกรรมที่จุฬาในปี พ.ศ. 2498 เพื่อนๆส่วนใหญ่ก็พยายามแข่งขันกันเข้าเรียนในสาขาวิศวกรรมโยธาและวิศวกรรมไฟฟ้า เนื่องจากมีงานในสาขาทั้งสองในหน่วยราชการต่างๆรองรับจำนวนมาก และได้ทราบต่อมาว่า เมื่อศึกษาจบแล้ว มากกว่า 90 % ได้เข้าทำงานในหน่วยราชการ และหลายคนได้พัฒนาความเป็นมืออาชีพและความสามารถในการบริหารงานวิศวกรรมในระบบราชการ ที่รับผิดชอบได้เป็นอย่างดี ที่กล่าวมาทั้งหมดก็เพื่อให้เห็นว่าการศึกษาวิศวกรรมในขณะนั้นไม่ได้มีเป้าหมายที่จะพัฒนากำลังคนเพื่อตอบ

การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต แต่เข้าใจกันว่า ถ้าจะเข้าทำงานในภาคอุตสาหกรรมก็มีพื้นฐานวิชาการเพียงพอที่จะเรียนรู้งานต่อยอดได้เอง ความคิดเช่นนี้ก็คงไม่ผิดตราบใดที่เทคโนโลยีของโลกเปลี่ยนไปอย่างช้าๆ หรือนั่น ๆ ไม่ต้องการขีดความสามารถทางเทคโนโลยีในเชิงลึก

ความคิดในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศได้เกิดขึ้นในช่วงหลังสงครามนี้ เช่นเดียวกันกับประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ในขณะนั้น เพราะทุกประเทศตระหนักว่าผลผลิตภาคเกษตรกรรมด้านเดียวไม่สามารถรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ได้อย่างทั่วถึง และไม่สามารถรองรับการจ้างงานของประชากรที่เพิ่มมากขึ้นและที่ล้นจากภาคเกษตรกรรมได้ ประเทศไทยจึงได้ตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในปี 2497 และมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 1 ในปี 2506 เป็นต้นมา ในระยะไม่ห่างกันนั้น ได้เกิดสงครามเวียดนามโดยสหรัฐได้ใช้ไทยเป็นฐานรองรับสงคราม ทำให้เกิดธุรกิจต่าง ๆ ที่สนับสนุนสงครามของสหรัฐเกิดขึ้นมากมาย รวมทั้งงานระบบวิศวกรรม ทำให้เห็นชัดเจนว่าได้เกิดช่องว่าง การพัฒนากำลังคนในทุกด้าน รวมทั้งวิศวกรและช่างเทคนิค ในขณะนั้นผมได้สำเร็จการศึกษาและกลับมารับราชการปรากฏว่ามีจุฬาลงกรณ์แห่งเดียวที่ผลิตวิศวกร และมีวิทยาลัยเทคนิคที่พัฒนาช่างเทคนิคทั่วประเทศเพียง 7 แห่ง ซึ่งผลิตกำลังคนไม่ทันกับความต้องการ

ช่องว่างดังกล่าวไม่ได้มีในมิติด้าน “ปริมาณ” เท่านั้น หลังสงครามเทคโนโลยีของโลกได้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากขึ้น ช่องว่างในระบบการพัฒนากำลังคนในมิติของ “คุณภาพ” คือความสามารถในการ “ปฏิบัติงาน” ในวิชาชีพนั้นๆด้วย จึงกว้างมากขึ้น เช่น ขาดวิศวกรที่มีความสามารถและประสบการณ์ในการออกแบบสายการผลิต เครื่องจักรกล อุปกรณ์ หรือออกแบบงานระบบต่าง ๆ เช่น ระบบปรับอากาศหรือระบบทำความเย็นขนาดใหญ่ ระบบไฟฟ้ากำลัง ระบบ Steam ที่ใช้ในสายการผลิตหรือในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ เป็นต้น ก็หาวิศวกรออกแบบ และที่มีประสบการณ์ที่ผ่านงานในสายการผลิตมาก่อนได้ยาก เช่น มีผู้ใหญ่ว่านหนึ่งต้องการลงทุนเลี้ยงไก่กระທง รวมทั้งสร้างโรงฆ่าไก่ในระบบอุตสาหกรรมที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อขายเป็นอาหารให้ทหารอเมริกัน แต่ก็ปรากฏว่าหา วิศวกรที่มีความรู้และประสบการณ์ในงานเฉพาะด้านเช่นนี้ไม่ได้ ในช่วงเวลานั้นการลงทุนอุตสาหกรรมก็เริ่มขยายตัวหลากหลายมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงทั้งสองประการ ทำให้มีผลกระทบต่องานการศึกษาวิศวกรรมทุกสาขา รวมทั้งการศึกษาและฝึกปฏิบัติของช่างฝีมือและช่างเทคนิคด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้ แนวคิดในวิศวกรรมศึกษาจึงเริ่มมีทางเลือก วิทยาลัยเทคนิค ๓ แห่ง จึงได้ถูกจัดรวมกันตั้งเป็นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในขณะนั้นอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 2 ซึ่งมีการกล่าวถึงการพัฒนากำลังคน เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างมาก แต่ทุกคนมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันว่าอุตสาหกรรมการผลิตต้องการกำลังคนทางวิศวกรรมและเทคนิคอย่างไร ความเข้าใจที่ตรงกันประการหนึ่งก็คือ “ความคิดเชิงระบบ” นั่นคือ วิศวกรรมศึกษาก็ดี เทคนิคศึกษาก็ดีจะต้องเป็นระบบ (System) ที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ กับ Surrounding คืองานในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งต้องเริ่มสร้างพื้นฐานการใช้เทคโนโลยีให้เกิดขึ้นในระหว่างการศึกษาด้วยซ้ำ ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมกับวิศวกรรมศาสตร์ ถ้าวิศวกรที่ผลิตออกมา แต่ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาและไม่มีพื้นฐานที่จะปรับเปลี่ยนขั้นตอนการแปรรูปวัสดุให้เกิดผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ไม่ใช่ “วิศวกรรมศึกษา” ที่ตอบสนองความต้องการกำลังคนของภาคอุตสาหกรรม การผลิต หรือต้องใช้เวลาในการเรียนรู้บนงานเป็นต้น

เมื่อย้อนกลับมาพิจารณาถึงอุตสาหกรรมการผลิต ถ้าพิจารณาจากมุมมองของเทคโนโลยี เราอาจแบ่งอุตสาหกรรมการผลิตได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ คือกลุ่ม Production Industries ซึ่งทำการผลิตโดยการขึ้นรูปโลหะ และวัสดุธรรมชาติอื่น ๆ การขึ้นรูปวัสดุเหล่านี้ โดยที่คุณสมบัติ (Property) เชิงเคมีของวัตถุดิบไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด นอกจากการปรับคุณภาพของผิวงาน ด้วยการชุบแข็งเป็นต้น ไม่ว่าอุตสาหกรรมจะผลิตสินค้าไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ หรือสินค้าเครื่องกล ต่างต้องการการสนับสนุนด้วยการผลิตชิ้นส่วน และอุปกรณ์ต่างๆที่ผลิตออกจากอุตสาหกรรมในกลุ่มนี้นั่นเอง

แต่กลุ่มอุตสาหกรรมที่จะกล่าวถึงในวันนี้ คือ กลุ่มอุตสาหกรรมที่เรียกว่า Process Industries ซึ่งใช้เทคโนโลยีการแปรรูปคุณสมบัติทั้งทางฟิสิกส์และเคมีของวัสดุ ด้วย 1 กระบวนการขึ้นไป เพื่อผลิตสินค้าสุดท้าย หรือสินค้ากึ่งสุดท้ายที่รับประทานได้ (เช่น อุตสาหกรรมน้ำตาล อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมอาหารต่าง ๆ เป็นต้น) หรือรับประทานไม่ได้ (เช่น อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เป็นต้น) ซึ่งใช้ Process Technology ในการแปรรูปต่าง ๆ คล้ายกัน อุตสาหกรรมอาหารซึ่งมีทั้งอาหารเหลวหรืออาหารแข็งจะผ่านการเปลี่ยน Properties ของผลผลิตเกษตร ให้เป็นสินค้าอีกรูปแบบหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของวัตถุดิบ หรือการแปรรูปวัตถุดิบดังกล่าว ทั้งคุณสมบัติเชิงเคมี และองค์ประกอบของวัตถุดิบ มักจะถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง ด้วยกระบวนการดังตาราง

Changing Physical Properties of Raw Material

- Evaporation
- Disintegration, Size Reduction
- Homogenization
- Comminution (Pulverizing)
- Heating and Refrigeration
- Agglomeration (Particle size enlargement) etc.

Changing of Composition of Raw Material

- Filtration
- Sedimentation
- Blending
- Separation (Liquid/Solid/Gas)
- Extraction
- Floatation etc.

Changing Chemical or Biological Property of Raw Material

- Oxidation
- Fermentation
- Hydrogenation
- Polymerization
- Nuclear
- Biotechnology, etc

การแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้อาจใช้กระบวนการ 1 กระบวนการ หรือหลายกระบวนการก็ได้ แล้วแต่ละตัวสินค้า การแปรรูปวัตถุดิบมักจะเปลี่ยนคุณสมบัติทั้ง ฟิสิกส์และเคมีของวัตถุดิบอย่างสิ้นเชิงดังกล่าวโดยที่ผู้บริโภคไม่สามารถบอกได้ว่า วัตถุดิบต้นน้ำคืออะไร เช่น การผลิตแอลกอฮอล์เอทานอล เป็นต้น ซึ่งอาจมีวัสดุเริ่มต้นที่เป็นข้าวก็ได้ ข้าวสาลี หรือข้าวบาเร่ก็ได้ หรือจากกากน้ำตาลอ้อย หรือมันสำปะหลัง ก็ได้ เป็นต้น

การแปรรูปวัตถุดิบต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษา วิจัย หรือพัฒนา “กระบวนการทางวิทยาศาสตร์” เพื่อได้ผลผลิตสุดท้ายที่มีคุณสมบัติ รสชาติตามต้องการ และถ้าจะผลิตในเชิงอุตสาหกรรม ก็จำเป็นต้องมีวิศวกรที่สามารถศึกษาและออกแบบ “กระบวนการทางวิศวกรรมศาสตร์” เพื่อสร้างสายการผลิต หรือ สร้างเครื่องจักรกล และ อุปกรณ์ในการแปรรูป ในแต่ละขั้นตอน และควบคุม parameters ต่าง ๆ เช่น ความดัน อุณหภูมิ ความเป็นกรดหรือด่าง การใช้พลังงาน การไหลของมวล เป็นต้น การผลิตสินค้าจึงจะได้ผลผลิตที่มีคุณภาพที่สม่ำเสมอ

ดังนั้นถ้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งนี้ต้องการเน้นการพัฒนา “อุตสาหกรรมอาหาร” (Food Industries) ให้เป็น “ธง” คือเป้าหมายในการสร้างความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย ก็ควรพิจารณาปรับแนวคิด หลักสูตร การเรียนการสอน และให้คณาจารย์ ได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างความรู้และประสบการณ์ทางเทคโนโลยี ที่จำเป็นต่อความสำเร็จของการศึกษาของลูกศิษย์ทั้งหลายด้วย ไม่เพียงแต่ในด้านวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ แต่รวมทั้งศาสตร์/วิชาชีพในคณะต่าง ๆ ด้วย

ในที่นี้จะขอยกตัวอย่าง การศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ก่อน ตัวอย่างการจัดวิศวกรรมศึกษาของเยอรมันที่มีเป้าหมายผลิตวิศวกรที่มีความรู้ความสามารถข้างต้น เรียกหลักสูตรว่า Process Engineering (Verfahrenstechnik) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ครอบคลุมศาสตร์และเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมกระบวนการทั้งหมด ในการพัฒนา ออกแบบสายการผลิต เครื่องจักรและอุปกรณ์ การพัฒนาอุตสาหกรรมกระบวนการ (Process Industries) ต่างๆ คือไม่จำกัดอยู่ที่อุตสาหกรรมอาหารอย่างเดียว แต่ถ้านักศึกษา มีความสนใจที่จะทำงานในสาขาอุตสาหกรรมอื่น เช่น อุตสาหกรรมเคมี นักศึกษาก็สามารถเลือกเรียนวิชาทางเคมีให้มีพื้นฐานที่จำเป็น และทำ Project (Diplom Arbeit) ในสาขานั้น ๆ เป็นต้น (การศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ในประเทศเยอรมันจึงไม่มีหลักสูตร Chemical Engineering หรือ Food Engineering โดยเฉพาะ)

ทางเลือกอีกทางหนึ่งก็คือ จัดหลักสูตร Food Engineering โดยตรง เช่นเดียวกับหลักสูตร Textile Engineering ของคณะวิศวกรรม ซึ่งเป็นการเน้น Specialization ค่อนข้างมาก แต่อาจจำกัดโอกาสการเข้าสู่งานของผู้จบการศึกษามากเกินไป อย่างไรก็ตามทั้ง 2 แนวคิดข้างต้น ยังให้ออกาสนักศึกษาคุ้นเคยกับการปฏิบัติงานเทคโนโลยี ในสาขาวิชาชีพนี้ได้มากกว่า หลักสูตร Chemical Engineering ตามที่สอนกันในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาและในประเทศไทย

จากความคิดและแนวทางจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเช่นนี้ ก็เท่ากับเราได้กำหนดทั้งมาตรฐานวิชาการ และมาตรฐานการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยี แทนมาตรฐานการศึกษาที่เป็นวิชาการด้านเดียว

ด้วยการจัดวิศวกรรมศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนด้วยหลักสูตรที่มีจุดเน้นดังกล่าว ประเทศเยอรมันถึงแม้จะถูกทำลายอย่างย่อยยับในสงครามโลก ครั้งที่ 2 แต่ยังมีกำลังคนที่มีความสามารถทางวิศวกรรมทั้งด้านความรู้และเทคโนโลยี ได้พัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุปกรณ์ หรือสายการผลิตทั้งสาย รวมทั้งระบบขับและควบคุม โดยพึ่ง Supply Chain ภายในประเทศตนเอง ทั้งในด้าน Process Industries และ Production Industries และส่งสินค้าทุนที่มีคุณภาพออกขายได้ทั่วโลก ประเทศเยอรมันจึงฟื้นตัวจากภัยสงครามอย่างรวดเร็ว

ตัวอย่างดังกล่าว แสดงว่ากำลังคนที่มีทั้งความสามารถทางวิชาการ และทางเทคโนโลยี นับเป็นแรงขับเคลื่อนงานนวัตกรรม (Innovation) ของภาคอุตสาหกรรม ในการเลือกใช้ หรือพัฒนาและสร้างเครื่องจักร อุปกรณ์ และสายการผลิตที่แปรรูปวัตถุดิบต่าง ๆ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมกระบวนการนี้ โดยทั่วไปต้องเริ่มต้นจากการศึกษากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นั่นคือนักวิทยาศาสตร์ต้องศึกษาว่าวัตถุดิบควรจะผ่านกระบวนการแปรรูปอย่างไร และต้องควบคุม Parameters ใดบ้าง เพื่อได้คุณภาพผลผลิตแต่ละขั้นตอนตามต้องการ แต่กระบวนการเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ในการผลิตเชิงอุตสาหกรรม ถ้าไม่มีกำลังคนที่สามารถพัฒนากระบวนการผลิตด้านวิศวกรรม แต่โรงงานอุตสาหกรรมเหล่านี้ในประเทศไทยที่มีมูลค่าการลงทุนสูง มักพึ่งการซื้อเครื่องจักรกลหรืออุปกรณ์ที่สำคัญ หรือทั้งสายการผลิตจากต่างประเทศ จึงไม่จำเป็นต้องศึกษาในเชิงลึกทั้งด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรม เพราะเทคโนโลยีทั้ง 2 ด้านมาพร้อมกับเครื่องจักร และสายการผลิตแล้ว วิศวกรและช่างเทคนิคจึงมีหน้าที่บริหารจัดการสายการผลิตให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่ได้ออกแบบมารวมทั้งซ่อมบำรุงเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงมีคำถามว่าเราควรให้การศึกษาและฝึกอบรม นักศึกษาอย่างไรจึงจะสร้างขีดความสามารถให้เป็น วิศวกร มี Engineering Capacity เกิดขึ้นตั้งแต่ยังศึกษา ในมหาวิทยาลัย และพัฒนาต่อยอดความรู้และเทคโนโลยีในบริษัทวิศวกรรม (Engineering Company) การพัฒนาวิศวกรจึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาและของภาคอุตสาหกรรมร่วมกัน อย่างไรก็ตามตราบใดที่เราไม่ให้โอกาสงานแก่ บริษัทวิศวกรรมในประเทศไทย โอกาสการสร้างขีดความสามารถของวิศวกร ช่างเทคนิคไทยก็จะไม่มีตามไปด้วย สินค้าของเราก็จะแข่งขันในตลาดต่าง ๆ ได้ยาก

ต่อจากนี้เชิญชมภาพสไลด์ การที่จะเตรียมนักศึกษาเข้าสู่เทคโนโลยีในกระบวนการผลิต เมื่อมองจากโครงสร้างการศึกษาของชาติในระดับมัธยมปลาย จะมีสายศิลปศาสตร์และสายวิทยาศาสตร์ พื้นฐานนี้ไม่เพียงพอที่จะรองรับการทำงานที่เป็น Engineering ที่ต้องมีมาตรฐานการผลิตที่ต้องอ่านและเขียน แบบเป็นและสามารถเข้าใจการแปรรูปวัสดุเบื้องต้นได้ จึงเสนอให้มี “สายเทคโนโลยี” ในระดับมัธยมศึกษา เกิดขึ้นอีกทางหนึ่ง สายเทคโนโลยีที่ปูพื้นฐาน โดยใช้เวลา 1 วัน ในแต่ละสัปดาห์สอนวิชาพื้นฐานไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องกล อยู่ทั้งสามปีก็จะสามารถครอบคลุมได้ทั้งหมด แต่ครูต้องมีความชำนาญเชิงช่าง และในการสอน เพื่อรองรับความเป็นพื้นฐานและในระดับมัธยมเป็นมัธยมปลาย แต่มีการทำให้เกิดทักษะ เพียงแต่ต้องการให้เด็กมีพื้นฐานเบื้องต้นกับอุปกรณ์เครื่องจักรทั้งหลาย ทั้งไฟฟ้า เครื่องกล อิเล็กทรอนิกส์ ระยะเวลาสามปี สามารถให้เด็กมีพื้นฐาน และเป็นการสร้าง Engineering ที่ดีต่อไปในอนาคต

นอกจากข้อเสนอข้างต้น งานวิจัยพัฒนาในอุตสาหกรรมก็มีความจำเป็น จากประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานจริงในโรงงานอุตสาหกรรม นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรอาจพบว่ามีปัญหาในสายการผลิต ในหลายรูปแบบ เมื่อเกิดโจทย์หลายลักษณะที่จะต้องมีการแก้ไข งานวิจัย และพัฒนาจึงเกิดขึ้นตามความจำเป็น ซึ่งมีได้เกิดจากห้องวิชาการ แต่เกิดจากปัญหาในอุตสาหกรรมการผลิตเอง

จากการบรรยายข้างต้นจะเห็นว่าอุตสาหกรรมกระบวนการมีการพัฒนาและผลิตสินค้า อาหารจำนวนมาก ทั้งที่เป็น Solid หรือ Liquid จากการแปรรูปผลผลิตเกษตรกรรม การแปรรูปจึงเป็นกระบวนการ เพิ่มมูลค่าผลผลิตให้กับเกษตรกรนั่นเอง ซึ่งมีคุณค่าต่อเศรษฐกิจของไทย ในทางกลับกันก็อาจกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมกลุ่มนี้ ก่อให้เกิดมลภาวะมากที่สุด คือ อุตสาหกรรม Process Industries เป็นอุตสาหกรรม ที่ใช้น้ำมาก จึงมักตั้งโรงงานใกล้ ๆ แหล่งน้ำต่าง ๆ ใช้พลังงานมาก ซึ่งนำมาต่อของเสีย (Waste) จำนวนมาก ทั้งแก๊สเสียและน้ำเสีย ซึ่งต้องแก้ไขด้วย Process Technology อีกเช่นกัน จึงน่าเป็นห่วงว่าการที่เราจะสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรม Process ทั้งหมด ก็จำเป็นที่จะต้องสร้างความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการอย่างสูง เช่นกัน การบรรยายวันนี้แสดงให้เห็นภาพทั้งด้านบวกของ Food ทางด้าน Process Industries มีสูง ในขณะเดียวกันก็มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสูงเช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ต้องการควบคุม ความเข้าใจและ รับผิดชอบต่อผู้ประกอบการ ที่เป็นผู้ตอบสนองการพัฒนาเทคโนโลยีต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะต้องทราบว่า ขณะนี้ประเทศไทยเป็นประเทศ ที่มีเศรษฐกิจพอเพียงหรือต้องการให้เป็นประเทศที่เป็นอุตสาหกรรมเบื้องต้น เบื้องกลาง หรือเบื้องปลาย จึงควรมอง นโยบายที่ชัดเจนของรัฐบาลจะไปทิศทางใด เพื่อที่มหาวิทยาลัยจะได้มีต้องลองผิดลองถูก
2. เมื่อมหาวิทยาลัยทราบนโยบายของรัฐบาลทางด้านการศึกษาด้านใดแล้วต้อง ปรัชษาหารือกันว่าควรจะดำเนินการอย่างไร ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และจะได้พัฒนามหาวิทยาลัย ให้พัฒนาก้าวไปข้างหน้า
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีส่วนสำคัญที่จะเป็นผู้สร้างและพัฒนาคน การที่มหาวิทยาลัยจะก้าวไปในทางด้านอาหาร หรือ Process Engineer หรือ Management MBA หรือ Finance หรือ IT จะก้าวไปในทางใดก็ตามมหาวิทยาลัยต้องมั่นใจใน Resource Foundation เดิมที่แน่น และควรภาคภูมิใจ พอใจในสิ่งที่มหาวิทยาลัยมีอยู่เดิมที่ดี

ภาพประกอบการบรรยายของ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช

"นโยบายในการผลิต
บัณฑิตนักปฏิบัติสาขา
Food Technology"

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช
นายกสภามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

การกำหนดอุตสาหกรรมอาหาร
ที่อิง
เทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์
ให้เป็นเป้าหมาย ในการพัฒนากำลังคน
งานวิจัยและพัฒนา

บทบาทของวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ ในงาน

อุตสาหกรรมการผลิต

- งานวิจัย วิเคราะห์ พัฒนาระบบการและขั้นตอนการแปรรูปวัตถุดิบ
- งานออกแบบเครื่องจักร/อุปกรณ์ และระบบการผลิต
- งานบริหารและควบคุมคุณภาพการผลิต
- งานทดสอบ/**Commissioning**
- งานบำรุงรักษาสายการผลิต ฯลฯ

อุตสาหกรรมกระบวนการ

(Process Industries)

- Chemical Industry
- Paper Industry
- Cement Industry
- Fertilizer Industry
- Paint, Dye stuff
- Textile Industry
- Etc.
- Food Industry
- Pharmaceutical Industry
- Sugar Industry
- Dairy Industry
- Alcohol Industry
- Fish sauce Industry
- Etc.

Technology ที่เกี่ยวข้อง

1. Changing Physical Properties

- Evaporation
- Disintegration
(Size Reduction)
- Homogenization
- Comminution
- Heating/Refrigeration
- Agglomeration

Technology ที่เกี่ยวข้อง

2. Changing of Composition

- Filtration
- Sedimentation
- Blending
- Separation (Liquid, Solid, Gas)
- Extraction
- Flootation

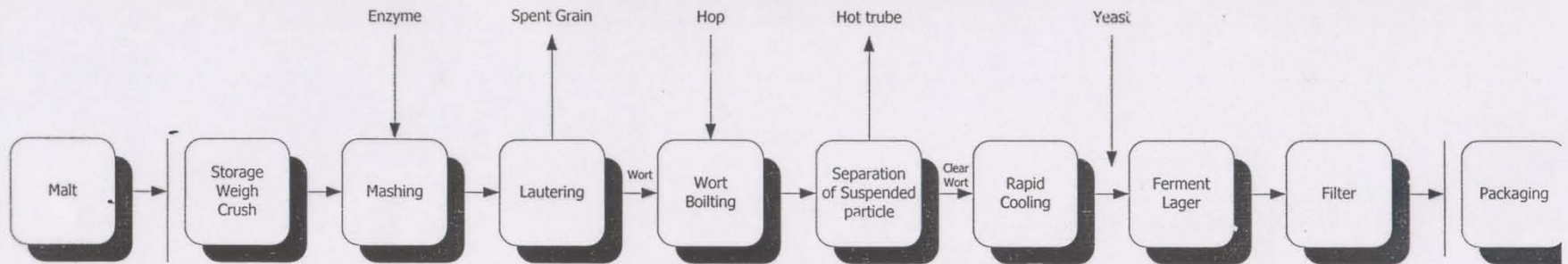
Technology ที่เกี่ยวข้อง

3. Changing Chemical or Biological Properties

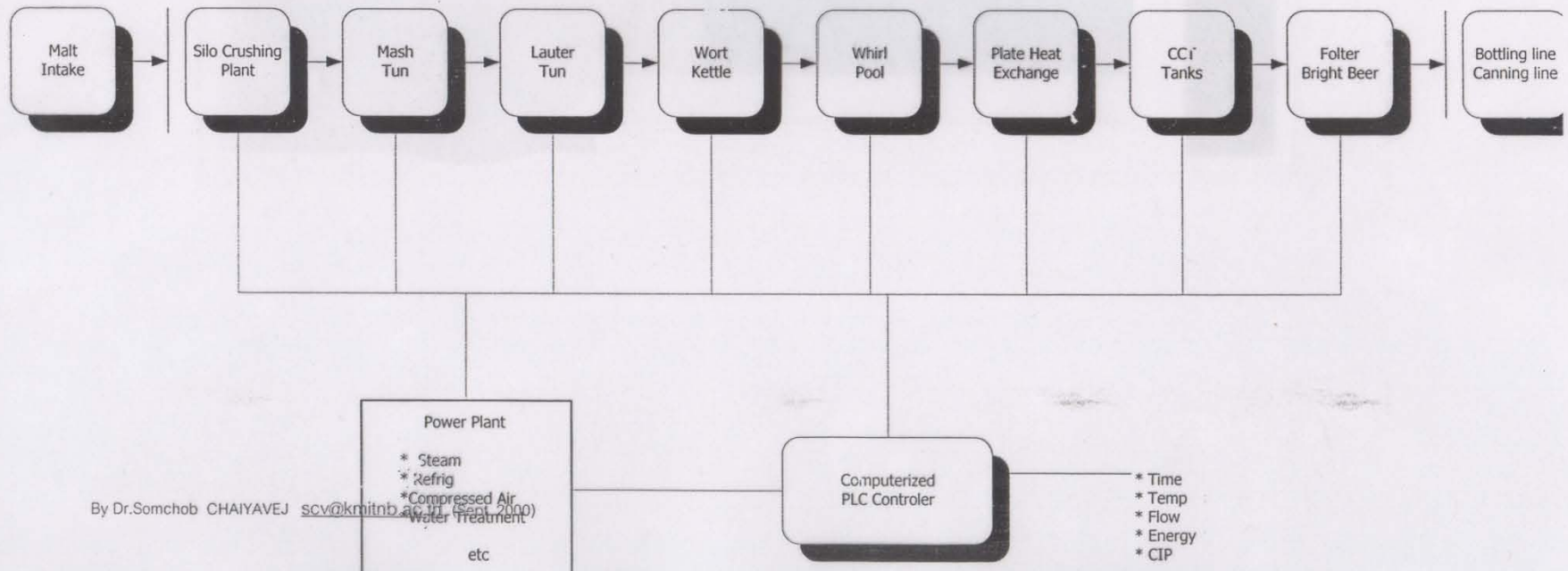
- Oxidation
- Fermentation
- Hydrogenation
- Polymerization
- Nuclear
- Biotechnology

Biotechnology Process

Industrial Classification

ENGINEERING PROCESS

ข้อมูลการใช้เครื่องจักรนำเข้าจากต่างประเทศของอุตสาหกรรมหลัก

กลุ่มอุตสาหกรรม	สัดส่วนการใช้เครื่องจักรจากต่างประเทศ (ร้อยละ)
กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร	60
กลุ่มวัสดุก่อสร้าง	95
กลุ่มอุตสาหกรรมเบา	90
กลุ่มยานยนต์และเครื่องจักร	95
กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	95
กลุ่มปิโตรเคมีและพลาสติก	90
กลุ่มบริการและสาธารณูปโภค	90

ที่มา : 1. ตัวเลขเฉลี่ยของ Import Content ที่ระบุในคำขอรับส่งเสริมของโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน

2. การสอบถามเจ้าหน้าที่ในกองส่งเสริมการลงทุนและสมาคมที่เกี่ยวข้อง

Technology-Based Engineering Company

- Technology-Based Engineering Company is an enterprise which has based its activities on exploiting advanced technological know-how.

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์

พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน บรรยายเรื่อง “เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)”

เมื่อ พ.ศ. 2552 รัฐบาลประกาศแผนไทยเข้มแข็ง ต้องการผลักดันเศรษฐกิจของชาติเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ จนกระทั่งเมื่อเดือนตุลาคม 2554 ก้าวสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ซึ่งในยุทธศาสตร์ข้อหกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 เป็นเรื่องของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นการจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในแผนกล่าวถึงการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 11 ในช่วง 5 ปีข้างหน้าทุกภาคส่วนต้องนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศพร้อมทั้งนำทุนทางวัฒนธรรมเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวรวมทั้งให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งมี 3 หัวข้อใหญ่คือ

1. การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน
2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยและทบทวน และปรับปรุงกฎระเบียบและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ
3. เสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ ในการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า

ปัจจุบันเศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยปัจจัยการผลิต 3 ระดับ ได้แก่ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยปัจจัยการผลิต ประสิทธิภาพ และนวัตกรรม

เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ “การสร้างมูลค่าของสินค้าและบริการที่เกิดจากความคิดของมนุษย์”

ทำไมต้องใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์

เพราะว่าระบบเศรษฐกิจของโลกใหม่ เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 4 ด้าน ได้แก่

1. เกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกส่งผลให้การบริโภคในตลาดโลกลดลง
2. พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป โดยหลักธรรมชาติ
3. ความต้องการของผู้บริโภคมีความเปลี่ยนแปลง
4. ขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกเปลี่ยนจากตะวันตกเป็นตะวันออก

การแบ่งประเภทของอุตสาหกรรม

ปัจจุบันมีหน่วยงานที่จัดประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 4 หน่วยงานคือ

1. DCM (กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา)
2. WIPO (องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก)
3. UNCTAD (องค์การการประชุมสหประชาชาติ ว่าด้วยการค้าและการพัฒนา)
4. UNESCO (องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ)

สำหรับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการจัดประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยปรับจากกรอบที่ UNCTAD ได้จัดไว้

ส่วนประเทศไทย สภาวัฒนธรรมกำหนด 15 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ คือ โฆษณา สถาปัตยกรรม การออกแบบ แฟชั่น ภาพยนตร์ การท่องเที่ยว ดนตรี สื่อสิ่งพิมพ์ Software ศิลปะการแสดง การกระจายเสียง Video Game ทัศนศิลป์และงานหัตถกรรม อาหารไทย การแพทย์แผนไทย ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีหลายคณะที่ทำการสอนเรื่องเหล่านี้ และสิ่งที่เรากำหนดขึ้นมาเพราะมีความโดดเด่นเฉพาะเกี่ยวกับอาหารไทย และการแพทย์แผนไทย รวมถึงสถาปัตยกรรม และสิ่งพิมพ์

ตัวอย่างประเทศที่ดูแลเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเทศอังกฤษ ดำเนินเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ดังนี้

1. จัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลอุตสาหกรรมความคิดสร้างสรรค์
2. ขับเคลื่อนธุรกิจที่อยู่ในเครือข่าย 13 กลุ่มอุตสาหกรรม
3. ออกกฎหมายเกี่ยวกับ Communication Act (2003)

ประเทศเกาหลี

1. ส่งเสริมใช้จุดแข็งของประเทศในด้านวัฒนธรรม
2. สร้างกระแสต่อเนื่อง
3. หน่วยงาน The Korea Creative Agency ทำหน้าที่ควบคุมดูแลนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ของประเทศ

ประเทศญี่ปุ่น

1. มีกลไกสำคัญ ๆ ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศ คือ ภาคเอกชน
2. รัฐบาลมีนโยบายเพื่อการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ
3. ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

การดำเนินการของภาครัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1. กำหนดให้เศรษฐกิจเป็นนโยบายสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11
2. รัฐบาลได้ให้พันธสัญญาการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง
3. วางกลไกการบริหารด้านนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

จุดแข็งของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย

1. มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี
2. มีประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรมที่ยังคงได้รับการสืบทอด
3. มีความประณีตละเอียดอ่อนในการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้ฝีมือ
4. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและหลากหลาย
5. มีต้นทุน และค่าครองชีพต่ำ เมื่อเทียบกับหลายประเทศในระดับเดียวกัน
6. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสืบทอด และรักษาไว้เป็นจำนวนมากและหลากหลาย

จุดอ่อนของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทย

1. ขาดการบูรณาการและความต่อเนื่องของนโยบายการพัฒนา
2. ระบบข้อมูล และการจัดเก็บข้อมูลทางสถิติและการจำแนกประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ยังไม่มี ความชัดเจน
3. การบังคับใช้กฎหมายปัญหาละเมิดทรัพย์สินทางปัญญายังเป็นปัญหาสำคัญ
4. การผลิตในลักษณะการลอกเลียนแบบ

5. การสนับสนุนทางการเงินในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อยู่ในวงเงินจำกัด
6. การถ่ายทอดภูมิปัญญาและความรู้ เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา
7. ยังไม่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอุตสาหกรรมแต่ละกลุ่ม
8. ยังไม่มีการพัฒนาระบบมาตรฐานต่าง ๆ

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จากสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

ลำดับที่ 1 บริษัท ไทยนาโชคเท็กซ์ไทล์ จำกัด เป็นบริษัทที่ทำธุรกิจผลิตผ้าจากวัสดุที่เหลือใช้ มีแนวคิดการพัฒนาเพิ่มมูลค่าให้กับวัสดุที่ไม่มีค่าก็ได้รับรางวัล

ลำดับที่ 2 บริษัท พิคมาน จำกัด ผู้ประกอบการนำปอไปถักเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมาเป็นพรมเช็ดเท้า ใช้ปอเย้อมสีแล้วใช้หินแม่น้ำวางใต้ปอที่ถักสีสวยงาม นำไปจำหน่ายในต่างประเทศ มีคนนิยมมาก และนำไปประกวดต่างประเทศได้รับรางวัล

ลำดับที่ 3 บริษัท กรกตอินเตอร์เนชั่นอล ผู้ประกอบการนำไม้ไผ่มาจักรสานเป็นโคมไฟไม้ไฟจำหน่ายไปทั่วโลก และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าในราคาชุดละประมาณหนึ่งแสนบาท

ลำดับที่ 4 บริษัท ไวเบรโต จำกัด ผลิตแซ็กโซโฟน จากความคิดที่ใช้วัสดุโพลีเมอร์มาผลิตสามารถผลิตได้ในราคาอันละเจ็ดพันบาทจากราคาเดิม อันละสี่หมื่นบาท เป็นการเพิ่มมูลค่าด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์

ลำดับที่ 5 บริษัท บารูม ดีไซน์ จำกัด เป็นบริษัทที่ผลิตสุขภัณฑ์ อ่างอาบน้ำด้วยการเพิ่มมูลค่าสินค้าด้วยการใส่แสงไฟเข้าไปในอ่างและพัฒนาให้อ่างเปลี่ยนสีได้ตลอดเวลา ส่งจำหน่ายในต่างประเทศ ราคาใบละประมาณแสนบาท

ลำดับที่ 6 บริษัท พลาเน็ต 2001 จำกัด เป็นบริษัทนำเส้นใยหยาวยมาถักขึ้นเป็นรูปทรงของแก้ว และใช้ความคิดในรูปแบบต่าง ๆ แล้วก็เพิ่มมูลค่าด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ทำเป็นรูปทรงต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สามารถมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพราะมหาวิทยาลัยมีหลายคณะที่เปิดสอนใน 15 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยเฉพาะที่มีความโดดเด่นเกี่ยวกับอาหารไทย การแพทย์แผนไทย และสถาปัตยกรรม และสิ่งพิมพ์ มหาวิทยาลัยจึงควรผลักดันให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้

ภาพประกอบการบรรยายของ พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไศวรรณย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

จากเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทางออกใหม่ของการพัฒนาเศรษฐกิจ

พลเรือเอกฐนิธ กิตติอำพน

หัวข้อการบรรยาย

1. อะไรคือเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
2. ทำไมต้องเศรษฐกิจสร้างสรรค์
3. การแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
4. ตัวอย่างประเทศที่ดำเนินเศรษฐกิจสร้างสรรค์
5. การดำเนินการของภาครัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์
6. อุตสาหกรรมสร้างสรรค์คืออะไร
7. จุดแข็ง และจุดอ่อนของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย
8. ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จากสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Economy)

ปัจจุบันเป็นยุค เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Economy)
เกิดจากการที่จะสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิต และสร้างความ
ได้เปรียบในเวทีการค้าโลกที่เรียกว่า

“การสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ”

การพัฒนาเศรษฐกิจในปัจจุบันแบ่งเป็น 3 ระดับได้แก่

- 1) เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยปัจจัยการผลิต
- 2) เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพ
- 3) เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

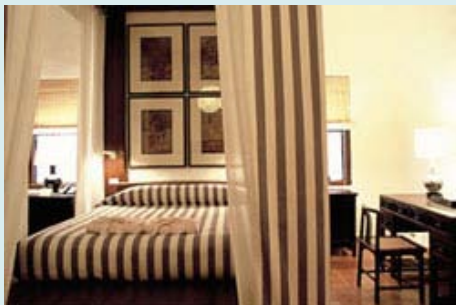
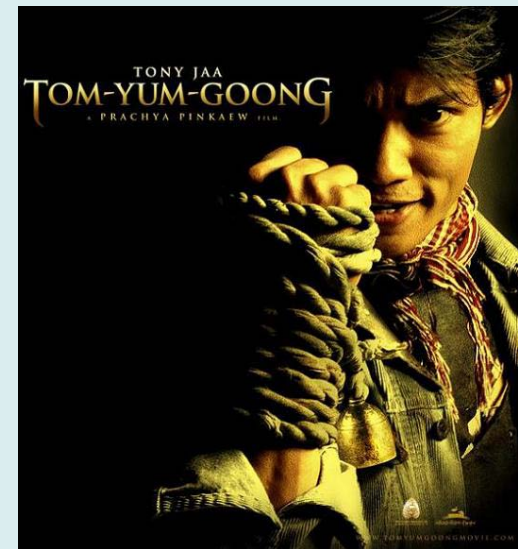
อะไรคือเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

John Howkins ได้อธิบายว่า

“เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือการสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดมนุษย์”

The UK Government Department for Culture, Media and Sport (DCMS) ได้ให้ความหมายว่า

“เศรษฐกิจที่ประกอบด้วยอุตสาหกรรมที่มีรากฐานมาจากความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล ทักษะความชำนาญ และความสามารถพิเศษ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างความมั่งคั่ง และสร้างงานให้เกิดขึ้นได้ โดยที่สามารถสั่งสม และส่งผ่านจากรุ่นเก่าสู่รุ่นใหม่ด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา”

อะไรคือเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)

องค์การความร่วมมือเพื่อการค้า และการพัฒนา (UNCTAD) ได้ให้ความหมายไว้ว่า

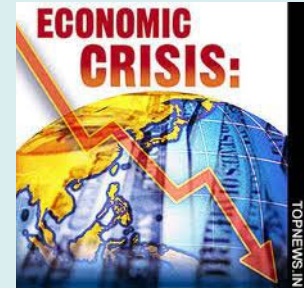
“เป็นแนวความคิดในการพัฒนา และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยใช้สินทรัพย์ที่เกิดจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์”

กล่าวโดยสรุป เศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ

“การสร้างมูลค่าของสินค้า และบริการที่เกิดจากความคิดของมนุษย์”

ทำไมต้องเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ระบบเศรษฐกิจโลกใหม่ (New World Economic Order) : เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 4 ด้านได้แก่

1. เกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกส่งผลให้การบริโภค (อุปสงค์) ในตลาดโลกลดลง ซึ่งทำให้ทุกประเทศมีอัตราการส่งออกที่น้อยลง
2. พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยหลักธรรมาภิบาล (CSR) และการใส่ใจสภาพแวดล้อม เข้ามาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการ
3. ความต้องการของผู้บริโภคมีความเปลี่ยนแปลงโดยต้องการบริโภคสินค้าที่แสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง (Identity) มากขึ้น
4. ขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกเปลี่ยนจากตะวันตก (US, EU) เป็นตะวันออก (จีน, อินเดีย)

การแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

ปัจจุบันมีหน่วยงานที่จัดประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 4 หน่วยงานคือ

1. **DCMS** (กระทรวงวัฒนธรรม สื่อ และการกีฬา)
2. **WIPO** (องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก)
3. **UNCTAD** (องค์การการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา)
4. **UNESCO** (องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ)

สำหรับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการจัดประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยปรับจากกรอบที่ UNCTAD ได้จัดไว้

การแบ่งประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

แนวนโยบาย

ประเภทอุตสาหกรรม/ บริการ	DCMS	WIPO	UNCTAD	UNESCO	ไทย (สภาพัฒน์)
1. โฆษณา					
2. สถาปัตยกรรม					
3. การออกแบบ					
4. แฟชั่น					
5. ภาพยนตร์					
6. อุปกรณ์ Hardware					
7. การท่องเที่ยว					
8. วรรณกรรม					
9. ดนตรี					
10. พิพิธภัณฑ์					
11. สื่อสิ่งพิมพ์					
12. Software					
13. กีฬา					
14. ศิลปะการแสดง					
15. การกระจายเสียง					
16. Video Game					
17. ทัศนศิลป์ และงานหัตถกรรม					
18. อาหารไทย					
19. การแพทย์แผนไทย					

ตัวอย่างประเทศที่ดำเนินเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเทศอังกฤษ

- 1) จัดตั้งหน่วยงาน Department of Culture, Media and Sport (DCMS) เป็นหน่วยงานยุทธศาสตร์ กำกับดูแลอุตสาหกรรมความคิดสร้างสรรค์
- 2) ขับเคลื่อนธุรกิจที่อยู่ในเครือข่าย 13 กลุ่มอุตสาหกรรม และให้ดำเนินการเรื่องนี้ผ่านองค์กรเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของชาติและภูมิภาค (National Endowment for Science, Technology and the Arts - NESTA)
- 3) ออกกฎหมายเกี่ยวกับ Communications Act (2003)

ตัวอย่างประเทศที่ดำเนินเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

- 1) ส่งเสริมการใช้จุดแข็งของประเทศในด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีความดึงดูดและเป็นเอกลักษณ์สอดแทรกไปตามสื่อต่างๆ เพื่อการส่งออกทางวัฒนธรรมไปยังประเทศต่างๆ เช่น นักร้อง ละคร สินค้า
- 2) สร้างกระแสต่อเนื่อง (Korea Wave) เป็นลูกโซ่ เช่น เกิดกระแสการไปท่องเที่ยวตามสถานที่ที่อยู่ในละครหรือภาพยนตร์นั้นๆ โดยผ่านการสนับสนุนของ KOCCA
- 3) หน่วยงาน The Korea Creative Content Agency เป็นหน่วยงานทำหน้าที่ควบคุมดูแลนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ

ตัวอย่างประเทศที่ดำเนินเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเทศญี่ปุ่น

- 1) มีกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศคือ ภาคเอกชน
- 2) ในส่วนของรัฐบาลมีนโยบายเพื่อการสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมการลงทุนสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์
- 3) ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Cluster)
- 4) การผลิตเน้นคุณภาพและความพิเศษทางวัฒนธรรมที่มีรากฐานความแตกต่างมาจากวัฒนธรรมญี่ปุ่นทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิม และวัฒนธรรมเมือง

MUJI
無印良品

ทำไมประเทศไทยต้องใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์

ประเทศไทยได้รับผลกระทบจาก

1. นโยบายเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศของประเทศจีน
2. การช่วงชิงตลาดการส่งออกระดับกลาง-ล่าง จากประเทศอินเดีย และประเทศเวียดนาม

คำตอบของการพัฒนาเศรษฐกิจในปัจจุบันของโลกคือ

“การใช้นโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ”

การดำเนินการของภาครัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1. กำหนดให้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นนโยบายสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11
2. รัฐบาลได้ให้พันธสัญญาการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง
3. วางกลไกการบริหารด้านนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

1. กำหนดให้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นนโยบายสำคัญใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11

1. ส่งเสริมการศึกษา พร้อมทั้งวิจัย และพัฒนา (R&D) เชิงลึกในสาขาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และทุนทางวัฒนธรรม
2. ประยุกต์ใช้วัฒนธรรมท้องถิ่นพัฒนาสินค้าสร้างสรรค์ ด้วยองค์ความรู้ และนวัตกรรม สมัยใหม่ให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนท้องถิ่น
3. สร้างความได้เปรียบจากความหลากหลาย และเอกลักษณ์วัฒนธรรมความเป็นไทย
4. กระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อร่วมทุนกับเอกชน และชุมชนไทยในการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์

1. กำหนดให้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นนโยบายสำคัญใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (ต่อ)

5. สร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนากรุงเทพฯ และเมืองศูนย์กลางในภูมิภาคให้เป็นเมืองเศรษฐกิจฐานความรู้ และสร้างสรรค์
6. ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ และพื้นที่สาธารณะเพื่อสร้างเวทีนักคิด นักสร้างสรรค์
7. พัฒนาทักษะความรู้ของผู้ประกอบการ และบุคลากรในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ โดยตอบสนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

2. รัฐบาลได้ให้พันธสัญญาภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง

รัฐบาลได้มีพันธสัญญาภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2552 โดยมีเป้าหมายให้ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน (Creative Industrial Hub of ASEAN) พร้อมทั้งเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จากร้อยละ 12 ของ GDP และเพิ่มเป็นร้อยละ 20 ของ GDP ภายในปี 2555

Creative Infrastructure

- 1) ตั้งหน่วยงานรับผิดชอบตรง (Creative Economy Agency)
- 2) ปรับปรุงประสิทธิภาพ ระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
- 3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน IT เพื่อสนับสนุนธุรกิจสร้างสรรค์

Creative Education

- 4) ปรับหลักสูตรการเรียนการสอน เพิ่มวิชาด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และทรัพย์สินทางปัญญา ภายในปีการศึกษา 2554
- 5) สนับสนุนด้านการออกแบบ ศิลปะแขนงต่าง ๆ และเพิ่มบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2. รัฐบาลได้ให้พันธสัญญาภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง (ต่อ)

Creative Society & Inspiration

- 6) ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น
- 7) ยกย่องคนไทยที่มีผลงานสร้างสรรค์ กระตุ้นกระแสเมืองไทยเมือง นักคิด
- 8) เพิ่มพื้นที่กิจกรรมและCreative Zone ในกรุงเทพฯและภูมิภาค

Creative Business Development & Investment

- 9) ตั้งกองทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นแหล่งเงินทุนสนับสนุนธุรกิจสร้างสรรค์
- 10) ปรับปรุง กม. และมาตรการส่งเสริมการลงทุนด้านธุรกิจสร้างสรรค์
- 11) ส่งเสริมการตลาด กิจกรรมเชิงพาณิชย์และการส่งออก

3. กลไกการบริหารด้านนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

คณะรัฐมนตรี

คกก. นโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ (กศส.)
นรม.เป็นประธานฯ เลขาธิการ สศช. เป็นกรรมการและ
เลขานุการฯ

คกก. บริหาร สنج. เศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ
(กบศส.)
ประธานฯ รองประธานฯ ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน
4 คน ที่ กศส.แต่งตั้ง (ผอ.สศส. เป็นเลขาฯ)

สนง. เศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ (สศส./TCEA)
หน่วยงานภายใต้สำนักเลขาธิการนายกฯ

หน่วยงานภาครัฐเสนอแผนงาน/โครงการ
เพื่อขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์

อนุ กก. ขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์
(รมช. อลงกรณ์ เป็นประธาน)

คกก. บริหารกองทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์
(สศช. บริหารกองทุนฯ:
เลขาธิการ สศช. เป็นประธาน)

กองทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์
(วงเงิน 300 ล้านบาท)

ผู้ประกอบการ
เสนอโครงการด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์คืออะไร

UNCTAD ได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นอย่างมากโดย ได้จัดเป็นวาระสำคัญของการประชุม ณ เมือง São Paulo ในการประชุม UNCTAD XI High-Level Panel on Creative Industries and Development 13 June 2004

ลักษณะสำคัญของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ คือ

“เป็นอุตสาหกรรมที่ผสมผสานสัญลักษณ์ หรือวัฒนธรรม และภูมิปัญญา รวมทั้งวิถีชีวิตของกลุ่มชนร่วมกับเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อก่อให้เกิดผลิตภาพทางเศรษฐกิจ”

ทำไมการแก้ปัญหาการผลิตจึงต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เป็นอุตสาหกรรมที่เกิดจากศิลปวัฒนธรรม และรากทางวัฒนธรรม ซึ่งกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาสามารถเข้าถึงและอาจจะพูดได้ว่าเป็นข้อได้เปรียบ เพราะยังคงมีฐานรากของวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง สามารถนำมาพัฒนาต่อยอดได้

ประเทศไทย ซึ่งมีวัฒนธรรมอันยาวนานและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันเป็นข้อได้เปรียบของการสร้างสรรค์อุตสาหกรรมประเภทนี้ ดังนั้นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จึงเป็นทางออกของการพัฒนาเศรษฐกิจยุคในปัจจุบัน

จุดแข็งของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย

1. มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของไทย
2. มีประวัติศาสตร์ และมรดกทางวัฒนธรรมที่ยังคงได้รับการสืบทอด ที่ยังคงได้รับการสืบทอด และอยู่ในสภาพที่ดี
3. มีความประณีตละเอียดอ่อนในการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้ฝีมือ
4. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม และหลากหลาย ทั้งทางทะเล และป่าไม้
5. มีต้นทุน และค่าครองชีพที่ต่ำ เมื่อเทียบกับหลายประเทศในระดับเดียวกัน
6. มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสืบทอด และรักษาไว้เป็นจำนวนมาก และหลากหลาย

จุดอ่อนของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย

1. ขาดการบูรณาการ และความต่อเนื่องของนโยบายการพัฒนาตลอดจนกลไกการขับเคลื่อน และประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ระบบข้อมูล และการจัดเก็บข้อมูลทางสถิติ และการจำแนกประเภทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ยังไม่มี ความชัดเจน
3. การบังคับใช้กฎหมายปัญหาการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญายังเป็นปัญหาสำคัญ
4. การผลิตในลักษณะลอกเลียนแบบ หรือผลิตตามคำสั่งซื้อในลักษณะที่ผู้ประกอบการโดยไม่ใช้ความคิดสร้างสรรค์
5. การสนับสนุนทางการเงินในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ยังคงอยู่ในวงจำกัด
6. การถ่ายทอดภูมิปัญญา และความรู้เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา ซึ่งไทยยังไม่มีระบบการบริหารจัดการ
7. ยังไม่มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และศูนย์รวมอุตสาหกรรมแต่ละกลุ่ม
8. ยังไม่มีการพัฒนาระบบมาตรฐานต่าง ๆ ด้านการบริการการผลิต สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อม

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ให้นิยามของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งเป็นรากฐานของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ว่าคือ

“แนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ (Knowledge) การศึกษา (Education) การสร้างสรรค์งาน (Creativity) และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) ที่เชื่อมโยงกับพื้นฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้ของสังคม และเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่”

โดยจัดแบ่งเป็น 4 กลุ่ม

- กลุ่มมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ (Cultural Heritage)
- กลุ่มศิลปะ (Arts)
- กลุ่มสื่อ (Media)
- กลุ่มงานสร้างสรรค์และออกแบบ (Functional Creation)

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของไทย

ขอบเขตของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทย

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์จึงได้จัดให้มีรางวัลพระราชทาน “ไทยสร้างสรรค์” ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยรางวัลดังกล่าวนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ

“สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ประกอบการทุกระดับมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดความอุตสาหะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อคนในสังคม รวมทั้ง เพื่อขยายแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ไปยังภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ”

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท ไทยนำโชคเท็กซ์ไทล์ จำกัด

- ให้ความสำคัญกับงานวิจัยและพัฒนาเพื่อให้ผ้าทอมีความหลากหลาย (Varieties & Differentiate) มีความริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative & Innovative) ตรงกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (Dynamic changes & requirement)
- มีการนำวัสดุเหลือใช้จากธรรมชาติมาปั่นเป็นเส้นด้ายและทอผ้า มีการวิจัยการย้อมสีธรรมชาติจากใบชา หอมก๊วย ใบหูกวาง ครั่ง เปลือกกาแฟ บนเส้นใย เส้นด้าย ผ้าฝ้าย และเสื่อผ้า รวมทั้งบริษัทยังได้สร้างเครื่องปั่นด้ายต้นแบบ “ไทยนำโชค”
- ผ้าทอย้อมสีธรรมชาติที่เกิดจากการนำวัสดุเหลือใช้จากภาคการเกษตร เช่น ใยกล้วย ใยข้าว ใยไผ่ ใยคล้า ใยแฟก มาปั่นด้วยเครื่องปั่นด้าย “ไทยนำโชค”

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท ไทยนาโซคเท็กซ์ไทล์ จำกัด

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท ไทยนำโชคเท็กซ์ไทล์ จำกัด

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท พิคมาน จำกัด

- ผลิตภัณฑ์ที่ผสมผสานวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกด้วยการนำวัสดุจากธรรมชาติที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันมาจัดวางองค์ประกอบ
- อาศัยแนวคิดการเพิ่มมูลค่าให้วัสดุที่มีอยู่แล้วแต่ถูกมองข้ามไป โดยใช้วัสดุปอจากแหล่งธรรมชาติภายในประเทศทั้งหมด แล้วมาผสมผสานด้วยความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดมุมมองที่ต่างจากเดิม
- พรมนวดเท้าทำจากปอและหินมีแรงบันดาลใจภายใต้แนวคิด “สายน้ำ” ที่ไหลมากระทบกับหิน สร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์นวดเท้า โดยใช้หินเป็นตัวกดจุดกระตุ้นระบบประสาท

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท พิศมาน จำกัด

Foot Massage Carpet

Natural Design
Healthy easily your life.

Created by Thitiporn Channawangsa

The carpet made from hemp and pebbles by hands. Walk on the carpet slowly, deep breathe like you are in meditation just for 15 minutes. And better to step on it after bathing.

Care instruction : Please take it far from wet area, clean by vacuum cleaner and then use scotch guard spray over on it.

* Do not wash in wash machine.

Made in THAILAND

ผลิตภัณฑ์พรมนวดเท้าทำจากปอและหินมีแรงบันดาลใจ
ภายใต้แนวคิด “สายน้ำ” ที่ไหลมากระทบกับหิน สร้างสรรค์
เป็นผลิตภัณฑ์นวดเท้า โดยใช้หินเป็นตัวกดจุดกระตุ้นระบบ
ประสาท

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท พิคมาน จำกัด

CARPET

Carpet of the Circle Land dia120 cm

180 cm.

CP 05-002
180 cm.

240 cm.

CP 05-003
240 cm.

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

ห้างหุ้นส่วนจำกัด กรกต อินเตอร์เนชั่นแนล

- กระบวนการผลิตใช้ศักยภาพของคนในท้องถิ่นที่มีทักษะด้านต่าง ๆ มารวมกัน ทำให้เกิดการกระจายงานและสร้างรายได้ เป็นการเปลี่ยนสู่ธุรกิจ “หัตถอุตสาหกรรม”
- ผลงานโคมไฟไม้ไผ่ถูกสร้างเป็นรูปทรงเหมือนดอกไม้ที่โปร่งแสง โดยมีคุณลักษณะเด่นคือ เอารูปแบบการมัดผูกของวาวไทยมาทำให้สินค้ามีความแข็งแรง
- ใช้การวิเคราะห์การขึ้นโครงสร้างของเครื่องจักสานไทย แล้วนำรูปแบบของการทำศิลปะประดิษมากรรมมารวมเข้าด้วยกัน

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

ห้างหุ้นส่วนจำกัด กรกต อินเตอร์เนชั่นนอล

ผลงานโคมไฟไม้ไผ่ถูกสร้างเป็นรูปทรงเหมือนดอกไม้
ที่โปร่งแสงโดยมีคุณลักษณะเด่นคือ เอาจรูปแบบการมัด
ผูกของวาวไทยมาทำให้สินค้ามีความแข็งแรง โดยใช้การ
วิเคราะห์การขึ้นโครงสร้างของเครื่องจักสานไทย

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

ห้างหุ้นส่วนจำกัด กรกต อินเตอร์เนชั่นแนล

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท ไวเบอร์โต จำกัด

- วิจัยและพัฒนา และใช้นวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ด้วยการนำวัสดุโพลีเมอร์มาใช้ในการผลิตแซกโซโฟนอย่างไม่มีใครเคยทำมาก่อน
- อัลโต้แซกโซโฟนที่ผลิตขึ้นใช้พลาสติกประเภทโพลีคาร์บอเนตและเอบีเอสในการขึ้นรูปด้วยวิธีฉีดเข้าแม่พิมพ์ตามที่ออกแบบไว้ โดยวิธีดังกล่าวทำให้ได้แซกโซโฟนที่มีน้ำหนักเบากว่าเดิม (0.8 กิโลกรัม ในขณะที่แซกโซโฟนทองเหลืองมีน้ำหนัก 2.5 กิโลกรัม) และมีราคาถูกกว่าถึง 6 เท่า

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท ไวเบรโต จำกัด

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท บารูม ดีไซน์ จำกัด

- มีความโดดเด่นในเรื่องคุณภาพ การออกแบบ และบริการหลังการขาย ในขณะเดียวกัน มีการวิจัยและพัฒนาผสมผสานระหว่างการออกแบบและเทคโนโลยีที่สนองตอบความต้องการของผู้บริโภค และเน้นเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม
- ใช้กลยุทธ์กำหนดเป้าหมายเป็นระดับกลางและระดับบน รวมถึงกลุ่ม Niche Market ที่มีความต้องการเฉพาะตัว

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท บาธรูม ดีไซน์ จำกัด

อ่างอาบน้ำ Nirvana Blue แสดงถึงความลงตัวของการ
ผสมผสานระหว่างการออกแบบและเทคโนโลยีที่สนอง
ตอบความต้องการของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท บาธรูม ดีไซน์ จำกัด

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท พลาเน็ต 2001 จำกัด

- ใช้เทคนิคด้านการออกแบบมาต่อยอดงานหัตถกรรม โดยออกแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติได้เข้ามาใกล้ชิดกับชีวิตของผู้คนให้มากขึ้น
- ผสมผสานแนวคิดวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทำให้ของพื้นบ้านกลายเป็นผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ร่วมสมัย
- การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์อาศัยแรงบันดาลใจจากรูปร่าง รูปทรง สี พื้นผิว ลีลาและการดำรงอยู่ของหิน ดิน น้ำ สัตว์และพืชพรรณ

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท พลาเน็ต 2001 จำกัด

เบาะนั่ง Birdy Outdoor เป็นเบาะนั่งที่ทำจากผ้าซาตินที่โอบล้อมด้วยเส้นสายของเปลือกหอยเส้นกลมอยู่ภายนอกให้ความรู้สึกนั่งสบายและโดดเด่นทั้งประโยชน์ใช้สอย และการออกแบบ

ตัวอย่างธุรกิจที่ได้รับรางวัลไทยสร้างสรรค์ จาก สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

บริษัท พลาเน็ต 2001 จำกัด

ขอบคุณครับ

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ
กรรมการบริหารมูลนิธิ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ บรรยายเรื่อง “แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อกำหนด
แนวนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระยะสั้น และระยะยาว”

- Work – Integrated learning University
- บันทึกที่พึงประสงค์
- จากนโยบายสภามหาวิทยาลัยสู่การปฏิบัติ

การที่ได้พยายามผลักดันให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สร้างคนที่มีทักษะ
การทำงานที่ดีเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ ให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีความชำนาญในเรื่อง
การเป็นผู้นำด้านการเรียนรู้ที่บูรณาการกับงานหรือ Work-Integrated Learning (WIL) โดยขอให้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการทำงานวิจัยเรื่องนี้ สรุปผลการวิจัย วิธีการ
ที่จะทำ WIL เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ ให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านทราบถึงกระบวนการดำเนินการ และเมื่อ
ฟังการบรรยายแล้วจะได้ช่วยกันสะท้อนว่าจะทำอย่างไรที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้นำด้าน WIL และ
การวิจัยก็เน้นการวิจัยและพัฒนา (R&D)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร

ตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานการวิจัย การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียน
การสอนที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work-Integrated Learning) โดยมีทีมงานจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่น
ร่วมทำงานวิจัย รวมทั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัยสยาม และ ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์
เป็นผู้ให้ข้อสังเกตและเสนอความคิดเห็นในการทำวิจัย ได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่บูรณาการกับการ
ทำงาน ใน 3 ทวีป คือ ทวีปอเมริกา ทวีปยุโรป และทวีปเอเชีย ในแต่ละแห่งจะมีการจัดการเรียนรู้กับ
การบูรณาการการทำงานที่ชัดเจน สำหรับในประเทศไทยมีการทำ WIL 4 รูปแบบคือ ทวิภาคี (DVT) สหกิจศึกษา
(Cooperative) การฝึกงาน (Apprenticeship) และการฝึกหัด (Internship) ที่นิยมจัดในสถานศึกษา

1. รูปแบบ WIL แบบทวิภาคี (DVT) ส่วนใหญ่นำมาใช้กับสถาบันอาชีวศึกษา
2. รูปแบบ WIL แบบการฝึกงาน (Apprentices) คือวิธีการสอนให้ได้อาชีพ ลักษณะการ
ฝึกงานมีระยะเวลาการทำงานสั้น การฝึกงานน้อย คุณภาพการทำงานก็ได้น้อย
3. รูปแบบ WIL แบบการฝึกหัด (Internship) คือ เมื่อมีการเรียนเรื่องใด จะลงมือปฏิบัติ
ในเรื่องนั้น ในระหว่างการเรียน และจะต้องอยู่ในสถานประกอบการ ในช่วงเวลาหนึ่งก่อนจบการศึกษา
เพื่อบูรณาการเรื่องต่าง ๆ ที่เรียนมากับการทำงาน เช่น แพทย์ฝึกหัด เป็นต้น

4. รูปแบบ WIL แบบสหกิจศึกษา (Cooperative) คือ ระบบการศึกษาที่เน้นการปฏิบัติงานจริง
ในสถานประกอบการอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้เรียนรู้ถึงการเป็นพนักงานจริง

จากการศึกษาพบว่า การทำเรื่อง WIL ในประเทศไทย 4 รูปแบบนี้เป็นที่นิยม สามารถเขียนเป็น
Model ง่าย ๆ เป็นลักษณะรูปแบบ เพื่อสามารถวัดผลการปฏิบัติงานได้จริง

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ

คำว่า “WIL” น่าจะทำให้เป็น Synonym กับ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล”ถามว่าวันนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทำ WIL มากพอแล้วหรือยัง แต่ละคณะสามารถพิสูจน์ตัวเองได้หรือไม่ว่าประสบความสำเร็จหรือมีปัญหาในจุดใด มีสิ่งใดบ้างในเชิงนโยบายที่ติดขัด ซึ่งเป็นหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจะเข้ามาดูแล เพื่อให้ WIL เป็นเครื่องหมายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมหาวิทยาลัยจะต้องค้ำพยอย่างไร เพื่อให้นักศึกษาเข้ามาในรั้วมหาวิทยาลัย 4 ปี มี “Good Work Habit” คือมีนิสัยรักงานและทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน ซึ่งเป็นหลักสำคัญ และเป็นเรื่องสำคัญของคนในยุคต่อไปนี้คือเป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณ 5 ประการ ตามทฤษฎีของ Howard Gardner คือ

1. มีความรู้เป็นพื้นฐาน (Disciplined Mind)
2. มีความคิดสร้างสรรค์ (Creative Mind)
3. มีความสามารถในการสังเคราะห์ (Synthetic Mind)
4. เป็นผู้มีความเคารพต่อผู้อื่น (Respectful Mind)
5. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม (Ethical Mind)

Five minds เป็นหลักของ Good Work จะต้องฝึกเพื่อให้คนมีลักษณะนิสัยการทำงานที่ดี

ในเรื่องของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ซึ่งทุกมหาวิทยาลัยจะมีอยู่ แต่มักจะไม่ใส่ใจฝึกให้ครบทุกด้านหลัก ๆ แล้วมักจะฝึกเฉพาะความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพเน้นทฤษฎีเสียเป็นส่วนมาก แต่มักจะฝึกฝน 4 ด้านต่อไปนี้ไม่เพียงพอ คือ

1. ความรู้รอบที่จะบูรณาการและประยุกต์ความรู้และความรู้เท่าทันเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
2. ด้านเจตคติ
3. ด้านบุคลิกภาพ
4. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นอกจากนี้ขอเสนอคุณลักษณะ 4 ประการ ให้จำง่าย ๆ ว่า 4C สำหรับคนทำงานในยุคใหม่ได้แก่

1. Collaborative สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
2. Communicative สามารถสื่อสารความคิดและทำความเข้าใจกับผู้อื่นได้ดี
3. Critical สามารถคิดเชิงวิเคราะห์ ไม่มกมาย มีเหตุผลทำให้สามารถตัดสินใจได้ดี
4. Creative สามารถริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ อยู่เสมอ

การออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นภาคปฏิบัติและการทำงานในสถานการณ์จริง ในสถานประกอบการที่ดีจะช่วยฝึกฝนทักษะเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี และเมื่อนักศึกษาไปฝึกงานอะไร ที่ไหน แล้วพบว่า มีช่องว่างตรงจุดใด ก็หาวิธีปรับปรุงแก้ไขปัญหาลงอุปสรรค ในส่วนที่สภามหาวิทยาลัยแก้ไขได้ก็เสนอแก้ไขที่สภามหาวิทยาลัย ถ้าเกินกว่าอำนาจสภามหาวิทยาลัยก็ต้องช่วยกันผลักดันเพื่อความเป็นเลิศในเรื่องของ WIL

ข้อเสนอแนะ

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์

1. ถ้ามหาวิทยาลัยจะใช้ WIL เป็นเครื่องหมายสัญลักษณ์ต้องลงมือทำ และต้องพยายามให้ WIL มีความอ่อนตัวแล้วก็ยืดหยุ่นมาก ๆ และไม่ควรถูกกำหนดอะไรมากเกินไป
2. มหาวิทยาลัยควรคิดใน Model ว่ามหาวิทยาลัยเป็น Facilitator ของ WIL มากกว่าที่จะเป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์
3. การที่จะทำ WIL ให้สำเร็จ ต้องพิจารณาถึงส่วนเริ่มต้น (ส่วนหัว) และส่วนตอนจบ (ส่วนหาง) ควบไปด้วย คือ พิจารณาถึงการที่จะรับเด็กเข้ามาศึกษาต่อต้องไม่ยอมรับความอ่อนของเด็ก แต่ต้องพยายามทำให้มหาวิทยาลัยได้เด็กดี ๆ เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย
4. การจะทำ WIL ให้สำเร็จภายในมหาวิทยาลัยควรมี Career Counseling Service สามารถให้ข้อมูลนักศึกษาว่าหน่วยงานไหนทำอะไร หรือเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายให้นักศึกษาฟังหรือพานักศึกษาไปศึกษาและดูงานที่บริษัท

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล

1. จากสถิติอาจารย์ส่วนน้อยที่ออกไปทำงานจริง ๆ หลังจบใหม่ จึงขอเสนอแนะว่าอาจารย์ต้องรู้จักทำงานในวงการที่สอนจะเป็นเรื่องที่ดี การติดต่อสื่อสาร ภาษา หรือด้านใดก็ตาม มหาวิทยาลัยต้องจัดลำดับให้อาจารย์ผลักดันไปทำงานในสถานที่จริง
2. มหาวิทยาลัยควรรวบรวมหลักสูตรที่ใกล้เคียงกันหรือซ้ำซ้อนกันเข้าด้วยกัน เพื่อให้หลักสูตรลดน้อยลง และหลักสูตรใด นักศึกษาไม่สนใจเรียนให้ปิด เพื่อไม่ให้เสียเวลาอาจารย์จะได้ทำงานวิจัย
3. การทำงานวิจัยมหาวิทยาลัยต้องเร่งแก้ไขในเรื่องเวลาสอนของอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์มีเวลาทำงานวิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช

1. การสร้างแรงงานเยาวชน เพื่อปฏิบัติในงานผลิตต้องทำ Against Norm คือไม่ใช่ว่าทำได้แล้วจบ
2. WIL สามารถสร้างในสถาบันการศึกษาได้ และเป็นสถานที่แห่งเดียวที่สามารถให้การทำงานตามมาตรฐานการผลิต
3. กระบวนการเรียนรู้ทั้งสิ้น ซึ่งเกิดจากสิ่งใหม่ ๆ และสามารถที่จะเกิดในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แต่อาจารย์จะต้องกล้าที่จะแสดงออก กล้าที่จะปฏิบัติเมื่อกล้าทำงานที่ 1 งานที่ 2 ก็จะมาตามมา ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาก็จะมาตามมา สิ่งนี้เป็นปัจจัยสำคัญ
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องเปลี่ยนแนวคิดทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย ไม่ใช่ว่ามี WIL แล้วจะเกิดได้เสมอไป เกิด WIL เพียงมีการกระทำแต่ยังไม่มีความเข้าใจ มีความรักงานแล้ว WIL ก็จะไม่เกิดขึ้น
5. มหาวิทยาลัยควรพิจารณาถึงกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัยหลายท่านล้วนเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรมสูง ซึ่งสามารถช่วยมหาวิทยาลัยได้พอสมควร เพื่อที่จะช่วยให้เกิด WIL และเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ

1. รูปแบบ WIL แบบทวิภาคี (DVT) มีมานานแล้ว แต่มหาวิทยาลัยมิได้นำมาปรับใช้และจะต้องเข้าใจแก่นแท้ของ DVT พร้อมทั้งต้องยอมรับเรื่องของความยืดหยุ่น เรื่องลักษณะธรรมชาติของงานจึงเกิดปัญหาทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. DVT มีมานานแล้ว แต่ต้องเกิดจากการยอมรับ โดยเฉพาะในเรื่องของความร่วมมือกับสถานประกอบการและการยอมรับสถานประกอบการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช

หากมหาวิทยาลัยจะทำตามวิธีที่นำเสนอต้องพิจารณาว่าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่จะเข้าร่วมฝึกนักศึกษา นั้น มีลักษณะที่สามารถสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีหรือไม่ ถ้าไม่มีประโยชน์จะมีน้อย

พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล

1. การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเป็นผู้นำในการทำเรื่อง WIL ที่ถูกต้องและดีนั้นจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง คือ การไม่ยึดรูปแบบที่ตายตัว เพราะกลุ่มสาขาวิชามีความแตกต่างกันควรมีหลายรูปแบบตามความเหมาะสม รวมทั้งต้องคำนึงถึงความพร้อมของมหาวิทยาลัย อาจารย์ นักศึกษา และผู้ประกอบการจะให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยหรือไม่ รัฐบาลจะให้ความสำคัญหรือไม่ และถ้าทำสิ่งดังกล่าวได้สำเร็จมหาวิทยาลัยจะมีชื่อเสียง เมื่อพูดถึง WIL ต้องนึกถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ถ้ามหาวิทยาลัยจะทำเรื่อง WIL หรือเรื่องใดก็ตาม ต้องตระหนักถึงการสร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อการทุจริต ประพฤติมิชอบในตัวนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิดความคิดไปในทางทุจริต ประพฤติมิชอบ ตัวเลขในความคิดทุจริตเป็นสิ่งที่ตั้งถามจะได้ไม่เพิ่มขึ้น

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์

1. เรื่องงานวิจัยต้องคิดควบคู่ไปกับ Financing เพราะเป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่พบปัญหานี้คือ ถ้าจะเน้นงานวิจัยก็ต้องลดการทำในบางเรื่องลง
2. มหาวิทยาลัยควรจะหาวิธี Take Care Engineering ตามข้อเสนอแนะของรองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช ด้วยจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นเรื่องสำคัญพอ ๆ กับ WIL

รองศาสตราจารย์ ดร.นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์

จากการบรรยายของท่านวิทยากร และรับข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และเพื่อเป็นการสะท้อนต่อการบรรยาย ความเป็นจริงแล้วมหาวิทยาลัยมี Foot Print อยู่ในสหกิจศึกษาในเรื่องของ WIL อยู่แล้วเป็นระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ซึ่งรับนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และได้ปรึกษาหารือกันอยู่เสมอในเรื่องการพัฒนาหลักสูตรในการเปรียบเทียบระหว่างทฤษฎีกับปฏิบัติ และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ ที่ได้ให้ความกรุณาอดูแลในเรื่องหลักสูตรอย่างละเอียดในเรื่องของการส่งนักศึกษาไปฝึกงาน มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งสำนักงานสหกิจศึกษา เพื่อดูแลการส่งนักศึกษาไปฝึกงาน เมื่อทำมาถึงจุดหนึ่งได้รับการยอมรับจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และปัจจุบันนี้สหกิจศึกษาส่งนักศึกษาไปฝึกงานถึงต่างประเทศแล้วด้วยวิธีการ Matching กับหลายหน่วยงาน ซึ่งขณะนี้ก็ยังคงดำเนินการเรื่องนี้อยู่และคงจะขยายผลต่อไป จากการบรรยายถ้าพูดถึง WIL ต้องมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สิ่งทีกล่าวนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บัณฑิตมีงานทำหรือต้องไปสร้างงานได้

มหาวิทยาลัยขอชี้จุดอ่อนของมหาวิทยาลัยในเรื่องของงานวิจัยที่สะท้อนจากที่ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาวัฒนพล กล่าวถึงว่าเป็นจริงที่อาจารย์ไม่มีเวลาทำงานวิจัย ณ วันนี้ มหาวิทยาลัยจึงถูกมองว่ามหาวิทยาลัยเป็น Teaching University ใช่หรือไม่ ซึ่งหมายความว่ามหาวิทยาลัย จะต้องไปแก้ไขหรือแทรกตัวเข้าไปเพื่องานวิจัย ซึ่งจะเป็นสัดส่วนที่สำคัญ และเน้นในเรื่องการตีพิมพ์งานวิจัย ของมหาวิทยาลัยตีพิมพ์น้อยมาก รวมถึงการดูแลเรื่องงบประมาณ ในการวิจัยด้วยและขอเรียนที่ประชุมเพื่อขอ ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยขอบรรจุวาระของการวิจัยเข้าสู่หลักสูตรปริญญาตรีอย่างน้อยตามความเหมาะสม อีกด้านหนึ่งอาจารย์ถูกมองว่าอาจารย์ขาดความชำนาญด้านปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยจะดำเนินการติดตามผล สืบเนื่องต่อไป คือ การให้อาจารย์ไปฝังตัวในภาคประกอบการโดยคาดหวังว่าจะทำควบคู่ไปกับสหกิจศึกษา หรือ WIL ก็ตาม เพื่อปรับปรุงระบบการสอนของอาจารย์ส่งกับมายังตัวนักศึกษา ซึ่งจะเป็นการสร้างศักยภาพเหล่านี้ จะสังเกตว่า หลักการทั้งหลายจะถูก Mobile จากปริญญาเอกลงสู่ปริญญาตรี และลงไปในเรื่องอื่น ๆ แต่จะยังไม่สำเร็จถ้าคิดไม่รอบคอบ ถ้าสิ่งเหล่านี้อยู่ในวงจรที่มหาวิทยาลัยคอยพัฒนาและปรับปรุงอยู่อย่างต่อเนื่อง และประสงค์ที่จะฟังความคิดเห็น

รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ

เมื่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ให้ข้อเสนอแนะครบทุกท่านแล้ว มหาวิทยาลัยควรนำไป ร่างเป็นนโยบายที่ชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นขั้นตอน แล้วนำเข้าพิจารณาอนุมัติในสภา มหาวิทยาลัย วิธีนี้สภามหาวิทยาลัยจะได้ติดตามว่า มหาวิทยาลัยได้ดำเนินไปตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพราะทุกท่านมีความประสงค์ที่จะเห็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็น Excellent Technological University

ภาพประกอบการบรรยายของ รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ
และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานเพชร ชินินทร
กรรมการสภามหาวิทยาลัย

Work-integrated Learning THAILAND WiL MODEL

รูปแบบและแนวทาง การจัดการศึกษาแบบ WiL ระดับอุดมศึกษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปานเพชร ชินินทร
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
Office of The Education Council

RMUTT
Rajamangala University of Technology Thanyaburi
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

WWG | WiL
Thailand | Working
Group

AGENDA

ความเป็นมาและเป้าหมาย

ผลที่ได้

ข้อเสนอแนะ

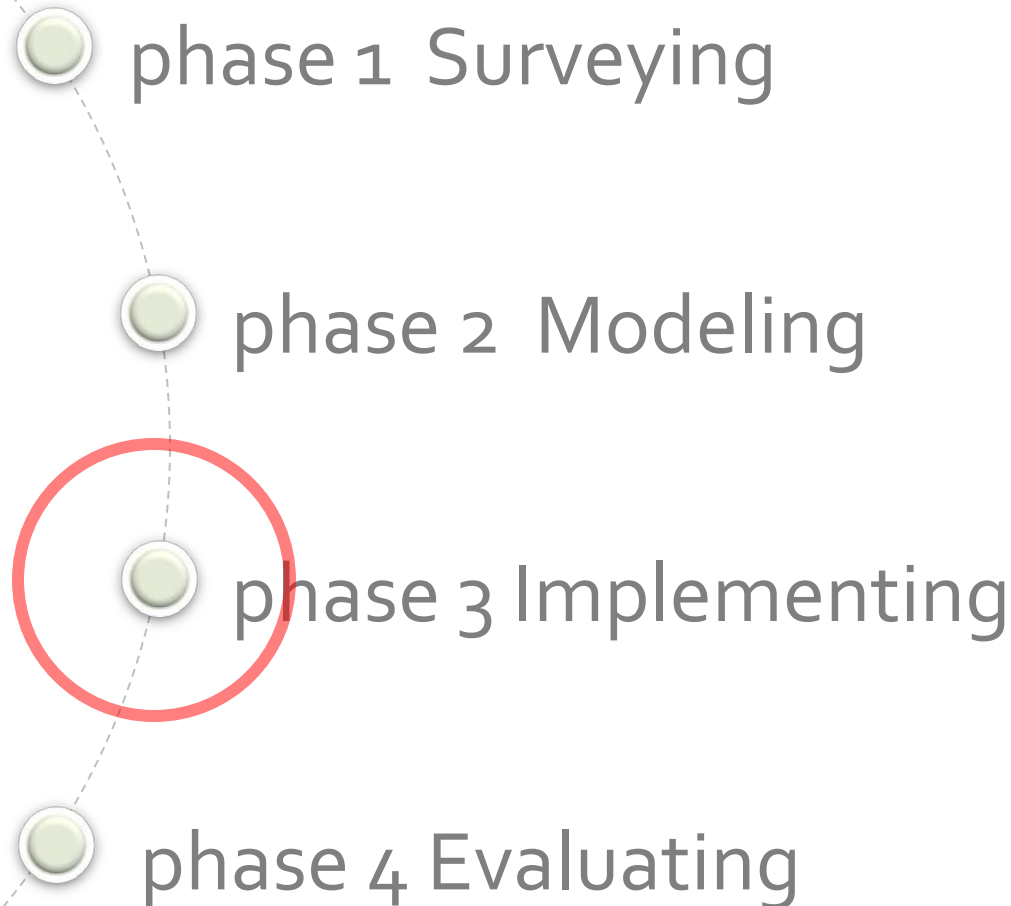
การแก้วิกฤติคุณภาพอุดมศึกษาไทย สามารถทำได้หลายมิติ

- มิติที่เราสนใจคือ..
- การแก้ปัญหาโดยใช้รูปแบบจัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน
- (WiL: Work-integrated Learning)

เป้าหมาย

รูปแบบและแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่
บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน
ระดับอุดมศึกษาไทย

Thai WiL

คณะผู้วิจัย

WWG | WiL
Thailand | Working
Group

ผศ.ดร.ปานเพชร ชินินทร
รองอธิการบดี มทร.ธ.
หัวหน้าคณะผู้วิจัย

ผศ.ดร.จิระเสกข์ ตริเมธสุนทร
คณบดี วิทยาลัยการจัดการ สจล.
ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการเงิน

ผศ.ดร.อัศวรัตน์ พูลกระจำง
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมบริการ

อ.วิเชษฐ์ พลายมาศ
ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ดร.เทอดเกียรติ ลิ้มปิทีปการ
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมเครื่องกล

ผศ.วิวัฒน์ คลังวิจิตร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารอาชีวศึกษา

ผศ.วนิดา ฉินนะไสต
ผู้เชี่ยวชาญด้านสมรรถนะ
และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

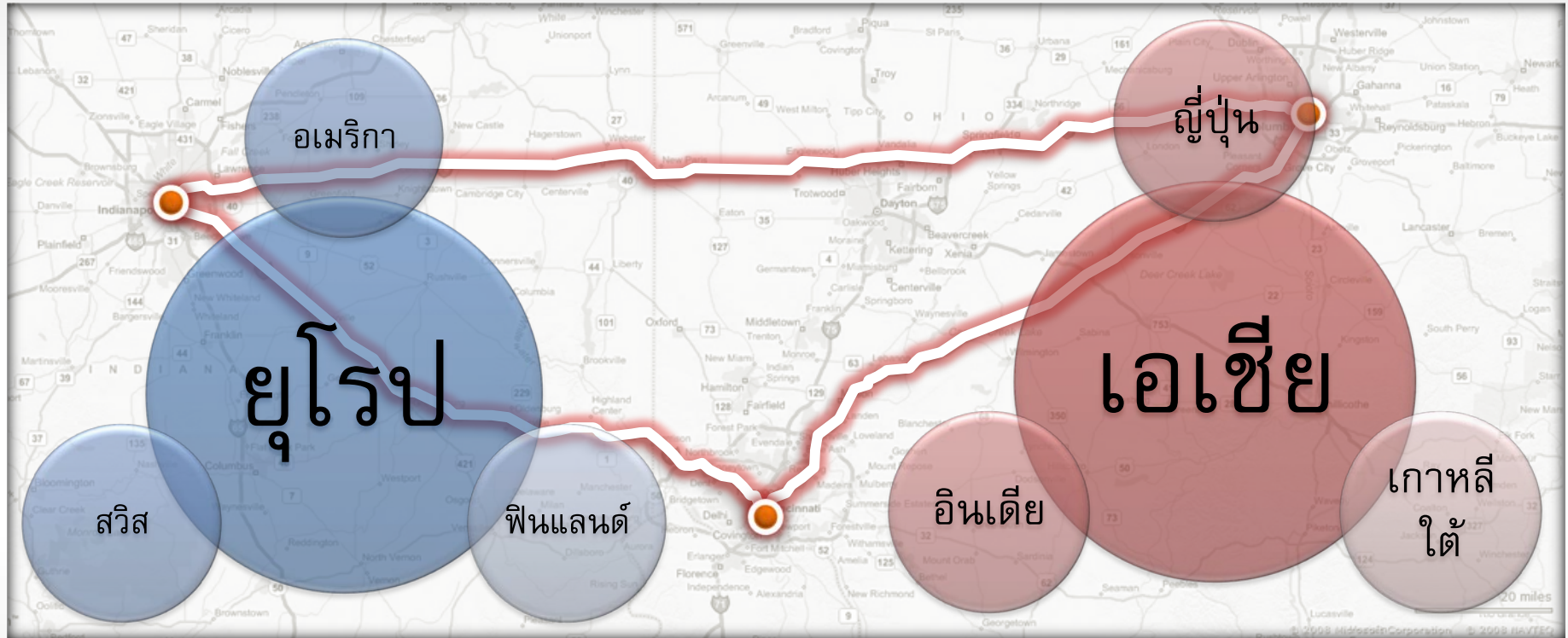
Outcome WiL phase 1

การพัฒนาแนวทาง
การจัดการเรียนการสอน
ที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน
ในสถาบันอุดมศึกษา
(Work-Integrated Learning)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

World Wide WiL

Outcome phase 1

1

World Wide WiL

2

Thailand WiL

3

SWOT Analysis

4

Policies & Strategies

LIFE-WIDE CURRICULUM

การฝึกงานที่
เน้นการเรียนรู้
พฤติกรรมการทำงาน

ทวิภาคี
(DVT)

สหกิจศึกษา
(Cooperative)

การปฏิบัติงาน
ภาคสนาม

9 รูปแบบ WiL

การฝึกงาน
(Apprenticeship)

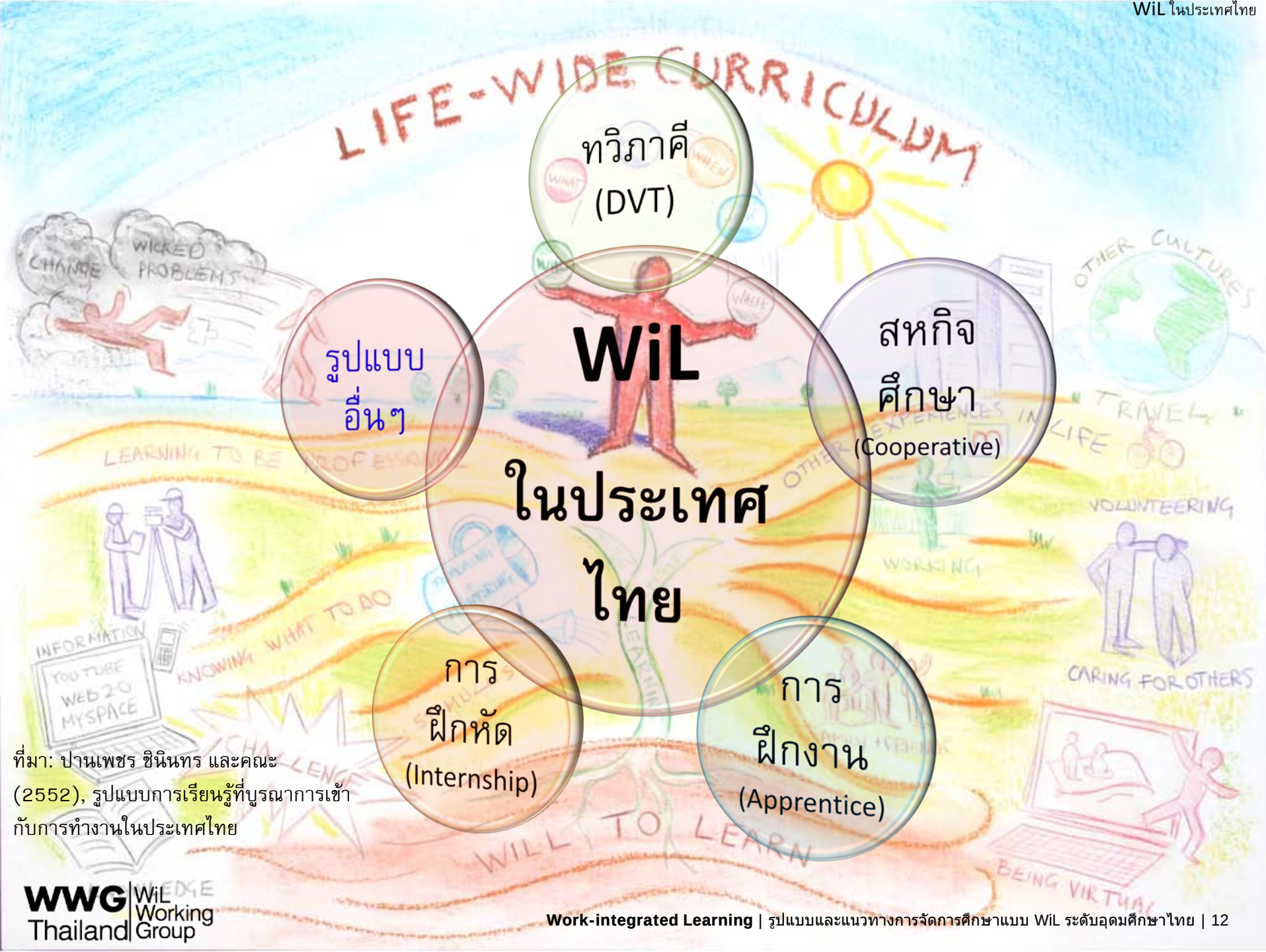
การฝึกเฉพาะ
ตำแหน่ง

การฝึกหัด
(Internship)

การเรียนรู้สลับ
การทำงาน

การกำหนด
ประสบการณ์
ก่อนเข้าศึกษา

ที่มา: สุเมธ แยม์หนุน, สหกิจศึกษา: รูปแบบการจัด
การศึกษาเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

ที่มา: ปานเพชร ชินนทร และคณะ (2552), รูปแบบการเรียนรู้ที่บูรณาการเข้ากับการทำงานในประเทศไทย

Outcome WiL phase 2

OBJECTIVES

1

ศึกษาสมรรถนะมาตรฐานวิชาชีพ

2

ศึกษา Best Practices

3

วิเคราะห์ KSFs

4

ออกแบบ/พัฒนาคู่มือ

Process Steps for WiL Development

Aug-09

Sep-09

Oct-09

Nov-09

Dec-09

Jan-10

Feb-10

Mar-10

Apr-10

OBJECTIVES

Topic 1 Studying

Topic 2 Best Practices

Topic 3 Analysis KSFs

Topic 4 Developing

PROCESS STEPS AND ACTIVITIES

Plan roadmap
and milestone

Study standard
competency

Identify frame
work to select
the industrial
sector

Choose the
pilot industry in
the
manufacturing
and service
sectors

Search the criteria
to select the case
study.

Select the target
to sites visit on
the both academic
sector and
industrial sector

Site visit to survey
and study the best
practices

Search
management's
KSFs on the case
study

Benchmarking
on the best
practices

Analysis and
summarize the
KSFs on WiL's
management
issue

Design and
develop the
guidance and
Operation
manual

Validation and
verification the
operation
manual by
focus group

Propose final
version of the
research paper

OUTCOMES

**Standard
Competencies on
Mold/Die & S/W**

**2+3 sites best
practices**

**Result of 6 KSFs
over 3-
Stakeholder**

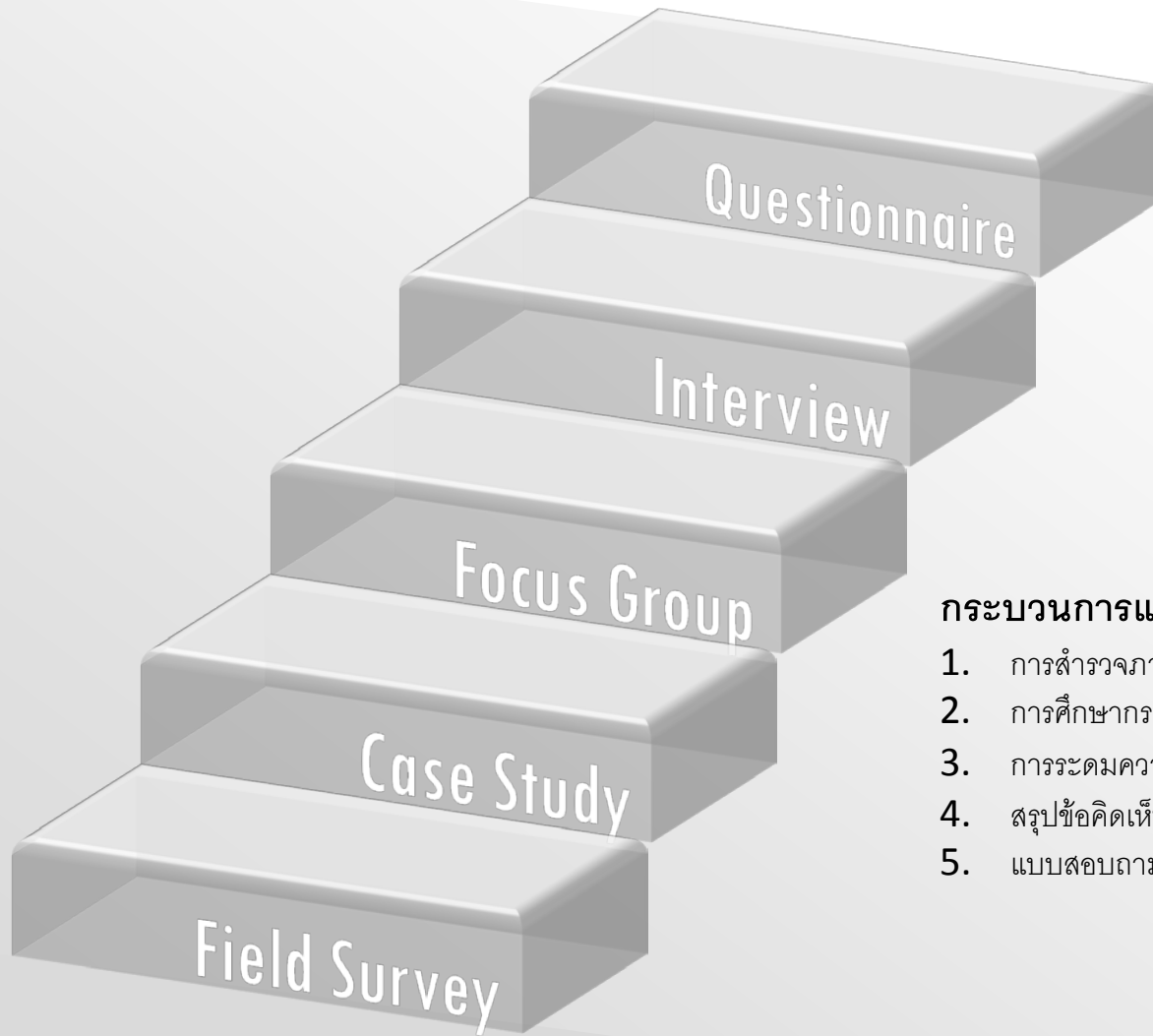
**The Model and
operation manual to
build WiL curriculum
(pilot)**

อุตสาหกรรมนำร่อง

- การผลิต (แม่พิมพ์)
- การบริการ (ซอฟต์แวร์)

WiL Study Tools

กระบวนการแสวงหารูปแบบการจัดการ **WiL**

1. การสำรวจภาคสนามและสัมภาษณ์ผู้บริหาร
2. การศึกษากรณีปฏิบัติดีเด่น (Best Practice)
3. การระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
4. สรุปข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ
5. แบบสอบถาม

WiL Stakeholder

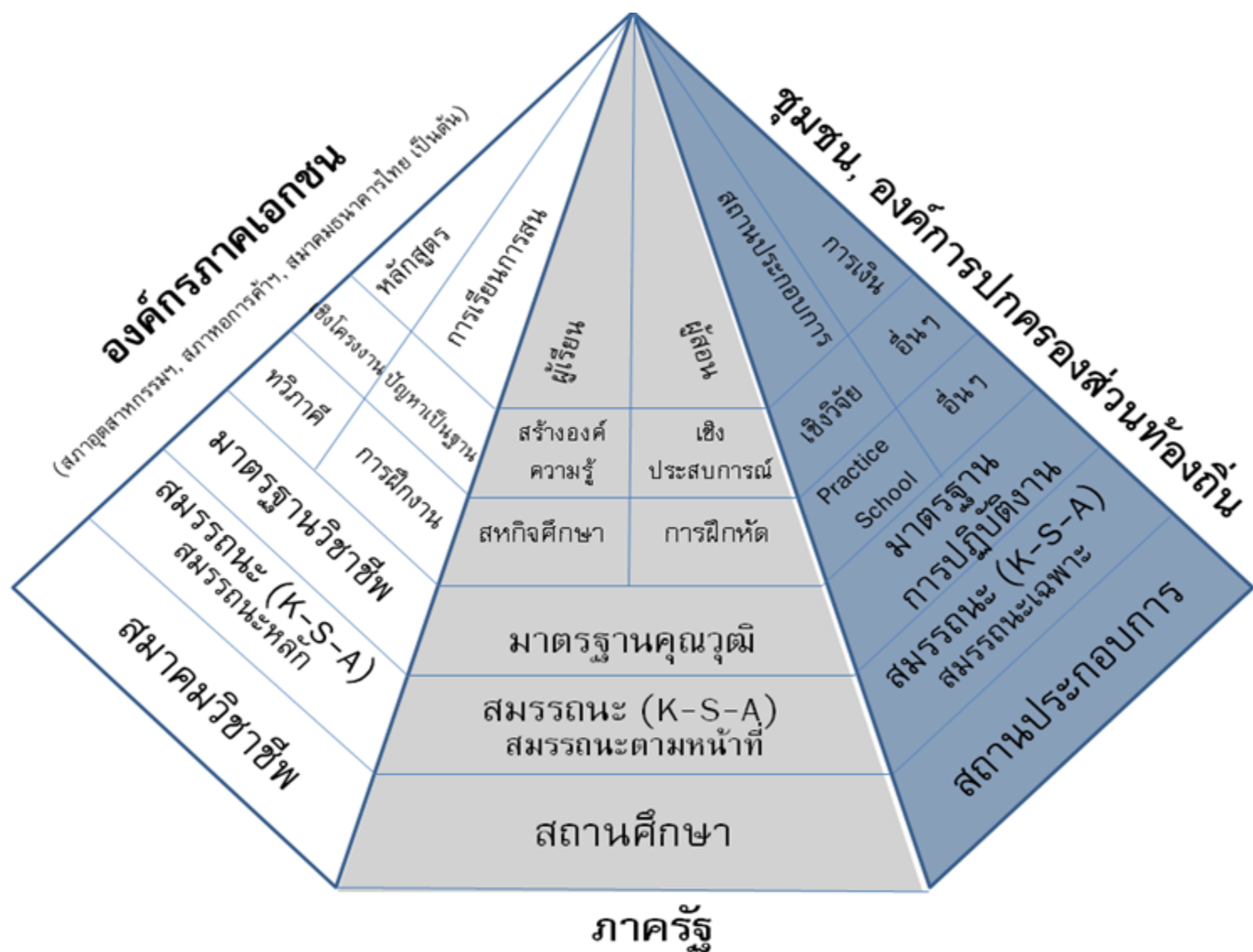

Field Survey & Case Study

สรุปผลการศึกษา

แบบจำลองเจดีย์ WiL (WiL Pagoda Model)

แบบจำลองแสดงกรอบแนวคิดรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (WiL: Work-integrated Learning) สำหรับอุดมศึกษาไทย

By Thailand WiL Working Group (WWG)[®]

งานวิจัยที่ควรทำต่อไป

Topic One

- วิจัยระดับ implementation level เพื่อสร้างต้นแบบ WiL

Topic Two

- WiL ที่เหมาะสมกับอุดมศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม

Topic Three

- มาตรฐานการจัดการศึกษาแบบ WiL

Topic Four

- ระบบประกันคุณภาพ/การประเมินแบบ WiL

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1

2

3

One

- เชิงนโยบายภาครัฐ 29 ข้อ

Two

- ภาคอุดมศึกษา 7 ข้อ

Three

- ภาคสถานประกอบการ/สมาคม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเร่งด่วน 3 อันดับแรก

One

- รัฐควรกำหนดให้การจัดการศึกษาแบบ **WiL** เป็นวาระแห่งชาติ ให้ WiL เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษารอบที่ 2

Two

- รัฐควรจัดตั้งสถาบัน **WiL** แห่งชาติ (เหมือน สสส.ภาคการศึกษา) เป็นพลังขับเคลื่อน เชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ และครบวงจร

Three

- รัฐควรจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพแห่งชาติ ทำหน้าที่พัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมและรองรับการขับเคลื่อนของ **WiL** อย่างเต็มรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของสถาบัน/สมาคมวิชาชีพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Work-integrated Learning THAILAND WiL MODEL

รูปแบบและแนวทาง การจัดการศึกษาแบบ WiL ระดับอุดมศึกษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปานเพชร ชินินทร
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร บรรยายเรื่อง “บทบาทสภามหาวิทยาลัย ในการกำกับดูแลจัดการสมัยใหม่ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย”

การบรรยายแบ่งเป็นสองช่วง คือ

ช่วงที่ 1 บรรยายเรื่อง บทเรียนจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย ตามสถานการณ์จริงใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

ช่วงที่ 2 บรรยายเรื่อง การสร้างความเข้มแข็ง การเตรียมความพร้อมเพื่ออัตตาภิบาล (Autonomy)

ในส่วนของสภามหาวิทยาลัย ที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ควรทำความเข้าใจในวันนี้ คือ

- ความเข้าใจและความรู้ประเด็นที่ต้องกำกับมหาวิทยาลัย ที่ประกอบด้วย กฎหมาย หน้าที่ความรับผิดชอบและรับชอบ
- บทบาทชัดเจนกำหนดทิศทางนโยบาย กำกับ ตรวจสอบ
- กลไกรองรับงาน

การบริหารจัดการ

แผนบริหารจัดการ ต้องพิจารณาถึงแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนา แผนการบริหารทรัพยากร คุณภาพการศึกษา บุคลากร ความโปร่งใส การติดตามประเมินผลที่อ่อนแอทุกระดับในเรื่องบริหารจัดการ จากการตั้งข้อสังเกตการกำกับนโยบาย และการบริหารนโยบาย มีสาเหตุปัจจัยที่ไม่เอื้ออำนวย คือ

- มหาวิทยาลัยไทยมี Inbreeding สูง คือมีสายเลือดความใกล้ชิดมาก สิ่งนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่มหาวิทยาลัยต้องแก้ไข
- ไม่มี Succession Planning มหาวิทยาลัยไทยไม่มีจัดทำแผน การสร้างแผนค่อนข้างที่จะล่อรูปแบบการทำงาน กระบวนทัศน์ แบบ One Size fits all
- ระบบมหาวิทยาลัยไทยมีความแข็งตัวทางด้านความคิด

วัฒนธรรมองค์กรอุดมศึกษาไทย

- วัฒนธรรมองค์กรค่อนข้างมีปัญหา มหาวิทยาลัยของรัฐจะเห็นได้ชัดมีลักษณะที่
- ชอบลอกเลียนความคิด จากการสังเกต มีการว่ากล่าวอย่างเสียหาย แต่ไม่เคยวิจารณ์ ไม่มีวัฒนธรรมในการวิจารณ์
 - กลัวความเปลี่ยนแปลง กลัวความล้มเหลว
 - การพึ่งพิงปัญหาภายนอก มักพึ่งพิงบุคคลภายนอกในการแก้ปัญหา ไม่พึ่งพิงบุคคลในองค์กร

- การพึ่งพิงยากรภายนอก
- สภาพ fat cat ติดกับความเคยชินมองไม่เห็นวิกฤติ
- สภาพความเป็นองค์กรทางการเมืองสูงมาก
- สังคมขาดความเป็นกัลยาณมิตร ไม่มีความปราณี

บทเรียนจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย

จากการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสภามหาวิทยาลัย ประมาณ 20 แห่ง ในอดีตถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลาประมาณ 2 – 10 ปี ทั้งมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชน พบว่ามหาวิทยาลัยมีความแตกต่างในระบบ จำนวนนักศึกษา และอาจารย์มีความแตกต่างกัน

อัตรานักศึกษากับครูจะมีความแตกต่างกันมาก รวมถึงอัตรากำลังและภาระงานจึงนำเสนอ ตัวอย่างมหาวิทยาลัยที่เคยดำรงตำแหน่งในสภามหาวิทยาลัยและได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ดังนี้

มหาวิทยาลัยอันดับที่ 1 มหาวิทยาลัยของรัฐ ประชุมเดือนละครั้งใช้เวลา 3 – 6 ชั่วโมง จึงตั้งข้อสังเกตว่า ก่อนการประชุมจะเป็นรายงานความสำเร็จทางวิชาการของอาจารย์และนักวิชาการ และมีการมอบช่อดอกไม้แสดงความยินดี มหาวิทยาลัยแห่งนี้ทุกครั้งที่มีการประชุมจะเริ่มต้นด้วยการยกย่องคนดี รายงานข่าวดีของมหาวิทยาลัย

- การประชุมมีระเบียบวาระจำนวนมาก เวลาส่วนใหญ่เกินครึ่งใช้พิจารณาระเบียบวาระเชิงนโยบาย ประมาณ 2 – 3 เรื่อง ที่เหลือใช้พิจารณาระเบียบวาระงานประจำของมหาวิทยาลัย และใช้วิธีกลั่นกรองเรื่องมาก่อน เมื่อเข้าสู่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติได้เลย การที่จะทำดังกล่าวได้ กลไกภายในมหาวิทยาลัยจะต้องดีมาก

- การให้ข้อมูลจะแยกระเบียบวาระชัดเจน
- ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความสำคัญ เรื่องมนุษย์กับมิติสังคมมากกว่าเทคนิคและสารวิชาการ
- ฝ่ายบริหารเน้นการมองภาพรวม ความสำเร็จการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ
- การอภิปรายด้านการเรียนรู้สูงมาก จะกล่าวถึงการเรียนรู้ระดับสูง (Transformative Learning) มากกว่าการเรียนรู้ระดับต้น (Informative Learning)
- สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร เน้นเรื่องการพัฒนาศักยภาพคู่กับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัย มีได้กล่าวถึงด้านกายภาพ
- มีการประเมินตนเองโดยกรรมการสภามหาวิทยาลัย
- มีการประเมินอธิการบดี เน้นมุมมองภายนอก
- ประเมินภาพลักษณ์และความหวังของสังคมต่อมหาวิทยาลัย
- กรรมการได้ข้อมูลในการประชุมมีเอกสาร ดิสก์เกต
- กรรมการภายนอกมี Internet Account สามารถที่จะดูข้อมูลการประชุมได้ก่อนการประชุม

ข้อสังเกตอื่น ๆ เกี่ยวกับการประชุมและลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัย

- กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิมีภาวะสูงมาก เวลาพูดในที่ประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยจะฟัง
- มีความพยายามให้ข้อมูลกับสภามหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยจะจัดข้อมูลประชาสัมพันธ์ รายงานประจำปี จดหมายข่าว หนังสือทางวิชาการ

- รายงานการประชุมจดอย่างละเอียด กระชับ มีสามารถสอดแทรกข้อมูลระหว่างบรรทัดได้
- สำนักงานสภามหาวิทยาลัย มีเจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพสูง สามารถสืบค้นข้อมูล และวิเคราะห์ได้ดี และดูแลกรรมการสภามหาวิทยาลัยค่อนข้างดี

มหาวิทยาลัยลำดับที่ 2 เป็นมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด ประชุมเดือน 1 ครั้ง ใช้เวลา 3 ชั่วโมง เริ่ม 09.00 – 12.00 น. เริ่มและเลิกประชุมตรงเวลา มีการประชุมเป็น Communication Platform ที่ดี ประชุมที่สำนักงานอธิการบดีเป็นหลัก ตั้งข้อสังเกต

- ระเบียบวาระแรกเป็นรายงานความสำเร็จทางวิชาการ ยกย่องคนดีทุกครั้งที่มีการประชุม
- นายกสภามหาวิทยาลัยจะมีแนวคิดและประสานแนวคิดสั้น ๆ ทุกครั้ง
- วิธีการจัดระเบียบวาระการประชุมคล้ายกับมหาวิทยาลัยลำดับที่ 1
- การอภิปราย จะมองบทบาทของมหาวิทยาลัยกับพื้นที่ จังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่จะอภิปราย เรื่องที่มีการเชื่อมโยงกับบริบทเดิม เน้น Positioning กับ Niche ของมหาวิทยาลัย ทั้งการจัดการหลักสูตร และการบริหารวิชาการและเน้นการจัดลำดับมหาวิทยาลัย
- มีการรายงานการเงินทุกเดือน
- กลไกการบริหารงานค่อนข้างดี มีกลไกบริหารงานระดับคณะ มีคณะกรรมการอำนวยการประจำ ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้พบว่า
- กรรมการสภาคณาจารย์จากสมาคมศิษย์เก่าและกรรมการส่งเสริมกิจการของมหาวิทยาลัย มีประสบการณ์ และวุฒิภาวะสูงมากให้ความเห็นที่มหาวิทยาลัยรับฟัง
- ให้ข้อมูลต่อสภามหาวิทยาลัยตลอดเวลา
- รายงานการประชุมจัดทำโดยละเอียด

มหาวิทยาลัยลำดับที่ 3 เป็นมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด จัดประชุมที่สำนักงานอธิการบดีเป็นหลัก และที่วิทยาเขตเป็นครั้งคราว มีการประชุมเดือนละครึ่ง มีอาหารเช้าและอาหารกลางวัน

- ผู้อภิปรายของมหาวิทยาลัยจะพูดถึงบทบาทมหาวิทยาลัยต่อพื้นที่จังหวัด ภูมิภาค ที่ตั้งอยู่ และภูมิภาคอาเซียน มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีฐานวิชาไม่กว้าง มีการพยายามอภิปรายหนีออกไปจากฐานที่แคบอยู่เดิม
- เน้น Positioning กับ Niche
- มีการสัมผัสชุมชนและตอบสนองชุมชน มีผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าประชุมทุกครั้ง
- มีการประเมินตนเองโดยกรรมการสภามหาวิทยาลัย
- มีการรายงานการประชุม
- กรรมการได้พบข้อมูลทั้งเอกสาร ดิสก์เกต และคอมพิวเตอร์

มหาวิทยาลัยลำดับที่ 4 เป็นมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด มหาวิทยาลัยนี้ไม่ต่างจากมหาวิทยาลัย ลำดับที่ 3

- สภามหาวิทยาลัยพยายามมองสิ่งต่าง ๆ ให้กว้างไปจากฐานเดิมที่มหาวิทยาลัยเน้นพัฒนา
- มีการรับประทานอาหารร่วมกัน มหาวิทยาลัยแห่งนี้ให้ความสำคัญกับวิทยาเขต ในการมีส่วนร่วม ในการให้ความเห็นทุกครั้ง
- จะมองบทบาทของมหาวิทยาลัยต่อพื้นที่จังหวัด ที่มีมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในอาเซียนเป็น มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติอยู่ในระบบ World ranking และเน้นวิชาการต่อพื้นที่และสังคมมากกว่าวิชาการ ที่นำไปสู่ความเป็นเลิศ
- ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความสำคัญกับเรื่องของมนุษย์และมิติของสังคม

- มองภาพรวมค่อนข้างมาก กล่าวถึงการเรียนรู้อย่างมาก มากกว่าการเรียนการสอน ในเรื่องของการเรียนรู้ระดับสูงมากกว่า
- มีการประเมินอธิการบดี ซึ่งให้ความสำคัญกับผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่และวิทยาเขตต่าง ๆ

ตั้งข้อสังเกตว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากวิทยาเขตให้ความคิดดี และข้อมูลในระดับปฏิบัติได้มาก และสภามหาวิทยาลัยรับฟัง

- สภามหาวิทยาลัยนี้ผู้บริหารเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยจึงมีขนาดใหญ่
- ตอบสนองนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยเคยให้ไว้
- มีระเบียบวาระการประชุมเชิงนโยบายคือ ทำงานประจำมาทำเป็นงานวิจัย เพื่อกำหนดเป็นนโยบาย
- ให้ความสำคัญกับหลักการของหลักสูตร สภามหาวิทยาลัยให้แนวคิดก่อนจัดทำหลักสูตร

มหาวิทยาลัยลำดับที่ 5 มหาวิทยาลัยต่างจังหวัด คือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

- จัดประชุมที่สำนักงานอธิการบดีสลับกับประชุมที่วิทยาเขตค่อนข้างมาก ใช้เวลาประชุมช่วงเช้า 3 ชั่วโมง ช่วงบ่าย 2 ชั่วโมง มีเลี้ยงอาหารว่าง และ Retreat ปีละสองครั้ง
- สภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับทุกวิทยาเขต
- ให้ความสำคัญกับพื้นที่ ตอบสนองความต้องการของจังหวัด มีการเชิญผู้ว่าราชการจังหวัด หอการค้า ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดผู้นำภาคสังคม มาร่วมประชุมหารือด้วย
- ประชุมทั่วไป ไม่กล่าวถึงงานประจำ
- กำหนดการประชุมล่วงหน้า 6 เดือน

จากการสังเกตข้อค้นพบว่า เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยเกิดใหม่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จะเสนอการตั้งระบบบริหาร

มหาวิทยาลัยเอกชน

มหาวิทยาลัยเอกชนลำดับที่ 1 เป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่มาก

- ประชุมปีละ 4 ครั้งตามกฎหมายกำหนด ไม่เกิน 3 ชั่วโมง
- กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมาจาก 5 รัฐมนตรี และ 6 อธิการบดี
- สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็น Council of Elder
- มีการจัดเลี้ยง Cocktail ก่อนการประชุมเป็น Communication Platform ที่ดี

จากการสังเกต

- ระเบียบวาระการประชุมมีการเปิดหลักสูตรใหม่ตลอดเวลา ทันต่อเหตุการณ์ และปิดหลักสูตรที่ไม่มีผู้เรียน
- เชิญผู้ที่มีอาวุโสมาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่เกษียณไป
- มีความร่วมมือกับต่างประเทศอย่างมาก มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ
- มหาวิทยาลัยมีทุนวิจัยสำหรับอาจารย์

มหาวิทยาลัยเอกชนลำดับที่ 2 เป็นมหาวิทยาลัยที่เล็ก เน้นทางเทคโนโลยีและการบริหาร มีการประชุมสภามหาวิทยาลัยทุกเดือน

- กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มาจากข้าราชการระดับสูง และนักธุรกิจ
- มีอาหารเย็นระหว่างประชุม Executive Working Dinner เวลาการประชุมสภามหาวิทยาลัย
- ผู้บริหารให้ข้อมูลกับสภามหาวิทยาลัยทุกประเภทไม่มีการปิดบัง

ข้อสังเกต

- ผู้บริหารเปิดเผยข้อมูลทุกประเภทต่อสภามหาวิทยาลัย
- สภามหาวิทยาลัยผลักดันผู้บริหารอย่างมาก และฝ่ายบริหารเป็นผู้ที่มีความสามารถจริง
- มีการทำสหกิจศึกษา มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยเอกชนลำดับที่ 3 เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนขนาดกลาง

- จัดประชุมปีละ 4 ครั้ง ตามที่กฎหมายกำหนด
- สภามหาวิทยาลัยรับรู้เรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนด

ข้อสังเกต

- นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย เจ้าของผู้บริหารส่วนใหญ่ เป็นญาติกัน มีความเกี่ยวข้องกับการเมืองระดับสูงของประเทศ
- มีหลายที่ตั้ง มีระบบการศึกษาต่ำกว่าปริญญา มีระบบส่งต่อ Feeder System

มีมหาวิทยาลัยเอกชนอีก 2 – 3 แห่งที่ผู้บรรยายได้เข้าร่วมประชุมในสภามหาวิทยาลัย มีลักษณะที่ด้อยกว่านี้คือ

- รับรู้เท่าที่กฎหมายกำหนด
- มีความเสี่ยงมาก มีการกลั่นกรองภายในมหาวิทยาลัยไม่ดี ทำให้สภามหาวิทยาลัยเกิดความกังวลในการอนุมัติเรื่อง

มหาวิทยาลัยที่กล่าวมานี้เป็นตัวอย่างทั้ง มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน เท่าที่ได้ดำรงตำแหน่งอยู่ในสภามหาวิทยาลัย สะท้อนให้เห็นว่าสภามหาวิทยาลัยทำงานอย่างไร และมหาวิทยาลัยทำงานอย่างไร และขอเชิญแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและคำถาม

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์

เป็นไปได้หรือไม่ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเชิญผู้ที่มีความสามารถสูงเป็นอาจารย์ที่เก่งและเกษียณอายุแล้วมาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับที่มหาวิทยาลัยเอกชนทำ หากทำได้ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีคอยสังเกตว่ามหาวิทยาลัยใดมีอาจารย์ลักษณะดังกล่าวเมื่อเกษียณแล้วให้เชิญมาสอนและเป็นที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัย

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

การจ้างอาจารย์ที่มีความสามารถสูงหรือผู้เชี่ยวชาญที่เก่ง หากมหาวิทยาลัยมีความประสงค์ที่จะสามารถกระทำได้ด้วยการจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล

1. มีหรือไม่ในสภามหาวิทยาลัยของเอกชนได้ใช้ประโยชน์จากศิษย์เก่าที่เข้ามาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และมาช่วยในการทำงานของสภามหาวิทยาลัย
2. มีสภามหาวิทยาลัยของรัฐหรือเอกชนแห่งใดที่ได้ให้ความสนใจในเรื่องบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไป ในแง่ของการติดตามที่จะสะท้อนในเรื่องของคุณภาพของบัณฑิตสถาบันนั้น ๆ

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

ศิษย์เก่าไม่เห็นเป็นรูปธรรม จากการสังเกตมีมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งพยายามพัฒนาระบบศิษย์เก่าขึ้นมาหวังจะใช้ศิษย์เก่าเป็นผู้เชื่อมโยง

ข้อสังเกต

มหาวิทยาลัยไม่ได้ดูแลศิษย์เก่า เพราะมหาวิทยาลัยยังไม่ข้ามพ้นกระบวนทัศน์เก่า เมื่อนึกถึงศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมักจะขอบริจาคเงิน ซึ่งในความเป็นจริงศิษย์เก่าทำประโยชน์ได้มากกว่านั้น ขณะนี้พยายามเสนอความคิดในเรื่องของ After Service ไม่ต้องการให้มหาวิทยาลัยทั้งหลายนึกถึงศิษย์เก่า เพื่อนึกถึงการบริจาคเงินเรื่องเดียว มหาวิทยาลัยควรให้บริการศิษย์เก่าหลังจากที่ศึกษาสำเร็จไปแล้ว ควรถามศิษย์เก่าถึงความต้องการที่จะได้จากมหาวิทยาลัยให้สร้างความสัมพันธ์ในลักษณะการให้บริการ มีข้อเสนอขอรับบริจาคเงินอีกสิ่งหนึ่งคือ การประสานงานกับศิษย์เก่า ต้องให้อาจารย์เป็นผู้ทำ เพราะเจ้าหน้าที่มีบาร์มีไม่ถึง หากจะทำงานเกี่ยวกับศิษย์เก่าจะต้องวางระบบในเรื่องของศิษย์เก่าอย่างดี

ในเรื่องของการติดตามบัณฑิต ดูแลคุณภาพเท่าที่ทราบมีไม่มาก จึงประสงค์ให้มหาวิทยาลัยจัดทำ Longitude Study ขณะนี้มหาวิทยาลัยทำตามแนวแคบ แนะนำให้ติดตามอย่างน้อยสิบปี จึงจะทราบความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

เรื่องระบบของการติดตามศิษย์เก่าไม่ดี ติดตามโดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ควรใช้ระบบ Web ซึ่งทุกคนสามารถ Upload ได้

นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์

1. มีความต้องการเห็นนายกสมาคมศิษย์เก่าเข้าไปเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือเป็นผู้สังเกตการณ์ หรือเป็นผู้ประสาน
2. การรวบรวมข้อมูลศิษย์เก่า ถ้ามหาวิทยาลัยไม่ลงทุน ความคิดที่จะไปเชิญ Clean Human Resource จะยากมาก
3. การเชิญผู้ที่มีความสามารถสูง เก่ง มีความเชี่ยวชาญ มาอยู่ในมหาวิทยาลัยภายหลังเกษียณอายุราชการ จึงเสนอแนวคิดควรออกกฎหมายสำหรับผู้เกษียณอายุราชการแล้วไปทำงานให้ภาคเอกชน และขอฝากท่านกฤษณพงศ์ กีรติกร

นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ

การที่จะเชิญศิษย์เก่ามาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเป็นกรรมการชุดต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับระเบียบที่มหาวิทยาลัยใช้อยู่ โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีคุณสมบัติที่จะดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ จึงมีน่าจะเป็นอุปสรรคทางกฎหมาย

ประธานที่ประชุม (นายสุนทร อรุณานนท์ชัย)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เคยมีนายกสมาคมศิษย์เก่าดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในวาระที่หนึ่ง แต่วาระที่สองมิได้รับการคัดเลือก ขณะนี้ถ้าจะเชิญนายกสมาคมศิษย์เก่าเข้าร่วมประชุมสภามหาวิทยาลัยด้วย จะเชิญในโอกาสต่อไป

พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล

1. ในกรณีของมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีแนวทางแย่งชิงนักศึกษาและนโยบายในการช่วงชิงนักศึกษา มีปัญหาค่อนข้างที่จะรุนแรง ลดแลกแจกแถมเกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้วมีอีกหลายรูปแบบ และไม่ทราบว่าลามไปถึงมหาวิทยาลัยของรัฐหรือไม่ น่าเป็นห่วง ขอข้อคิดเห็นในประเด็นนี้
2. ในบทบาทของมหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยที่อยู่ในท้องถิ่นหรือในพื้นที่ใดก็ตามทางมหาวิทยาลัยเคยพิจารณาหรือไม่ ที่จะใช้มหาวิทยาลัยนั้นให้เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างเต็มรูปแบบไม่ว่าจะเรื่องใดก็ตาม เช่น ในการช่วยพัฒนาจังหวัด ช่วยพัฒนาสิ่งแวดล้อม ทางสภามหาวิทยาลัยได้เข้าไปมีบทบาทในสิ่งเหล่านี้หรือไม่

รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล

เคยดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยของเอกชนที่เป็นมหาวิทยาลัยใหญ่แห่งหนึ่งได้ใช้ประโยชน์จากศิษย์เก่า แต่มิใช่ในนามนายกสมาคมเป็นศิษย์เก่าในลักษณะเจ้าคุณมาช่วยในแง่ของการให้ข้อมูลการพัฒนาหลักสูตรที่ดี ดำเนินการบริหารมหาวิทยาลัยที่ดี ก็ได้ประโยชน์พอสมควร นอกจากนั้นแล้วเขาสามารถที่จะรับศิษย์ปัจจุบันในเครือข่ายได้อีกทอดหนึ่ง

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร ตอบคำถามพลเอก ธงชัย เกื้อสกุล

การแย่งชิงนักศึกษา จำนวนนักศึกษาที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายแต่ละปี Admission มีที่หนึ่งหนึ่งแสน มีนักศึกษาสมัครเพียงหกหมื่น และมหาวิทยาลัยเอกชนไม่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ ต้องมีกลไกรับนักศึกษาจำนวนมาก ซึ่งมีกลไกหลายรูปแบบ มหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับการยอมรับจะมีนักศึกษาเข้าเรียนได้ตามเป้าหมาย แต่สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนที่เกิดขึ้นใหม่ยังไม่เป็นที่ยอมรับได้ใช้กระบวนการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) โดยดูจากเด็กมัธยมปลายที่กู้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จะใช้ช่องทางนั้นในการแสวงหาเด็กผ่านกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เข้ามาเพื่อความแน่นอนว่านักศึกษาจะมีเงินที่จะจ่ายในรูปของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และยังมีรูปแบบอื่นอีก

ประเด็นการสร้างการแข่งขัน

การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับหรือไม่ก็ตามต้องสร้างความเข้มแข็ง ประกอบด้วย

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

จากการตั้งสมมติฐาน คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้งหมด จะเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ ทำวิชาการเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจ มิใช่วิชาการเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการใช้หรือไม่ เมื่อมาวิเคราะห์คิดว่า

ปัจจัยคุกคามภายนอกและการแก้ไข ต้องทำอะไร

เกณฑ์การประเมินและแนวปฏิบัติด้านมาตรฐานหลักสูตร บุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมินสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.), สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.)

มีข้อเสนอแนะทางเลือกใหม่ (New KPI, Peer, Assessment) หาพันธมิตรร่วมอุดมการณ์ ส่งเสียงดัง ล็อบบี้ จึงวิเคราะห์ว่า สิ่งนี้เป็นปัจจัยภายนอกที่ต้องได้รับการแก้ไข

จุดอ่อนภายในและการแก้ไข

สภามหาวิทยาลัย บัณฑิตนักปฏิบัติสภามหาวิทยาลัยจะต้องส่งสัญญาณเรื่องทิศทางที่ชัดเจน การสนับสนุนดูแล การสร้างกลไก (คน ทรัพยากรที่เป็นเงินและไม่เป็นเงิน) จากการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้ส่งสัญญาณที่ชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จะผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ และกล่าวว่าเป็นอย่างไร พยายามผลักดันหลักสูตร Work Based หลักสูตร WIL ผลักดันให้อาจารย์ออกไปอยู่นอกมหาวิทยาลัยมากขึ้น อยู่กับ Real Sector กับการปฏิบัติมีใช้อยู่แต่ในห้องเรียน อาจารย์จะต้องรู้จริงจึงจะสอนนักศึกษาได้ สภามหาวิทยาลัยต้องส่งสัญญาณและสร้างกลไกสนับสนุนฝ่ายบริหาร

ในส่วนของผู้บริหาร

เรื่องสัญญาณกลไกการบริหาร (คน ทรัพยากรแผนปฏิบัติ) ต้องชัดเจนต่อเนื่อง จึงขอเสนอว่า **เรื่องการพัฒนาอาจารย์** ต้องทบทวนใหม่ ไม่ต้องจบปริญญาเอก 30 – 40% เพราะมีชมมหาวิทยาลัยตระกูลวิชาการ แต่เป็นมหาวิทยาลัยตระกูลบัณฑิตนักปฏิบัติ มหาวิทยาลัยต้องมีความชัดเจนว่า จะวัดความสามารถของอาจารย์สายนี้ได้อย่างไร ไม่ต้องรอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

หลักสูตร อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำหลักสูตร (Work Integrated Learning หรือ Work Based Learning) โดยจัดสรรทรัพยากรให้ทำแล้วชี้แจงสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้ทราบ ว่า 3 หน่วยกิต ต้องสอน 45 ชั่วโมง ได้ Competency ที่ต้องการ ต้องยกเลิกแนวคิดแล้วปรับปรุงแนวคิดใหม่

นักศึกษาตัวป้อน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีความเชื่อมโยงกับอาชีวศึกษาทั้ง ปวช. และ ปวส. ได้เสนอในหลายที่ว่าในช่วงที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เตรียมการช่วงแรก เป็นไปได้หรือไม่ที่จะทำเป็นหลักสูตรร่วมหรือมหาวิทยาลัยร่วมกับกลุ่มสามัญ

การรับเด็ก ปวช. ปวส. คิดว่ามหาวิทยาลัยเข้าใจคลาดเคลื่อนในเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) แจ้งเรื่องหลักสูตรเทียบโอนกับหลักสูตรต่อเนื่อง เท่าที่ทราบมิได้ห้าม แต่เด็กมองว่าเรียน ปวส. แล้วมาเรียนต่อ 2 ปี ต้องจบนั้นไม่ใช่ มีการเทียบว่าสาขาวิชาชีพนี้ต้องใช้เวลาอีกเท่าไรจึงจะจบ ท้ายที่สุดจะต้องเป็นการเทียบวิชาที่เทียบได้หรือไม่ได้ คำว่าต่อเนื่องนั้นไม่มี จึงต้องผลักดันเรื่องความเชื่อมโยง

จากการประชุม 9 อธิการบดี ได้นำเสนอเรื่องการรับนักศึกษาจากระดับ ปวส. รับจากการสอบตรงและรับจาก Admission จึงมีความประสงค์ที่จะดูแบบการประเมินอย่างน้อยสามถึงสี่ปีที่รับนักศึกษาเข้ามา เด็กที่รับเข้ามาด้วยโควตา จะเป็นเด็ก ปวช. ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่า ฐานเขาดีสามารถทำงาน Hands-on ได้ มีฉันทะที่จะเข้ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

อีกเรื่องหนึ่งคือ Escalator School มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอาจต้องทำแบบ โรงเรียนสายพานและมีได้รับหมด รับทำแบบโรงเรียนสาธิตเท่านั้น ชั้นเรียนระดับล่าง ๆ เป็นอย่างไร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มีการเตรียมเด็กคณะวิศวกรรมศาสตร์ เตรียมเด็กคณะบริหารธุรกิจ และเตรียมเด็กสายศิลปะ มีการเตรียมอย่างละห้องประมาณห้องละสามสิบคน เพื่อที่จะดูว่าเด็กพวกนี้ ถ้าเตรียมดีแล้วจะเป็นอย่างไร

ประเด็นที่ 2 ในเรื่องของ Role, Responsibility และ Accountability ต้องชัดเจนในเรื่องของบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ

1. สภามหาวิทยาลัยฯ พณฯ องคมนตรี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย ได้แจกเอกสารเรื่องความรับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัย 12 ประการ ซึ่งแปลมาจากบทความของ Effective Trusteeship (1995) Richard T.Ingram ซึ่งเป็นมุมมองของสภามหาวิทยาลัยอเมริกา เป็นเรื่องของหลักการความเข้าใจบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบมีความพยายามเชิงระบบ และหลักสูตรของสถาบันคลังสมองประมาณ 1 ปี ได้ 4 – 5 รุ่น และมีสภามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยที่ดำเนินการอยู่จะเป็นประโยชน์ถ้ามหาวิทยาลัยส่งผู้เข้าร่วมประชุม เพื่อให้เข้าใจในหลักการมหาวิทยาลัยต่างประเทศและมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ในความคิด คิดว่าควรใช้ที่ประชุมนายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในการ Concerted Actions สิ่งนี้ควรทำเพราะทำร่วมกัน 9 มหาวิทยาลัย จะเกิดเสียงดัง คือ จะมีน้ำหนักมากกว่าต่างคนต่างคิด สภามหาวิทยาลัยมีลักษณะหลายแบบ คือเป็น Meeting Board, Director-Initiating/Directing Board, CEO-Initiating/Directing Board จึงต้องเลือกว่าจะเป็นแบบไหน

บทเรียนจากสภามหาวิทยาลัยไทย ได้ชี้ให้เห็นว่าสภามหาวิทยาลัย 10 กว่าแห่งเป็นอย่างไร ผู้บริหารและระบบบริหาร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พยายามช่วยโดยการจัดอบรมหลักสูตร สกอ., นบอ., นบก., คำถามคือ จะมีหลักสูตรร่วมเฉพาะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลหรือไม่ เพราะมี 9 มหาวิทยาลัย มีกรรมการประมาณ 270 คน เฉลี่ยมีคนเข้าและออกปีละ 100 คน ที่จะต้องผ่านกระบวนการอบรม จึงควรที่จะทำหลักสูตรร่วมกัน

การเตรียมผู้บริหารอย่างเป็นระบบ

เพื่อเป็นการพัฒนาผู้บริหาร ไม่ควรรอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มหาวิทยาลัยมหิดลมีหลักสูตร MPA ที่เตรียมผู้บริหารซึ่งทำมา 10 กว่าปีแล้ว และขณะนี้ก็ยังทำหลักสูตรผู้บริหารอยู่ มีความประสงค์ที่จะเห็น Performance Based Management สังเกตว่ามหาวิทยาลัยจำนวนมาก ยังไม่เป็น Performance Based Management อาจเริ่มด้วย Performance Service Agreement-PSA ซึ่งขณะนี้อธิการบดีทำ PSA กับเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ผู้บริหารอาจจะต้องทำ PSA กับสภามหาวิทยาลัย มีลักษณะคล้ายกับการแถลงนโยบายทำในรูปแบบ PSA ปีต่อปี หรือ 2 ปี และอธิการบดีควรจะมี PSA กับคณบดีและผู้อำนวยการสำนัก จะต้องถ่ายทอดความรับผิดชอบ และความรับผิดชอบลงมาให้ได้ การที่คณะจะทำอะไรต้องถามว่าตอบเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยจะทำหรือไม่ ในการทำ PSA แบบนี้คืออธิการบดีทำกับสภามหาวิทยาลัยและคณบดีจะต้องมี KPI เฉพาะ และใช้ตัวชี้วัดที่เป็นตัวเลขเท่านั้น

ระบบตรวจสอบ คิดว่าอยู่ระหว่างดำเนินการ คงจะต้องตรวจสอบแบบการเงิน ต้องสร้างความสามารถในการเรื่องของการตรวจสอบ

ระบบการประเมินและจัดการความเสี่ยง

ระบบการประเมิน 360 องศา มีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งทำแผนการประเมินที่ใช้กับคณบดี ให้ผู้ที่สูงกว่าคณบดีประเมินคณบดี KPI กับ Assessment และ Peer ให้คณบดีด้วยกัน เสนอความเห็นว่าคุณสมบัติที่ถูกประเมินเป็นอย่างไรและให้ประเมินตนเอง และให้ผู้ใต้บังคับบัญชาประเมิน จากข้อมูลที่ถูกอธิการบดีประเมิน เพื่อนคณบดีด้วยกันประเมินถูกผู้ใต้บังคับบัญชาประเมิน แล้วให้คณบดีทำแผนพัฒนาตนเอง ถือว่าเป็นระบบที่น่าคิดมหาวิทยาลัยควรทำการศึกษา เพราะสิ่งที่ดีที่มีคนทำแล้วไม่ต้องคิดแต่ทำได้เลย (buy, beg, steal, borrow ทุกสิ่งทำได้ทั้งหมด) และประสงค์ที่จะเห็นการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่ คิดว่ามหาวิทยาลัยรัฐเดิมทั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและมหาวิทยาลัยราชภัฏเดิมมีวัฒนธรรมของเจ้านายค่อนข้างมาก ต้องเปลี่ยนจากวัฒนธรรมเจ้านายเป็นวัฒนธรรมเพื่อนร่วมงานต้องใช้เวลา

การสร้างวัฒนธรรมองค์กร

จากเจ้านาย สู่เพื่อนร่วมงานทางวิชาการ (boss – academic colleague)
จากผู้ทำงาน สู่เจ้าของร่วม (worker - owner)
จากการความอยากเป็นผู้บริหาร สู่การยอมรับความสามารถ
บรรยากาศวิชาการและความเป็นมืออาชีพ
วินัยและจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญกับวินัยและจรรยาบรรณ

ความโปร่งใสในการบริหาร

เป็นต้นว่าการเปิดเผยรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย กรรมการคณะ งบดุล การประเมินภายในของคณะและสำนักทั้งหมด การประเมินภายนอก เป็นความโปร่งใสที่จะต้องเสนอให้บุคคลภายนอกทราบ

อาจารย์ละบุคคลากร

เรื่องการพัฒนาอาจารย์ ตระกูลมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ได้กล่าวไปแล้วและ Career Path มีความประสงค์ที่จะเห็นระบบ Mentoring ซึ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบจะต้องเปลี่ยนไปตลอดอายุงาน ตามภาพการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ จะต้องมีการแนะนำโปรแกรมการศึกษาและมีการแนะแนวอาชีพ มิฉะนั้นเด็กจะเลือกโดยดูหลักสูตร แต่ไม่ได้ดูอาชีพ

จึงประสงค์ที่จะเห็นการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ คือ
ช่วงแรก 5 – 10 ปี ให้งานบ้างและมีพี่เลี้ยง
ช่วงสอง 20 – 30 ปี ทำงานเต็มที่
ช่วงที่สาม 40 -50 ปี เปลี่ยนจากการสอนวิชาการเป็นการสอนคน

การกำหนดภาระงาน

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่กำหนดภาระงานและนับชั่วโมง คือนับจำนวนมิได้นับคุณภาพของงาน ต่อไปภาระงานต้องนับคุณภาพมากกว่านับจำนวนต้อง Mainstreaming ภาระกิจทั้งสี่เข้าไปในงาน ทุกภารกิจ อาจารย์ทุกคนต้องทำ เลือกทำไม่ได้ มิใช่เลือกทำเฉพาะสอนหนังสือ แล้วได้ค่าสอนพิเศษ วิชาการก็ต้องทำ บริการก็ต้องทำ หมายความว่ามีการงานทั้งหมด นับให้มากที่สุดจะนับอย่างไรก็คุ้มกัน พยายามนับทุกอย่างให้เข้ามาให้ได้ เราจะให้น้ำหนักแก่คุณภาพของการทำงานมากกว่าชั่วโมงทำงาน และการหารายได้เข้ามาหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยตระกูลนี้จะอยู่ไม่ได้ต้องมีอาจารย์ประจำ จะต้องเชิญผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์เข้ามาสอน หนังสือที่มากกว่าอาจารย์พิเศษและมีอาจารย์ที่เป็น Staff ที่มาจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่น มหาวิทยาลัยลักษณะนี้ ต้องไปศึกษาดูงานในประเทศเยอรมัน ไต้หวัน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญกับ Adjunct Staff พอ ๆ กับอาจารย์ประจำ จึงจะทำบางสิ่งในเรื่องนี้ได้ เป็นเรื่องที่ต้องไปเจรจากับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ว่าอะไรจะนับเป็นอาจารย์หรือไม่ นับเป็นอาจารย์ หรือไปหาผู้มีประสบการณ์ในเรื่องการเงินทรัพย์สิน คิดว่าต้องทำงบดุลระดับมหาวิทยาลัยกับคณะให้ได้หากยังไม่ได้ทำและใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารและเผยแพร่ ผู้บริหารต้องอ่านงบดุลเป็นและต้องรู้ว่างบดุลนี้สะท้อนการบริหารที่ดีหรือไม่ดีของมหาวิทยาลัยและเผยแพร่ให้ทุกคนทราบ และต้องให้คุณค่าและสร้างระบบรองรับการหารายได้จากความสามารถทางวิชาการ คือต้องหาเงินเองมากกว่าที่รัฐบาลให้

ภาพประกอบการบรรยายของ ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

"บทบาทสภามหาวิทยาลัยในการกำกับ
ดูแลจัดการสมัยใหม่ เพื่อพัฒนา
มหาวิทยาลัย"

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

อุดมศึกษากับการปฏิรูปประเทศไทย
การศึกษาที่ไม่ทอดทิ้งใคร สังคมที่ไม่ทอดทิ้งใคร

Inclusive Education, Inclusive Society

กฤษฎพงษ์ กิริติกร

2512 อาจารย์วิทย์ากร เชียงกูล บทกวี “เพลงเถื่อนแห่งสถาบัน”

“การมาหาความหมาย” ในมหาวิทยาลัย

ดอกหาง นกยูง สีแดงฉาน **บานอยู่ เต็มฟาก สวรรค์** คนเดิน ผ่านไป มากัน
เขาค้น ค้นหา สิ่งใด

ปัญญา มีขาย ที่นี้หรือ **จะแย่ง ซื้อได้ ที่ไหน** อย่างที่โก้ หรรษา ราคาเท่าใด
จะให้พ่อ ขายนมา แลกเอา

ฉันมา ฉันเห็น ฉันแพ้ **ยินแต่ เสียงด่า ว่าโง่เง่า** เพลงที่นี้ ไม่หวาน เหมือน
บ้านเรา **ใครไม่เข้า ถึงพอ เขาเยาะเย้ย**

นี้จะให้ อะไร กันบ้างไหม **มหา วิทยาลัย ใหญ่โตเหว** แม่นท่าน มีอาให้
อะไรเลย **วานนิ่งเฉย อย่าบ่น อย่าโวยวาย**

ฉันเยาว์ ฉันเขลา ฉันทิ้ง ฉันจึง มาหา ความหมาย ฉันหวัง เก็บอะไร ไปมากมาย
สุดท้าย ให้กระดาษ ฉันแผ่นเดียว

มืดจริงหนอ สถาบัน อันกว้างขวาง **ปล่อยฉัน อ้างว้าง ขับเคี่ยว** เดินหา ซื้อ
ปัญญา จนหน้าเขียว **เที่ยวมา เที่ยวไป ไม่รู้วัน**

ดอกหาง นกยูง สีแดงฉาน **บานอยู่ เต็มฟาก สวรรค์** เกินพอ ให้เจ้า แบ่งปัน
จงเก็บกัน อย่าเดิน ผ่านเลยไป

คำวิพากษ์

มิติของประโยชน์(utilitarian)

มิติของปัญญา

มิติของจิตวิญญาณและ

ปฏิสัมพันธ์กับสังคม

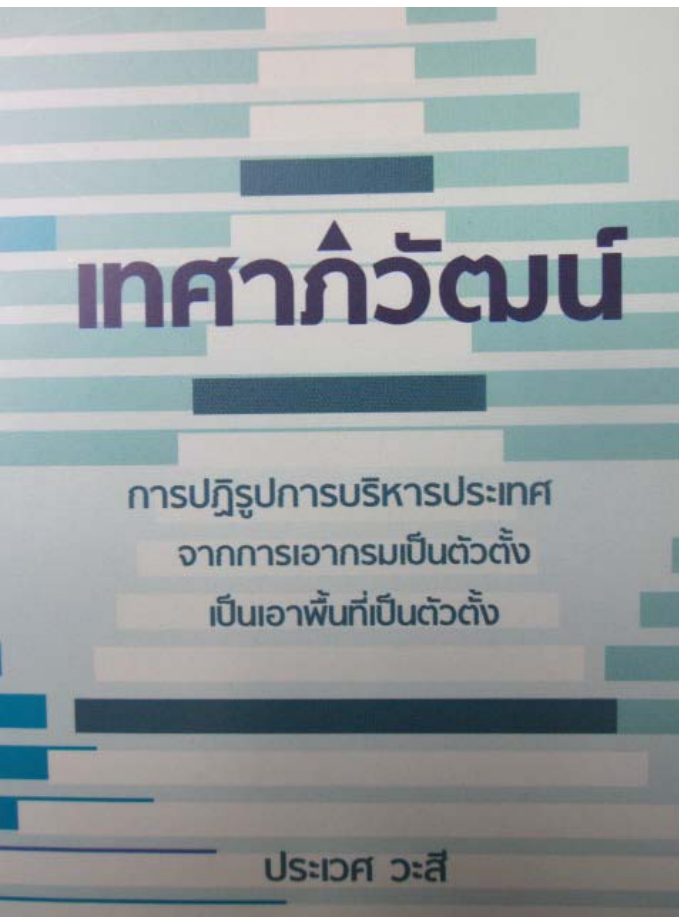
การศึกษาแบบลอยตัว
(Non-engaged education)

สิ่งชำรุดทางสังคม(Social defects)

อุดมศึกษาพาณิชย์ (ทศวรรษ 2540) จ่ายครบ จบแน่

"Congratulations, and thanks for the \$86,000...
Congratulations, and thanks for the \$86,000..."

เทศาภิวัฒน์
เทศะ - พื้นที่
อธิวัฒน์ - ทำให้ดีขึ้น

Area –based Development

อุดมศึกษากับเทศาภิวัฒน์จะเป็นจุดเปลี่ยน
ประเทศ และจุดเปลี่ยนระบบการศึกษาไทย
การที่ระบบศึกษาไทยจะเป็นปัญญาของ
แผ่นดินที่สร้างประเทศไทยให้มีบูรณาการและ
คุณภาพ น่าจะเป็นปัญญาที่สูงกว่าการไปบ้า
เรื่องworld ranking ซึ่งเป็นมายาคติและอำนาจ
ทั้ง ๆ ที่ในประเทศนั้นๆเอง ก็เอาตัวไม่รอด
จากคลื่นวิกฤติอารยธรรมครั้งใหญ่
และควรต้องคิดระบบการศึกษาใหม่ที่เอา
ชีวิตและการร่วมอยู่เป็นตัวตั้ง

นพ.ประเวศ วะสี (2554)

ความไม่เป็นธรรม

ความเหลื่อมล้ำ (ศักยภาพของคนและการพัฒนาที่ยั่งยืน)

การปฏิรูป = ปรับความสัมพันธ์เชิงอำนาจ

รัฐ

เอกชน (ทุน)

ประชาชน (สังคม)

คุณภาพ

(การเพิ่มอำนาจต่อรองของส่วนที่ขาด)

กระจายอำนาจบริหารจัดการ ทรัพยากร ที่จำเป็นสำหรับการสร้างความเป็นธรรม

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ที่ดิน
- ทรัพยากรใต้ดิน
- ป่า
- น้ำ
- สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ

ทรัพยากรเศรษฐกิจ

- ทุน
- แรงงาน
- ตลาด
- เกษตร
- พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม
- พลังงาน
- ภาษี

ทรัพยากรทางการเมือง

- ปฏิรูปโครงสร้างอำนาจ
 - กระจายอำนาจ
 - กระจายงบประมาณ
- กระบวนการยุติธรรม
- การเปิดเผยและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ทรัพยากรสังคม

- การศึกษา + การเรียนรู้ และภูมิปัญญา
- ศาสนาและจิตวิญญาณ
- ศิลปวัฒนธรรม
- การสื่อสาร
- สุขภาพ
- คุณภาพเมือง

การเรียนรู้ การศึกษา
มากกว่าการไปโรงเรียน (วิทยาลัย มหาวิทยาลัย)

การเรียนรู้ ไม่ได้เกิดขึ้นที่โรงเรียนเท่านั้น
ครอบครัว ชุมชน สังคม มีบทบาทส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
ไม่มีความรู้สำเร็จรูปที่เรียนครั้งเดียว แล้วใช้ตลอดชีวิต

ปัญหาการเรียนรู้แต่ละช่วงวัย

ทุกวัย ลงทุนมาก แต่ได้ผลน้อย

ปฐมวัย (0-5 ปี)

“โง่ตั้งแต่ยังไม่เข้าเรียน”

หญิงตั้งครรภ์ขาดไอโอดีน เด็กโง่ก่อนเกิด เด็กเล็กขาดการดูแล

วัยเรียนรู้พื้นฐาน (6-14 ปี)

“เรียนมาก แต่ไม่ฉลาดในการใช้ชีวิต
ขาดทักษะชีวิต”

แม่วัยรุ่นคลอดปีละ 100,000 คน เด็กแว้น เด็กชิง

วัยทำงาน (25 - ปี)

“ผลพวงสะสม ...สู่แรงงานไร้ฝีมือ”

วัยเตรียมทำงาน (15-24 ปี)

“เรียนมาก แต่ได้ใช้ประโยชน์น้อย”

จบปริญญาตรี ไม่ใครจ้าง รับค่าแรงรายวันขั้นต่ำ

วัยเรียนรู้พื้นฐานและวัยเตรียมทำงาน
มีความเหลื่อมล้ำ ความไม่เป็นธรรม ในโอกาสทางการศึกษา

การเรียนรู้ การศึกษา มากกว่าการไปโรงเรียน(วิทยาลัย มหาวิทยาลัย)

การเรียนรู้ ไม่ได้เกิดขึ้นที่โรงเรียนเท่านั้น

ครอบครัว ชุมชน สังคม มีบทบาทส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

**เผยไทยก็คั่นกับ
มีแม่ร้ายรุ่น
มากที่สุดเ็นเอเชีย**

ชายเด็กที่ท้องมีแนวโน้มนลดลง โดยต่ำสุดที่บ้านพัก
ถูกเงินรับไว้อายุเพียง 13 ปี กรมอนามัยยังชี้ข้อมูล
ว่า 20% ในผู้หญิงไทยที่ท้อง 1 แสนราย เป็นเด็ก
ชายต่ำกว่า 18 ปี พล.ต.ท.โครงการแม่ร้ายไซ...

กรอบแนวคิดการปฏิรูปประเทศด้วยการศึกษา

การเรียนรู้ multi-function เพื่อ (1) วางรากฐานชีวิต, (2) สร้างความเป็นพลเมืองและมนุษย์ที่สมบูรณ์ (3) มีงานทำ และ (4) เรียนรู้ตลอดชีวิต

การวิ่งพลัด 4 x 100 หรือ

การวิ่งพลัด 3 x 100 ตามด้วย การวิ่งมาราธอน (หรือแข่งทศกรีฑา 40 ปี)

ปัจจุบัน การศึกษาในระบบจัดสำหรับกลุ่มวัยเรียน - age group

(6-18 ปีสำหรับการศึกษาพื้นฐาน และ 18-22 ปีสำหรับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา)

จัดเพื่อคนวัยเรียนประมาณ 12 ล้านคน การวิ่งพลัด 3 x 100

ในอนาคต การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับกลุ่มนอกวัยเรียน (non age group) หรือวัยแรงงาน –workforce(15-59 ปี) สำหรับวัยแรงงานกว่า 35 ล้าน

คน (การวิ่งมาราธอนหรือทศกรีฑา 40+20 ปี) เป็นปัจจัยกำหนด social and economic competitiveness ของสังคมไทย

อาชีวและอุดมศึกษาต้องใส่ใจคนกำลังทำงาน

การศึกษาทุกระดับ เปลี่ยน profile ผู้เรียน

มีเด็ก(และเยาวชน)ด้อยโอกาสนอกระบบการศึกษาและ
เด็กกลุ่มเสี่ยงในระบบการศึกษา
รวมทั้งประชาชนด้อยประมาณ 14 ล้านคน

มีความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมสูง

การสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

ยังมีกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา กำลังเผชิญกับความเหลื่อมล้ำกว่า
13.8 ล้านคน

จำนวนเฉลี่ยต่อจังหวัด

กลุ่มเด็กด้อยโอกาสนอกระบบการศึกษา และเด็กกลุ่มเสี่ยงในระบบการศึกษา

เด็กด้อยโอกาสนอกระบบการศึกษา	เด็กกลุ่มเสี่ยงในระบบการศึกษา
1) เด็กออกกลางคันก่อนจบม.3 ประมาณ 3,000-4,000 คน	1) เด็กยากจนพิเศษประมาณ 30,000 - 40,000 คน (รายได้ครอบครัวต่ำกว่า 20,000 บาทต่อปี)
2) แม่วัยรุ่นประมาณ 1,000-1,500 คน	2) เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้แบบไม่รุนแรง (LD/ADHD/Autistic) ประมาณ 20,000 – 30,000 คน
3) เด็กพื้นที่ออกมาจากสถานพินิจประมาณ 150-200 คน	3) เด็กในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารประมาณ 2,000 -3,000 คน
4) เด็กเร่ร่อน/ถูกทอดทิ้ง/ถูกบังคับค้าแรงงาน / ค้าประเวณี 1,000-2,000 คน	4) เด็กในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประมาณ 10,000 คน
5) เด็กไร้สัญชาติ เด็กลูกแรงงานต่างด้าว 10,000-15,000 คน(กระจุกตัวในบางจังหวัด)	
6) เด็กในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ประมาณ 40,000 คน	

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจกว่า 80 ล้านบาทต่อตำบลต่อปี!

(เฉพาะเด็กออกกลางคัน)

- สูญเสียที่ 1 เด็กที่การศึกษาน้อยเฉพาะกลุ่มที่ออกก่อนจบม.3 มีเฉลี่ยอย่างต่ำราว 300 คนต่อตำบล เป็นกลุ่มที่มักเป็นแรงงานกินค่าแรงขั้นต่ำ ทำเงินตลอดอายุการทำงาน(15-60 ปี) น้อยกว่าคนจบปริญญาตรี 2 เท่าหรือ 7.5 ล้านบาท คิดเป็นความสูญเสียโอกาสทางรายได้ ปีละ 50 ล้านบาทต่อตำบลต่อปีหรือกว่า 2,000 ล้านบาทตลอดช่วงอายุแรงงาน
- สูญเสียที่ 2 ถ้าส่วนใหญ่เข้าไปเป็นแรงงานในเมืองก็เสียค่ารถ ค่ากิน ค่าใช้จ่ายในเมืองมากกว่า 50 % ของรายได้ เหลือกลับถิ่นแค่ 50% ถ้าคิดว่ารายได้ปีละ 100,000 บาทต่อคน เท่ากับสูญเสียรายได้ของคนท้องถิ่นอีกปีละ 50,000 บาทต่อคนหรือ ปีละอีก 15 ล้านบาทหรือเกือบ 700 ล้านบาทตลอดช่วงอายุแรงงาน

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจกว่า 80 ล้านบาทต่อตำบลต่อปี!

(เฉพาะเด็กออกกลางคัน)

- สูญเสียที่ 3 พ่อแม่ที่ไม่ไว้วางใจโรงเรียนในท้องถิ่น ส่งลูกเข้าเมืองเสียค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอย่างน้อย 2,500 บาทต่อคนต่อเดือน เป็นค่ารถ ค่ากับข้าว ค่าใช้สอยของลูกที่ไปเช่า-เย็นกลับตกปีละ 30,000 บาท ถ้าคิดเฉลี่ยเด็ก 1 ใน 3 ของตำบลเข้าไปเรียนในเมือง(ประมาณ 700 คน) เท่ากับค่าใช้จ่ายครอบครัวที่ต้องเสียออกไปกับการส่งลูกเรียนในเมืองอีกปีละกว่า 20 ล้านบาท

การทำคลอดของเด็กที่อายุ 19 ปีและต่ำกว่า

ปี	จำนวน:วัน	จำนวน:ปี	จำนวนต่อประชากร แสนคนในช่วงอายุ
2548	116	42,434	1,121.00
2549	169	61,510	1,624.93
2550	187	68,385	1,806.55
2551	191	69,874	1,845.89
2552	186	67,958	1,795.27

ที่มา:ข้อมูลจากโครงการติดตามสภาวะการณ่เด็กและเยาวชน(Child Watch)
ปี 2549-2552,สถาบันรามจิตติ.

หน่วย : คน
ช่วงอายุ 10-19 เพศหญิง
อมรวิษฐ์ นาคทรพรพ

จำนวนเด็กอายุเท่ากับหรือต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกส่งเข้าสถานพินิจ

ปี	จำนวน:วัน	จำนวน:ปี	จำนวนต่อ ประชากรแสนคน ในช่วงอายุ
2548	94	34,211	209.53
2549	92	33,752	206.72
2550	111	40,653	246.18
2551	108	39,600	236.57
2552	129	46,981	288.64

ที่มา:ข้อมูลจากโครงการติดตามสภาวการณ์เด็กและเยาวชน(Child Watch)
ปี 2550-2552,สถาบันรามจิตติ.

หน่วย : คน

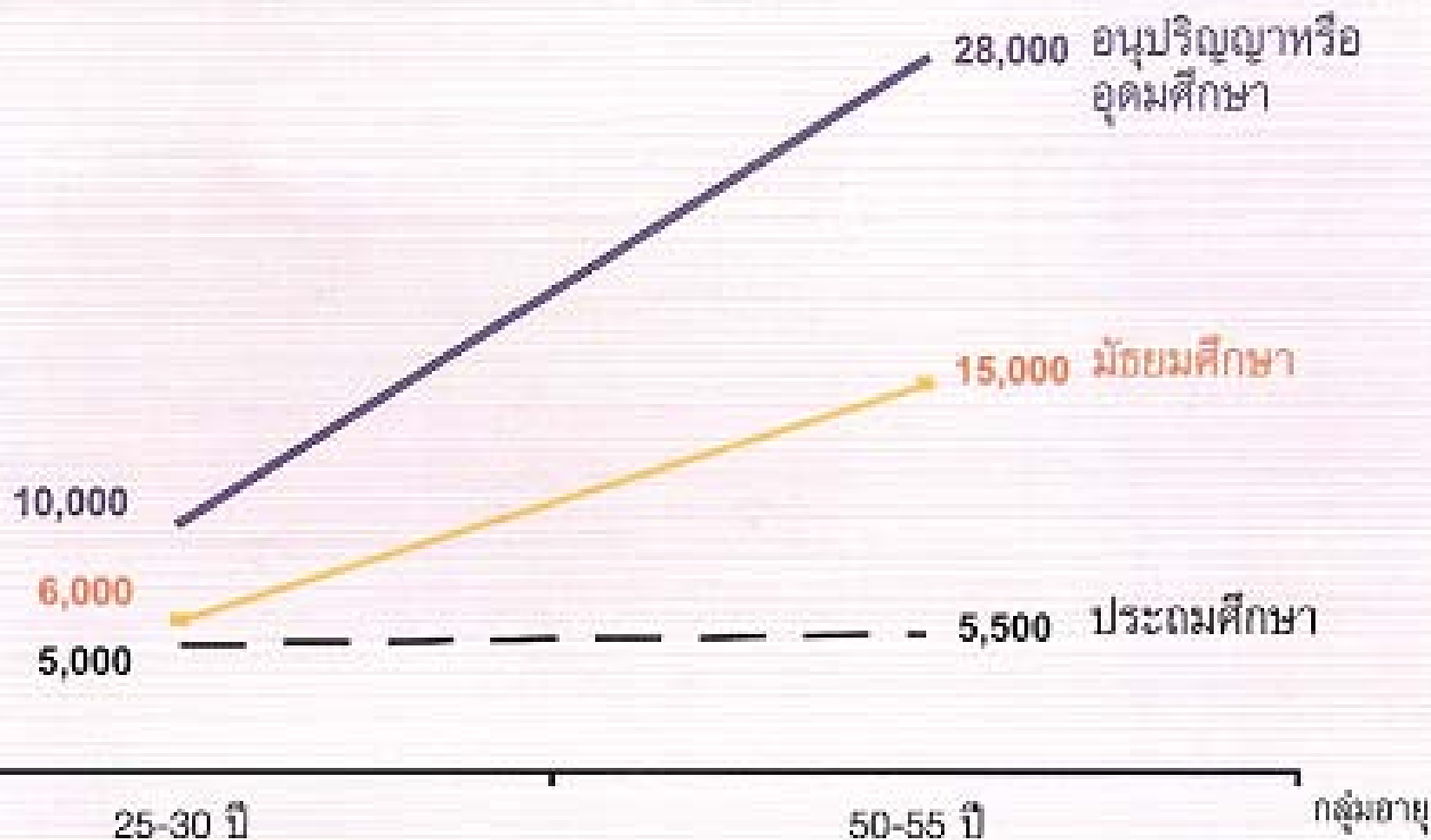
อมรวิษฐ์ นาคทรพรพ

การศึกษาคือบันไดแห่งความสำเร็จของชีวิต
พ่อแม่ที่ค่อยโอกาสทางการศึกษา
ส่งผลให้ลูกค่อยโอกาสทางการศึกษา(และอาชีพ)ตามมาด้วย
ตอกย้ำความเหลื่อมล้ำทางสังคม

การศึกษาคือบันไดแห่งความสำเร็จ

ค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนในปี 2007

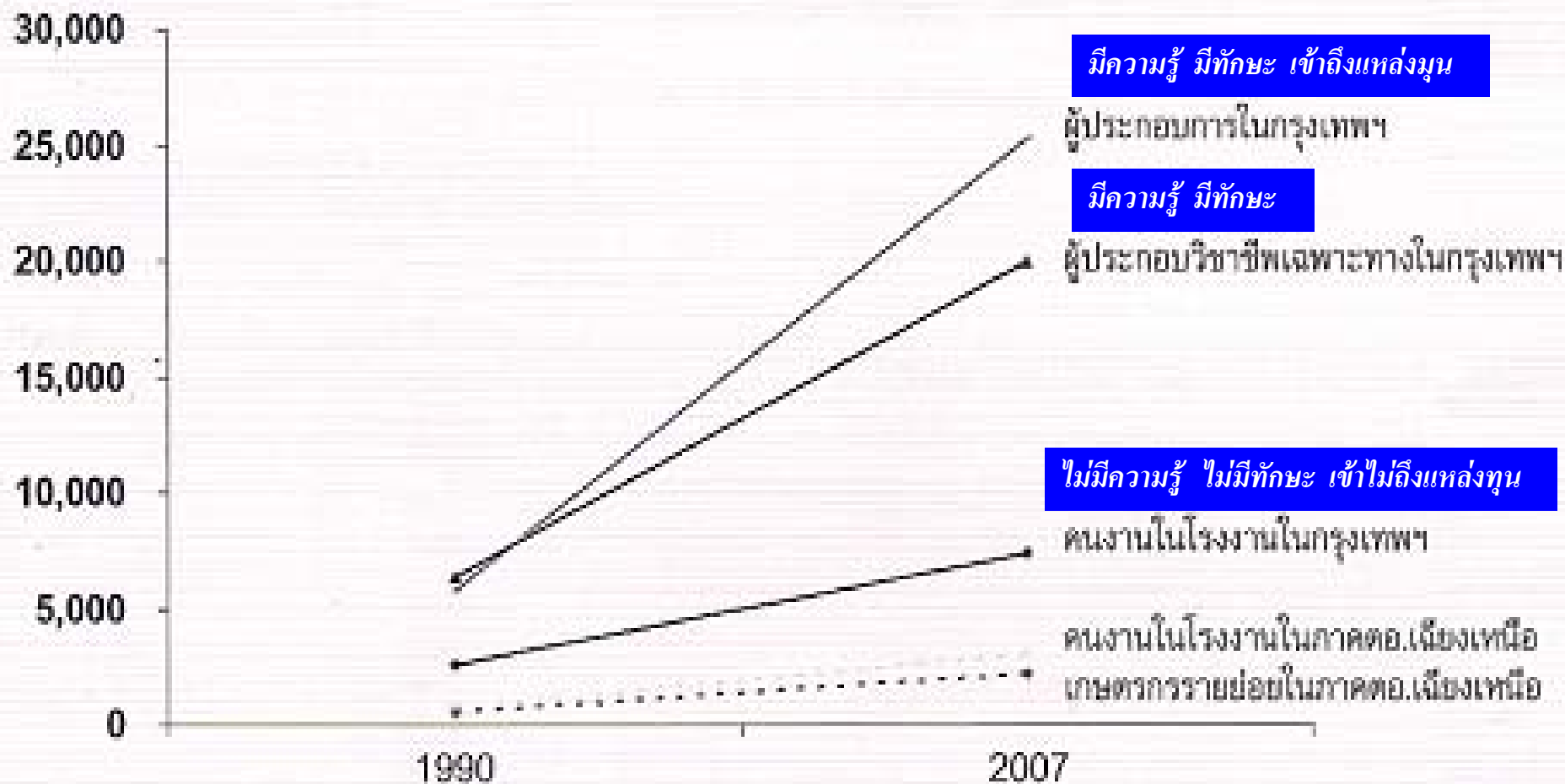
หน่วย: บาทต่อคนต่อเดือน

ช่องว่างระหว่างรายได้มีขนาดใหญ่ขึ้น

รายได้ต่อเดือนของครัวเรือนเฉลี่ยต่อหัว ในปี 1990 และ 2007 (ราคาปัจจุบัน)

หน่วย: บาทต่อคนต่อเดือน

การได้เรียนอุดมศึกษาขึ้นกับระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว

Higher Education Participation Rate by Head of Household Education

ถ้าหัวหน้าครอบครัวจบประถมศึกษา ลูกเรียนอุดมศึกษา(รวมปวส.และอนุปริญญา)ได้ 2.7 คน
หากหัวหน้าครอบครัวจบอุดมศึกษา ลูกเข้าอุดมศึกษาได้ 8.2 คน
ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยปิดหรือมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันสูง ครอบครัวที่หัวหน้าจบประถมศึกษา
โอกาสที่ลูกเข้าเรียนมหาวิทยาลัยดีได้ ยังมีสัดส่วนน้อยลง (คงต่างกันหลายสิบเท่า)

Inter- generational benefits of education (ครอบครัวฐานะดีสนับสนุนการเงินและสภาพแวดล้อมได้ดีกว่า)

	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อุดมศึกษา
18 – 21 Year-Old Cohort	2.73	3.80	8.20
22 – 25 Year-Old Cohort	22.02	30.87	54.14
18 -25 Year-Old Cohort	12.51	17.70	34.29

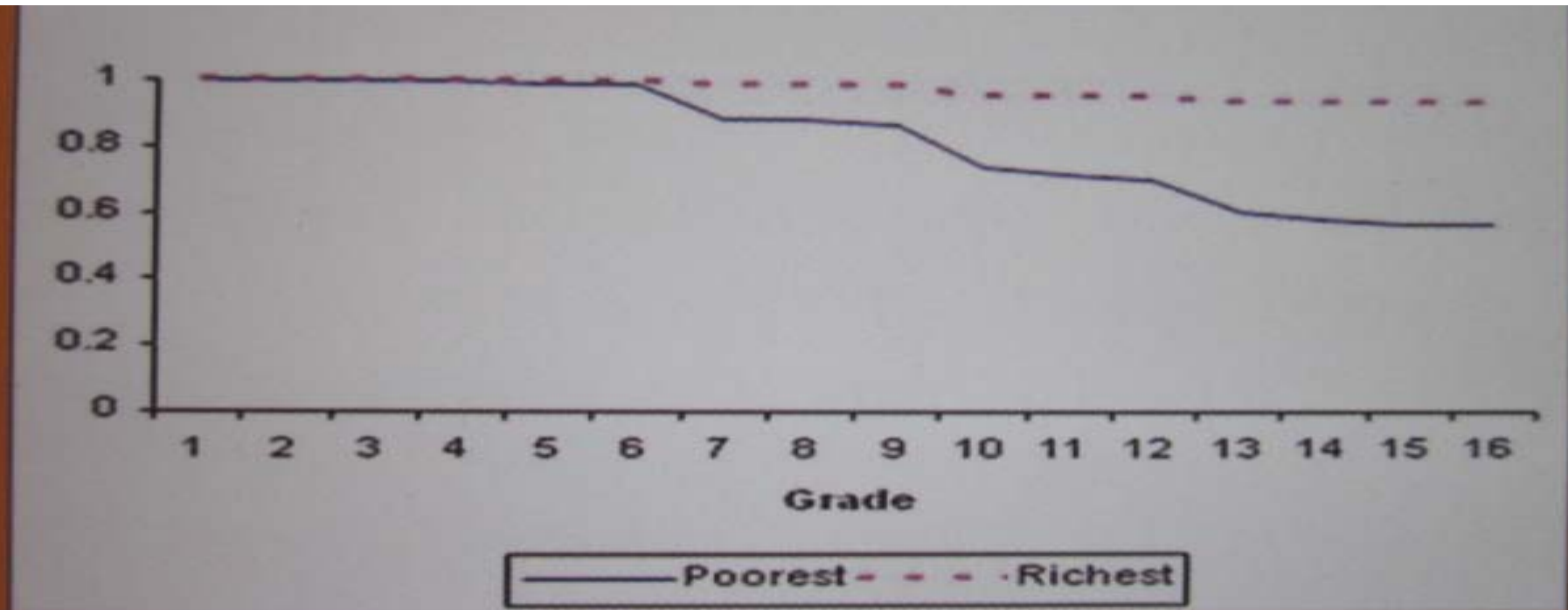
Source : Socio- Economic Survey 2006

โอกาสที่ตกออกในการเรียนและการเรียนสูงขึ้น ขึ้นกับภูมิหลังทางเศรษฐกิจครอบครัว

Survival Curve Estimates for Age 6 to 22 in Thailand

ครอบครัวที่มีรายได้สูง ลูกมีโอกาสสูงที่จบการศึกษาขั้นบังคับ และได้เรียนอุดมศึกษา
ครอบครัวยากจน ลูกมีโอกาสตกออกและออกกระหว่างทางสูง

Inter- generational benefits education

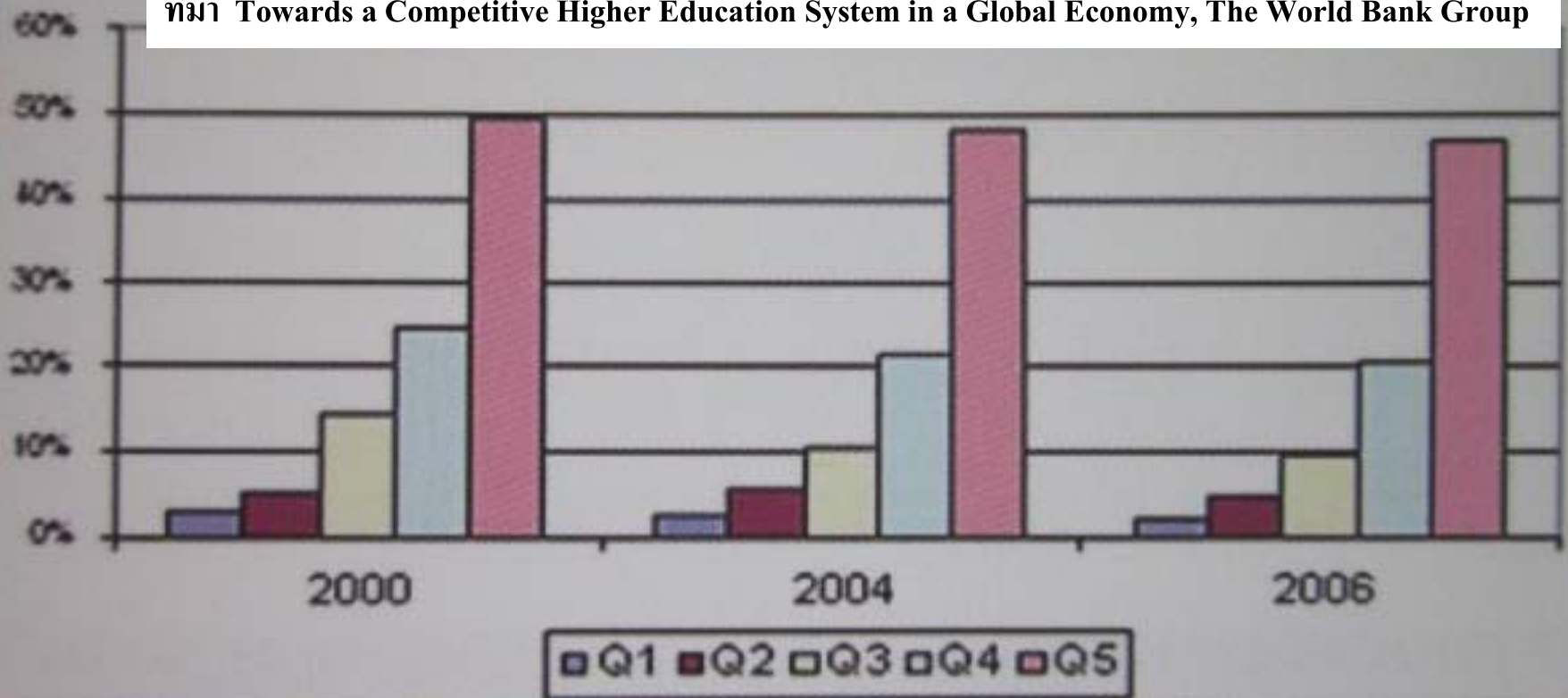
Source: Socio-Economic Survey, 2006

การเข้าถึงอุดมศึกษาขึ้นกับรายได้ของครอบครัว

Higher Education Participation Rate (Ages 20 and over) vs Income Quintiles

ครอบครัวที่มีรายได้อยู่ในกลุ่มต่ำสุด(*First quintile*) ลูกเข้าอุดมศึกษาได้ต่ำกว่าร้อยละ 5
ครอบครัวกลุ่มที่มีรายได้อยู่ในสูงสุด(*Fifth quintile*) ลูกเข้าอุดมศึกษาได้ร้อยละ 50
แต่คนใน *First quintile* มีจำนวนมากกว่า *Fifth quintile* หลายสิบเท่า และมีรายได้ต่ำกว่านับสิบเท่า

ที่มา Towards a Competitive Higher Education System in a Global Economy, The World Bank Group

Source: Socio-Economic Survey, 2006

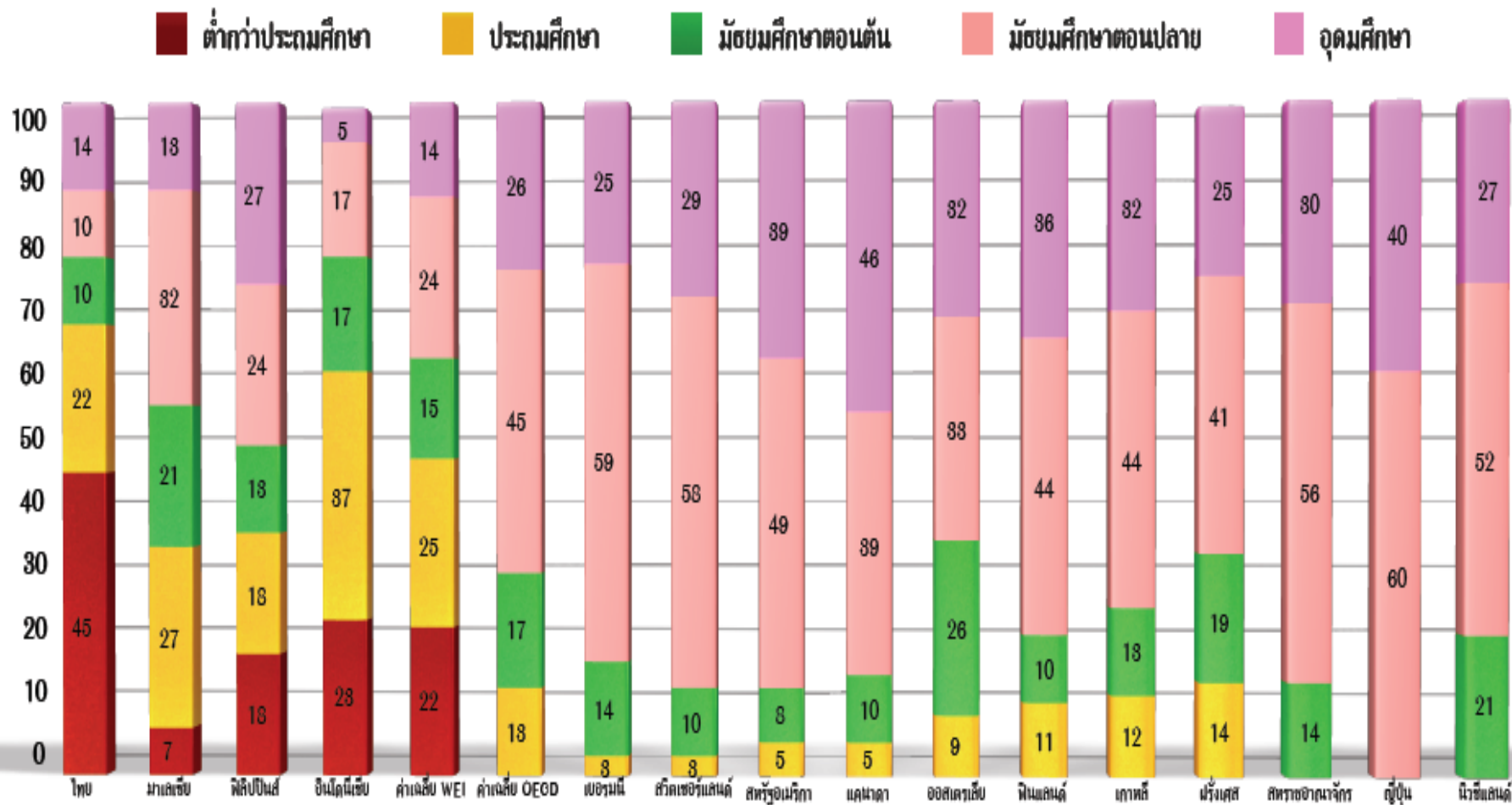
กำลังแรงงาน(work force 15-60 ปี) ส่วนใหญ่(ประมาณ 65%)
มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

ส่วนมาก(กว่า 75%) เป็นแรงงานนอกระบบ(ประกันสังคม)
ขาดระบบการพัฒนากำลังแรงงาน

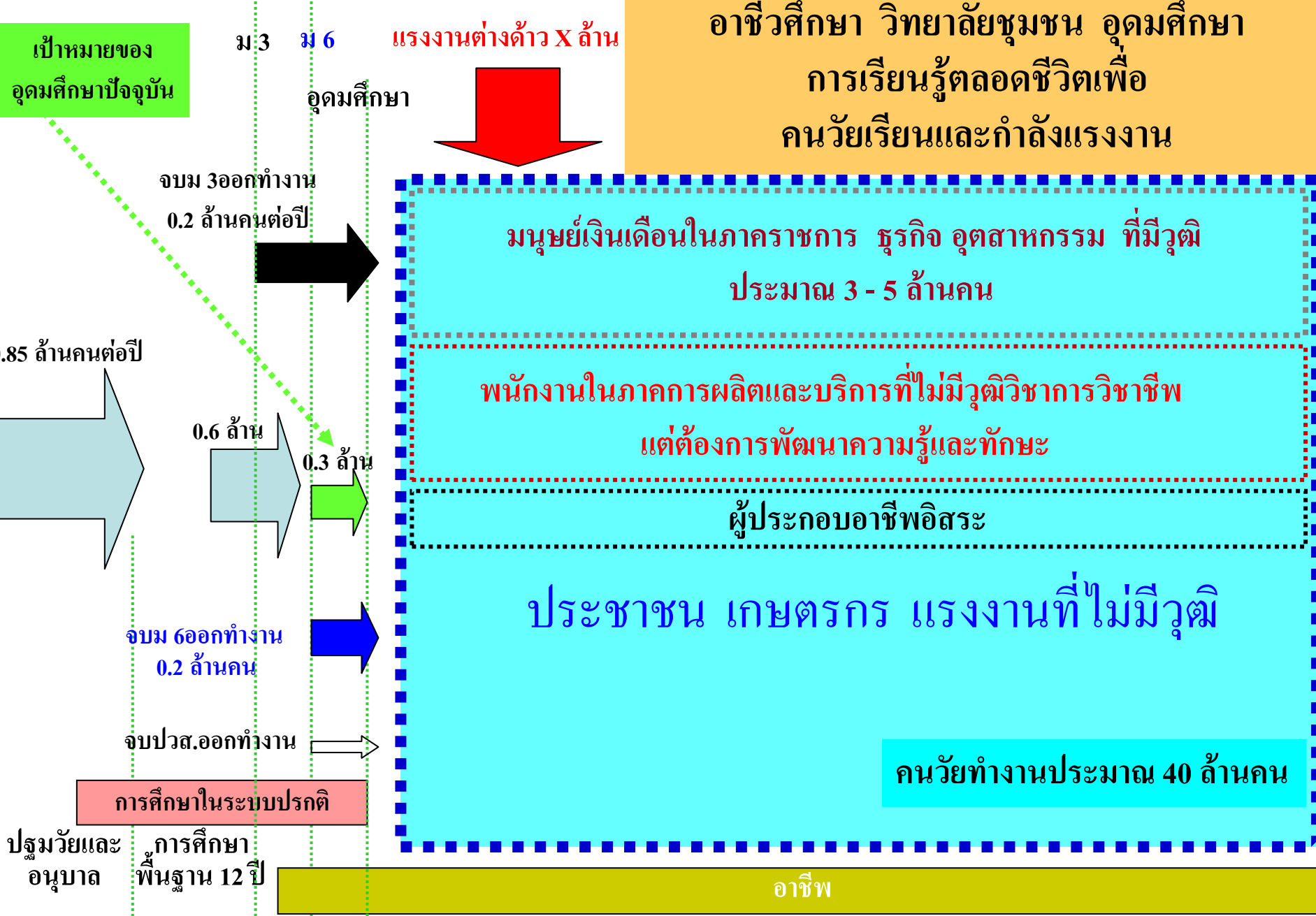
กำลังแรงงานที่มีวุฒิ เรียนสายอาชีพน้อย แต่เรียนปริญญามาก และตกงาน

ความสามารถในการแข่งขันต่ำ การปรับตัวยาก
โอกาสที่ประเทศเกิดงานที่คุณภาพ น้อย

สัดส่วนร้อยละของประชากรวัยแรงงาน อายุ 25-46 ปี
จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ พ.ศ. 2548

67 % ของกำลังแรงงานไทยมีการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า,
10% มีการศึกษามัธยมต้น, 10% มีการศึกษามัธยมปลาย(รวมปวช.)
14% มีการศึกษาอุดมศึกษา(รวมปวส.)

Productivityและความสามารถในการแข่งขันช่วง 10-15 ปีข้างหน้ามาจากคนกำลังทำงาน

การศึกษาสำหรับผู้อยู่นอกวัยเรียน (กำลังงาน 35 - 40 ล้านคน)

แรงงานนอกระบบของไทยทำงานวันละ 10 – 12 ชั่วโมง จัดมาตรฐานสากล ระบบ “สามแปด” ที่คนงานควรทำงานเพียงวันละ 8 ชั่วโมง พักผ่อน 8 ชั่วโมง และพัฒนาตนเอง ศึกษาหาความรู้ 8 ชั่วโมง

คนงานยุโรปและอเมริกาต่อสู้อย่างหนักยาวนานเพื่อระบบสามแปด
การพัฒนาความรู้มีทั้ง

มิติที่หนึ่ง **การได้การศึกษาพื้นฐาน** สูงขึ้น

มิติที่สอง คือ **การเพิ่มความรู้และทักษะอาชีพ** เช่น การพัฒนาทักษะ

ฝีมือ และ การพัฒนาทักษะรอง เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ การทำบัญชี การขาย การบริการ การทำอาหาร เป็นต้น ทักษะเหล่านี้จะทำให้คนงานมีรายได้มากขึ้น

ถ้าแรงงานสามารถพัฒนาทักษะหลักและทักษะรอง ทำให้มีโอกาสเพิ่ม

รายได้ตนเอง มากขึ้น เช่น คนงานโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ ทอผ้า ถ้ามีทักษะการขาย การทำอาหารสามารถหารายได้เสริมจากการขายสินค้าและบริการบางชนิดได้

การศึกษาสำหรับผู้อยู่นอกวัยเรียน (กำลังงาน 35 - 40 ล้านคน)

สังคมไทยเปลี่ยนสู่สังคมการผลิตและบริการ ชุมชนเปลี่ยนจาก

ชุมชนจารีต (Traditional community) คนในชุมชนเป็นเครือญาติ มี

ความเป็นเนื้อเดียวกันทางเผ่าพันธุ์วัฒนธรรม ยึดโยงด้วยความเป็นเครือญาติ
เผ่าพันธุ์วัฒนธรรม ไปเป็น

ชุมชนอพยพ สู่พื้นที่ที่มีงานทำ ชุมชนอพยพมาจากทุกสารทิศ ร้อย

พ่อพันธุ์แม่ อยู่ด้วยงานที่มีในพื้นที่ และผลประโยชน์ร่วม

(Industrial) Plant Community - ชุมชนโรงงาน ชุมชนที่เกิดจาก

อุตสาหกรรม (Peter Drucker)

การศึกษาสำหรับผู้อยู่นอกวัยเรียน (กำลังงาน 35 - 40 ล้านคน)

ประเทศไทย อาจมีชุมชนโรงงานสองประเภท

ชุมชนจาริต (สามช่วงอายุ) พื้นที่เกษตรเปลี่ยนเป็นโรงงาน

ปู่ย่าตายาย (เคยทำนา เคยเป็นเกษตรกร จบประถม อายุ 50+) ทำงาน

อุตสาหกรรม 20+ ปี กำลังจะถูกออกจากงานเพราะแก่ โอกาสถูกผลักดันออกสูง

พ่อแม่ (ไม่เคยทำนา ไม่เคยเป็นเกษตรกร จบประถม/มัธยมต้น อายุ 30+)

เป็นกรรมกรนอกระบบรุ่นที่ 1 และ 2

ลูก ไม่เคยทำนา คงเป็นแรงงานรุ่นที่สาม

ชุมชนอพยพ มาเป็นกรรมกร (หนึ่งครั้งช่วงอายุ)

พ่อแม่ (ไม่เคยทำนา ไม่เคยเป็นเกษตรกร จบประถม/มัธยมต้น อายุ

30+) เป็นกรรมกรนอกระบบรุ่นที่ 1

ลูกเล็ก อยู่กับพ่อแม่หรือส่งไปอยู่กับปู่ย่าตายาย

ชนบทไทยปัจจุบัน พ่อแม่อพยพไปเป็นคนงาน ชุมชนจาริตเป็น

Skip-generation community (ชุมชนฟันหลอ : ปู่ย่าตายาย - หลาน)

ต่อไปประเทศไทยต้องสอน
 ชาวนาที่ลืมการทำนา ให้ทำนาเป็น
 สอนลูกหลานชาวนา ที่ไม่เคยทำนา ให้ทำนาเป็น
 โรงเรียนสอนควายไถนา (กาสกรสิทธิ์)

รุ่นที่สาม ยังไม่เป็นคนงาน
 ไร่เรียน ส่วนมากคงจะเป็นคนงาน
 จะไม่เคยทำนา

รุ่นที่หนึ่ง คนงาน เคยทำนา
 จะต้องออกจากงาน เพราะแก่ (50+)

การเรียนรู้และพัฒนาสามชั่วอายุคน

ชุมชนจาริต เป็นชุมชน โรงงาน
 ที่มีชีวิตอยู่กับสามนิคม
 (นิคมสหพัฒน์ นิคมอุตสาหกรรม
 กบินทร์บุรี เขตอุตสาหกรรมกบินทร์บุรี)
 การเรียนรู้สามชั่วอายุคนเพื่ออาชีพ คุณภาพชีวิต
 การช่วยเหลือเยาวชนใกล้ชิดชุมชน ห่วงอบายมุข ยึดความดี

อุดมศึกษาควรมีคำตอบ
การสร้างคน(ฝึกอบรม)
สร้างอาชีพ
สร้างชุมชน
แบบบูรณาการ

อุดมศึกษาควรมีคำตอบ

ผู้ประกอบการต้องการแรงงานที่ได้รับการพัฒนา มีวินัย
อยู่ร่วมกับผู้อื่น ทำงานเป็นทีม มีแรงจูงใจที่พัฒนาตนเอง
(พรแสวง) – Affective Domain of Learning

อุดมศึกษาควรมีคำตอบ

ชุมชนอพยพ - คนงานนอกระบบออมเงินสร้างหมู่บ้าน
แรงงาน(Industrial Plant Community ที่สร้างและบริหาร
โดยแรงงาน)

คนงานต้องการเรียนคอมพิวเตอร์ ภาษา การทำอาหารฯ
เป็นอีกหนึ่งโมเดล ที่พัฒนาคนสองช่วงอายุได้ ในทีเดียว

การศึกษาสำหรับผู้อยู่นอกวัยเรียน (กำลังงาน 35 - 40 ล้านคน)

การศึกษาของแรงงานภาคการผลิต อาชีพอิสระ

การศึกษาของเกษตรกร มองระบบเกษตรและเกษตรกรที่หลากหลาย

เกษตรกรยังชีพ เกษตรกรรายย่อยอิสระ เกษตรกรระบบพันธะสัญญา/

กลุ่มเกษตรกร เกษตรกรระบบ plantation

การศึกษาแรงงานต่างด้าว(3-4 ล้านคน) ลูกหลานแรงงานต่างด้าว(เกิดปี

ละ 5-6 หมื่นคน) ดูแต่มองไม่เห็น (Seeing but not watching)

เศรษฐกิจไทย(และสังคมบางส่วน)อยู่ไม่ได้ ถ้าขาดแรงงานต่างด้าว

ต้องพัฒนาแรงงานต่างด้าวให้มีความสามารถ ดูเลอย่างเป็นคนมนุษย์

(ไม่ใช่ใช้แต่แรงงาน ไม่ดูแล กดขี่ เอารัดเอาเปรียบ)

ต้องให้การศึกษาแก่ลูกหลานแรงงานต่างด้าว

ต้องให้แรงงานต่างด้าว ลูกหลานแรงงานต่างด้าว รักคนไทย

การศึกษาไทยต้องเปลี่ยนกระบวนการทัศนคติการดูแลเพื่อนบ้าน

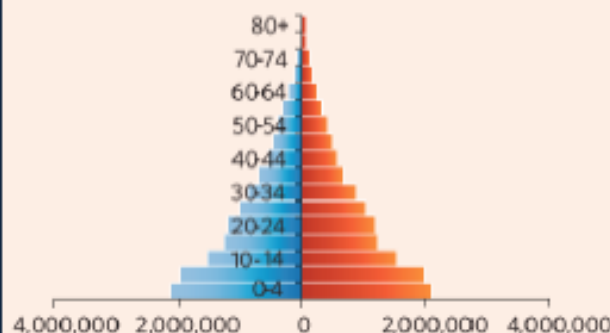
ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัย ในขณะที่ยังเป็นประเทศกำลังพัฒนา
ประเทศไทยแก่ก่อนรวย

ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัย ในขณะที่คนส่วนใหญ่การศึกษาต่ำ
ประเทศไทยแก่และยังโง่

Population Pyramids of Thailand 1960-2030

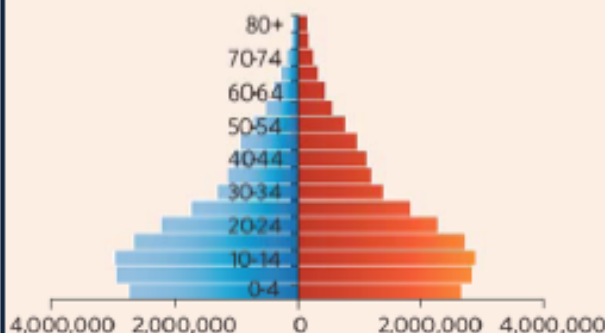
1960

Male Female

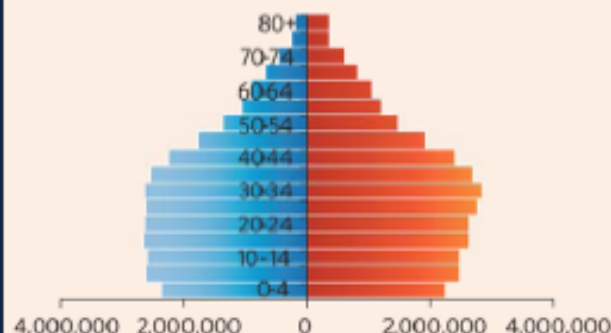
1980

Male Female

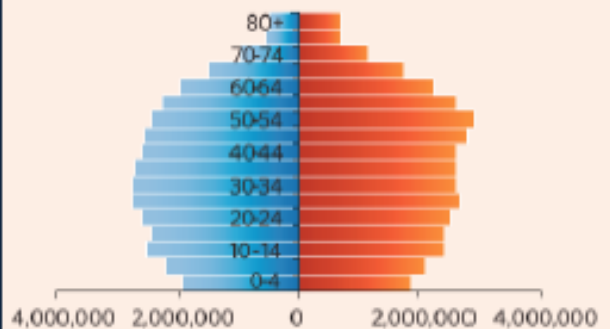
2000

Male Female

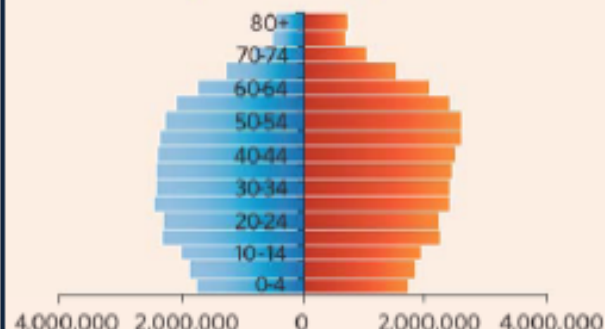
2010

Male Female

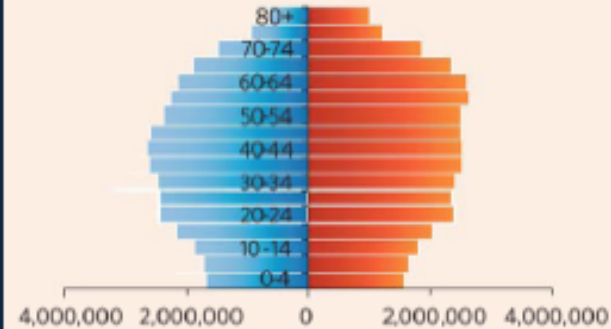
2020

Male Female

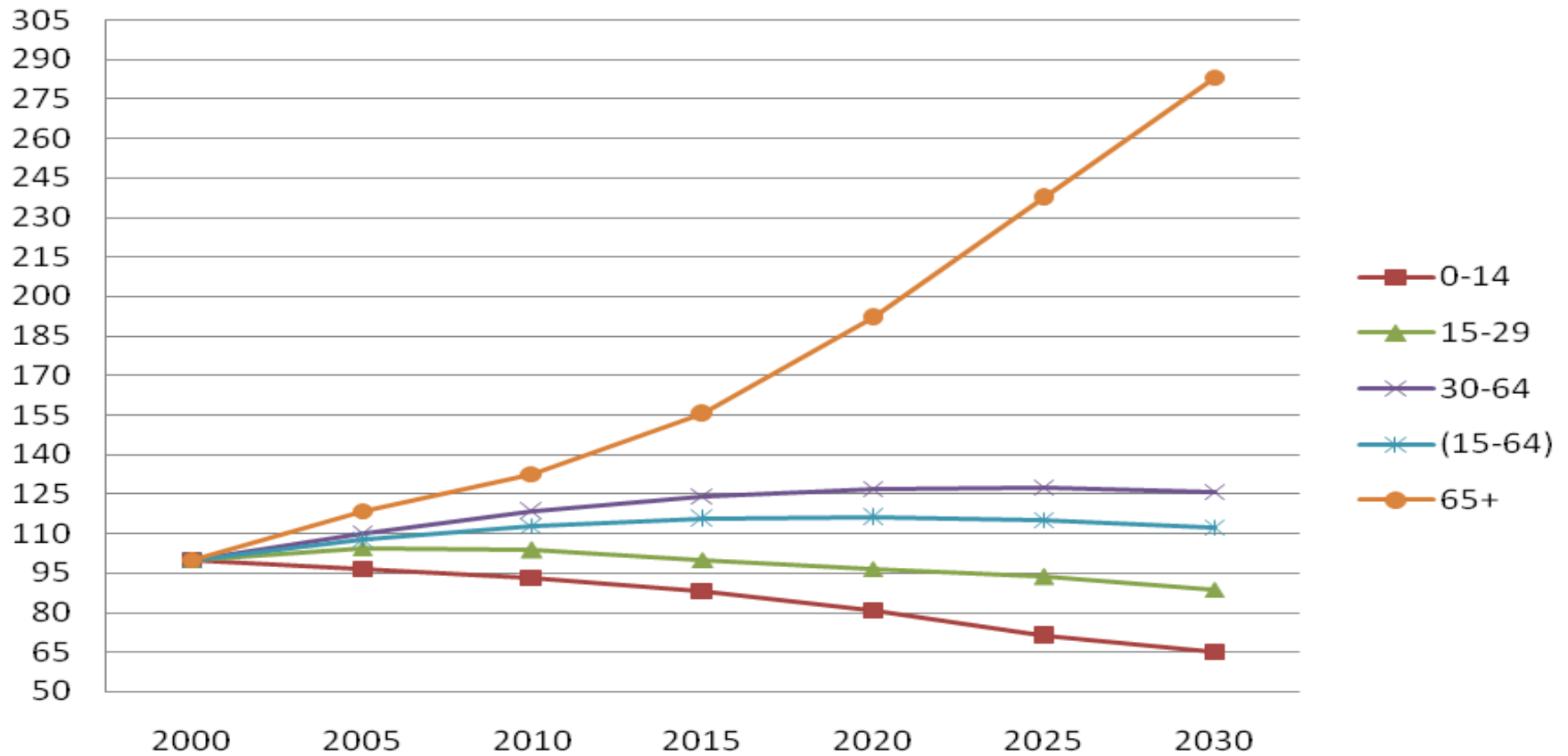

2030

Male Female

Thailand: Index of Growth of Age Groups, 2000-2030

ปี 2548 67 % ของวัยแรงงาน 15-48 ปี มีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา (6ปี)
10 % มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
10 % มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(รวมปวช.)
14 % มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา(รวมปวส.)

มีแรงงานอพยพต่างด้าวหลายล้านคน เกิดลูกหลานปีละหลายหมื่นคน
ขาดการดูแล ขาดการฝึกอบรมพ่อแม่ที่เป็นแรงงาน
แรงงานอพยพเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ(และสังคม)

ลูกหลานไม่ได้รับการศึกษา

แรงงานเหล่านี้จะไม่กลับประเทศเดิม
จะอยู่ต่อไปเมื่อไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ค่าแรงต่ำกว่าแรงงานไทย ทำงานอดทนกว่า

ประเทศไทยจะเป็นเป้าหมายของแรงงานอพยพจากประเทศเพื่อนบ้าน
เราจะดูแลแรงงานต่างด้าวในฐานะเพื่อนมนุษย์ ใช้ประโยชน์ พัฒนาฝีมือ
ให้การศึกษาลูกหลานแรงงานต่างด้าวอย่างใด

สิ่งที่เสนอประชาชนไทย สังคมไทย พรรคการเมืองไทย รัฐบาลไทย
การศึกษาที่ไม่ทอดทิ้งใคร การลดความเหลื่อมล้ำและให้โอกาสทางการศึกษา

1. ปรับทิศทางการศึกษาเพื่อสร้างคุณภาพ

ปฏิรูปการศึกษาให้เกิดผลที่ผู้เรียนอย่างแท้จริง (ติดกระบวนทัศน์เดิม
ว่าการศึกษาคือการไปโรงเรียน เป็นเรื่องของครู เรื่องของกระทรวงศึกษาธิการ , ระบบรัฐ
ส่วนกลางที่ใหญ่เอะอะ รัฐเป็นผู้รู้ เป็นผู้กำหนด เป็นผู้ทำเอง(ทุกเรื่อง), การคิดถึงผลประโยชน์
ตน, การคอร์รัปชัน, นโยบายประชานิยมที่ไม่สร้างความยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง)

ลดบทบาทของรัฐจากผู้จัดการศึกษา(education service provider)
เป็นผู้จัดให้มีบริการการศึกษา(education service procurer)

สร้างโรงเรียนดีใกล้บ้าน โดยเปิดพื้นที่และสนับสนุน องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุ
กระดับ จัดให้เกิด School-Based Management/กรรมการสถานศึกษา ที่แท้จริง
จัดระบบคุ้มครองการศึกษา(เงินติดตัวผู้เรียน) ที่หลากหลาย

การศึกษาที่ไม่ทอดทิ้งใคร การลดความเหลื่อมล้ำและให้โอกาสทางการศึกษา

2. พลิกชีวิตเด็กด้อยโอกาสนอกระบบและเด็กกลุ่มเสี่ยงในระบบการศึกษา

มีแนวทางการทำงานเฉพาะกลุ่ม (สร้างระบบทะเบียนและประวัติ
ปลดล็อก สนับสนุนกลุ่มที่ทำงานกับเด็กและเยาวชนเป้าหมาย)

เด็กในสถานพินิจ / เด็กออกจากสถานพินิจ

เด็กในชนบทห่างไกล

เด็กพิการ LD ADHD Autistic

เด็กในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

แม่วัยรุ่น

เด็กไร้สัญชาติและเด็กลูกแรงงานต่างด้าว

เด็กยากจนพิเศษ

ประชาชนผู้ด้อยโอกาสที่ต้องการศึกษาต่อหรือเพิ่มทักษะ

การศึกษาที่ไม่ทอดทิ้งใคร การลดความเหลื่อมล้ำและให้โอกาสทางการศึกษา

3. ปรับทิศทางการศึกษาสู่สายอาชีพเพิ่มขึ้น

ชักจูงให้นักเรียนเข้าสู่วิชาชีพ โดยปรับรูปแบบการแนะแนวและการแนะนำการศึกษาต่อของนักเรียน ให้เป็นการสร้างความเข้าใจอาชีพ ความก้าวหน้าของอาชีพ และปรับทัศนคติของพ่อแม่ ครู และสังคม

ให้คุณค่าแก่การทำงานด้วยตนเองและการศึกษาด้านอาชีพ โดยเพิ่มการเรียนและฝึกทักษะวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมปลาย

ปรับการอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้เชื่อมกับการทำงาน(work-based, work-integrated learning) รูปแบบต่างๆ

เพิ่มกลไกการเงินสนับสนุนผู้เรียนวิชาชีพโดยปรับจุดเน้นของกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้เรียนวิชาชีพ

จัดแหล่งทุนสนับสนุนผู้จัดการศึกษาวิชาชีพ

จัดอุปองเพื่อพัฒนาความรู้ทักษะและสมรรถนะตลอดชีวิต

การศึกษาที่ไม่ทอดทิ้งใคร การลดความเหลื่อมล้ำและให้โอกาสทางการศึกษา

3. ปรับทิศทางการศึกษาสู่สายอาชีพเพิ่มขึ้น

พัฒนาความรู้ทักษะสมรรถนะตลอดการชีวิตทำงาน ด้วยการ
ทำงานร่วมและสนับสนุนภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

บ่มเพาะการทำงานช่วงต้นของช่างเทคนิค วิศวกร และนักเทคโนโลยี
โดยการทำงานในประเทศเอเซียตะวันออก (ที่เข้าสู่สังคมผู้สูงวัย

4. ปรับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ (Inter-Generational Benefits of Higher Education)

ลดความเหลื่อมล้ำโอกาสเข้าถึงอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่มี
คุณภาพ โดยเน้นครอบครัวที่พ่อแม่และพี่น้องได้รับการศึกษาต่ำกว่า
มัธยมศึกษา กลุ่มเด็กและเยาวชนด้อยโอกาส

ให้โควตาการเข้าเรียน กลุ่มด้อยโอกาสที่เป็นเป้าหมาย

ให้อุปถัมภ์เพื่อการศึกษา กลุ่มด้อยโอกาสที่เป็นเป้าหมาย

การศึกษาที่ไม่ทอดทิ้งใคร การลดความเหลื่อมล้ำและให้โอกาสทางการศึกษา

5. จัดการศึกษาและการเรียนรู้ของแรงงาน(Labor force 15-60 ปี)

(หนึ่งมหาวิทยาลัย/หนึ่งกลุ่มอุดมศึกษา หนึ่งจังหวัด)

ให้อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาทำงานกับกลุ่มการศึกษาทางเลือก ภาค
ประชาสังคม ภาคเอกชน

เปลี่ยนกระบวนการทัศน์การบริการวิชาการอุดมศึกษาให้เกิดประโยชน์แก่
คนด้อยโอกาสมากขึ้น

ปรับระบบอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้อ่อนตัว(flexible)

จริงจังและจริงใจกับการเทียบประสิทธิภาพ

การเรียนแบบสะสมหน่วยกิต (Credit Bank)

วางแผนการศึกษาแผนแรงงาน โดยคำนึงแรงงานอพยพและลูกหลาน

พูดถึงเกษตรกรรม ต้องเห็นเกษตรกร

พูดถึงอุตสาหกรรม(เทคโนโลยี)

ต้องเห็นอุตสาหกรรม(กรรมกร)

พูดถึงบริการ ต้องเห็นบริการ

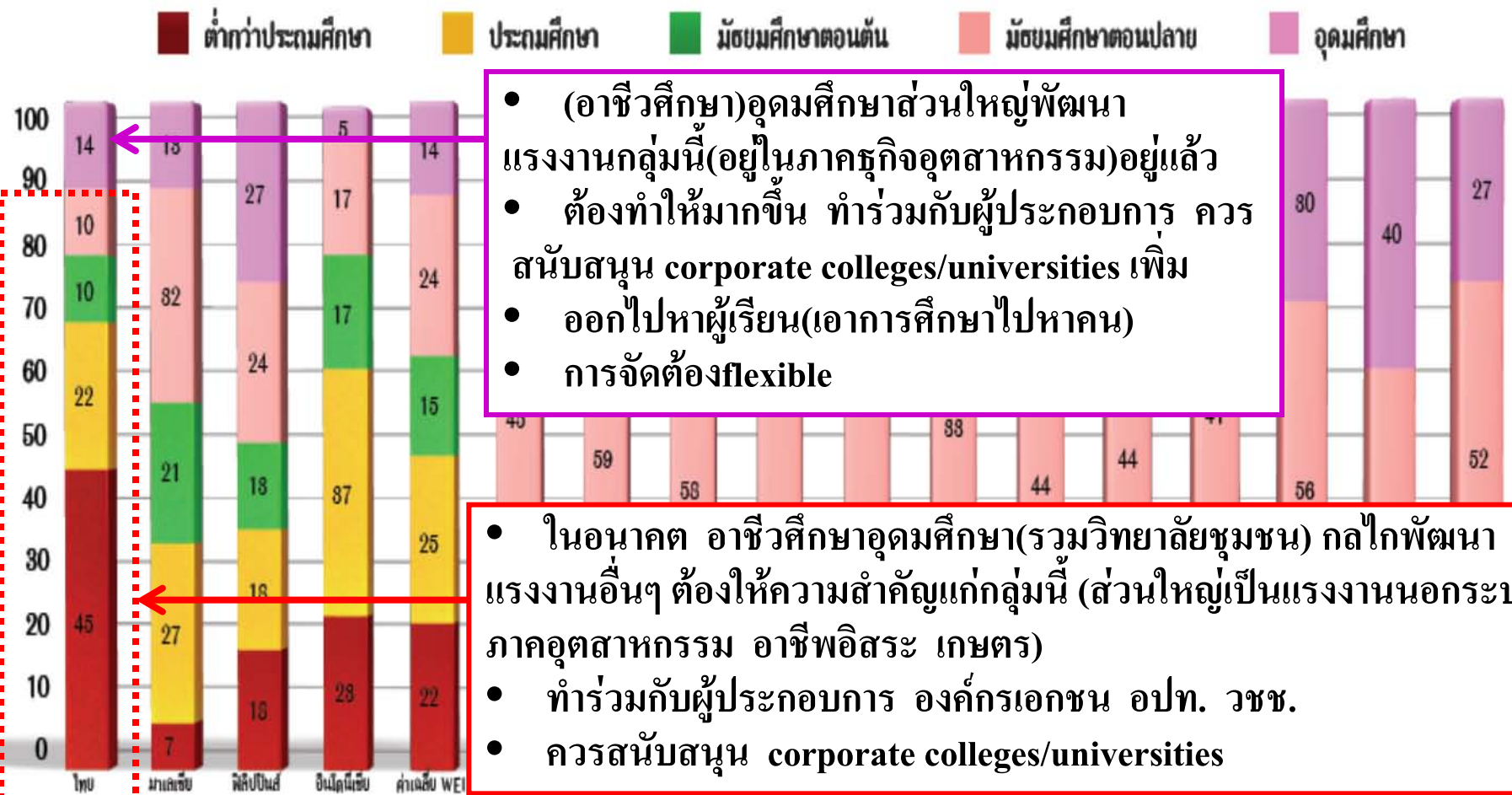
การเสพติด KPI (KPI addiction)

เปลี่ยน KPI

ที่ทำให้อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาพัฒนาไม่ได้

ที่ทำให้ประเทศให้การศึกษาคนส่วนมากไม่ได้

สัดส่วนร้อยละของประชากรวัยแรงงาน อายุ 25-46 ปี
จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดที่สำเร็จ พ.ศ. 2548

- (อาชีวศึกษา)อุดมศึกษาส่วนใหญ่พัฒนาแรงงานกลุ่มนี้(อยู่ในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม)อยู่แล้ว
- ต้องทำให้มากขึ้น ทำร่วมกับผู้ประกอบการ ควรสนับสนุน corporate colleges/universities เพิ่ม
- ออกไปหาผู้เรียน(เอาการศึกษาไปหาคน)
- การจัดต้องflexible

- ในอนาคต อาชีวศึกษาอุดมศึกษา(รวมวิทยาลัยชุมชน) กลไกพัฒนาแรงงานอื่นๆ ต้องให้ความสำคัญแก่กลุ่มนี้ (ส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบภาคอุตสาหกรรม อาชีพอิสระ เกษตร)
- ทำร่วมกับผู้ประกอบการ องค์กรเอกชน อปท. วช.
- ควรสนับสนุน corporate colleges/universities

หมายเหตุ : ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง ไม่ได้ได้รับการศึกษา และไม่จบประถมศึกษา

ที่มา : Education Counts, UIS, 2007

การศึกษาที่ไม่ทอดทิ้งใคร การลดความเหลื่อมล้ำและให้โอกาสทางการศึกษา

6. จัดระบบกระจายอำนาจและงบประมาณ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ด้านการศึกษาและการมีงานทำ บนฐาน Human Development Index

7. ทำโครงการบัณฑิตอาสาสมัคร

สร้างจิตสำนึกเพื่อการพัฒนาคนส่วนใหญ่ของไทยที่ขาดโอกาสทางการศึกษา การเรียนรู้ ค้อยทางเศรษฐกิจสังคม – **Bottom of the Pyramid** (ตามแนวคิดโครงการบัณฑิตอาสาสมัครของม.ธรรมศาสตร์/โครงการTeach for America/ อาสาสมัครสันติภาพ) เพื่อสนับสนุน

การศึกษาเกษตรกร, กรรมกร, ผู้ประกอบการอิสระ

โรงเรียนขนาดเล็ก, การศึกษาทางไกล, วิทยาลัยชุมชน

ประชาชนผู้ด้อยโอกาสที่ต้องการศึกษาต่อหรือเพิ่มทักษะ

Teach For America (TFA) is an American non-profit organization that

recruits recent college graduates and professionals to teach for two years in low-income communities throughout the United States.

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี

นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์
ประธานกลุ่มบริษัท ดัชมิลล์ จำกัด

และ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์ บรรยายเรื่อง “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะมีบทบาทและความเกี่ยวข้องอย่างไรกับโครงการยุทธศาสตร์อาหารแห่งชาติ”

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับภาวะวิกฤตที่คุกคามความมั่นคงกับอาหารอันหมายถึงความสามารถในการผลิตอาหารทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ และความปลอดภัย ส่งผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจของชาติ ภาวะวิกฤตดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากปัจจัยภายนอก ซึ่งเป็นไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ กระแสความทันสมัย ที่ไม่อาจควบคุมได้ ได้แก่ ภัยคุกคามใหม่ ๆ การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิตอาหาร กระแสการแข่งขัน และกีดกันทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากปัจจัยภายในแล้วยังมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านอาหารที่สำคัญ ได้แก่ การขาดประสิทธิภาพในการวางแผนการผลิตอาหาร การลดลงของพื้นที่ในการผลิตอาหาร และการผลิตอาหารโดยไม่คำนึงถึงการรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ

นอกจากปัจจัยภายในและภายนอกที่กล่าวมาแล้ว ยังมีปัจจัยการผลิตที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ภาคการผลิต อันเป็นปัจจัยในการสร้างความเพียงพอ คุณภาพความปลอดภัยของอาหาร ซึ่งพบว่าเกษตรกรบางส่วนขาดความรู้และความตระหนักในเรื่องการผลิตที่ดี การสร้างเสริมความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรและผู้ผลิตยังขาดประสิทธิภาพ และที่สำคัญคือจะต้องจัดหาตลาดรองรับผลผลิตและมีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องอยู่มากกว่า 30 ฉบับ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ได้มีการกำหนดนิยามความมั่นคงด้านอาหารที่มีความเกี่ยวข้องในหลายด้านที่สำคัญ และจะเชื่อมโยงไปยังแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 11 หมวดที่ว่าด้วยอาหาร อยู่ในพระราชบัญญัติแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ จึงมีความตั้งใจให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นส่วนหนึ่งที่เข้าไปขับเคลื่อนพระราชบัญญัตินี้ให้ลงไปถึงระดับรากหญ้าอย่างเป็นรูปธรรม โดยการนำประสบการณ์จากการทดลองโครงการนำร่องกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นระยะเวลา 3 ปี นำเสนอต่อที่ประชุม พบว่า **หากไม่มีโครงการนำร่องที่เหมาะสมกับชุมชนแต่ละชุมชน เวลาที่นำผลไปลงในระดับปฏิบัติการจะมีความยากมาก** และนำเสนอในที่ประชุมในเรื่องโครงการอาหาร เพราะในทุกชุมชนมีพื้นที่และความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน จึงเลือกการทดลองโครงการเรื่องสับปะรด เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกสับปะรดมากที่สุดในโลก ซึ่งนำเสนอถึงกระบวนการผลิต การแข่งขันในตลาดโลก ปัญหาที่พบในการผลิตสับปะรด การจัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ การบริหารความเสี่ยง และมีการประชุมปรึกษาหารือกันจากพระราชบัญญัติด้านอาหาร เกิดพระราชบัญญัตินับลูกเป็นกลุ่มสับปะรด นม และกลุ่มอื่น ๆ จึงเกิดยุทธศาสตร์สับปะรดแห่งชาติ

จากการทดลองโครงการสับปะรด จึงเกิดแนวความคิดดังนี้

1. เป็นไปได้หรือไม่ที่มหาวิทยาลัยจะคัดเลือก (Selective) ออกมาเป็นแกนในการเริ่มต้นในการที่จะไปประสานงานให้เกิดความร่วมมือระหว่างกรม กอง ของทั้งหมด 16 กระทรวง 40 กรม เพื่อผลักดันพระราชบัญญัตินี้ จากระดับนโยบายลงสู่ระดับปฏิบัติการให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน โดยใช้ Model สับปะรดเป็นต้นแบบนำร่อง ซึ่งกระบวนการดังกล่าวขาดบุคลากรอย่างมาก จึงเป็นโอกาสของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและมหาวิทยาลัยแห่งอื่น

2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สามารถนำร่องในโครงการสับปะรดในส่วนที่ขาดบุคลากรที่เข้าใจทั้ง Supply Chain ได้หรือไม่ และขอให้ร่างโครงการนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา พร้อมทั้งขอให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านช่วยชี้แนะว่าโครงการนี้มีโอกาสที่จะทดลองหรือไม่ มีช่องว่าง ณ จุดใด และจุดใดที่ต้องปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง

ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร บรรยาย “โครงการพัฒนาอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

ตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการในลักษณะที่เป็น การสร้างอัตลักษณ์ทางด้านอาหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งมีหลักการคิดดังนี้

1. ต้องส่งเสริมการทำงานของด้านอาหาร หมายความว่า ใช้เทคโนโลยีทุกด้านที่มีอยู่ ไม่ได้ เปลี่ยนการศึกษาเล่าเรียน ใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ประยุกต์ไปสู่ด้านอาหารและส่งเสริมให้ทำงานด้านอาหารขึ้นมา
2. เมื่อเกิดงานขึ้นมาแล้วต้องรวบรวมผลงาน
3. ทำการเผยแพร่ออกไปใช้ลักษณะของโครงการที่ได้รับคำแนะนำจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์) เกี่ยวกับข้อมูลภายนอกส่วนหนึ่งที่ดูจากปัญหา ภายนอก แล้วจะสร้างภาพที่ใหญ่มากเป็นไปไม่ได้ และมองด้านศักยภาพของมหาวิทยาลัยว่าหากจะมุ่งไป ทางด้านอาหารที่สาขาใดบ้างที่มีความพร้อมที่จะก้าวไป พบว่า คณะต่าง ๆ ที่ทำคือ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีศักยภาพด้านโภชนาการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์การอาหาร ทั้ง 2 แห่ง เน้นการแปรรูป ในส่วนของการสนับสนุนด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่ชัดเจน ดังส่วนที่ทำโครงการต่าง ๆ สามารถประยุกต์ใช้กับ ด้านอาหารคือภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม

การนำเสนอโครงการ และขอรับผลการตัดสินใจจากสภามหาวิทยาลัย จึงขอแบ่งโครงการ ออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. กลุ่มโครงการหลัก
2. กลุ่มโครงการสนับสนุนหรือสร้างบรรยากาศ
3. กลุ่มโครงการเผยแพร่

จากการชมวิดีโอที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์) นำเสนอสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน คือ กรอบยุทธศาสตร์อาหารแห่งชาติ มีส่วนสำคัญที่สุด 3 ส่วน คือ เรื่องฟาร์ม การแปรรูป หรืออุตสาหกรรมอาหาร และเรื่องสุดท้าย คือ เรื่องการตลาด หรือการจำหน่าย จากโจทย์ข้างต้น คือ การสร้าง “นวัตกรรมอาหาร” ซึ่งต้องทราบสิ่งสำคัญ 5 ประการคือ

1. การผลิตวัตถุดิบหรือเกษตรกรรม
2. การวางแผนและการจัดการ
3. ภาคการผลิต
4. ความปลอดภัย
5. การตลาด

ต่อจากนั้น นำมาสร้าง Model การสร้างนวัตกรรมอาหาร ซึ่งสรุปได้ 3 รูปแบบที่เป็นรูปแบบ มาตรฐานที่จะนำมาสร้าง Model คือ

รูปแบบที่ภาคการเกษตรไปร่วมมือกับเทศบาลนครปักกิ่งในการพัฒนาชาวนา สิ่งที่เห็นได้จาก Model นี้เอง

1. โครงการสร้างฟาร์มไก่ 3 ล้านตัว
2. โครงการโรงเรียนนมของประเทศเดนมาร์ก
3. โครงการโรงเรียนทางเลือกที่ประเทศเกาหลี

จากรูปแบบโครงการ 3 รูปแบบ ได้นำมาสร้างเป็น Model การสร้างนวัตกรรมอาหารซึ่งมีเป้าหมาย

1. ในสี่ปีข้างหน้า “นวัตกรรมอาหาร” กลุ่มนี้ต้องสามารถเตรียมตัวในลักษณะห้วกระเป๋าไปเดี่ยวสามารถเปิดบริษัทในต่างประเทศได้
2. “นวัตกรรมอาหาร” ต้องมีความสามารถในการเป็นผู้บริหารระดับต้นของบริษัทข้ามชาติ
3. “นวัตกรรมอาหาร” ต้องกลับภูมิลำเนาเดิมที่กัณฑ์การเพื่อเป็นผู้ประกอบการในท้องถิ่นของตน
4. ทำการขอทุนจากภาคเอกชนให้การสนับสนุนนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกและฝึกอบรมอย่างเข้มเพื่อที่จะเป็น “นวัตกรรมอาหาร”

เมื่อจัดทำหลักสูตรนี้แล้ว จะต้องบอกว่านวัตกรรมอาหารจะตอบสนองห่วงโซ่อาหารในภาพทั้งหมด เช่น ตอบสนองต่อกรอบยุทธศาสตร์ด้านอาหาร

ข้อเสนอแนะของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์ จากนโยบายระดับชาติลงสู่ระดับปฏิบัติเบื้องต้น

1. ในระบบห่วงโซ่อาหาร ส่วนที่ขาดไปคือ ขาดนักปฏิบัติระดับกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สามารถที่จะเป็นผู้นำร่องในส่วนนี้ได้หรือไม่
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีพื้นฐานที่เริ่มต้นมาจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เน้นในเรื่องของการปฏิบัติจึงควรมุ่งเน้นในสิ่งที่มหาวิทยาลัยมีศักยภาพและทำให้เป็นเลิศไม่เพียงเฉพาะในประเทศไทย แต่ต้องเป็นเลิศในทวีปเอเชีย
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะต้องเตรียมแผนสำหรับการวางตัวบุคลากรและเตรียมแผนถึงบุคคลที่มีได้รับตำแหน่งแต่งตั้ง เพื่อป้องกันการต่อต้านภายในมหาวิทยาลัย
4. การจัดระบบการสื่อสารที่รวดเร็วและกระชับ จากระดับผู้บังคับบัญชาลงสู่ระดับปฏิบัติการ ควรใช้เวลาเพียง 72 ชั่วโมง และมอบหมายผู้รับผิดชอบสามารถตัดสินใจดำเนินการได้ทันทีภายหลังที่ประชุมได้ข้อยุติ

นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ

1. การตัดสินใจเลือกทำสิ่งที่มีความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย โดยจัดทำเป็นโครงการอาจเป็นสับปะรด นม โค หรือข้าวโพดหวาน เพื่อให้เกิดงานขึ้น จึงขอให้ทุกคณะ ภาควิชา พิจารณางานเป็นหลักเพื่อบูรณาการกันจริง ๆ ในแนวคิดใหม่ เพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้
2. การดำเนินการที่เป็นหลักอยู่ 3 ช่วง คือ ช่วงผลิต ช่วงการแปรรูป ช่วงการจัดการตลาดทุกสาขาวิชาจะต้องมีส่วนร่วมในเรื่องนี้
3. การเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มิได้เริ่มต้นจากศูนย์จึงต้องพิจารณาว่าจะเริ่มจากเรื่องใดที่มีคู่แข่ง
4. มหาวิทยาลัยต้องพิจารณาจากนักศึกษา ที่จะเข้าศึกษาทั้งระดับเยาวชนและผู้ประกอบอาชีพอยู่แล้ว
5. มหาวิทยาลัยจะต้องคาดคิดว่าเรื่องที่ดีนั้นสามารถทำได้จริง นักศึกษาที่สำเร็จแล้วรับประกันได้ว่ามีงานทำทุกคน

ภาพประกอบการบรรยายของ นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์

“มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
จะมีบทบาทและความเกี่ยวข้องอย่างไรกับ
โครงการยุทธศาสตร์อาหารแห่งชาติ”

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์
ประธานกลุ่มบริษัท ดัชมิลล์ จำกัด
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหาร ของประเทศไทย

กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของประเทศไทย

(พรบ. คณะกรรมการอาหารแห่งชาติ)

- ความมั่นคงอาหาร
- คุณภาพอาหาร
- ความปลอดภัยอาหาร
- อาหารศึกษา

แนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

- เป็นแผนชั้นนำ
- มีการวิเคราะห์จุดเสี่ยง
- สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- มีหลักฐานทางวิชาการสนับสนุน
- บูรณาการการดำเนินงาน
- เกิดความยั่งยืน

แผนยุทธศาสตร์ด้านอาหารของต่างประเทศ

- อาเซียน
- ออสเตรเลีย
- ญี่ปุ่น
- แคนาดา
- อังกฤษ
- สหภาพยุโรป
- ฯลฯ

- การวิเคราะห์สถานการณ์
- SWOT Analysis

แผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานในประเทศ

- สภาพัฒนา
- สาธารณสุข
- เกษตรและสหกรณ์
- พาณิชย์
- ฯลฯ

กรอบกลยุทธ์ด้านอาหาร

วิสัยทัศน์	วัตถุประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. ด้านความมั่นคงอาหาร	2. ด้านคุณภาพ & ความปลอดภัยอาหาร	
3. ด้านอาหารศึกษา	4. ด้านการบริหารจัดการ	

ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่/เชื่อมโยงระดับนานาชาติ ประเทศ ชุมชน และครัวเรือน

จำเป็นต้องมี
งานวิจัยใหม่ๆ สนับสนุน
เพิ่มเติม

รูปที่ 1 กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของประเทศไทย

มิติด้านอาหารและสุขภาพ

- การเกษตร
- แหล่งอาหาร
- การบริการ

อาหาร

โภชนาการ

สุขภาพ

- ส่งเสริม
- ป้องกัน
- บำบัดรักษา
- ฟื้นฟู

- การผลิตอาหารที่มีงูหมาย
เพื่อโภชนาการและสุขภาพ
- อาหารมนุษย์ อาหารสัตว์
และพืชพลังงาน
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ปัจจัยภายนอก เช่น
การค้าระหว่างประเทศ

- คุณภาพ
- ความปลอดภัย
อาหาร (มีผลต่อ
ผู้บริโภค และการค้า)

- ความต้องการสารอาหาร
- การบริโภคอาหาร
- ภาวะโภชนาการที่ดี
- ความรู้ด้านโภชนาการ

- อาหารมีคุณภาพ
และปลอดภัย
- สุขภาวะที่ดี

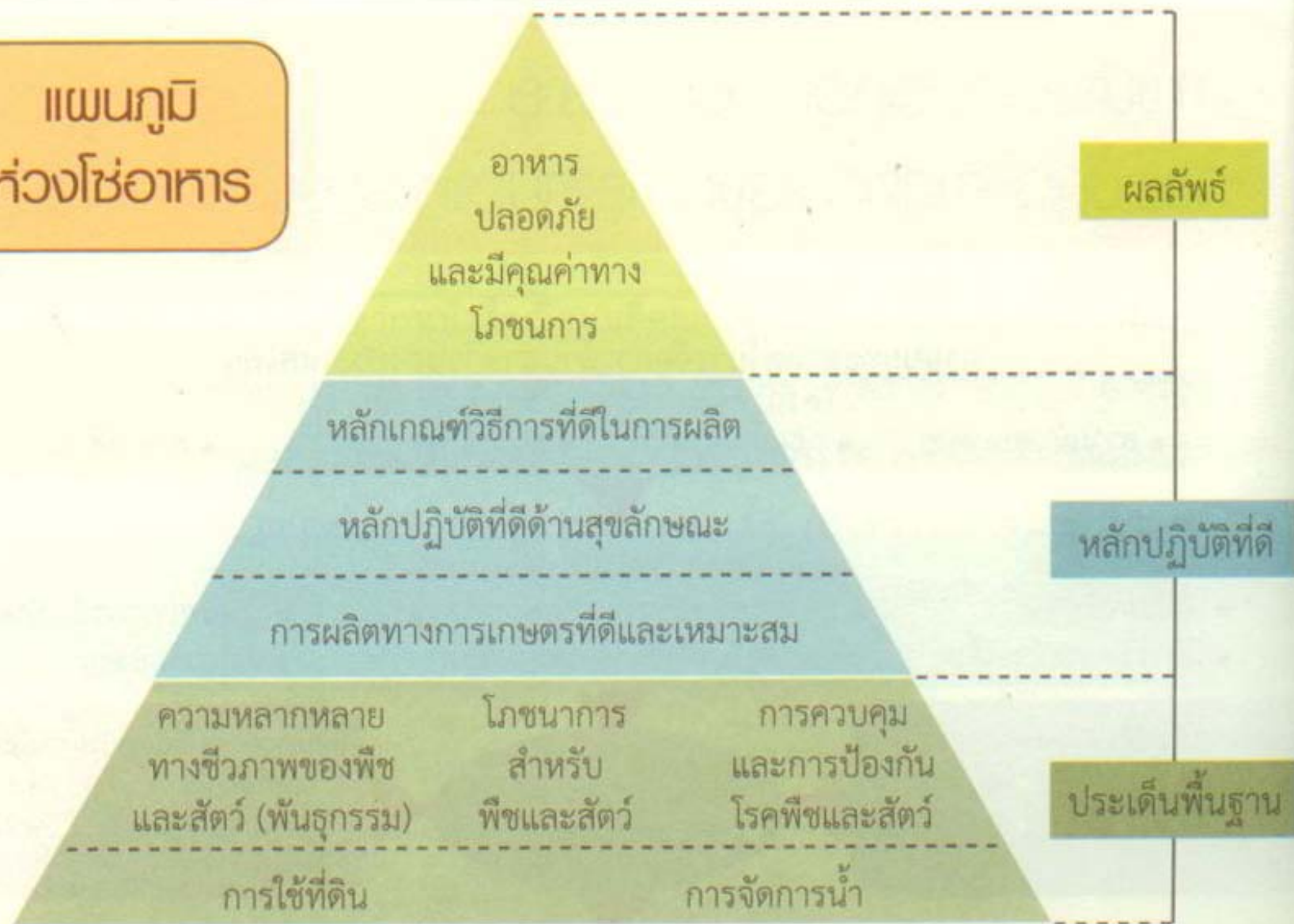
ความมั่นคงด้านอาหาร

อาหารและโภชนศึกษา

วัฒนธรรมด้านอาหาร

รูปที่ 2 มิติด้านอาหารและสุขภาพ

แผนภูมิ ห่วงโซ่อาหาร

รูปที่ 3 แผนภูมิห่วงโซ่อาหาร

กรอบยุทธศาสตร์การจัดการ

ด้านอาหารของประเทศไทย

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยผลิตอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัย
มีความมั่นคงด้านอาหารอย่างยั่งยืน เพื่อชาวไทยและชาวโลก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการฐานทรัพยากรการผลิตให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืน
2. เพื่อให้อาหารที่ผลิตในครัวเรือน ชุมชน และภาคอุตสาหกรรมมีเพียงพอ มีคุณภาพ ปลอดภัย และมีคุณค่าโภชนาการ
3. เพื่อสร้างกระบวนการศึกษาค้นคว้า วิจัย และเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับอาหารตลอดห่วงโซ่
4. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านอาหารให้มีประสิทธิภาพ (โครงสร้างกฎหมาย ระบบสารสนเทศ และอื่นๆ)
5. เพื่อเกิดความมั่นคง ด้านอาหารระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ ทั้งภาวะปกติและวิกฤต

ยุทธศาสตร์ (รวม 4 ยุทธศาสตร์, 24 กลยุทธ์, 103 แนวทาง)

ยุทธศาสตร์ 1	ด้านความมั่นคงอาหาร	(10 กลยุทธ์ 41 แนวทาง)
ยุทธศาสตร์ 2	ด้านคุณภาพและความปลอดภัย	(6 กลยุทธ์ 33 แนวทาง)
ยุทธศาสตร์ 3	ด้านอาหารศึกษา	(5 กลยุทธ์ 17 แนวทาง)
ยุทธศาสตร์ 4	ด้านการบริหารจัดการ	(3 กลยุทธ์ 12 แนวทาง)

รูปที่ 4 กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคงอาหาร

หลักการ : เพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านอาหารอย่างยั่งยืน บริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตอาหารอย่างมีประสิทธิภาพโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

รูปที่ 5 ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคงอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านคุณภาพและความปลอดภัยด้านอาหาร

หลักการ : ดูแลคุณภาพและความปลอดภัยอาหารในห่วงโซ่อาหารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการแก้ไขปัญหาความยากจนของเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง

รูปที่ 6 ยุทธศาสตร์ที่ 2 คุณภาพและความปลอดภัยด้านอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านอาหารศึกษา

หลักการ : เน้นกระบวนการส่งเสริมพัฒนา และวิจัยเพื่อให้เกิดความรู้ ความตระหนัก ในการใช้ทรัพยากรเพื่อผลิตและกระจายอาหารในห่วงโซ่อาหาร ตลอดจนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการบริโภคอาหาร

รูปที่ 7 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านอาหารศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ

หลักการ : พัฒนาการจัดการด้านอาหารของประเทศตลอดทั้งห่วงโซ่อาหารอย่างเป็นระบบให้มีความเหมาะสม สร้างความเข้มแข็งของการดำเนินงานทุกภาคส่วน ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของกระแส โลกาภิวัตน์ รองรับภัยคุกคามต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และสอดคล้องกับกติกา การค้าสากล

3 กลยุทธ์

รูปที่ 8 ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ

กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหาร ของประเทศไทย

กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารของประเทศไทย

(พรบ. คณะกรรมการอาหารแห่งชาติ)

- ความมั่นคงอาหาร
- คุณภาพอาหาร
- ความปลอดภัยอาหาร
- อาหารศึกษา

แนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

- เป็นแผนชั้นนำ
- มีการวิเคราะห์จุดเสี่ยง
- สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- มีหลักฐานทางวิชาการสนับสนุน
- บูรณาการการดำเนินงาน
- เกิดความยั่งยืน

แผนยุทธศาสตร์ด้านอาหารของต่างประเทศ

- อาเซียน
- ออสเตรเลีย
- ญี่ปุ่น
- แคนาดา
- อังกฤษ
- สหภาพยุโรป
- ฯลฯ

- การวิเคราะห์สถานการณ์
- SWOT Analysis

แผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานในประเทศ

- สภาพัฒน์ฯ
- สาธารณสุข
- เกษตรและสหกรณ์
- อุตสาหกรรม
- พาณิชย์
- ฯลฯ

กรอบยุทธศาสตร์ด้านอาหาร

- วิสัยทัศน์
 - วัตถุประสงค์
 - ผลที่คาดว่าจะได้รับ
- 1 ด้านความมั่นคงอาหาร
 - 2 ด้านคุณภาพ & ความปลอดภัยอาหาร
 - 3 ด้านอาหารศึกษา
 - 4 ด้านการบริหารจัดการ

ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่/ เชื่อมโยงระดับนานาชาติ
ประเทศไทย ชุมชน และครัวเรือน

จำเป็นต้องมีงานวิจัย
ใหม่ ๆ สนับสนุน
เพิ่มเติม

มิติด้านอาหารและสุขภาพ

- การเกษตร
- แหล่งอาหาร
- การบริการ

- ส่งเสริม
- ป้องกัน
- บำบัดรักษา
- ฟื้นฟู

• การผลิตอาหารที่มุ่งหมายเพื่อ
โภชนาการและสุขภาพ

• อาหารมนุษย์ อาหารสัตว์ ● คุณภาพ

และพืชพลังงาน

• การเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ

• ปัจจัยภายนอก

● ความปลอดภัยอาหาร
(มีผลต่อผู้บริโภค และ
การค้า)

● ความต้องการสารอาหาร

● การบริโภคอาหาร

● ภาวะโภชนาการที่ดี

● ความรู้ด้านโภชนาการ

● อาหารมีคุณภาพ
และปลอดภัย

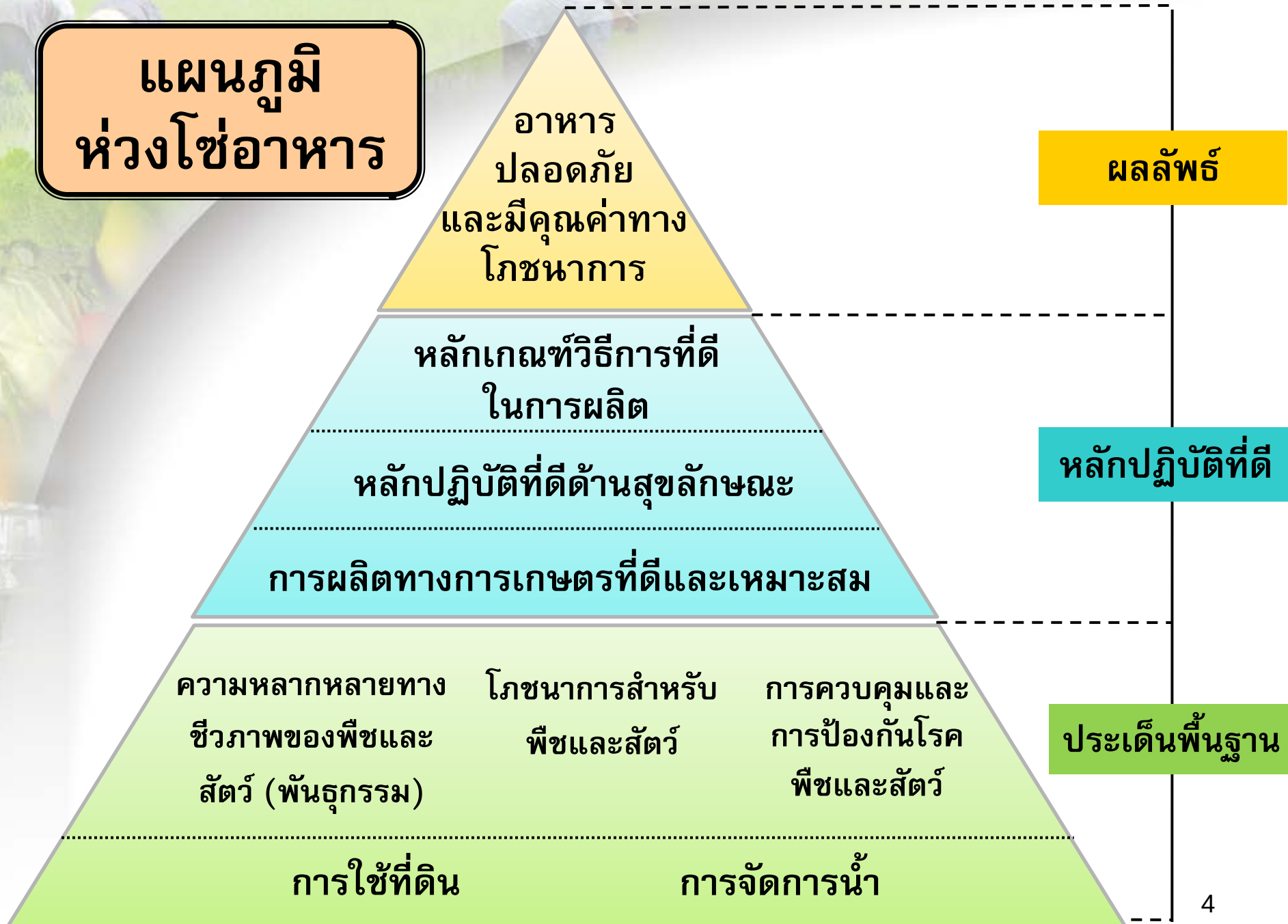
● สุขภาพที่ดี

ความมั่นคงด้านอาหาร

อาหารและโภชนาการศึกษา

วัฒนธรรมด้านอาหาร

แผนภูมิ ห่วงโซ่อาหาร

วิสัยทัศน์

ประเทศไทยผลิตอาหาร
ที่มีคุณภาพและปลอดภัย
มีความมั่นคงด้านอาหารอย่างยั่งยืน เพื่อชาวไทยและชาวโลก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ
บริหารจัดการฐานทรัพยากร
การผลิตให้เกิดประโยชน์
อย่างยั่งยืน

3. เพื่อสร้างกระบวนการศึกษา
ค้นคว้า วิจัย และเผยแพร่องค์
ความรู้เกี่ยวกับอาหารตลอดห่วงโซ่

5. เพื่อเกิดความมั่นคง ด้าน
อาหารระดับครัวเรือน
ชุมชน และประเทศ
ทั้งภาวะปกติและวิกฤต

2. เพื่อให้อาหารที่ผลิตในครัวเรือน ชุมชน
และภาคอุตสาหกรรมมีเพียงพอ มีคุณภาพ
ปลอดภัยและมีคุณค่าโภชนาการ

4. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการด้าน
อาหารให้มีประสิทธิภาพ(โครงสร้าง
กฎหมาย ระบบสารสนเทศ และอื่น ๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคงอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านอาหารศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ

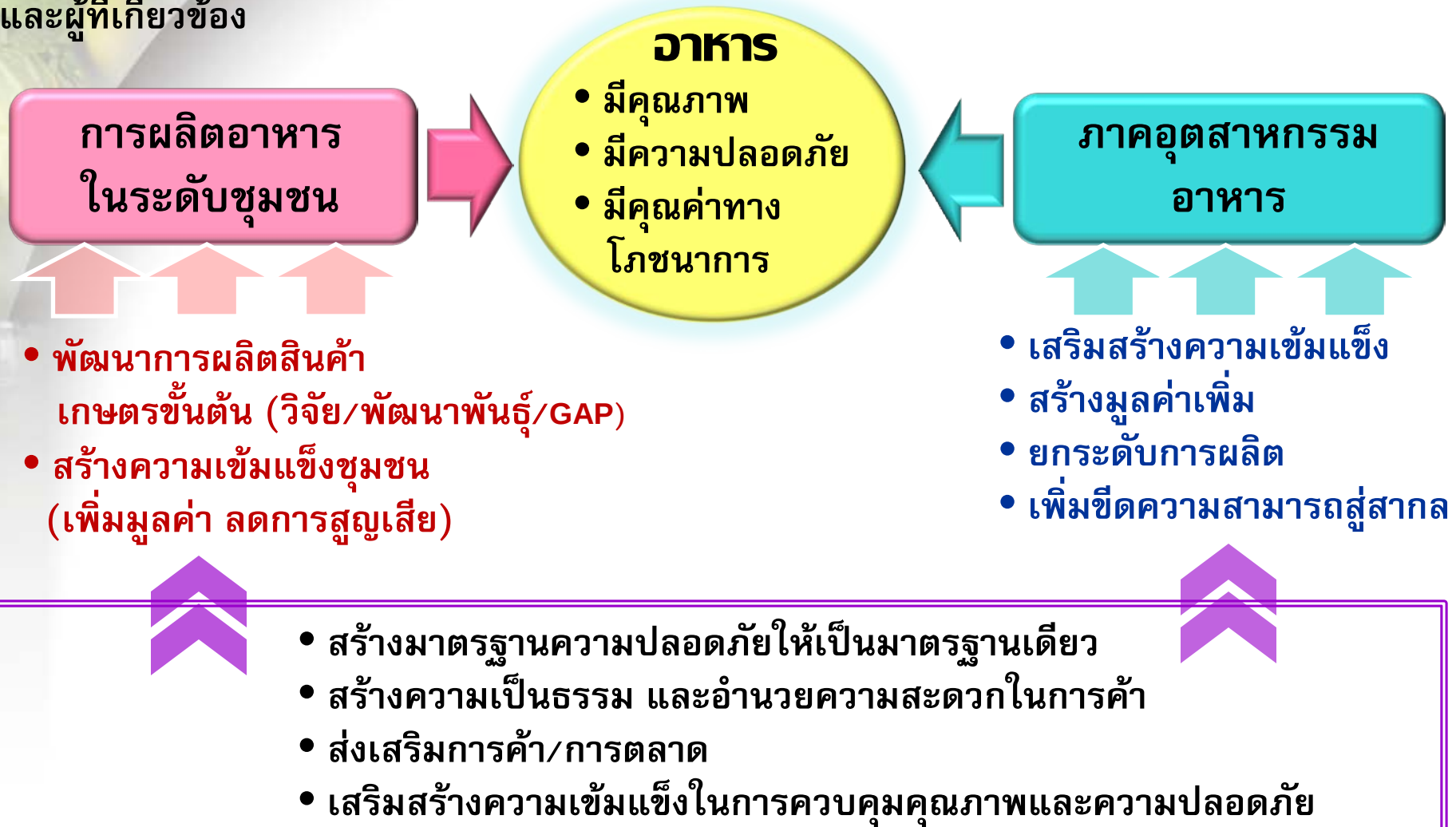
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคงอาหาร

หลักการ : เพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านอาหารอย่างยั่งยืน บริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตอาหารอย่างมีประสิทธิภาพโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 คุณภาพและความปลอดภัยด้านอาหาร

หลักการ : ดูแลคุณภาพและความปลอดภัยอาหารในห่วงโซ่อาหารเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และการค้าทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการแก้ไขปัญหาความยากจนของเกษตรกร และผู้ที่เกี่ยวข้อง

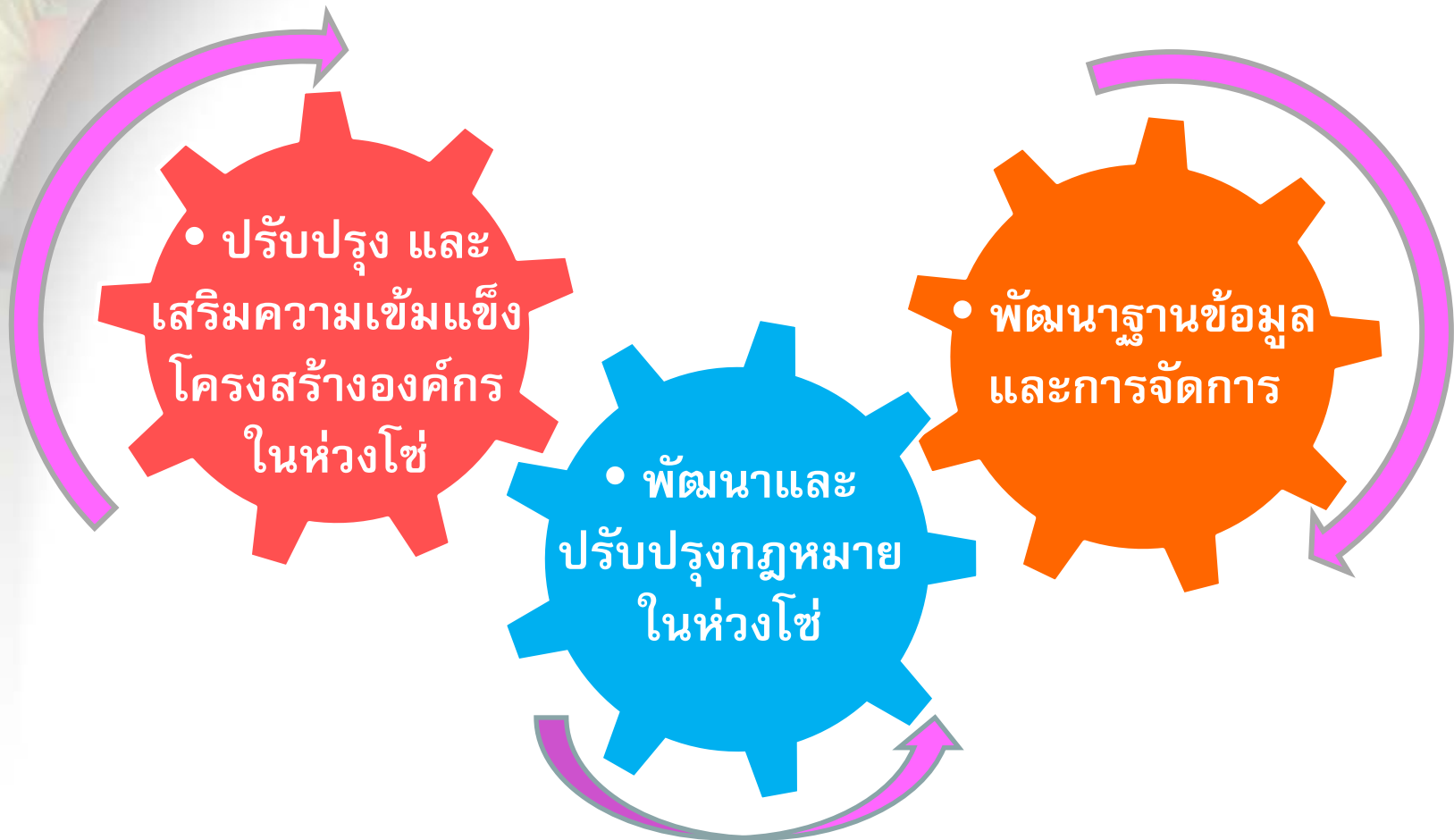
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านอาหารศึกษา

หลักการ : เน้นกระบวนการส่งเสริมพัฒนา และวิจัยเพื่อให้เกิดความรู้ ความตระหนัก ในการใช้ทรัพยากรเพื่อผลิตและกระจายอาหารในห่วงโซ่อาหาร ตลอดจนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการบริโภคอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการบริหารจัดการ

หลักการ : พัฒนาการจัดการด้านอาหารของประเทศตลอดทั้งห่วงโซ่อาหารอย่างเป็นระบบให้มีความเหมาะสม สร้างความเข้มแข็งของการดำเนินงานทุกภาคส่วน ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ รองรับภัยคุกคามต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับกติกาการค้าสากล

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล
รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล บรรยายเรื่อง “การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเตรียมความพร้อมอย่างไรกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่ได้ประชุมและเกิดความคิดที่จะรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน และที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่ประเทศสิงคโปร์ ได้ให้สัตยาบรรณในการใช้กฎบัตรอาเซียน ซึ่งอาเซียนมักจะกล่าวถึง AEC (ASEAN Economic Community) หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นหลัก ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือสามเสาหลัก คือ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และความมั่นคง สิ่งที่จะกล่าวในที่ประชุมคือ เสาที่สอง คือ สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ถ้าพิจารณาอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ จะพบว่า มีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก ซึ่งบางแห่งก็ได้มาตรฐาน บางแห่งก็ไม่ได้มาตรฐาน แต่สำหรับประเทศมาเลเซีย มีการเพิ่มความเข้มแข็งให้สถาบันอุดมศึกษาของประเทศด้วยการทำให้มีคุณภาพทางวิชาการมากขึ้น โดยเน้นในเรื่องของการวิจัยทุกระดับ รวมถึงการขยายตัวทางการศึกษาของประเทศสิงคโปร์และประเทศบรูไน ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงต้องคิดถึงกลไกความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มอาเซียนให้มากขึ้น รวมถึงกรอบของอาเซียนที่กล่าวถึง Food and Energy Security มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีต้องทราบว่า มหาวิทยาลัยในอาเซียนได้ดำเนินการในเรื่องใดไปบ้าง และต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพราะต้องอยู่ร่วมกัน ในส่วนนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำเป็นต้องเรียนรู้ ต้องเข้าใจ ต้องทราบความเป็นไปของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างไร ซึ่งพบว่ามหาวิทยาลัยที่อยู่ในกรอบอาเซียนมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการพัฒนาในด้านของการสร้างกำลังคนภายในประเทศต่าง ๆ รวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว เพราะเป็นกฎบัตรข้อหนึ่งในอาเซียนว่าจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการทำงานของอาเซียน

ในประเด็นที่ 2 การทำงานความร่วมมือที่ใกล้ชิดได้เพื่อนเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และการเป็นเพื่อนทางด้านอุดมศึกษา มีมิติทางด้านสังคม ด้านความมั่นคง มิติด้านเศรษฐกิจที่ตามมา จึงขอบรรยายในส่วนความร่วมมือ ซึ่งกลไกความร่วมมือในกรอบของอาเซียน มีดังนี้

- GMS Higher Education Cooperation Task Force
- ASEAN University Network (AUN)
- SEAMEO RIHED

กฎบัตรอาเซียนกับบทบาทของการอุดมศึกษา

- เน้นเฉพาะภาคประชาชน
- การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายของคนในภาพรวม

บทบาทของการอุดมศึกษาในการบูรณาการของอาเซียน

- การอุดมศึกษากับการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายบุคคลในอาเซียน
- การบูรณาการด้านอุดมศึกษาในอาเซียน

กลไกความร่วมมือด้านอุดมศึกษาในอาเซียน เมื่อกล่าวถึงความร่วมมือในอาเซียน สิ่งหนึ่งถ้ามองอาเซียนเหมือนแผนที่จะทำให้มีความเข้าใจในความเชื่อมโยงทางภาษาและวัฒนธรรมตั้งแต่ในอดีตของประเทศเพื่อนบ้าน เพราะภูมิภาคนี้มีดินแดนที่อยู่ติดต่อกัน และภาษาเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับเด็กไทย ที่จะต้องสามารถใช้ติดต่อสื่อสารกัน และควรพูดได้สามภาษา

กฎบัตรอาเซียนกับบทบาทของการอุดมศึกษา ในส่วนของกฎบัตรอาเซียน มีความชัดเจนที่เน้นใน People-Oriented การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องมีความร่วมมือกับกรอบของอาเซียน เพราะประเทศต่าง ๆ มีความแตกต่างของศักยภาพคนในประเทศ ซึ่งสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ภายในประเทศเท่านั้น แต่เมื่อออกนอกประเทศก็สื่อสารภาษาอังกฤษไม่ได้เช่นเดียวกัน แต่ละประเทศจึงจำเป็นต้องลดช่องว่าง และต้องส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนั้นในกฎบัตรยังกล่าวถึงความร่วมมือในเรื่องของธุรกิจ อาชีพต่าง ๆ ความสามารถ และการเคลื่อนย้ายแรงงาน จึงเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องวางแผนเพื่อดำเนินการต่อไป

การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายบุคคลในอาเซียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้นำเสนอในเรื่องของ

- การพัฒนาหลักสูตร ซึ่ง ASEAN Studies อยู่ในหลักสูตรโครงสร้างหลักสูตรพื้นฐานของมหาวิทยาลัยให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยทราบความหมายของ ASEAN Studies เพราะหมายถึงมิติของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ภาษา สิ่งต่าง ๆ ที่รวมอยู่ด้วยกัน ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยล้มเหลว เพราะการเรียนรู้ในระบบของการฟังในระบบการเรียนภาษา สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับการอุดมศึกษาไทย

- การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะให้กำลังคนในตลาดแรงงาน เพราะอุดมศึกษาเป็นแหล่งซึ่งสามารถจะให้การพัฒนามอบในส่วนตัวบุคคลได้ ซึ่งประเทศต่าง ๆ กำลังขาดแคลนบุคลากรวัยทำงาน จึงแก้ปัญหาด้วยการนำคนจากภายนอกประเทศเข้าไปทำงานในประเทศ ด้วยวิธีการให้ทุนสนับสนุนการศึกษาเพื่อประหยัดงบประมาณการใช้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิ่งนี้ประเทศไทยจะต้องคิดในเรื่องที่นักศึกษาได้รับทุนไปแล้วไปทำงานในต่างประเทศ

- ส่งเสริมการจัดทำ Mutual Recognition Arrangement (MRA) ในอนาคตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อาจไปทำงานในกลุ่มอาเซียนอีก 9 ประเทศ ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการให้มหาวิทยาลัยต่างประเทศรู้จักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีถึงจุดดีจุดเด่นของมหาวิทยาลัย

- ส่งเสริมการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการในกรอบอาเซียน ซึ่งหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนเริ่มแล้ว และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ควรจะเริ่มทำ WIL ด้วยการส่งนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นผู้ที่มีศักยภาพ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีต้องคิดว่าจะอยู่ในกรอบไม่ได้แล้ว ต้องออกไปต่างประเทศและต้องเรียนรู้ว่าต่างประเทศเป็นอย่างไร เพราะนักศึกษาต่างประเทศมาเรียนรู้แต่ละอาชีพในประเทศไทย แล้วกลับไปพัฒนาอาชีพในประเทศไทย จึงเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยพึงตระหนักว่าจำเป็นต้องเรียนรู้ผู้อื่น และสิ่งสำคัญคือตัวคณาจารย์จะต้องเรียนรู้ในส่วนนี้ด้วย

การเคลื่อนย้ายบุคคลในภาคอุดมศึกษา

การเคลื่อนย้ายบุคคลในภาคอุดมศึกษา จะเน้นที่ Mobility of Students, Faculty and Researches ในกรอบของอาเซียนและก่อให้เกิด 3 สิ่งคือ

1. กลไกในเรื่องของการประกันคุณภาพอย่างหนึ่งในตัวบัณฑิต ซึ่งประเทศฟิลิปปินส์และมาเลเซีย อยู่ระหว่างการปฏิบัติและดำเนินการแล้ว

2. เมื่อมีการเคลื่อนย้ายบุคคลในภาคอุดมศึกษา จะเกิดการถ่ายโอนหน่วยกิต จากการศึกษาที่นักศึกษาต่างประเทศมาทำงานในประเทศไทย

3. บัณฑิตต้องมีคุณภาพ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศและจะต้องพัฒนาในส่วน of สถาบันด้วย

ในกรอบของ ASEAN Southeast Asia มีหน่วยงานที่ทำงานเรื่องนี้ในกรอบระดับภูมิภาค หน่วยงานที่ทำคือ AUN-Quality Assurance ขณะนี้มี QA Guide Line ออกใช้แล้วในกรอบอาเซียน 10 ประเทศ และขอสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดทำหลักสูตรในคณะวิศวกรรมศาสตร์หรือคณะ บริหารธุรกิจ ผู้ประเมิน (Assessor) ต้องเชิญมารับฟังการจัดทำหลักสูตรเป็นภาษาอังกฤษ และพร้อมที่จะรับ การสัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษกับผู้รับผิดชอบต่อหลักสูตร และในอนาคตประชากรไทยที่จำนวนลดน้อยลง ที่นั่งใน มหาวิทยาลัยจะเกินจำนวนคนเข้าเรียน ถึงแม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จะพยายามส่ง สัญญาณก็ตาม พร้อมทั้งอยู่ระหว่างหากลไกมาตรการทางกฎหมาย เพื่อควบคุมการเปิดสถาบันอุดมศึกษาใน ประเทศไทย เพื่อป้องกันการเกิดสถาบันการศึกษาใหม่ จนขาดประสิทธิภาพ

หน่วยงาน SEAMEO RIHED

ในเรื่องของ Harmonization ของอาเซียน ขณะนี้ในกรอบของอาเซียนมีปัญหาเรื่องระบบ การศึกษาที่แตกต่างกันอยู่ระหว่างการปรับระบบการศึกษา การควบคุมคุณภาพการศึกษาที่ต้องได้รับการรับรอง ระดับภูมิภาค ซึ่งต้องให้ผู้ประเมินภายนอกจากต่างประเทศเป็นผู้ประเมินในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงต้องพัฒนาหลักสูตรด้วยการพิจารณาจากกรอบของภูมิภาคอาเซียน ว่าดำเนินการอย่างไร และสังเกตประเทศเพื่อนบ้านว่าดำเนินการอย่างไรด้วย

AUN-QA Criteria ตัวรายละเอียดของ Criteria ที่ใช้ประกอบด้วย

- Teaching and Learning วิธีการเรียนการสอนที่เปลี่ยนไปต้องเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอน ต้องสอนในห้องให้น้อยลง แล้วให้เด็กอ่านหนังสือมากขึ้น เรียนรู้จากแหล่งอื่น ๆ จึงจะสามารถครอบคลุม ความรู้ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วในอนาคต

- Research ในเรื่องงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมี องค์ประกอบที่สำคัญคือ

1. ต้องมีบัณฑิตนักปฏิบัติ
2. ต้องมีระบบห้องสมุดที่ดี
3. ต้องมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่รับรองงานวิจัย

สามองค์ประกอบนี้เป็นหลัก มหาวิทยาลัยจึงต้องคิดทำโครงการด้วยการใช้โครงการเงินกู้ โดยคำนึงถึงสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานของมหาวิทยาลัย ต้องลงทุนโดยการอาศัยโครงการเงินกู้เป็นหลัก

- Service เรื่องการให้บริการ มหาวิทยาลัยต้องออกไปให้บริการทางด้านวิชาการภายนอก มหาวิทยาลัย

- Ethics มหาวิทยาลัยจะต้องสร้างบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อตอบรับความเสี่ยงสะท้อนที่ดี ของบัณฑิต

- HRD เรื่องการพัฒนาบุคคล มหาวิทยาลัยจะต้องจัดทำแผนพัฒนาบุคคลในระบบต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

Harmonization on HE in Southeast Asia

ในเรื่องของหลักสูตรจะต้องจัดทำให้มีเกณฑ์มาตรฐานที่เหมือนกันและเรื่องของปฏิทิน การศึกษา ขณะนี้ประเทศต่าง ๆ อยู่ระหว่างปรับเวลาการเปิด - ปิด ภาคการศึกษา

ในเรื่องของ A System of Readable and Comparable Degree สิ่งนี้ต้องเหมือนกัน มหาวิทยาลัยทำหลักสูตรจะต้องคิดเปรียบเทียบในลักษณะของหลักสูตรที่มีอยู่ที่ประเทศอื่นด้วย ซึ่ง QA ขณะนี้ ได้ดำเนินการไป 6 ประเทศแล้ว

เรื่องของการ Share Best Practices of QA ประเทศไทยต้องนำข้อดีและข้อเสียมาปรึกษาหารือกัน ถึงรูปแบบที่จะใช้ในกรอบอาเซียนและปรับให้เข้ากับทุกประเทศ เพราะทุกประเทศมีระบบ QA ของตัวเอง

เรื่องของประเทศไทยกับอาเซียน นอกจาก QA (Quality Assurance) แล้วยังมีเรื่องของ QF (Quality Framework) ที่กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่จะจบว่าเป็นอย่างไร ซึ่งระบบของ EU จะกำหนด คุณสมบัติของบัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จออกมามีคุณสมบัติที่ชัดเจน จะมีสิ่งที่ชี้ชัด

เรื่องของ Mobility ที่เราสามารถเข้าร่วมได้ก็มี GMS ซึ่งขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้ทุนการศึกษาปีละ 50 ทุน ไปศึกษาในประเทศอินโดนีเซียกับมาเลเซีย โดยมีข้อแม้ว่า สถาบันที่ส่งจะต้องรับเด็กมาเรียนที่สถาบันของตนเองในจำนวนที่เท่ากัน ในเรื่องของการวิจัย ขณะนี้ตั้ง ASEAN Research Cluster ขึ้น เพื่อจะใช้ประโยชน์ในการวิจัยเพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พยายามผลักดันให้เกิดขึ้นในกรอบความร่วมมือของ 10 ประเทศในกลุ่มอาเซียน และขอเสนอให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดประชุมสภามหาวิทยาลัยที่ประเทศเวียดนาม 1 ครั้ง และประเทศอินโดนีเซีย 1 ครั้ง เพื่อที่จะได้เรียนรู้เชิงลึกและทราบถึงสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในบริษัทของ อุดมศึกษา และอาจทำให้วิสัยทัศน์ของสภามหาวิทยาลัยเปลี่ยนไป

ข้อเสนอแนะ

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์

1. การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ประเทศไทยมีโอกาสทั้งทางด้านการบวกและด้านลบ ซึ่งด้านลบผู้อื่นได้ประโยชน์ เพราะประเทศกลุ่มอาเซียนได้ติดตามดำเนินการเรื่องแรงงานในประเทศอื่น แล้วนำกลับไปพัฒนาประเทศของตน สำหรับด้านบวกขึ้นอยู่กับว่าประเทศไทยจะติดตามการกระทำของกลุ่มประเทศอาเซียน แล้วเริ่มเตรียมการรับรองสิ่งดังกล่าวหรือไม่

2. การทำสัญญาเพื่อเปิดสู่อาเซียน ซึ่งพิจารณาถึงความได้เปรียบมากกว่าเสียเปรียบ แต่ประเทศไทยต้องลงมือปฏิบัติให้เป็นความจริง (Realised) ตามเกณฑ์ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ มีศักยภาพ (Potential) ในทางที่จะเกิดขึ้นได้เป็นประโยชน์มาก และสิ่งสำคัญรัฐบาลต้องมีความชัดเจนในการจัดการเรื่องดังกล่าว

3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นส่วนหนึ่งของภาครัฐบาลจึงต้องรับผิดชอบ ในส่วนนี้เช่นเดียวกัน และสามารถดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ที่หลายประเทศได้ดำเนินการแล้ว ซึ่งมีได้ขัดแย้งกับ นโยบายหลักของรัฐบาลในหลายเรื่องเกี่ยวกับอาเซียน ทางด้านภาษาอาเซียน ประเทศไทยไม่ค่อยสนใจ ส่งเสริมภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน มหาวิทยาลัยจึงควรสนับสนุนในเรื่องภาษาของกลุ่มอาเซียน ด้วยการจัดทำ โครงการที่ชัดเจน มีแผนที่ชัดเจน คือ มีโครงการเล็ก ๆ แต่ชัดเจน

4. เรื่องของการสอนโดยไม่ต้องสอน เป็นเรื่องที่สำคัญมากและเป็นเรื่องใหญ่ของประเทศไทย อาจารย์จึงมีภาระกิจที่สำคัญที่จะต้องเปลี่ยนห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนมิใช่ห้องสอน มหาวิทยาลัยต้องสร้าง นักศึกษาด้วยการที่ให้นักศึกษาทราบถึงวิธีการที่จะเรียนรู้ มิใช่ให้ความรู้

ภาพประกอบการบรรยายของ รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล
รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

ความร่วมมือด้านการศึกษา: สู่การขับเคลื่อน ประชาคมสังคมวัฒนธรรมอาเซียน

รองศาสตราจารย์ ดร. พินิติ รตะนานุกูล
รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

Outline

กลไกความร่วมมือด้านอุดมศึกษาในอาเซียน

GMS HECTAF

ASEAN University Network

Associated Members

Affiliated

Partner

SEAMEO
RIHED

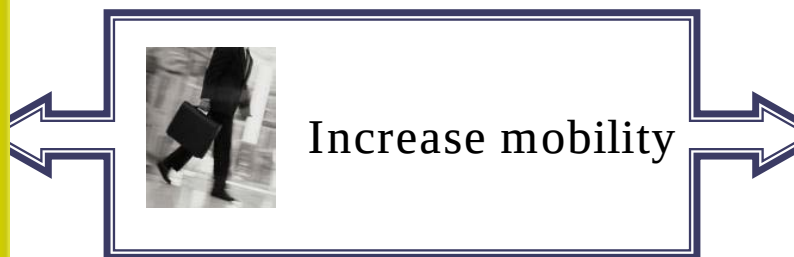
กฎบัตรอาเซียนกับบทบาทของการอุดมศึกษา

- Promote a **people-oriented** ASEAN
- To **develop human resources through closer cooperation in education** and LLL and in S&T
- To facilitate **movement of business persons, professionals, talents and labour**

ASEAN Charter: Article 1

การส่งเสริมการเคลื่อนย้ายบุคคลในอาเซียน

- การท่องเที่ยว
 - การทำธุรกิจ
 - การศึกษา
- ฯลฯ

บทบาทของอุดมศึกษา

- การพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เช่น ASEAN Studies ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน
- การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะให้กำลังคนในตลาดแรงงาน
- การส่งเสริมการจัดทำ Mutual Recognition Arrangement (MRA)
- การส่งเสริมการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการในกรอบอาเซียน

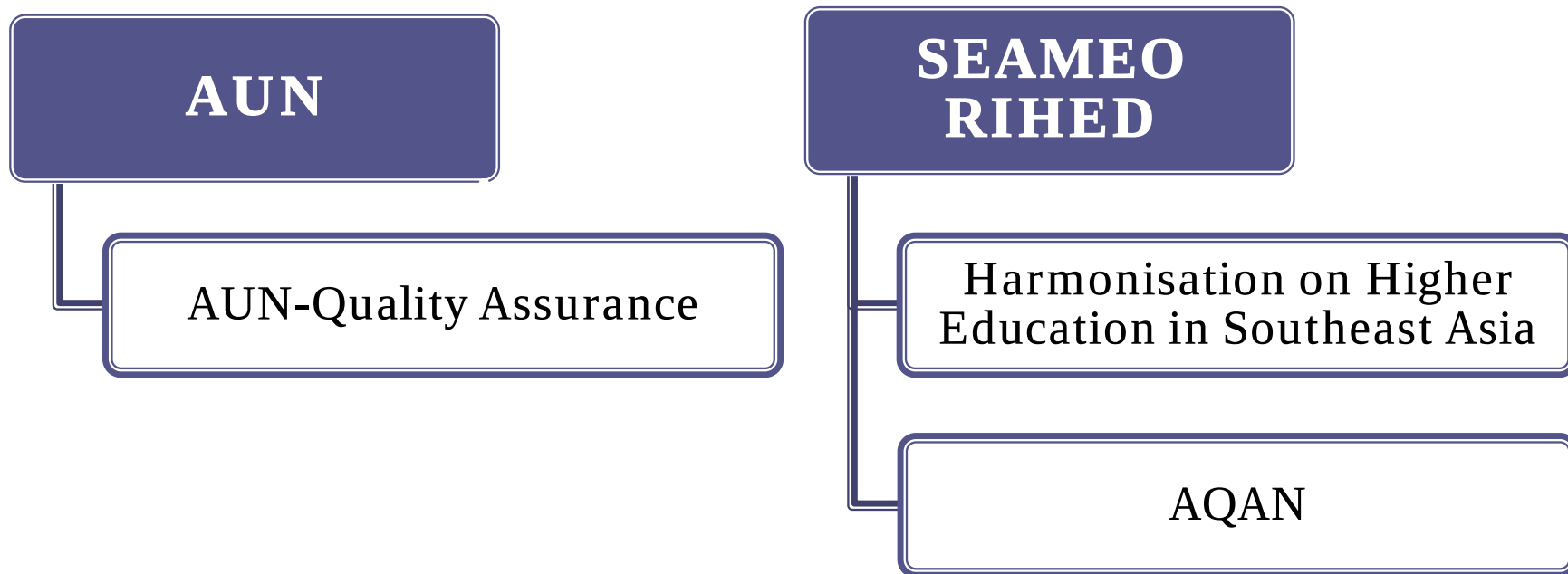
การเคลื่อนย้ายบุคคลในภาคอุดมศึกษา

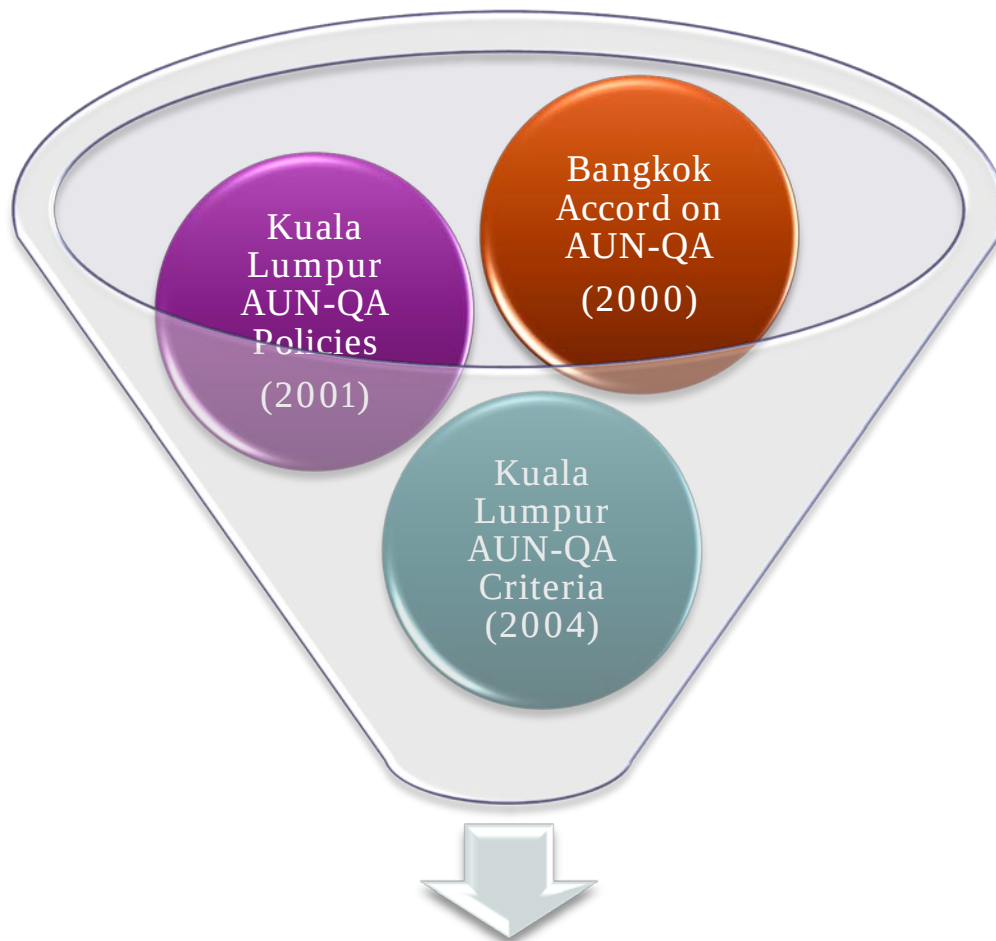
Mobility of
Students,
Faculty and
Researchers

Quality Assurance in Southeast Asia

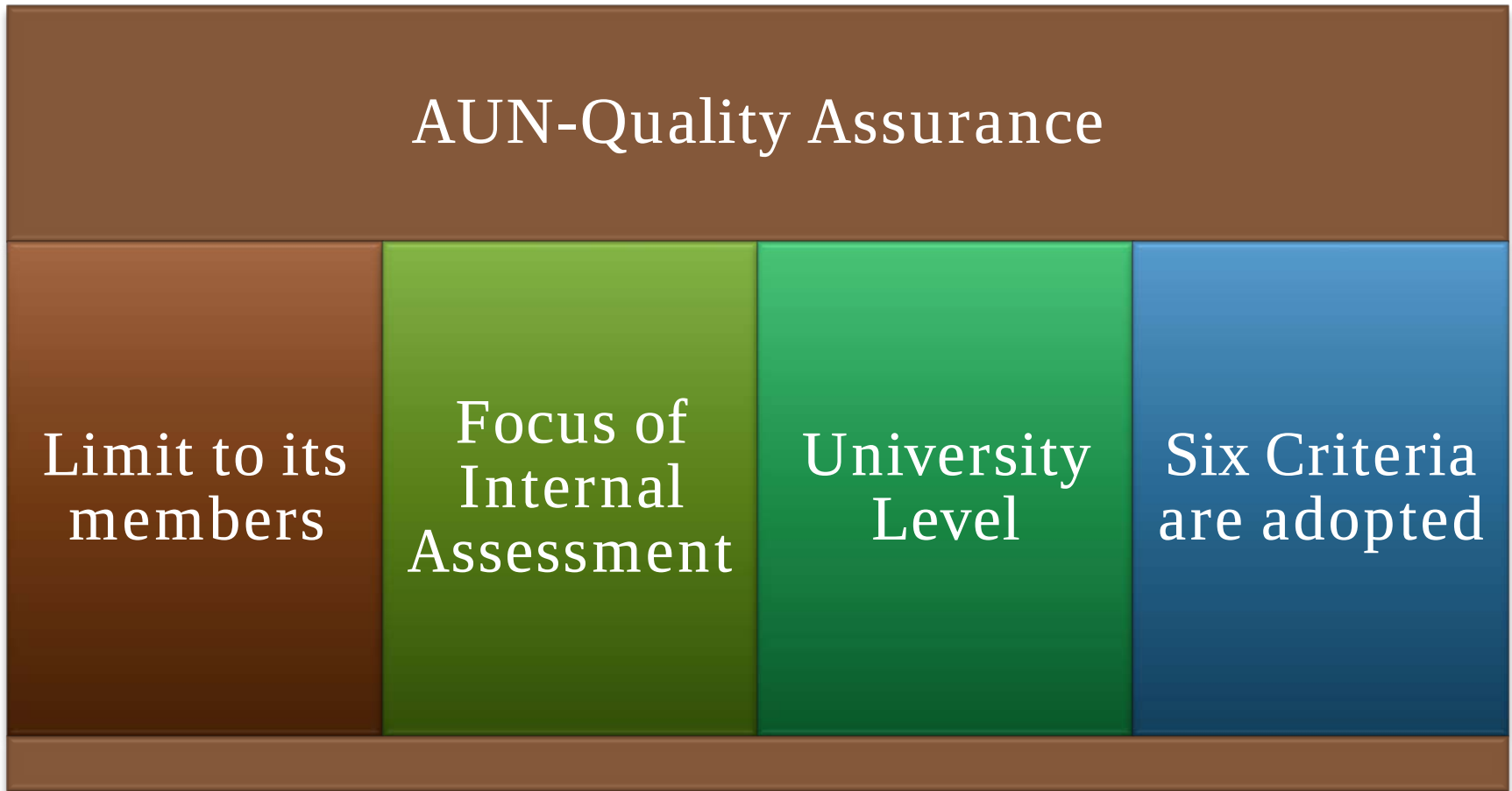

AUN-Quality Assurance

AUN Quality Assurance

AUN-Quality Assurance

- Evaluation
- External audits

QA
Systems

- Course Curriculum
- Academic Staff
- Student Assessment
- Learning Process
- Environmental , Health and safety standard
- Learning Resources

Teaching and Learning

- Funding and Facilities
- Research output

Research

- Benefits for member countries

Services

- National code of Ethics
- Regional Code of Ethics

Ethics

- Establish systematic HRD programme
- Support and facilitate HRD

HRD

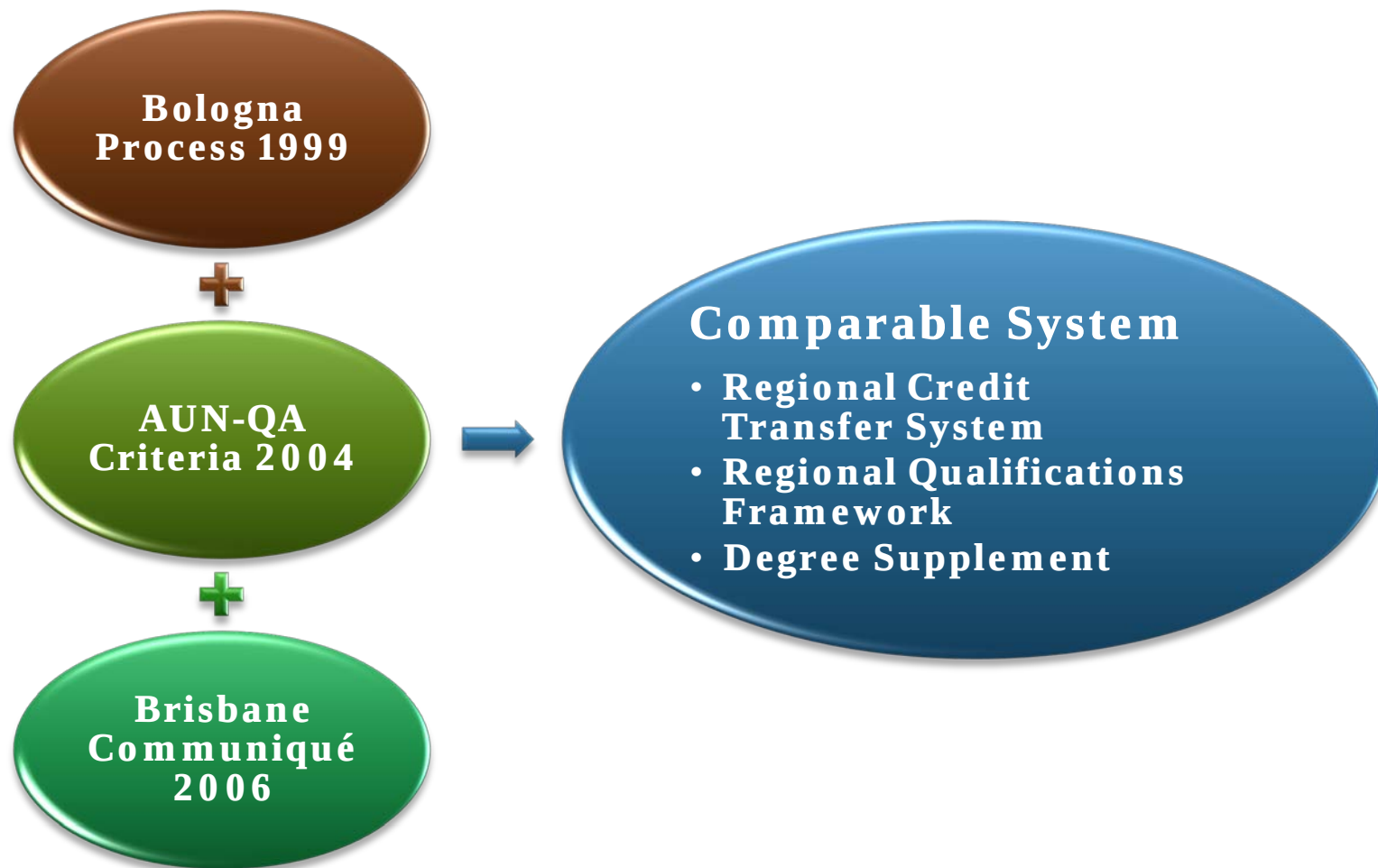
Harmonisation on HE in Southeast Asia

A system of Quality Assurance: Existing System in Region

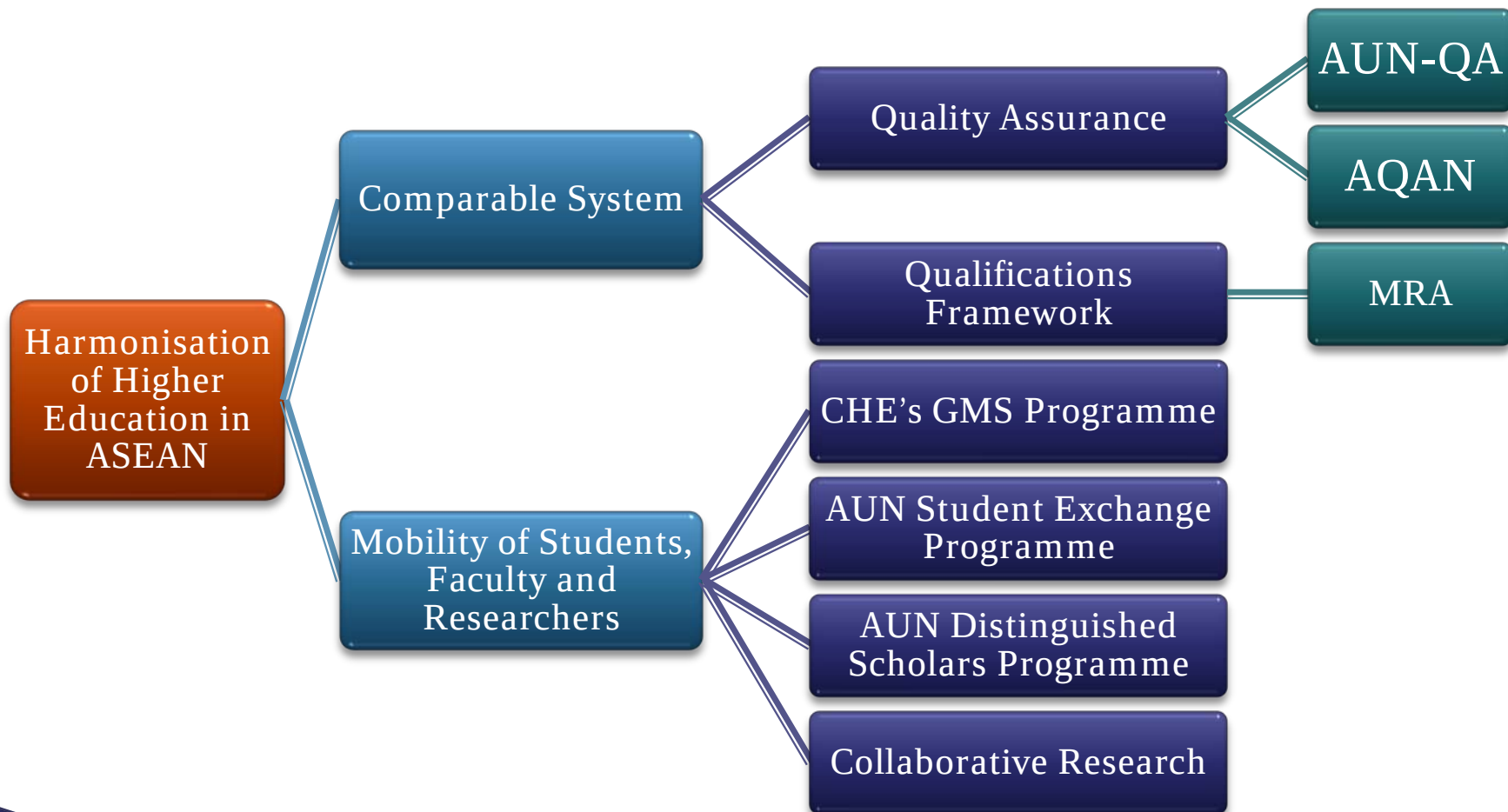
A system of Readable and Comparable Degree

ASEAN QA Network: AQAN

การบูรณาการการอุดมศึกษาในอาเซียน

ขอบคุณ

Thank you

Terima Kasih

Salamat

Cám ơn

Merci

Danke

Mange tak

Grazie

Gracias

Higher Education Commission

Ministry of Education

328 Si Ayutthaya Road, Bangkok, Thailand

Tel: +66 2 610 5215

Fax: +66 2 610 5217

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

บทสรุปการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชภัฏบุรีรัมย์

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช

บทสรุป
การ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์
เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี

**ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช บรรยายเรื่อง “บทบาทสภามหาวิทยาลัยในกำกับดูแลและ
พัฒนามหาวิทยาลัยเน้นการพัฒนาการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี
รวมทั้งการจัดโครงสร้างและระบบการบริหาร”**

กราบเรียนท่านนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และท่านผู้บริหารทุกท่าน
การบรรยายวันนี้จะบรรยายเฉพาะความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยและวิธีการปฏิบัติ
ซึ่งจะพูดเพียงกว้าง ๆ และทางที่ดีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นน่าจะเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ดีที่สุด

การบรรยายจะใช้เวลาหนึ่งชั่วโมงและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นอีกหนึ่งชั่วโมงตามที่ได้เรียน
นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีไว้ การบรรยายเรื่องการทำหน้าที่สภามหาวิทยาลัย คงมีส่วนหนึ่ง
ที่เป็นหลักการสำคัญ ๆ แต่หลักการนั้นเมื่อนำไปปฏิบัติจะขึ้นอยู่กับสถานะแวดล้อม กาลเทศะ บริบท
ต้องใช้วิจารณญาณอย่างมากเรื่องที่จะบรรยายนี้คงมีได้เน้นว่าอย่างใดถูกหรือผิดเป็นหลักใหญ่ แต่ที่แน่นอน
มีหลายเรื่องที่สามารถบอกได้ว่าลักษณะนี้ถูกหรือผิด แต่โดยทั่วไปแล้วหลายเรื่องมิใช่ขาวกับดำต้องใช้วิจารณญาณ
พอสมควร เพราะฉะนั้นการแลกเปลี่ยนกันน่าจะเป็นการเรียนรู้วิธีทำหน้าที่สภามหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด
ในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัยจะบัญญัติไว้ว่า สภามหาวิทยาลัยคืออะไร แต่เมื่อโยง
เข้าสู่วิธีปฏิบัติความคิดความเชื่อของคนในประเทศไทยเข้าใจว่าคิดต่างกัน สภามหาวิทยาลัยในอดีตเป็นสภา
นโยบาย คือคอยอนุมัติหรือไม่อนุมัติเรื่องที่ฝ่ายบริหารเสนอเข้าสภามหาวิทยาลัยแล้วผ่านเรื่องไปยังสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา ทุกเรื่องผ่านหมดและมีข้อกำหนดว่าเรื่องใดต้องเข้าสภามหาวิทยาลัยนี้เป็นวิธีเก่า
แต่ปัจจุบันนี้สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ “ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย” ตามพระราชบัญญัติ
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ความหมาย คือ เป็นกลไกสูงสุดขององค์กร (Governance Mechanisms)
ในการที่จะให้องค์กรเป็นหรือไม่เป็นอย่างใด เพราะฉะนั้นถ้าองค์กรเกิดความผิดพลาดผู้รับผิดชอบ คือ สภา
มหาวิทยาลัยในประเทศไทยคนทั่วไปเมื่อเกิดเหตุจะโทษอธิการบดี คณบดี หรือคณาจารย์ทั้งหลายที่จริงแล้ว
ผู้รับผิดชอบคือสภามหาวิทยาลัย การที่ได้เริ่มทำงานในสภามหาวิทยาลัยเมื่อสามสิบปีที่ผ่านมามีความเข้าใจ
สภามหาวิทยาลัยแบบหนึ่ง แต่ความเข้าใจในเวลานี้แตกต่างไปจากเดิม เพราะได้มีโอกาสเรียนรู้จากการทำหน้าที่
นายกสภามหาวิทยาลัย และเป็นประธาน กกอ. รวมทั้งเป็นกรรมการธนาคารไทยพาณิชย์เพื่อให้อยู่ช่วยคิดในการทำ
CSR ค็นำมาให้สังคมเกี่ยวกับเรื่องเยาวชน เมื่อได้เข้าไปทำงานได้พบเห็นการบริหารงานภาคเอกชน การบริหารงาน
การเงิน มีตัวระบบที่แข็งแกร่งมาก และได้เห็นระบบกำกับดูแลที่มีรูปแบบแตกต่างจากของระบบอุดมศึกษา
ทำให้มีความเข้าใจว่าหน้าที่กำกับดูแล หมายความว่า เป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมดไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีจะต้องเป็น
ผู้ตัดสินใจสูงสุด เป็นผู้บอกตำแหน่งบอกทิศทาง แต่สังคมไทยไม่ได้คิดเช่นนี้ เมื่อปฏิบัติจริงก็ไม่ตรงกัน ในกฎหมาย
หลายฉบับบ่งบอกไว้ชัดเจนว่าสภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับดูแล แต่ในระบบธนาคารและตลาดหลักทรัพย์
มีระบบกำกับดูแลระบบการเงินที่แข็งแกร่งมาก ระบบกำกับดูแลระบบอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษาไม่แข็งแกร่ง จึงไม่สามารถใช้กลไกบังคับในจุดที่สำคัญเชิงระบบ ถึงมีกลไกก็เป็นการบังคับในจุด
เล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่สาระสำคัญ ทุกครั้งที่ได้ไปบรรยายจะสนับสนุนมหาวิทยาลัยทุกแห่งว่าถ้าต้องการให้

มหาวิทยาลัยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ระบบที่ดีต้องสร้างเองอย่ารอให้ผู้อื่นมาสร้างให้ เพราะสร้างเองจะแข็งแรงกว่าและต้องคิดว่าเพื่อทำประโยชน์ให้บ้านเมือง การที่มาดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยก็เพื่อทำหน้าที่แทนบ้านเมืองและสังคม ด้วยการควบคุมดูแลมหาวิทยาลัยจากการที่เคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยและนายกสภามหาวิทยาลัยมติดลเมื่อห้าปีที่ผ่านมาพบว่าคำนิยาม “การกำกับดูแลมหาวิทยาลัย” มีความหมายลึกมากกว่าที่คิด เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกรณีตัวอย่างของมหาวิทยาลัยอีสาน ถ้าท่านเป็นนายกสภาและกรรมการสภามหาวิทยาลัยอีสานท่านคิดว่าควรต้องรับผิดชอบอย่างไร

ข้อคิดเห็นและเสนอแนะ

นายธีระยุทธ ฉายสว่างวงศ์

- ลาออกทันที และก่อนเข้าดำรงตำแหน่งต้องคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ต้องสืบประวัติ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี

นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ

- สิ่งนี้เป็นอุทาหรณ์ที่ดี สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับดูแล หมายถึง สภามหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบแต่กรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบหรือไม่จะต้องดูว่ากรรมการที่นั่งอยู่ในที่ประชุมให้ความคิดเห็นอะไรต่อสภามหาวิทยาลัยหรือไม่ ถ้าได้สอดส่องดูแลมหาวิทยาลัยด้วยความตั้งใจก็ต้องรับผิดชอบแต่อธิการบดีต้องรับผิดชอบ แต่ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่มีความตั้งใจอนุมัติให้ปริญญาบัตรตามผู้อื่นต้องรับผิดชอบ เลขานุการสภามหาวิทยาลัยจึงต้องจดรายงานการประชุมอย่างรัดกุมเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประชุม

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช

จะเกิดคำถามที่ว่าเวลาที่ผ่านมาสภามหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้พิจารณาหรือไม่ได้พิจารณาเรื่องใดบ้าง เรื่องใดที่สำคัญนำไปสู่ปัญหาที่เกิดขึ้นที่สภามหาวิทยาลัยควรจะเป็นผู้กำหนดอนุมัติตรวจสอบทั้งหลาย จากการคาดเดาคิดว่าสภามหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่มีคณะกรรมการที่คอยตรวจสอบกิจการหลักและตรวจสอบสถานะการเงินของมหาวิทยาลัย จากการศึกษาข้อมูลพบว่าเรื่องการเงินไม่ได้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัยก็ได้เรียกร้องแสดงให้เห็นว่าสภามีได้ทำหน้าที่อย่างครบถ้วนตามกลไกการตรวจสอบ จะเห็นได้ว่ายังมีโอกาสที่จะปรับปรุงสภามหาวิทยาลัยอีกมากถ้าจะให้มหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้าจริง การที่ได้เคยศึกษาเรื่องหลักการกำกับดูแลจากหลักสูตรของ IOD ทำให้เข้าใจและทราบถึงความจริงเชิงลึกในการทำหน้าที่กำกับดูแลตามหลักการ

นายสุนทร อรุณานนท์ชัย

เรียนว่าทุกท่านทราบกรณีตัวอย่างนี้และมหาวิทยาลัยอีสานเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนตั้งขึ้นเพื่อหาทำไรการที่สภามหาวิทยาลัยจะตรวจสอบทุกเรื่องคงจะยาก แต่ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยกำกับให้มหาวิทยาลัยเปิดเผยการแสดงผลหรืองบการเงินให้สภามหาวิทยาลัยทราบก็จะไม่เกิดปัญหา

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช

สภามหาวิทยาลัยจะต้องรับผิดชอบต่อสังคม (Accountable) และวิธีที่จะรับผิดชอบต่อสังคม คือ นายกสภากับกรรมการสภามหาวิทยาลัยจะต้องช่วยกันทำให้ตัวระบบการกำกับดูแลให้เข้มแข็ง โดยเฉพาะ เรื่องการเงินที่ไม่ได้มีการตรวจสอบ และระบบการตรวจสอบต้องมีสองชั้น คือ จัดทำรายงานประจำปีต่อสภามหาวิทยาลัยชั้นหนึ่ง อีกชั้นหนึ่งมีกรรมการตรวจสอบที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เข้าใจวิธีการตรวจสอบมาเป็นประธานแล้วทำให้มีระบบตรวจสอบภายในมหาวิทยาลัยโดยมีเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง สภามหาวิทยาลัยอีสานไม่มีระบบตรวจสอบจึงแสดงว่าสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่บกพร่อง และนายกสภามหาวิทยาลัยควรจะต้องถูกขึ้นบัญชีดำ (Black list) ยกเว้นมีหลักฐานเหตุผลว่านายกสภาได้ทำหน้าที่อย่างดีแล้ว

หน้าที่ความรับผิดชอบ

สภามหาวิทยาลัยกำกับดูแลสถาบัน สถาบันอยู่ในระบบอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดูแลระบบ โดยที่ทั้งหมดทำงานเพื่อบ้านเมือง เพื่อความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นในการที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ก็ดูแลกำกับตัวสถาบัน (Act Institutionally) แต่มีได้มองเฉพาะผลประโยชน์ของสถาบันฝ่ายเดียว ต้องมองประโยชน์ของบ้านเมืองเป็นเป้าหมายสุดท้าย ที่ว่า Think Systematically & Nationally. System หมายถึง Higher Education System คือมองตัวระบบของอุดมศึกษาที่เป็นตัวขับเคลื่อนความเจริญของบ้านเมือง แล้วสถาบันเป็นส่วนหนึ่งของตัวระบบ เพราะฉะนั้นกรรมการสภามหาวิทยาลัยจะต้องมีมุมมองอย่างนี้ ถ้าเมื่อไหร่กรรมการสภามหาวิทยาลัยคิดว่าเป้าหมาย มีอย่างเดียว คือ ทำให้สถาบันนั้น มหาวิทยาลัยนั้นเจริญ อย่างอื่นไม่สนใจถือว่าคิดผิด เพราะอาจจะเป็นการ ทำร้ายบ้านเมืองได้ หรือทำให้ระบบรวน ในความเป็นจริงแล้วระบบอุดมศึกษาต้องการอุดมศึกษาที่แตกต่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยแบบไหนก็เป็นมหาวิทยาลัยที่ยอดเยี่ยมได้ทั้งสิ้น ตอนนั้นก็ชัดเจนแล้วว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โชคดีกว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ที่ไม่ต้องปรับตัวมาก เพราะมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เก่งเรื่องเทคโนโลยี เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี และยิ่งนับวันมหาวิทยาลัยในกลุ่มนี้เป็นความต้องการสูง แต่การที่จะให้เป็นเลิศด้วยตัวเองโดยไม่คบค้ากับมหาวิทยาลัยอื่นนั้นทำได้ยาก จึงต้องคบค้ากับ มหาวิทยาลัยแห่งอื่นที่มีความชำนาญแบบอื่น และต้องทำความร่วมมือกับฝ่าย Demand Side มากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งทำได้หลายวิธีวิธีหนึ่งคือหนึ่งเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมาจาก Demand Side จำนวนหนึ่งมาช่วย

การเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

การเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยสิ่งที่ได้รับมิใช่เงิน แต่เป็นเกียรติที่ได้รับและความสุข ที่ได้จากการให้ แต่เวลาที่ให้ประสบการณ์ ให้คำแนะนำ จะต้องระวังในเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) สภามหาวิทยาลัยต้องการคนที่มีความคิดที่แตกต่างหลากหลายและประสบการณ์ที่หลากหลายด้วย และต้องมาจากหลายที่มาจากหลากหลายความคิดเห็นที่แตกต่างกันแล้วมาทำงานเป็นองค์คณะจึงจะมีความเข้มแข็งได้ การทำหน้าที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นการทำโดยองค์คณะ นายกสภามหาวิทยาลัยมิใช่ผู้ที่จะตัดสินใจแต่เป็นผู้ดำเนินการเพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ดีโดยองค์คณะ กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่รับฟังซึ่งกันและกัน แล้วลงมติเป็นมติขององค์คณะ เมื่อมีการลงมติด่วนร่วมกันแล้ว แม้มติไม่เป็นเอกฉันท์ก็ต้องเคารพเสียงส่วนใหญ่ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เป็นผู้ใหญ่ มีมารยาท รู้วิธีการทำงานต้องไม่ออกมาพูดเอาดีเข้าตัวว่าไม่เห็นด้วยกับเสียงส่วนใหญ่ เพื่อหาคะแนนให้ตัวเอง เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง จุดที่สำคัญหลายครั้งที่คนไม่เข้าใจว่า สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ใช้อำนาจรัฐรวมถึงกรรมการสภา มหาวิทยาลัยเอกชน การเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นตัวแทนของรัฐที่เข้ามาดูแลมหาวิทยาลัย นี่คือความหมายที่สำคัญและรับผิดชอบต่อในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

การทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยเมื่อสามสิบปีที่แล้วมา ส่วนใหญ่จะทำงานละเอียดคือ อนุมัติตามวาระที่ฝ่ายบริหารเสนอและวาระตามที่กำหนดในกฎหมาย แต่เป็นงานประจำ แต่ส่วนของการ กำกับดูแล ที่เป็นงานหลักเรื่องใหญ่มากไม่ค่อยทำ หรือไม่มีวาระให้ทำ ส่วนนี้คือ การกำกับทิศทาง จุดเน้น ระบบ ดูแลให้มีคุณธรรมรับผิดชอบต่อสังคม สภามหาวิทยาลัยจึงต้อง ตรวจสอบตัวเองว่าทำหน้าที่ดีแล้วหรือยัง และ เอาใจใส่จริงจัง และต้องพยายามหาทางทำงานหลักให้ได้ เป็นการท้าทาย การประชุมสภามหาวิทยาลัยทุกเดือน จึงควรกันเวลาไว้สักหนึ่งชั่วโมงหรือครึ่งชั่วโมง เพื่อทำงานหลักเชิงนโยบายเรื่องที่เป็นหน้าที่หลักของ มหาวิทยาลัย ซึ่งมีทางเลือกหนึ่ง สอง สาม มีข้อดี ข้อเสีย ความเสี่ยง ความยากลำบาก อย่างไร และผลที่เกิด ในทางที่สอง ที่สามเป็นอย่างไรแล้วก็ตัดสินใจ แต่ในทางปฏิบัติในปัจจุบันส่วนใหญ่การเสนอเรื่องเชิงนโยบาย ต่อสภามหาวิทยาลัย ไม่ได้เสนอเป็นทางเลือก

ข้อเตือนใจในการปฏิบัติหน้าที่บอร์ด

การทำหน้าที่บอร์ดศึกษาจากหลักสูตรการอบรม IOD ว่ามีหน้าที่ 4 อย่าง คือ

- Duty of Care คือการทำงานด้วยความเอาใจใส่ด้วยความระมัดระวัง
- Duty of Loyalty คือการรักษาผลประโยชน์ขององค์กร ไม่ใช่ประโยชน์ขององค์กรอื่น หรือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- Duty of Obedience คือทำตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ ซึ่งทั้งกำหนดที่กฎหมาย เหนือเรากำหนดและขณะเดียวกันเราก็กำหนดไว้
- Duty of Disclosure คือ เปิดเผยข้อมูลที่ทำหน้าที่ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และโปร่งใส

สาเหตุใหญ่ 4 ประการของความหย่อนสมรรถภาพของบอร์ด

1. หย่อนด้านกระบวนการกลุ่ม : องค์กรประกอบไม่เหมาะสม การสื่อสารไม่ดี เป็นอริกัน ฯลฯ
2. ไม่เอาใจใส่ ไม่สนใจการทำหน้าที่ ทำงาน แบบ reactive ไม่ได้ทำงานแบบ proactive
3. ไม่รู้หน้าที่ หน้าที่ของบอร์ด คือหน้าที่ตั้งคำถาม ไม่ใช่หน้าที่ตอบคำถาม หน้าที่ตอบคำถาม อยู่ที่ฝ่ายบริหาร หลายครั้งการประชุมสภามหาวิทยาลัยจะมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เป็นที่เคารพนับถือ และมีความรู้ดีมากเสนอความคิดเห็นให้ความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและผู้ร่วมประชุมคนอื่นนิ่งเงียบ ซึ่งหมายความว่า เรื่องนั้นมหาวิทยาลัยต้องรับไปปฏิบัติ แต่เรื่องลักษณะนี้มักเงียบหายไป จึงเกิดความคิดขึ้นว่ากรรมการที่ออก ความเห็นเป็นเรื่องที่ดีจริง แต่สงสัยท่านไม่เข้าใจบริบทของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้จะทำ สิ่งที่ดีถึงขนาดนั้นได้หรือไม่ ถ้าหากทำได้จะทำให้ผ่านความขัดแย้งในหลายด้านอย่างไรบ้าง จะเห็นได้ว่า ความคิด (Idea) ที่ดี ๆ หลายครั้งจะสร้างความยุ่งยากวุ่นวายถ้าหากจัดการ ความคิดที่ดี ๆ ไม่เป็น การที่จะนำ ความคิดที่ดีในสภามหาวิทยาลัยไปดำเนินการจะต้องนำกลับไปคิดต่อ คิดให้เป็นระบบและคิดด้วยความรอบคอบ พร้อมทั้งมีกระบวนการที่จะลงมือทำ แล้วจึงนำมารายงานต่อสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยตัดสินใจ
4. ผลประโยชน์ส่วนตัวหรือส่วนกลุ่ม จะทำให้บอร์ดเกิดความไขว้เขว

หน้าที่สำคัญ 5 ประการ ของบอร์ด

1. กำหนดและปรับปรุง mission & strategy ขององค์กร
2. ตรวจสอบ performance ขององค์กร และดูแลให้ผู้บริหารรับชอบและรับผิดชอบ
3. สรรหา แต่งตั้ง และปลด ซีอีโอ
4. จัดหาและดูแลทรัพยากร ทั้งที่เป็นเงินและเครื่องใช้
5. เชื่อมโยง สร้างความราบรื่น ระหว่างองค์กรกับสภาพแวดล้อม

นี่คือหน้าที่สำคัญของบอร์ดที่เลียนแบบมาจากเอกชน ข้อสามปลดและแต่งตั้งซีอีโอ และซีอีโอไปแต่งตั้งผู้อื่นต่อเพื่อให้เป็นทีมในการทำงาน ทำงานตามข้อหนึ่งคือต้องทำอะไรบ้าง ไปทางไหนแล้วก็สรรหาคณะมาเป็นซีอีโอ และข้อสอง ข้อสี่ และข้อห้าสภามหาวิทยาลัยช่วยสนับสนุน จึงมีคำถามว่ามหาวิทยาลัยคิดตาม ๕ ข้อนี้ถูกต้องหรือไม่ ที่จริงถูกแต่มีสิ่งที่ไม่ตรงระหว่างห้าข้อนี้ที่ใช้ใน เอกชนกับที่ใช้ในมหาวิทยาลัย คือข้อสามสภามหาวิทยาลัยไม่ได้ปลดและแต่งตั้งเฉพาะซีอีโอ เราตั้งคณบดี ด้วย แล้วสภาก็จะสร้างความราบรื่นเป็นทีมบริหารมหาวิทยาลัยได้อย่างไรก็เป็นโจทย์ให้เห็นประเด็น เพื่อจะให้เห็นด้วยว่าหลายครั้งความไม่ราบรื่นอยู่ในระบบ ซึ่งในหลายมหาวิทยาลัยก็พยายามแก้ไข ซึ่งการแก้ไขนั้นก็อาจจะมีข้อดีและไม่ดี

จากการที่ได้อ่านหนังสือและพยายามสังเคราะห์ออกมาว่าความเข้าใจผิดของคนในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะฝ่ายบริหารมักจะกล่าววามหาวิทยาลัยมีนโยบาย ทิศทางอย่างนั้นอย่างนี้ มหาวิทยาลัย หมายถึง อธิการบดี ส่วนสภาเรียกว่าสภา อาจารย์เรียกว่าอาจารย์ ซึ่งเป็นการเข้าใจผิดอย่างร้ายแรง มหาวิทยาลัยต้องประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ฝ่ายปฏิบัติคืออาจารย์และเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย ฝ่ายจัดการคือฝ่ายบริหาร และฝ่ายกำกับดูแลคือสภามหาวิทยาลัย ทั้งหมดรวมเรียกว่ามหาวิทยาลัย สามฝ่ายทำหน้าที่ไม่เหมือนกัน แต่ทั้งหมดต้องทำหน้าที่ให้สอดคล้องกัน เสริมแรงซึ่งกันและกัน เพื่อทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ และภารกิจหลัก และสามส่วนนี้ต้องเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน นี่คือหลักสำคัญและสภามหาวิทยาลัยต้องช่วยทำให้เกิดสภาพนั้น ในสามส่วนนี้ต้องไม่มีฝ่ายค้าน ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำได้ยากเพราะคนในมหาวิทยาลัยโดยธรรมชาติมีความเป็นตัวเองสูง และการที่จะทำให้เกิดสภาพสามส่วนเท่ากับหนึ่งเดียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันต้องมีการทำตลอดเวลาผ่านกระบวนการต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล สิ่งที่ยากจะทำ คือพยายามทำให้ทุกคนเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีโอกาสที่จะทำผลประโยชน์ให้แก่สังคมและบ้านเมืองเพิ่มขึ้น โดยให้คนรู้จักคุณค่าของที่ต่าง ๆ ส่วนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยจะไปเยี่ยมชื่นชมหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะได้รับรู้ ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่มีคุณค่า มีประโยชน์ต่อบ้านเมือง รับรู้ถึงกระบวนการทำงานและเข้าใจ การทำงานของแต่ละส่วนงาน เป็นความรู้สำหรับนำมาใช้กำกับดูแลให้เกิด synergy ระหว่างส่วนงาน เพื่อทำประโยชน์แก่บ้านเมืองได้เพิ่มขึ้น

การจัดการและกำกับดูแลมหาวิทยาลัย

แนวโน้มโลก

การกำกับดูแลมหาวิทยาลัยศึกษาวิธีการจากทั่วโลกด้วยการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต สามารถทำได้ง่าย วิธีการทางด้านการกำกับดูแลจะมีแนวเดียวกันหมด คือ จะมุ่งผลสัมฤทธิ์ สร้างผลสัมฤทธิ์ให้แก่ องค์กร ซึ่งต้องมีคุณภาพ มี CQI และประสิทธิผล ต้องมีตัวชี้วัด

เป้าหมายของมหาวิทยาลัยมิใช่กำไรแต่อยู่ที่ประโยชน์ทางสังคม

การทำหน้าที่กำกับดูแล 3 มิติ

การทำหน้าที่กำกับดูแล คิดว่าเป็นเรื่องใหญ่มากที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยทั่วไปจะไม่ตระหนัก จากการที่ได้รับเชิญให้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย จึงค้นคว้าหนังสือเพื่อพยายามศึกษา Governance as Leadership เป็นหนังสือที่เขียนดีมาก พบว่าเรื่อง Governance จะต้องทำสามมิติ มิติที่มักจะทำคือ Fiduciary Mode เป็นสภามหาวิทยาลัยที่คอยดูแลงบประมาณที่รัฐจัดสรรมาให้กับ มหาวิทยาลัย และได้นำไปทำหน้าที่มหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์แก่สังคม จริง ๆ แล้วการกำกับดูแลต้องทำ มิติที่สองและมิติที่สาม Strategic Mode และ Generative Mode.

Strategic Mode คือเข้าไปเป็น Partner กับฝ่ายบริหาร ร่วมกันกำหนดแผนยุทธศาสตร์ที่ทำนายและเหมาะสม มิติที่สาม Generative Mode คือเข้าไปร่วมกับฝ่ายบริหาร ฝ่ายคณาจารย์และฝ่ายผู้ทำงาน ช่วยกันคิดไปข้างหน้าว่าจะต้องเตรียมการที่จะทำให้องค์กรไปได้ดีในอนาคตอย่างไร ต้องทำสามมิตินี้ให้ได้ ซึ่งได้เขียนรายละเอียดไว้และสถาบันคลังสมองรวบรวมข้อความจาก Blog ที่เขียนไว้ จัดทำเป็นหนังสือเล่มเล็ก ๆ

ธรรมชาติของ Governance 3 แบบ

Governance 3 มิตินี้จะชี้ให้เห็นว่า Type I, Type II, Type III, มีธรรมชาติ (Nature) ที่ต่างกัน โดยสั้นเชิง Type 1 เป็นมิติที่เราคุ้นเคย มิติที่ 2 เป็นมิติที่ใช้ข้อมูล และการวิเคราะห์ เพื่อที่จะคิดอย่างเป็นระบบ มีหลักการที่จะต้องมีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ออกมาเป็น policy option ทางเลือกทั้งหลาย จะอยู่ที่ Strategic Mode แต่ที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ Generative Mode ซึ่งหลาย ๆ ครั้งไม่ได้ใช้เหตุผล แต่ใช้ Intuition ใช้ Leadership ของคนหลาย ๆ คนมาช่วยกันคิดไปข้างหน้า การทำหน้าที่ Generative Mode ไม่สามารถทำได้ใน Board room ทำได้ยากมากเพราะเป็นสัญลักษณ์ของ ความคุ้นเคย ถ้าจะทำหน้าที่ Generative Mode ต้องจัดการประชุมแบบ Retreat ในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการ ให้ทุกคนสื่อสารแลกเปลี่ยนออกมาจากใจเป็นหลัก อย่างไรก็ตามสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ก็ต้องหาลักษณะจำเพาะ จุดเด่นของตัวเอง และพยายามเข้าสู่จุดเด่นที่ตัวเองสามารถทำหน้าที่ได้ดี สภามหาวิทยาลัยจะต้องเข้าช่วยทำให้เกิดสภาพนั้น โดยที่สภามหาวิทยาลัยจะต้องมีวิธีการที่จะทำหน้าที่ ในมิติที่ 3 ได้ เริ่มต้นด้วยองค์ประกอบที่เหมาะสม และร่วมกันหาวิธีการทำงานเพื่อดึงความริเริ่มสร้างสรรค์ และมองบทบาทของมหาวิทยาลัยไปข้างหน้า 5 ปี 10 ปี 20 ปี

สภามหาวิทยาลัยต้องตระหนักตลอดเวลาว่าอนาคตคือคนรุ่นใหม่ และการพัฒนาคนที่ มีอยู่แล้ว การทำหน้าที่แบบ Generative Mode ไม่มีอะไรสำคัญเท่าการเตรียมคน ระบบก็สำคัญ และสิ่งที่คนมักจะละเลยก็คือตัวบอร์ดเองก็ต้องเรียนรู้ร่วมกัน (Intellectual Capital) ว่าการทำหน้าที่ บอร์ดที่ดีคืออะไรและจะเพิ่มองค์ประกอบของบอร์ดให้ดีขึ้นได้อย่างไร และทำหน้าที่ได้ดีหรือยังเพื่อให้เกิด ความน่าเชื่อถือ (Reputational Capital) จากบุคคลภายนอก แต่กระนั้นพฤติกรรมของบอร์ดก็มีความสำคัญ อีกสิ่งหนึ่งที่บอร์ดควรทำ คือเป็นที่รับฟังเสียงของคนในองค์กรทั้งความพอใจ ไม่พอใจ ความปรารถนา ความมุ่งมั่น จะต้องต้องมีช่องทางรับฟัง ในเสียงที่บุคคลภายในองค์กรแสดงความคิดเห็นคือเป็น (Political Capital) และต้องมองถึงลักษณะขององค์กรว่ามีความเข้มแข็งหรืออ่อนแอในขณะนั้น และสภามหาวิทยาลัย จะต้องฟังเสียงหรือความต้องการของสังคมภายนอกด้วย สิ่งสุดท้ายของการทำหน้าที่ของบอร์ด คือการสร้าง ความสัมพันธ์ภายใน (Social Capital) สมาชิกบอร์ด ไม่ใช่เพียงมาประชุม แต่จะต้องหาเวลานอก การประชุมทำความคุ้นเคยปรึกษาหารือกันอย่างไม่เป็นทางการด้วย เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ภายในบอร์ด จะเป็นพลังของบอร์ดที่ไม่ได้คิดถึงมากนัก นี่เป็นพลังสี่ด้านของสมาชิกบอร์ด

หนังสือ Richard T. Ingram. Effective Trusteeship (1995) กล่าวว่าบอร์ดมีความรับผิดชอบ 12 ประการ จะมีลักษณะคล้ายกับหน้าที่สำคัญ 5 ประการของบอร์ดที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น คือ

- กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าประสงค์ คือ กำหนดว่าองค์กรนี้ทำอะไร จะไปทางไหน
- สรรหาอธิการบดี
- สนับสนุนงานของอธิการบดี
- ติดตาม – กำกับการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย
- ประเมินการปฏิบัติงานของสภามหาวิทยาลัย หลักการทำหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

มีจำนวนมาก

- ยินยอมให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ คือ องค์กรนี้จะไปอย่างไร การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร และสภามหาวิทยาลัยจะต้องเป็นผู้ชี้ให้จัดทำและมีการทบทวนอยู่ตลอดเวลา เพราะเป็นตัวขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย

- ทบทวนภาระกิจหลัก คือ โปรแกรมการศึกษาและโครงการบริการสังคมเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง (ควบคุมค่าใช้จ่าย จัดสรรทรัพยากรใหม่ ลดแรงกดดันขึ้นค่าเล่าเรียน ปรับโครงสร้าง) สภามหาวิทยาลัยของประเทศไทยควรที่จะเน้น (Focus) ในเรื่องนี้ให้มาก

- ประกันความพอเพียงของทรัพยากร
- ประกันการบริหารจัดการที่ดี
- ยึดมั่นในความมีอิสระของสถาบัน
- เชื่อมโยงสถาบันสู่ชุมชน และเชื่อมโยงชุมชนสู่สถาบัน
- บางครั้งทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์

การกำกับดูแลที่ดี 15 ประการ

1. บ่มเพาะวิสัยทัศน์ ส่งเสริมให้คนในองค์กรกล้าฝัน และร่วมกันทำให้เป็นวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และมีความจำเพาะ (“Cradle” Vision)

2. ระบุคุณค่าขององค์กรอย่างชัดเจน การตัดสินใจเป็นเรื่อง ๆ ไม่สำคัญเท่ากับการกำหนดคุณค่าภาพรวมขององค์กร (Explicitly address fundamental values)

3. ทำให้องค์กรมุ่งเป้าภายนอกองค์กร (Force and External focus) ตามปกติผู้คนในองค์กรมีแนวโน้มจะคิด-ปฏิบัติเรื่องที่เป็นเป้าหมายภายใน บอร์ดต้องชักจูงกึ่งบังคับให้ต้องเน้นคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียภายนอก

4. ส่งเสริมให้เป็นองค์กรที่เน้นผลลัพธ์ เน้นผลลัพธ์ที่ตรงกับปณิธานความมุ่งมั่นขององค์กร (Enable an outcome-driven organization system)

5. แยกแยะเรื่องใหญ่ออกจากเรื่องเล็ก (Separate large issues from small ones)

6. ทำให้มีการคิดไปข้างหน้า (Force forward thinking)

7. ส่งเสริมการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Enable proactive)

8. ส่งเสริมให้มีการคิดแตกต่างหลากหลาย โดยมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (Facilitate diversity & unity)

9. กำหนดความสัมพันธ์กับผู้เกี่ยวข้องที่หลากหลาย เช่น ลูกค้า ผู้ถือหุ้น เพื่อนบ้าน และเจ้าหน้าที่ (Describe relationship to relevant Constituencies)

10. กำหนดกติกาในการทำหน้าที่ของบอร์ด คือ บอร์ดต้องสร้างวินัยให้ตนเองปฏิบัติ (Define a common basis for discipline)

11. กำหนดบทบาทของบอร์ด ในเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน ให้สมาชิกของบอร์ด พูดเหมือนกัน คือ สมาชิกบอร์ด พูด & ทำ เป็นองค์คณะ ไม่ใช่เป็นปัจเจก (Delineate the board's role in common topic)
12. กำหนดว่าต้องการสารสนเทศอะไรบ้างเพื่อการทำหน้าที่ สารสนเทศต้องเหมาะสม ไม่มากไม่น้อยเกินไป และนำเสนอในเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งต้องไม่ใช่สารสนเทศที่ไม่ตรงความจริง (Determine what information is needed)
13. ทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างพอดี (Blance) ไม่ตึงเกินไป (overcontrol) และไม่หลวมเกินไป (undercontrol)
14. ใช้เวลาของบอร์ด อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อองค์กร (Use board time efficiently)
15. ทำหน้าที่อย่างมีพลัง และสร้างสรรค์ ไม่เป็นอุปสรรคต่อฝ่ายบริหาร (Enable simultaneously muscular and sensitive use of board power)

การทำหน้าที่กรรมการสภามหาวิทยาลัย

- เป็นศิลปินมากกว่าศาสตร์ แต่อาจผิดก็ได้บางครั้งแล้วแต่สถานการณ์
- ต้องทำงานเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ
- กรรมการสภามหาวิทยาลัยต้องเป็นผู้ให้มากกว่ารับ ที่ได้รับคือความภาคภูมิใจที่เห็นมหาวิทยาลัยเจริญก้าวหน้าและได้ทำประโยชน์ให้แก่บ้านเมือง
- มุ่งผลประโยชน์ส่วนใหญ่มากกว่าส่วนน้อย หลายครั้งต้องไม่มุ่งแต่ประโยชน์ของมหาวิทยาลัย แต่จะต้องมุ่งถึงประโยชน์ของบ้านเมืองให้มาก
- เคารพ/ปฏิบัติตามกติกา
- ตั้งกติกา เปิดเผย ปฏิบัติตาม
- ทำงานด้วยความเอาใจใส่ รอบคอบ

งานฝาก จากระบบราชการ

- ให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยทำรายการ พร้อมทั้งข้อบังคับ/กฎระเบียบ ทำเป็นคู่มือวางไว้ในห้องประชุม
- Update และ brief สภามหาวิทยาลัยปีละครั้ง
- หาวิธีทำงานอย่างรอบคอบ แต่ไม่เสียเวลา
- กำหนดหลักการ ให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติ

งานสำคัญ

- ชีทิส เป้า ตำแหน่ง ลำดับความสำคัญ
- สรรหาอธิการบดี สร้างความต่อเนื่องของภาวะผู้นำ
- ช่วยให้มีบรรลู่ (ยุทธศาสตร์) ช่วยให้คล่องตัวและระมัดระวัง
- ตรวจสอบว่าบรรลู่หรือไม่

- เสริมโลกทัศน์ outside-in ดูแล USR
- คิดใหญ่ ยาว (การประชุมแบบ retreat)
- ทำให้การกำกับดูแล/การบริหาร แบบมีส่วนร่วม ราบรื่น สร้างสรรค์
- ดูแล Risk
- ตรวจสอบ/ประเมิน การทำงานของสภามหาวิทยาลัย

ภาพประกอบการบรรยายของ ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช

“บทบาทสภามหาวิทยาลัย
ในกำกับดูแลและพัฒนา
มหาวิทยาลัย เน้นการ
พัฒนาการศึกษาแนวปฏิบัติ
ที่ดี รวมทั้งการจัดโครงสร้าง
และระบบการบริหาร”

วิสัยทัศน์ มทร.ธัญบุรี
“มหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพ บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย”

เอกสารประกอบการ Orientation และ Retreat
ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏธัญบุรี
ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรรย์ จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช

บทบาทหน้าที่แนวปฏิบัติที่ดีของสภาฯ

วิจารณ์ ฟานิช

สภามหาวิทยาลัยคืออะไร

- กลไกสูงสุดของการตัดสินใจเชิงนโยบาย
- รับผิดชอบผลการดำเนินงานของมหาฯ
- สภาฯ ปัจจุบัน ไม่เหมือนเมื่อ ๑๒ ปีก่อน
- สภาฯ นโยบาย **VS** กำกับดูแล
“ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย”

สภามหาวิทยาลัยคืออะไร

- กลไกสูงสุด รับผิดชอบสูงสุด ของการตัดสินใจเชิงนโยบาย
- รับผิดชอบผลการดำเนินงานของมหาฯ
- สภาฯ ปัจจุบัน ไม่เหมือนเมื่อ ๑๒ ปีก่อน
- สภาฯ นโยบาย **VS** กำกับดูแล
“ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย”

ประเด็นความรับผิดชอบของกรรมการสภาฯ

สุนทรียสนทนา

🔊ไม่มีถูก-ผิด

- ท่านคิดว่า นายกสภฯ / กรรมการสภฯ มอศ. ควรต้องรับผิดชอบอย่างไร

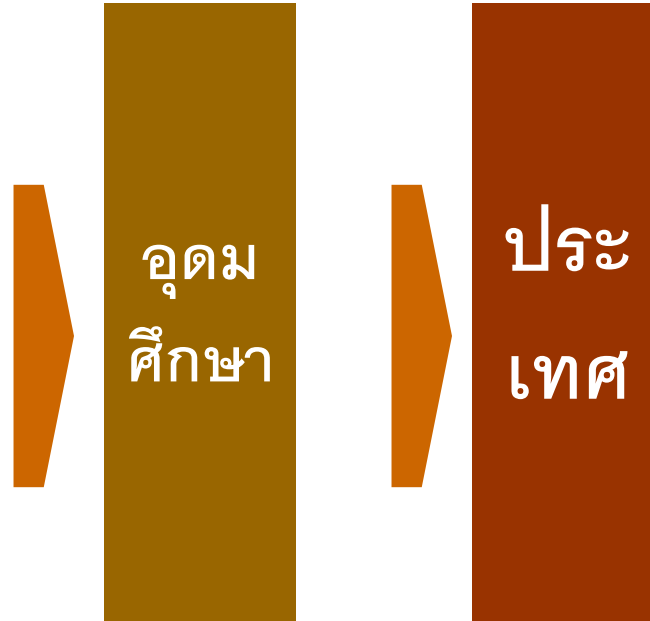
หน้าที่ ความรับผิดชอบ

- กกอ. :

กำกับดูแลระบบ

- สภามหาฯ :

กำกับดูแลสถาบัน

**Act Institutionally
Think Systematically & Nationally**

การเป็นกรรมการสหภาพฯ

- เป็นตำแหน่งที่มีเกียรติ ได้รับปิติสุขจากการให้ แก่สถาบัน และบ้านเมือง
- มาให้ ไม่ใช่มาเอา (ต้องมีระบบป้องกัน/เปิดเผย ผลประโยชน์ทับซ้อน)
- ทำงานเป็นองค์คณะ > ปัจเจก
- เป็นผู้ใช้อำนาจอรัฐ

หน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

งานหลัก

- กำกับทิศ
- กำกับจุดเน้น ระบบ
- ดูแลให้มีคุณธรรม
รับผิดชอบต่อสังคม
- ดูแลสภายุทธศาสตร์
- เอาใจใส่จริงจัง

งานละเอียด

- อนุมัติตามวาระที่ฝ่ายบริหารเสนอ
- วาระตามที่กำหนดในกฎหมาย แต่เป็นงานประจำ

ข้อเตือนใจในการปฏิบัติหน้าที่ บอร์ด

- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรอบคอบระมัดระวัง (**Duty of Care**)
- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อรักษาผลประโยชน์ขององค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (**Duty of Loyalty**)
- ปฏิบัติตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ ข้อบังคับ (**Duty of Obedience**)
- เปิดเผยข้อมูลต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และโปร่งใส (**Duty of Disclosure**)

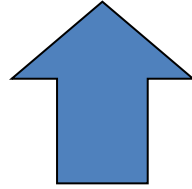
สาเหตุใหญ่ ๓ ประการของความหย่อนสมรรถภาพของ บอร์ด

1. หย่อนด้านกระบวนการกลุ่ม : องค์ประกอบ
ไม่เหมาะสม การสื่อสารไม่ดี เป็นอริกัน ฯลฯ
2. ไม่เอาใจใส่ ไม่สนใจการทำหน้าที่ ทำงาน
แบบ reactive
3. สมาชิกไม่รู้หน้าที่ของตน
4. ผลประโยชน์ส่วนตัว/กลุ่ม

หน้าที่สำคัญ ๕ ประการ ของ บอร์ด

1. กำหนดและปรับปรุง mission & strategy ขององค์กร
2. ตรวจสอบ performance ขององค์กร และดูแลให้ผู้บริหารรับชอบและรับผิดชอบ
3. สรรหา แต่งตั้ง และปลด ซีอีโอ
4. จัดหาและดูแลทรัพยากร ทั้งที่เป็นเงินและเครื่องใช้
5. เชื่อมโยง สร้างความราบรื่น ระหว่างองค์กร กับสภาพแวดล้อม

MISSION

มหาวิทยาลัย...

ปฏิบัติการ

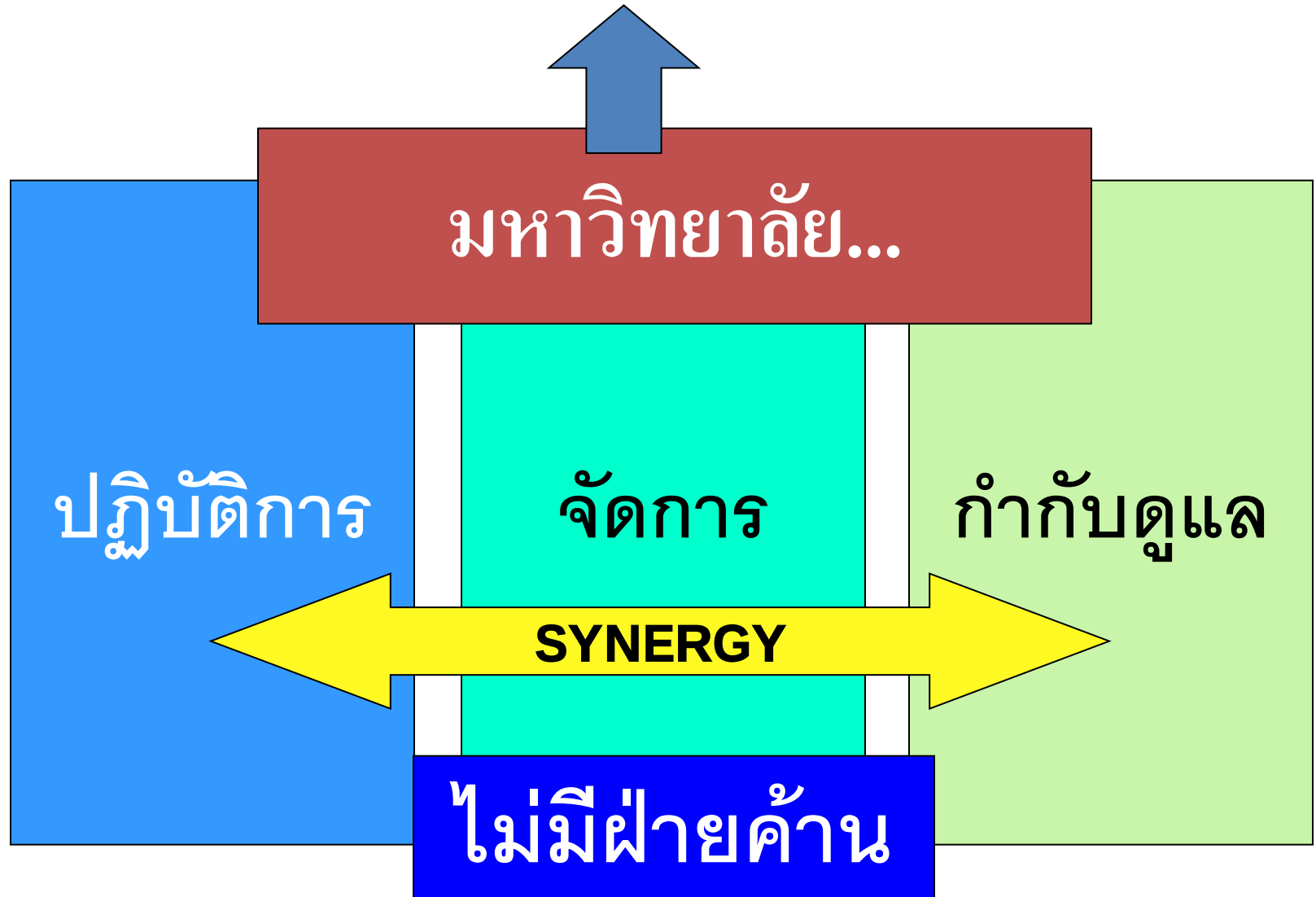
จัดการ

กำกับดูแล

SYNERGY

MISSION

โดยการสร้าง **Trust** ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน👉

การจัดการและกำกับดูแลมหาวิทยาลัย

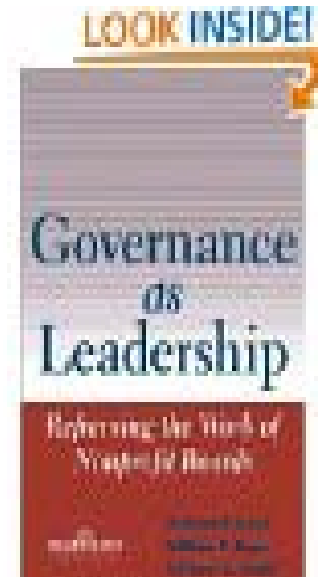
แนวโน้มโลก

- More Business-like ... มุ่งผลสัมฤทธิ์
- แต่ละคนละเป้าหมาย
- ม. ของรัฐไม่มีเป้าหมายผลกำไร
- [http://gotoknow.org/blog/council/tag/global trend in university governance](http://gotoknow.org/blog/council/tag/global+trend+in+university+governance)

การทำหน้าที่กำกับดูแล ๓ มิติ

กำกับดูแลแบบเน้นภาวะผู้นำ

- **Fiduciary Mode** :
stewardship ต่อบริษัทที่
จับต้องได้
- **Strategic Mode** : **strategic
partner** กับฝ่ายบริหาร
- **Generative Mode** : “นำจาก
ข้างหลัง” ใช้พลังสร้างสรรค์

**Governance as Leadership :
Reframing the Work of
Nonprofit Boards**

[http://gotoknow.org/blog/thaikm/tag/governance as leadership](http://gotoknow.org/blog/thaikm/tag/governance%20as%20leadership)

Governance 3 แบบ

	Type I Fiduciary	Type II Strategic	Type III Generative
Nature of org.	Bureaucratic	Open system	Nonrational
Leadership	Heirarchical	Analytical, futuristic	Reflection, learning
Board purpose	Stewardship to tangible assets	Strategic partnership	Leadership
Main function	Technical, audit	Strategy development, Competency review	Creativity, value creation

Governance 3 แบบ

	Type I Fiduciary	Type II Strategic	Type III Generative
Key role	Guard	Strategist	Meaning developer
Key question	What's wrong	What's plan	What's question
Problems to be	Discovered	Solved	Framed
Meeting style	Parliamentary, Order	Evidence-based	Serious & Playful

Governance 3 แบบ

	Type I Fiduciary	Type II Strategic	Type III Generative
Decision by	Vote	Agreement	Struggle & Take chance
Know by	Reasoning	Everything in place	Meaningful
Communica tion	Limited, regulation	Occasionally 2-way to seek agreement	Multiple-way, continuous for learning
Competency indicators	Figures, financial, report	Indicators for strategy, competitiveness	Indicators for learning

ลักษณะพิเศษของ Generative Governance

1. มีมุมมองต่อองค์กรที่แตกต่าง องค์กรไม่ได้เดินทางเป็นเส้นตรงและมีเหตุผล จากวิสัยทัศน์ สู่พันธกิจ สู่เป้าหมาย สู่ยุทธศาสตร์ สู่การดำเนินการ
2. นิยามภาวะผู้นำที่แตกต่าง ผู้นำทำหน้าที่ “ช่วยให้ทำได้” (enable) คือ ช่วยให้องค์กร เจริญสภาพที่ซับซ้อนได้ และเคลื่อนไปข้างหน้า โดยเอาชนะปัญหาเชิงคุณค่า ที่ช่วยนิยามคำตอบที่ถูกต้อง หรือวิธีแก้ปัญหที่เหมาะสม
3. ระบบคิด (mindset) ที่แตกต่าง การทำหน้าที่กำกับดูแลไม่ได้หยุดอยู่แค่ fiduciary stewardship และ strategic partnership ต้องไปถึง leadership
4. บทบาทที่แตกต่าง บอร์ด ทำหน้าที่เพิ่มคุณค่าและมูลค่า (add value) และเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่องค์กร
5. วิธีคิดที่แตกต่าง ทั้งสนุกสนาน คิดวิธีการใหม่ๆ แบบข้ามขั้นตอน และมีเหตุมีผล คิดเป็นขั้นตอน
6. แนวทางการทำงานที่แตกต่าง ทั้งตีความยกระดับปัญหาขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง และเข้าไปประเมินหาทางแก้เชิงเทคนิค ตั้งคำถามที่ยั่วยุหรือกระตุ้นให้มีแนวทางใหม่ มากกว่า คำถามเชิงตอกย้ำแนวทางเดิม
7. การทำหน้าที่แนวใหม่ของบอร์ด เน้นการประชุมแนว retreat การทำงานเป็นทีม มีการถกเถียงอย่างจริงจัง ทำงานที่ชายขอบขององค์กร และการเรียนรู้ขององค์กร

พลัง ๔ ด้านของสมาชิก บอร์ด

- Intellectual Capital -> การเรียนรู้ขององค์กร
- Reputational Capital -> ความน่าเชื่อถือ
- Political Capital -> สมดุลอำนาจภายในและภายนอกองค์กร
- Social Capital -> ความสัมพันธ์ภายใน บอร์ด เพื่อสร้างปัญญาของทั้งองค์กร

ความรับผิดชอบ ๑๒ ประการ

- กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าประสงค์
- สรรหาอธิการบดี
- สนับสนุนงานของอธิการบดี
- ติดตาม-กำกับการทำงานของอธิการบดี
- ประเมินการทำงานของสภาฯ
- ยินยัดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

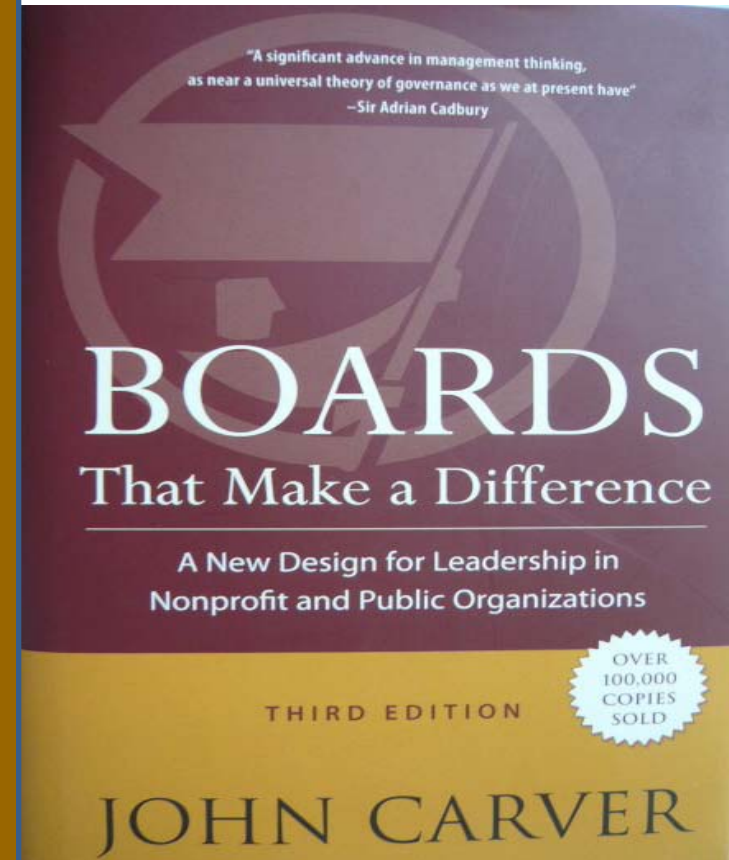
ความรับผิดชอบ ๑๒ ประการ (2)

- ทบทวนโปรแกรมการศึกษาและโครงการบริการสังคม เพื่อนำไปสู่ ควบคุมค่าใช้จ่าย จัดสรรทรัพยากรใหม่ ลดแรงกดดันขึ้นค่าเล่าเรียน ปรับโครงสร้าง
- ประกันความพอเพียงของทรัพยากร
- ประกันการบริหารจัดการที่ดี
- ยึดมั่นในความมีอิสระของสถาบัน
- เชื่อมโยงสถาบันสู่ชุมชน และเชื่อมโยงชุมชนสู่สถาบัน
- บางครั้งทำหน้าที่เป็นศาลอุทธรณ์

การกำกับดูแลที่ดี ๑๕ ประการ

1. “Cradle” vision
2. Explicitly address fundamental values
3. Force an external focus
4. Enable an outcome-driven organization system
5. Separate large issues from small ones

[http://gotoknow.org/board/council/tag/boards that make a difference](http://gotoknow.org/board/council/tag/boards%20that%20make%20a%20difference)

การกำกับดูแลที่ดี ๑๕ ประการ

6. Force forward thinking
7. Enable proactivity
8. Facilitate diversity & unity
9. Describe relationship to relevant constituencies
10. Define a common basis for discipline

11. Delineate the board's role in common topic
12. Determine what information is needed
13. Balance overcontrol and undercontrol
14. Use board time efficiently
15. Enable simultaneously muscular and sensitive use of board power

การทำหน้าที่กรรมการสภามหาฯ

- เป็นศิลป์ > ศาสตร์
- ทำงานเชิงรุก > เชิงรับ
- ให้ > เอา
- มุ่งผลประโยชน์ส่วนใหญ่ > ส่วนน้อย
- เคารพ/ปฏิบัติตามกติกาก
- ตั้งกติกา เปิดเผย ปฏิบัติตาม
- ทำงานด้วยความเอาใจใส่ รอบคอบ

งานฝาก จากระบบราชการ

- ให้ สนง. สภาฯ ทำรายการ พร้อมทั้งข้อบังคับ/กฎระเบียบ ทำเป็นคู่มือวางไว้ในห้องประชุม
- Update และ brief สภาฯ ปีละครั้ง
- หาวิธีทำงานอย่างรอบคอบ แต่ไม่เสียเวลา
- กำหนดหลักการ ให้ฝ่ายบริหารนำไปปฏิบัติ

งานสำคัญ

- ชีทิส เป้า ตำแหน่ง ลำดับความสำคัญ
- สรรหาอธิการบดี สร้างความต่อเนื่องของภาวะผู้นำ
- ช่วยให้บริการ (ยุทธศาสตร์) ช่วยเหลือองค์กร + ระมัดระวัง
- ตรวจสอบว่าบรรลุหรือไม่
- เสริมโลกทัศน์ outside-in ดูแล USR
- คิดใหญ่ ยาว (การประชุมแบบ retreat)
- ทำให้การกำกับดูแล/การบริหาร แบบมีส่วนร่วม ราบรื่น สร้างสรรค์
- ดูแล Risk
- ตรวจสอบ/ประเมิน การทำงานของสภาฯ

นโยบายการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ปรับปรุง แก้ไข สร้างระเบียบ ข้อบังคับ เกณฑ์ที่ส่งเสริม และจูงใจ ได้แก่ การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ การพัฒนาอาจารย์สายปฏิบัติการ เกณฑ์ค่าตอบแทนการสอน การวิจัย และบริการวิชาการของอาจารย์ และต้องปรับการจัดตารางสอน การใช้อาคารสถานที่
2. สร้างความตระหนัก ความเข้าใจ ให้กับบุคลากรทุกฝ่าย รวมทั้งนักศึกษา
3. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย (เล็กพอที่จะสื่อสารกันทั่วถึงตลอดเวลา) ซึ่งอาจจะเป็นผู้เกี่ยวข้องของแต่ละหลักสูตร หรือแต่ละปัญหา หรือแต่ละหัวข้อการพัฒนา โดยแต่ละกลุ่มมีผู้ประสานงานกลุ่ม (อาจจะเป็นคณะบุคคล) และพี่เลี้ยงกลุ่ม
4. กลุ่มพร้อม เตรียมการนำร่อง มหาวิทยาลัยสนับสนุน
5. กลุ่มไม่พร้อม เตรียมความพร้อม มหาวิทยาลัยสนับสนุน
6. ใช้กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการขับเคลื่อน มุ่งวิเคราะห์ปัญหา หาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลการวิจัย และนำผลการวิจัยไปแก้ปัญหา และขับเคลื่อนสู่เป้าหมาย
7. หากจำเป็นบริหารแบบ Matrix-บูรณาการ ฯลฯ มุ่งเป้าหมาย
8. มหาวิทยาลัยสนับสนุนทรัพยากร โครงสร้างพื้นฐาน สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี
9. มหาวิทยาลัยสร้างความร่วมมือกับภาคการผลิต และแหล่งทุนภายนอก
10. ส่งเสริมกระบวนการ KM

นโยบายการพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สู่มหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับสากล

นโยบายหลัก

สร้างนักเทคโนโลยีที่มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล
ที่เป็นนักปฏิบัติ มีคุณธรรมจริยธรรม ด้วยกระบวนการเรียนการสอน
ที่บูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work-Integrated Learning-WIL)
และการวิจัยและพัฒนา (Research and Development – R&D)

กลยุทธ์หลัก

1. พัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล ส่งเสริมหลักสูตรที่บูรณาการหลายศาสตร์ ลดความซ้ำซ้อนของหลักสูตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน
2. ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยพัฒนา นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์อื่นๆ โดยบูรณาการกับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม
3. พัฒนาบุคลิกภาพ จรรยาบรรณวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาและบุคลากร
4. พัฒนาอาจารย์และระบบอาจารย์ เน้นการพัฒนาทักษะ WIL และ R&D ปรับระบบการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ/วิชาชีพ ปรับปรุงระบบภาระงาน สร้างระบบอาจารย์สมทบจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก และเพิ่มศักยภาพของบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความสามารถสูงขึ้น
5. สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี มีความสามัคคี รับผิดชอบ องค์กร เสียสละเพื่อส่วนรวม ร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งความก้าวหน้าในวิชาชีพ
6. ร่วมมือกับสถานประกอบการ ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคการผลิตของรัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
7. ปรับระบบการจัดสรรงบประมาณ และจัดหารายได้ เพื่อเอื้อต่อนโยบายหลัก
8. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงาน เช่น ห้องปฏิบัติการ ครัวภัณฑ์ อุปกรณ์เครื่องมือปฏิบัติการ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และปรับปรุงสภาพแวดล้อม ฯลฯ

กลยุทธ์การขับเคลื่อน

1. กำหนดกลุ่มนำร่อง โดยแต่ละกลุ่มต้องสามารถสื่อสารกันอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงอาจจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง หรือการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ สำหรับโครงการนำร่อง ใช้กระบวนการ PDCA และ KM เป็นกระบวนการขับเคลื่อนของแต่ละกลุ่ม
2. ปรับปรุง/แก้ไข/สร้างระเบียบ ข้อบังคับและหลักเกณฑ์ที่ส่งเสริมและจูงใจให้บุคลากรดำเนินงานตามนโยบาย เช่น การเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ/วิชาชีพ การพัฒนาคณาจารย์สายปฏิบัติการ เกณฑ์ค่าตอบแทนการสอน การบริหารจัดการด้านวิชาการ/วิชาชีพ การวิจัยและบริการวิชาการของอาจารย์ การใช้อาคารสถานที่ ฯลฯ
3. สนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆ เตรียมความพร้อมเพื่อการขยายผลทั่วทั้งมหาวิทยาลัย
4. สนับสนุนทรัพยากร โครงสร้างพื้นฐานสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี
5. สร้างความร่วมมือกับภาคการผลิต และแหล่งทุนภายนอก

มติสภา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัย

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 4/2554
วันพฤหัสบดีที่ 21 เดือน เมษายน พ.ศ. 2554

6.2 เชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เข้าร่วมประชุม

ตามที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีมติให้ความเห็นชอบในการเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเข้าร่วมประชุมระดมความรู้และประสบการณ์ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อรวบรวมแนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในอนาคต ในวันอังคารที่ 26 เมษายน 2554 เวลา 18.00 น. ณ ห้อง Conference room ชั้น 2 โรงแรมแกรนด์ เมอร์เคียว ฟอรั่ม สีแยก อสมท. ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร และร่วมรับประทานอาหารเย็น เวลา 19.30 น.

มติสภา มทร.ธัญบุรี รับทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พวง)
เลขานุการสภา มทร.ธัญบุรี

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 5/2554
วันพฤหัสบดีที่ 19 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

3.1 พิจารณารายงานการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในการระดมความรู้ และประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดให้มีการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 4/2554 วันที่ 21 เมษายน 2554 นั้น ที่ประชุมมีมติให้ความเห็นชอบเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเข้าร่วมประชุมระดมความรู้และประสบการณ์ให้ข้อเสนอแนะ เพื่อรวบรวมแนวคิด ในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในอนาคต ในวันอังคารที่ 26 เมษายน 2554 และการประชุมดังกล่าวเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว

ในการนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เห็นควรนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อโปรดทราบ

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

- รายงานการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในการระดมความรู้และ ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 1/2554 วันอังคารที่ 26 เมษายน 2554

ข้อเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

จึงเสนอต่อสภา มทร.ธัญบุรี เพื่อโปรดพิจารณา
(ดังเอกสารเรื่อง พิจารณารายงานการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในการระดมความรู้และประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 7 หน้า)

ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตจากที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยร่วมกันพิจารณาและมีข้อสังเกต ดังนี้

1. การเสนอเรื่องความเป็นเลิศทางอาหาร เพื่อรองรับคนทั้งโลก อาจทำได้ยากมาก จึงควรมุ่งความสนใจ (Focus) ในการกำหนดรูปแบบของสาขาวิชาให้กระชับและชัดเจนตามกำลังคน งบประมาณ และทรัพยากรที่มีจำกัดของมหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึงว่าในระยะแรกจะดำเนินการในเรื่องใดก่อนที่จะบรรลุ เป้าหมายระยะสั้น และในระยะที่สองจึงดำเนินการในเรื่องใหญ่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายระยะยาว
3. หากมหาวิทยาลัยประสงค์จะเป็นมหาวิทยาลัยทางด้านค้นคว้าวิจัย ต้องวางแผนว่าจะใช้สถานที่แห่งใดเป็นที่สร้างผลผลิต (Production) ในการทำการวิจัย

4. คณะกรรมการเฉพาะกิจ ควรทำการวิเคราะห์ถึงประวัติและผลงาน (Profile) เชิงปริมาณ (Quantitative) ของมหาวิทยาลัยว่าควรพัฒนาคณะใดเป็นลำดับแรก และลำดับรอง จึงจะสามารถทำให้การ Retreat มีประสิทธิภาพด้วยการมองไปข้างหน้า และมีความสอดคล้องกับแผนการพัฒนาประเทศ ฉบับที่ 11

5. การที่มหาวิทยาลัยมีแหล่งทรัพยากร งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีข้อจำกัด มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องเลือกพัฒนาคณะใดคณะหนึ่งหรือสองสามคณะนำร่อง ด้วยการกำหนด Task Owner และพิจารณาถึง Core Task แล้วจึงเลือกภาควิชา และการที่จะทำให้คณะเกิดการพัฒนาขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องมีการประชุมประจำสัปดาห์ภายในคณะ (Weekly meeting) และมีการติดตาม ตรวจสอบ ประจำทุกสัปดาห์ (Weekly Monitoring) และ Task Owner จะเป็นผู้รับผิดชอบรายงานสภามหาวิทยาลัย เดือนละครั้ง

6. กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเพียงผู้กำหนดนโยบาย เพื่อให้มหาวิทยาลัย มีการพัฒนาที่ดีขึ้น มีความก้าวหน้า ดังนั้นผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องนำไปปฏิบัติจึงจะเกิดผล

7. กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ระดมความคิดเห็นเบื้องต้น เห็นว่ามหาวิทยาลัย มีศักยภาพทางเทคโนโลยีด้านอาหาร มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลให้ทราบว่าหน่วยงานที่พัฒนา เทคโนโลยีด้านอาหารมีที่ใดบ้าง มีการศึกษาเกี่ยวกับอาหารทางด้านใด ซึ่งผู้รับผิดชอบเป็น Task Owner ต้องตอบคำถามได้ว่า หน่วยงานอื่นดำเนินกิจกรรมในเรื่องใด จึงถือได้ว่าเป็นก้าวแรกที่เริ่มลงมือปฏิบัติ

8. ประเทศไทย มีนโยบายยุทธศาสตร์อาหารแห่งชาติ และได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์ การจัดการด้านอาหารของประเทศไทย โดยมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. 2551 และแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ จากกระทรวงต่าง ๆ ซึ่งประธานคือ นายธนิษฐ์ เจริญนนท์ และรองประธานคือ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นายแพทย์ ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ และกรรมการอื่นอีก 5 ท่าน กรอบยุทธศาสตร์การจัดการด้านอาหารถือว่าเป็นแผนหลัก (Core) ส่วนที่หนึ่งในส่วนที่เป็นแผนรองต่อจากแผนหลักคือ หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับอาหาร ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันอาหารกระทรวงอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยจึงควรเริ่มลงมือปฏิบัติการจัดการด้านอาหาร โดยนายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดี อาจประสานขอความเห็นถึงการที่มหาวิทยาลัยจะพัฒนาเรื่องเทคโนโลยี วิศวกรรมอาหารกับหน่วยงานดังกล่าว และต้องพิจารณาถึงการก่อตั้ง (Foundation) ด้วยว่ามหาวิทยาลัย มีแหล่งทรัพยากร (Resources) อะไรบ้างที่จะร่วมงานกับสถาบันต่าง ๆ รวมถึงคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องเป็นผู้ที่มีแรงขับเคลื่อนอย่างจริงจัง (Super Dynamic) ริเริ่มดำเนินการด้วยการ ประสานงานกับหน่วยงานดังกล่าว จะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาเรื่องเทคโนโลยีวิศวกรรมอาหาร ได้อย่างรวดเร็ว และมีหน่วยงานร่วมด้วยโดยไม่โดดเดี่ยว จะทำให้โครงการประสบผลสำเร็จเร็วขึ้น อีกทั้งยังไม่ต้องเริ่มตั้งต้นจากความว่างเปล่าแต่เพียงแห่งเดียว จึงจะสามารถดำเนินการแข่งขันกับสถาบันแห่งอื่นได้

9. แนวคิดในการระดมความรู้และประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชวมงคลธัญบุรี เป็นแนวคิดหลายข้อที่เป็นนามธรรม ยังขาดความเป็นรูปธรรมที่จะทำให้ดำเนินการได้ มหาวิทยาลัยจึงควรจัดทำ Road Map ของความเป็นเลิศที่มีจุดหมายชัดเจน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ ด้วยความสะดวกยิ่งขึ้น

มติสภา มทร. ธัญบุรี ให้ความเห็นชอบรายงานการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการระดมความรู้และประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 1/2554 วันอังคารที่ 26 เมษายน 2554 และมอบกรรมการสภามหาวิทยาลัยนำรายงานไปศึกษา
อีกครั้งหนึ่ง แล้วนำเสนอในวันที่มีการ Retreat ที่จังหวัดเพชรบุรี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
เลขานุการสภา มทร.ธัญบุรี

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 6/2554
วันพฤหัสบดีที่ 16 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2554

**4.1.2.3 พิจารณาอนุมัติเงินงบประมาณและเงินรายได้สภามหาวิทยาลัย และอนุมัติโครงการประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ Orientation และ Retreat ระดมความรู้
ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**

ตามที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีมติให้ความเห็นชอบเชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเข้าร่วมประชุมระดมความรู้ประสบการณ์ให้ข้อเสนอแนะเพื่อรวบรวมแนวคิดในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในอนาคต และสภามหาวิทยาลัยมอบกรรมการสภามหาวิทยาลัยนำรายงานการประชุมระดมความรู้และประสบการณ์ไปศึกษาอีกครั้งหนึ่งแล้วนำเสนอในวันที่มีการ Retreat ที่จังหวัดชลบุรี

ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงขออนุมัติโครงการและค่าใช้จ่ายในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 7/2554 ในวันศุกร์ที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 และ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ค่าเบี้ยประชุมสำหรับกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 7/2554 ในวันศุกร์ที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 จำนวน 36,300.- บาท (สามหมื่นหกพันสามร้อยบาทถ้วน) โดยเบิกจากเงินงบประมาณ ประจำปี 2554 หมวดค่าตอบแทน
2. ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 7/2554 จำนวนเงิน 85,200.- บาท (แปดหมื่นห้าพันสองร้อยบาทถ้วน) โดยใช้เงินรายได้สภามหาวิทยาลัย
3. ค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการ Orientation and Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่างวันที่ 23 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 จำนวน 819,210.- บาท (แปดแสนหนึ่งหมื่นเก้าพันสองร้อยสิบบาทถ้วน) โดยใช้เงินรายได้สภามหาวิทยาลัย
4. ค่าใช้จ่ายที่ขออนุมัติใช้เงินรายได้สภามหาวิทยาลัย ในการจัดโครงการดังกล่าวเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (85,200.- บาท + 819,210.- บาท) = 904,410.- บาท (เก้าแสนสี่พันสี่ร้อยสิบบาทถ้วน)

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

- โครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

จึงเสนอสภา มทร.ธัญบุรี เพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(ตั้งเอกสารเรื่อง พิจารณาการขออนุมัติรายได้มหาวิทยาลัยและเงินรายได้สะสมมหาวิทยาลัย และอนุมัติโครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 5 หน้า)

มติสภา มทร.ธัญบุรี อนุมัติโครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้เงินงบประมาณ 36,300.- บาท (สามหมื่นหกพันสามร้อยบาทถ้วน) และอนุมัติหลักการใช้จ่ายเงินรายได้สะสมมหาวิทยาลัย จัดโครงการเป็นเงิน 904,410.- บาท (เก้าแสนสี่พันสี่ร้อยสิบบาทถ้วน) โดยให้เบิกจ่ายเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวงเงินที่อนุมัติ และมอบเลขาธิการสภามหาวิทยาลัยให้ปรับเปลี่ยนกำหนดการประชุมที่เหมาะสม โดยเพิ่มจำนวนวิทยากรจากผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย รวมถึงการนำเสนอหัวข้อระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
เลขาธิการสภา มทร.ธัญบุรี

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 8/2554
วันพฤหัสบดีที่ 18 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2554

3.1 สรุปผลการ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

3.1.1 พิจารณานโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล

ตามที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติโครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี และมหาวิทยาลัยได้เชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน เข้าร่วมประชุมระดมความรู้ประสบการณ์ให้ข้อเสนอแนะ นั้น การประชุมดังกล่าวได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ) ได้ร่วมประชุมปรึกษาหารือกับผู้บริหารมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2554 และนำเข้าหารือในคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2554 ในเรื่องของการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล และได้ส่งข้อมูลให้ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ พิจารณาดำเนินการแล้ว ในการนี้ จึงขอเสนอเรียนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อโปรดพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

- DVD บันทึกเทปภาพและเสียงตลอดการประชุม ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม 2554 รวม 3 แผ่น
- CD บันทึกเทปภาพ ระหว่างวันที่ 22 – 24 กรกฎาคม 2554 รวม 1 แผ่น
- นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล (ฉบับร่าง)

ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตจากที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยร่วมกันพิจารณาและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. กลยุทธ์ มิได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

2. การขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สิ่งที่เป็นปัญหาใหญ่ คือ การที่มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานจำนวนมากและซ้ำซ้อน มหาวิทยาลัยจึงควรพิจารณาการปรับเปลี่ยน ยุบรวม คณะ ภาควิชา ที่มีความซ้ำซ้อน เพื่อให้การขับเคลื่อนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นการ Reoperation

3. การใช้กระบวนการวิจัยเป็นการขับเคลื่อน ควรเพิ่มคำว่า Academic Excellence ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจน เพราะงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยทำเป็น Applied Research มิใช่ Basic Research จึงควรหาแนวทางการเขียนให้ครอบคลุม

4. การร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ควรระบุให้ชัดเจนเพื่อให้ตรงตามเป้าหมายของนโยบายหลัก

มติสภา มทร.ธัญบุรี ให้ความเห็นชอบการร่างนโยบายพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำภายหลังการ Retreat และมอบกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ และ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์) ร่วมกับมหาวิทยาลัยปรับร่างนโยบายตามข้อสังเกตของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
เลขาธิการสภา มทร.ธัญบุรี

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 9/2554
วันพฤหัสบดีที่ 22 เดือน กันยายน พ.ศ. 2554

4.1.2 รายงานสรุปการบรรยาย Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์เพื่อพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วันที่ 22 – 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

ตามที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติโครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ Orientation และ Retreat ระดมความรู้ประสบการณ์ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่างวันที่ 22 - 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมพูลแมน พัทยา ไชยวรุณ จังหวัดชลบุรี และมหาวิทยาลัยได้เชิญกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเข้าร่วมประชุมระดมความรู้ประสบการณ์ให้ข้อเสนอแนะ นั้น การประชุมดังกล่าวได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ได้สรุปการบรรยายของวิทยากรและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้นำเสนอประสบการณ์และเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย จึงเสนอนำเรียนต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

- สรุปการบรรยายของวิทยากรและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

จึงเสนอต่อสภา มทร.ธัญบุรี เพื่อโปรดทราบ

มติสภา มทร.ธัญบุรี มอบฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยจัดส่งเอกสารการบรรยายให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิผู้บรรยายตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง และนำมาจัดทำเป็นเอกสารฉบับถาวรให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
เลขานุการสภา มทร.ธัญบุรี

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 10/2554
วันพฤหัสบดีที่ 20 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

3.1 พิจารณานโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล

ตามที่มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้นำเสนอร่างนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล ต่อสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 8/2554 วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ที่ประชุมมีมติให้ความเห็นชอบร่างนโยบายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำภายหลังการ Retreat และมอบหมายกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ และ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์) ร่วมกับมหาวิทยาลัยปรับร่างนโยบายตามข้อสังเกตของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ในการนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เห็นสมควรนำเสนอสรุปนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล ต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

1. มติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 8/2554 วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2554
ระเบียบวาระที่ 3.1.1 พิจารณาร่างนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล

จึงเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อโปรดทราบ

มติสภา มทร.ธัญบุรี รับทราบ และมอบมหาวิทยาลัยนำนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัย สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล ทำเป็นใบปลิวแจกจ่ายผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ประกาศผ่านเว็บไซต์ ให้เป็นแบรนด์ (Brand) ของมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
เลขานุการสภา มทร.ธัญบุรี

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 11/2554
วันพฤหัสบดีที่ 24 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

3.1 พิจารณานโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล

ตามที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้นำเสนอร่างนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับสากล ต่อสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 8/2554 วันพฤหัสบดีที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2554 และการประชุมครั้งที่ 10/2554 วันพฤหัสบดีที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ที่ประชุมมีมติให้ความเห็นชอบร่างนโยบายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำ ภายหลังการ Retreat โดยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ) ร่วมกับมหาวิทยาลัย ปรับร่างนโยบายตามข้อสังเกตของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ในการนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เห็นสมควรนำเสนอสรุปนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับสากล ต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

1. มติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 9/2554 วันพฤหัสบดีที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ระเบียบวาระที่ 3.1 พิจารณาร่างนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับสากล

2. สรุปนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับสากล

จึงเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อโปรดทราบ

มติสภา มทร.ธัญบุรี รับทราบ สรุปนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์ โดยมหาวิทยาลัยจะจัดพิมพ์เป็นเอกสารเผยแพร่ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยรับทราบเป็นนโยบายหลัก กลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์การขับเคลื่อน เพื่อยึดถือแนวทางปฏิบัติตามนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
เลขานุการสภา มทร.ธัญบุรี

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 12/2554
วันพฤหัสบดีที่ 22 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2554

**3.1 รายงานการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
สู่มหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล**

ตามที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุมครั้งที่ 10/2554 วันพฤหัสบดีที่ 20 ตุลาคม 2554 ในระเบียบวาระที่ 3.1 พิจารณานโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สู่มหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล ที่ประชุมมีมติมอบมหาวิทยาลัยจัดทำเป็นใบปลิวแจกจ่ายผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) ประกาศผ่านเว็บไซต์ให้เป็นแบรนด์ (Brand) ของมหาวิทยาลัย นั้น คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ดำเนินการจัดทำเอกสารเรียบร้อยแล้ว เพื่อแจกจ่ายให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยต่อไป

ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

1. เอกสารประชาสัมพันธ์ นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
สู่มหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล
2. ตัวอย่าง ใบปลิว / แผ่นพับ

จึงเสนอต่อสภา มทร.ธัญบุรี เพื่อโปรดทราบ

มติสภา มทร.ธัญบุรี รับทราบ การจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ นโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สู่มหาวิทยาลัยชั้นนำทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับสากล เพื่อเผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้องและบุคลากรของมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง)
เลขานุการสภา มทร.ธัญบุรี

คณะผู้รวบรวมและจัดทำรูปแบบ

ผศ.ดร.สุภัทรา	โพธิ์พ่วง	เลขานุการสภามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
นางพรทิศา	ผ่องนพคุณ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ชำนาญการพิเศษ
นายอนันต์	ตันวิไลศิริ	อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
นายอัครเดช	ทองสว่าง	อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
นายกานต์พิชชา	สุวรรณวัฒน์เมธี	อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
นายนันทชัย	ชินาคัย	พนักงานพิมพ์ ส 3
นายเอกนรินทร์	พุทธบรรจง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวปรียาพร	ขอชุกกลาง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวนันท์นี่	โพธิ์ภาค	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
นางสาวพัชรี	ศิรีวงศ์	นักวิชาการคอมพิวเตอร์

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๙ ๓๐๑๔, ๐ ๒๕๔๙ ๔๔๙๕

<http://www.cc.rmutt.ac.th/>

โทรสาร ๐ ๒๕๔๙ ๓๐๑๖

เทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียนที่สำคัญ (REs)

Solar PV

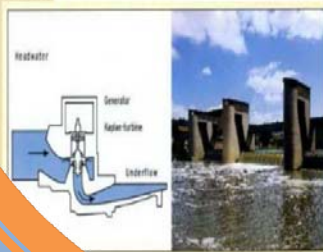
Dish engine system

CSP

Offshore wind

Small hydro

Biomass

23

จัดทำโดย

งานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทร.025493014 ,025494495 โทรสาร.025493016

E-mail: opc@rmutt.ac.th